

๓๓.๘.๕๖๑

๑๖๕๕๕๖

๖. ๓

การวิเคราะห์แผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน

สารนิพนธ์

ของ

พัทธธีรา ลภัสเศรษฐศิริ

15 ธ.ค. 2549

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

มิถุนายน 2549

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๖ ๒๕๔๙

การวิเคราะห์แผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน

บทคัดย่อ

ของ

พัทธธิดา ลภัสเศรษฐศิริ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

มิถุนายน 2549

พัทธธีรา ลภัสเศรษฐศิริ. (2549). การวิเคราะห์แผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเสนอ
แนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน. สารนิพนธ์ วท.ม. (การวางแผนและการ
จัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์ ดร.สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์

การวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์แผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเสนอแนวทาง
พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน มีความมุ่งหมายในการวิจัย 3 ประการ คือ 1. เพื่อสำรวจ
และรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่นภายในอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และกิ่ง
อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ประชาชน
ผู้ประกอบการเอกชน และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เกี่ยวกับทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว และวิเคราะห์
สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก รวมถึงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 3. เพื่อ
กำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัย
สรุปได้ดังนี้

1. แหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่นในอำเภอหัวหิน ได้แก่ หาดหัวหิน สวนสนประดิพัทธ์ น้ำตกป่าละอู
และสถานีรถไฟหัวหิน แหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่นในอำเภอปราณบุรี ได้แก่ วนอุทยานปราณบุรี
ค่ายธนะรัชต์และหมู่บ้านอนุรักษ์พันธ์สัตว์ป่าบ้านฝั่งท่า แหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่นในกิ่งอำเภอสามร้อย
ยอด ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด

2. ทรัพยากรท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยพิจารณา 3 อันดับแรก มีดังนี้
ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ หาดหัวหิน อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด และอ่าว
มะนาว ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่สำคัญ ได้แก่ พระราชวังไกลกังวล
สถานีรถไฟหัวหิน และวัดกุยบุรี ทรัพยากรท่องเที่ยวด้านงานประเพณี เทศกาล มหกรรมหรือ
ปรากฏการณ์สำคัญที่สำคัญ ได้แก่ งานมหกรรมดนตรีแจ๊สหัวหิน งานนมัสการพระบรมสารีริกธาตุเขา
ช่องกระจก และงานแข่งขันเรือใบนานาชาติ ทรัพยากรท่องเที่ยวด้านกิจกรรมที่สำคัญ ได้แก่ การดำน้ำ
ดูปะการังที่บ้านหินกรูดหรือเกาะทะลุ การเดินป่าในเส้นทางศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติเขา
สามร้อยยอด และการนวดแผนไทย การนวดสมุนไพรและสปา ทรัพยากรท่องเที่ยวด้านการบริการที่
สำคัญ ได้แก่ การคมนาคมที่สะดวก การบริการที่พักที่หลากหลาย ตั้งแต่โฮมสเตย์จนถึงโรงแรมระดับ
5-6 ดาว และร้านอาหาร ร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึกและร้านค้าต่าง ๆ

ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก สรุปได้ดังนี้ จุดแข็ง คือ ความหลากหลาย
ของทรัพยากรท่องเที่ยว ทำเลที่ตั้งอยู่ใกล้กรุงเทพมหานคร ศักยภาพในการเป็นจุดแวะพักสำหรับ
นักท่องเที่ยวที่จะเดินทางสู่ภาคใต้ และมีพื้นที่ปลูกสับปะรดและเป็นแหล่งแปรรูปสับปะรดส่งออกมาก

หลักเพียงสายเดียว โอกาสในการพัฒนาจังหวัด คือ การพัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ความตื่นตัวด้านสุขภาพและความสนใจการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ ๆ ของนักท่องเที่ยว และโครงการเส้นทางลัดสู่ภาคใต้ อุปสรรคต่อการพัฒนา คือ ธุรกิจของชาวต่างชาติ การรั่วไหลของเงินตราต่างประเทศในการซื้อ Chain โรงแรมระดับ 5 ดาว/การจ้างแรงงานต่างชาติ และการแข่งขันทางการตลาดเพื่อแย่งชิงนักท่องเที่ยวของประเทศเพื่อนบ้าน

3. แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วิสัยทัศน์

"เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับโลก เป็นเมืองน่าอยู่ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าของฝากสับปะรดแปรรูป"

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. พัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับโลก
2. พัฒนาสภาพแวดล้อมชายฝั่งและสิ่งแวดล้อมเมือง
3. พัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
4. พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าของฝากสับปะรดแปรรูป

AN ANALYSIS OF THE STRATEGIC PLAN OF PRACHUABKIRIKHAN PROVINCE
TO APPROACH SUSTAINABLE ECOTOURISM DEVELOPMENT

AN ARSTRACT
BY
PATTEERA LAPASSEHSIRI

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Master of Science degree in Ecotourism Planning and Management
at Srinakharinwirot University

June 2006

Patteera Lapassethsiri. (2006). *An Analysis of the Strategic Plan of Prachuabkirikhan Province to approach Sustainable Ecotourism Development*. Master's Project, M.S. (Ecotourism Planning and Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Dr.Somsak Ketukaenchan.

The objectives of the research on “An Analysis of the Strategic Plan of Prachuabkirikhan Province to approach Sustainable Ecotourism Development” are; 1) To survey and to assemble basic information of appealing tourist attractions in Hua Hin District, Pranburi District and Samroi-yod Sub-district of Prachuabkirikhan Province. 2) To study and to integrate tourists, local communities, tourist-business entrepreneurs and government agencies of their opinions regarding tourism resources, to analyse strengths, weaknesses, opportunities and threats (SWOT) and the strategic plan of Prachuabkirikhan Province. 3) To approach a development plan for Sustainable Ecotourism of Prachuabkirikhan Province. Conclusions of the research are as follows;

1. Appealing tourist attractions in Hua Hin District are Huahin Beach, Saunson Pradipat, Pa-la-u Waterfall, and Hua Hin Train Station. Appealing tourist attractions in Pranburi District are Pranburi Forest Park, Thanarat Military Camp and Baan Fang Tha Village. Appealing tourist attractions in Samroi-yod Sub-district are Samroi-yod National Park.

2. Top 3 ranking of each field of important tourism resources in Prachuabkirikhan Province; Natural tourist attractions are Hua Hin Beach, Samroi-yod National Park and Manao Bay. Cultural and historical tourist attractions are Klai Kangwot Palace, Hua Hin Train Station and Kuiburi Temple. Festival and event attractions are Hua Hin Jazz Festival, Khao Chong Krajok Blessing Festival and Hua Hin Regatta. Attractive activities are snorkeling at Baan Hin Grud or Koh Talu, Samroi-yod National Park's nature trail trekking and Thai massage, Herb massage and Spa. Services are many convenience transporting channels, a wide and diverse range of accommodations from budget to the most luxurious ones, plenty of charming and pleasant restaurants, shopping vendors and souvenir shops.

The result of SWOT analysis of Prachuabkirikhan province can be concluded as follows; Strengths are variety of tourism resources, close location to the capital of

Thailand, Bangkok, stopping over places before traveling down South and biggest pineapple plantation and exported pineapple canned production. Weaknesses are forest and mangrove invasion, urban management inefficiency and incompetence and accessibility by only one main road with poor condition. Opportunities are to build up a centre of Ecotourism for Lower Central Region Cluster, tourists' health awareness and interesting in new form of tourism, a shortcut road to Southern project. Threats are large number of foreign-owned businesses, high drain of money of 5 star international chain hotels, foreign employment as an expertise and high competition with Thailand's neighbor countries.

3. An approach to develop Sustainable Ecotourism of Prachuabkirkhan Province.

Vision

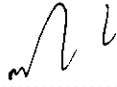
"To be a World-Class Health Tourism City , a pleasant city, rehabilitate the natural resources and to be a centre of preserved pineapple production.

Strategic Plans

1. To be a World Class Health Tourism Destination.
2. To improve the Coastal and City Environment.
3. To develop and to elevate quality of locals living.
4. To be a centre of preserved pineapple production.

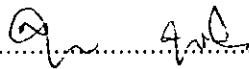
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง การวิเคราะห์แผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเสนอแนวทาง
พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน ของ พัทธิธีรา ลภัสเศรษฐศิริ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับ
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผน
และการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์ ดร. สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

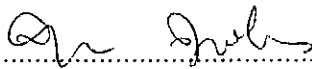
.....
(รองศาสตราจารย์สุภาพร สุกสีเหลือง)

คณะกรรมการสอบ

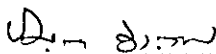
.....
(อาจารย์ ดร. สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์)

ประธาน

.....
(รองศาสตราจารย์สุภาพร สุกสีเหลือง)

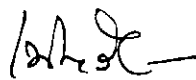
กรรมการสอบสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์ ดร. ปัญญา ชีระวิทย์เลิศ)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ ๒๕ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๙

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความสามารถอย่างยิ่งจากผู้มีอุปการะคุณหลายท่าน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์สุภาพร สุกสีเหลือง และอาจารย์ ดร.ปัญญา ธีระวิทย์เลิศ กรรมการสอบสารนิพนธ์ อาจารย์อรรณพ โทธิสุข ผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าของท่านให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องในงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอกราบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้มอบความรู้ ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้กับผู้วิจัย ตลอดจนการศึกษิตตามหลักสูตรการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รศ.ดร.พยอม ธรรมบุตร ซึ่งนอกจากให้ความรู้แก่ผู้วิจัยแล้ว ท่านยังให้คำสั่งสอน แง่คิด มุมมองที่นอกเหนือจากการศึกษาตามหลักสูตร

ขอขอบพระคุณ อาจารย์บุปผา วงษ์พันธุ์ทา จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต ไกลกังวล ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำกับผู้วิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา ขอขอบคุณคณะเจ้าหน้าที่หน่วยงานยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานภาครัฐทุกท่าน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ไม่สามารถกล่าวในที่นี้ได้ครบถ้วน ที่กรุณาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับงานวิจัยในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ มารดา ขอขอบคุณสามีและทุกคนในครอบครัวที่คอยให้ความช่วยเหลือ ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคนที่ให้กำลังใจกับผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและการทำงานวิจัยนี้

พัทธธีรา ลภัสเศรษฐศิริ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.....	9
วิวัฒนาการของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในประเทศไทย.....	9
ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.....	11
องค์ประกอบหลักของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.....	12
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืนและการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน.....	15
ความหมายของคำว่ายั่งยืน.....	15
ความหมายของกร ะพัฒนาอย่างยั่งยืน.....	16
แนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทโลก.....	16
แนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนในประเทศไทย.....	17
การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน.....	18
แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนกลยุทธ์.....	19
การวางแผนกลยุทธ์.....	19
แผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปี พ.ศ. 2548-2551.....	23
ยุทธศาสตร์เร่งด่วนการส่งเสริมการท่องเที่ยว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	42
ทฤษฎีการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว.....	45
ทรัพยากรท่องเที่ยว.....	45

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ) การตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว.....	48
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	53
สภาพพื้นที่และข้อมูลทั่วไปของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	57
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	67
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	67
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	70
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	73
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
การนำเสนอผลงานวิจัย.....	76
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
ผลการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และกิ่งอำเภอ สามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	77
ประชากรกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว.....	104
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน ลักษณะการเดินทาง วัตถุประสงค์และแรงจูงใจในการ เดินทางของนักท่องเที่ยว.....	106
ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาเกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัด.....	111
ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	117
ส่วนที่ 4 ผลการศึกษาทัศนคติที่มีต่อวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	121
ส่วนที่ 5 ผลการศึกษาทัศนคติที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	128
ประชากรกลุ่มตัวอย่างประชาชน.....	130
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป.....	131
ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาเกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัด.....	132

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	138
ส่วนที่ 4 ผลการศึกษาทัศนคติที่มีต่อวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	142
ส่วนที่ 5 ผลการศึกษาทัศนคติที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	148
ประชากรกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน.....	152
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป.....	152
ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาเกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัด.....	154
ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	160
ส่วนที่ 4 ผลการศึกษาทัศนคติที่มีต่อวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	164
ส่วนที่ 5 ผลการศึกษาทัศนคติที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	170
ประชากรกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ภาครัฐ.....	173
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป.....	174
ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาเกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัด.....	176
ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	182
ส่วนที่ 4 ผลการศึกษาทัศนคติที่มีต่อวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	186
ส่วนที่ 5 ผลการศึกษาทัศนคติที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	192
ประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด.....	196
ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาเกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัด.....	196

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	208
ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาทัศนคติที่มีต่อวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	219
ส่วนที่ 4 ผลการศึกษาทัศนคติที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	234
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	243
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	254
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	254
ความสำคัญของการวิจัย.....	254
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	254
ขอบเขตของการวิจัย.....	255
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	255
สรุปผลการวิจัย.....	256
อภิปรายผล.....	266
ข้อเสนอแนะ.....	274
บรรณานุกรม.....	277
ภาคผนวก.....	281
ภาคผนวก ก. หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม.....	282
ภาคผนวก ข. รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม.....	286
ภาคผนวก ค. เครื่องมือในการวิจัย.....	288
ภาคผนวก ง. แบบสอบถาม.....	290
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	311

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทย.....	1
2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	24
3 แผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปี 2548.....	26
4 เป้าประสงค์และตัวชี้วัดตามแผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปี 2548.....	35
5 เป้าประสงค์และกลยุทธ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปี 2548.....	38
6 มาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ - กลุ่มที่ 1 อำเภอหัวหิน อำเภอ ปราณบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด.....	43
7 ประเภทของทรัพยากรท่องเที่ยว.....	45
8 รายการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว.....	48
9 เกณฑ์ในการประเมินทรัพยากรท่องเที่ยว.....	51
10 จำนวนประชากรในอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ปี 2547.....	67
11 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย.....	69
12 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว.....	104
13 ลักษณะการเดินทางของนักท่องเที่ยว.....	106
14 พาหนะที่ใช้ในการเดินทางของนักท่องเที่ยว.....	106
15 ระยะเวลาในการพักค้างคืนของนักท่องเที่ยว.....	107
16 ประเภทที่พักที่นักท่องเที่ยวนิยมเข้าพัก.....	107
17 วัตถุประสงค์ในการเดินทางของนักท่องเที่ยว.....	108
18 แรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	109
19 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เป็นจุดเด่น.....	110
20 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ที่เป็นจุดเด่น.....	112
21 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับงานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือ ปรากฏการณ์สำคัญที่เป็นจุดเด่น.....	113
22 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่น.....	114
23 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับบริการด้านการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่น.....	115

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
24	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัด..... 116
25	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัด..... 117
26	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาของจังหวัด..... 118
27	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับอุปสรรคในการพัฒนาจังหวัด..... 119
28	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในการพัฒนาจังหวัด..... 120
29	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์..... 121
30	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับเป้าประสงค์และกลยุทธ์..... 122
31	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย..... 125
32	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เหมาะสม..... 127
33	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัด.... 128
34	จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างประชาชน..... 130
35	ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เป็นจุดเด่น..... 132
36	ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เป็นจุดเด่น..... 133
37	ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับงานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญที่เป็นจุดเด่น..... 134
38	ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่น..... 135
39	ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับบริการด้านการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่น..... 136
40	ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัด..... 137
41	ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์..... 138
42	ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาของจังหวัด..... 139
43	ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับอุปสรรคในการพัฒนาจังหวัด..... 140
44	ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในการพัฒนาจังหวัด..... 141
45	ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์..... 142
46	ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับเป้าประสงค์และกลยุทธ์..... 143
47	ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย..... 145

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
48	ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์..... 148
49	ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เหมาะสม..... 150
50	ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความต้องการการสนับสนุนด้านการประกอบธุรกิจท่องเที่ยว..... 150
51	จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน..... 152
52	ความคิดเห็นของภาคเอกชนเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เป็นจุดเด่น..... 154
53	ความคิดเห็นของภาคเอกชนเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เป็นจุดเด่น..... 155
54	ความคิดเห็นของภาคเอกชนเกี่ยวกับงานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญที่เป็นจุดเด่น..... 156
55	ความคิดเห็นของภาคเอกชนเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่น..... 157
56	ความคิดเห็นของภาคเอกชนเกี่ยวกับบริการด้านการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่น..... 158
57	ความคิดเห็นของภาคเอกชนเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัด..... 159
58	ความคิดเห็นของภาคเอกชนเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัด..... 160
59	ความคิดเห็นของภาคเอกชนเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาของจังหวัด..... 161
60	ความคิดเห็นของภาคเอกชนเกี่ยวกับอุปสรรคในการพัฒนาจังหวัด..... 162
61	ความคิดเห็นของภาคเอกชนเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในการพัฒนาจังหวัด..... 163
62	ความคิดเห็นของภาคเอกชนเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์..... 164
63	ความคิดเห็นของภาคเอกชนเกี่ยวกับเป้าประสงค์และกลยุทธ์..... 165
64	ความคิดเห็นของภาคเอกชนเกี่ยวกับเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย..... 167
65	ความคิดเห็นของภาคเอกชนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์..... 170
66	ความคิดเห็นของภาคเอกชนเกี่ยวกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เหมาะสม..... 172
67	ความคิดเห็นของภาคเอกชนเกี่ยวกับความต้องการการสนับสนุนด้านการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยว..... 172
68	จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ภาครัฐ..... 174

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
69	175
70	177
71	178
72	179
73	180
74	181
75	182
76	183
77	184
78	185
79	186
80	187
81	189
82	192
83	194
84	194
85	197
86	199
87	201
88	203

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
89	ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับบริการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่น.....	206
90	ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัด.....	209
91	ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัด.....	211
92	ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับโอกาสของจังหวัด.....	214
93	ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับอุปสรรคของจังหวัด.....	217
94	ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับวิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัด.....	219
95	ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์.....	221
96	ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับเป้าประสงค์และกลยุทธ์.....	225
97	ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับเป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย.....	230
98	ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.....	235
99	ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เหมาะสม.....	239
100	ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับความต้องการการสนับสนุนด้านธุรกิจท่องเที่ยว.....	241
101	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	244
102	แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	250
103	ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	265
104	การเปรียบเทียบแผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด ปี พ.ศ. 2548-2551 กับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	272

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2 องค์ประกอบในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.....	15
3 ขั้นตอนการวางแผนเชิงกลยุทธ์.....	21
4 รูปแบบของกลยุทธ์การเติบโต.....	22
5 ตราประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	58
6 แผนที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	59
7 หาดหัวหิน.....	76
8 บริการขี่ม้าบริเวณชายหาดหัวหิน.....	76
9 ร้านอาหาร บริการเช่าเก้าอี้ผ้าใบบริเวณชายหาดหัวหิน.....	77
10 บริการแท็กซี่ รถเช่า รถรับส่งสนามบิน ขายตั๋วรถโดยสาร.....	77
11 ชายหาดสวนสนประดิพัทธ์.....	79
12 ที่พักผ่อนแบบบังกะโล บริเวณชายหาดสวนสนประดิพัทธ์.....	80
13 ที่หยุดรถสวนสนประดิพัทธ์.....	80
14 น้ำตกป่าละอู.....	81
15 สถานีรถไฟหัวหิน.....	82
16 พลับพลาพระมงกุฎเกล้า.....	83
17 เส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติระบบนิเวศป่าชายเลน วนอุทยานปราณบุรี.....	84
18 จุดชมวิว ในเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติระบบนิเวศป่าชายเลน วนอุทยานปราณบุรี.....	85
19 ป้ายสื่อความหมาย ในเส้นทางศึกษาธรรมชาติระบบนิเวศป่าชายเลน.....	85
20 ปู่ก้ามดาบ.....	86
21 บริเวณจุดลงเรือเที่ยวชมป่าชายเลน วนอุทยานปราณบุรี.....	86
22 บ้านพักโฮมสเตย์ หมู่บ้านอนุรักษ์พันธ์สัตว์ป่าบ้านฝั่งท่า.....	87
23 แม่น้ำปราณบุรี.....	88
24 บริเวณจุดลงเรือชมแม่น้ำปราณบุรี.....	89
25 สำนักงานท่องเที่ยว ศูนย์การทหารราบ ค่ายธนะรัชต์.....	90
26 หน้าผาจำลอง.....	91
27 สนามยิงปืนพันท์บอล.....	92

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
28 สนามยิงปืนจริง.....	93
29 ป่าชายเลน บริเวณคลองเขาแดง.....	95
30 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด.....	98
31 ร้านค้าสวัสดิการ อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด.....	98
32 แผนที่เส้นทางและแหล่งท่องเที่ยวภายในเขตอุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด.....	99
33 แผนที่ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	101
34 แผนที่แหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	102
35 แผนภูมิรูปแท่งแสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	198
36 แผนภูมิรูปแท่งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เป็นจุดเด่นของจังหวัด.....	200
37 แผนภูมิรูปแท่งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเทศกาล ประเพณี มหกรรมและปรากฏการณ์สำคัญที่เป็นจุดเด่นของจังหวัด.....	202
38 แผนภูมิรูปแท่งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่เป็นจุดเด่นของจังหวัด.....	205
39 แผนภูมิรูปแท่งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการที่เป็นจุดเด่นของจังหวัด.....	207
40 แผนภูมิรูปแท่งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัด.....	210
41 แผนภูมิรูปแท่งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัด.....	212
42 แผนภูมิรูปแท่งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสของจังหวัด.....	215
43 แผนภูมิรูปแท่งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคของจังหวัด.....	218
44 แผนภูมิรูปแท่งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของจังหวัด.....	220
45 แผนภูมิรูปแท่งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด.....	223
46 แผนภูมิรูปแท่งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์และกลยุทธ์ของจังหวัด.....	228
47 แผนภูมิรูปแท่งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย.....	233
48 แผนภูมิรูปแท่งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.....	237
49 แผนภูมิรูปแท่งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เหมาะสม.....	240
50 แผนภูมิรูปแท่งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการการสนับสนุนด้านธุรกิจ.....	242

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การท่องเที่ยวจัดได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญของทุกประเทศ เนื่องจากมีบทบาทสูงต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้และเงินตราต่างประเทศ มีส่วนช่วยด้านเสถียรภาพของดุลการชำระเงิน การสร้างงานในธุรกิจภาคบริการทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนั้น การท่องเที่ยวจึงถูกนำมาใช้เป็นกลยุทธ์ในการพัฒนาประเทศที่ได้รับความนิยมมากที่สุด เพราะการท่องเที่ยวเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ภูมิภาค จนถึงระดับประเทศ ก่อให้เกิดการกระจายรายได้ในท้องถิ่น หรือที่เรียกว่า Multiplier effect ดังนั้น แผนพัฒนาด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย จึงเป็นแผนสำคัญและถูกบรรจุอยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทุกฉบับ

การเร่งรัดพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาก่อให้เกิดการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยอย่างรวดเร็ว ดังจะเห็นได้จากจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจาก 8.58 ล้านคน ในปี พ.ศ.2542 เป็น 11.65 ล้านคน ในปี พ.ศ.2548 และรายได้จากการท่องเที่ยว ในปี พ.ศ.2542 จำนวนเงิน 253,018 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น 384,360 ล้านบาทในปี พ.ศ.2547 (สถิตินักท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2542-2547) ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงการเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทย

ปี	จำนวนนักท่องเที่ยว (ล้านคน)	รายได้ (ล้านบาท)
2542	8.58	253,018
2543	9.51	285,272
2544	10.06	299,047
2545	10.80	323,484
2546	10.00	309,269
2547	11.65	384,360

ที่มา : สถิตินักท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2542-2547

จากการเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวตามตารางข้างต้น ส่งผลให้มีความจำเป็นในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เพื่อรองรับการท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นความสำคัญไปยังโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจ เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง ขาดการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ซึ่งก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมและการลดปริมาณลงของทรัพยากรธรรมชาติอย่างรวดเร็ว เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ปัญหามลพิษ และยังก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มชนฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การเดินขบวนคัดค้านการสร้างโรงไฟฟ้าพลังถ่านหินที่บ้านนินกรูด เป็นต้น สิ่งที่เกิดขึ้นนี้สืบเนื่องมาจากกลยุทธ์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ผ่านมาไม่ได้ให้ความสำคัญกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน รวมทั้งไม่สามารถกำหนดแผนกลยุทธ์ในการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ดังนั้น การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จึงเป็นแนวทางการพัฒนาที่จะนำไปสู่ความอยู่รอดของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เนื่องจากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม ตลอดจนวิถีชีวิต เอกลักษณ์ของท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นทรัพยากรท่องเที่ยวในระยะยาว และเกิดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน มีการวางแผน การจัดการด้านการอนุรักษ์ โดยมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นชุมชนในท้องถิ่น นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ หน่วยงานเอกชนและรัฐบาล การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จึงเป็นกลไกและเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาอย่างยั่งยืนในภาพรวม ทั้งในมิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านสังคม มิติด้านสิ่งแวดล้อม และมิติด้านจิตวิญญาณ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ก่อให้เกิดความเข้าใจและจิตสำนึกต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในท้องถิ่น ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หรือทรัพยากรการท่องเที่ยว

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จัดได้ว่าเป็นจังหวัดที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวทุกประเภท จากการสำรวจโดยคณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในปี 2545 ได้จัดประเภทแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดังนี้ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ จำนวน 39 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ 7 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม 3 แห่ง รวมทั้งสิ้น 49 แห่ง และเนื่องจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีพื้นที่ด้านทิศตะวันออกติดต่อชายทะเลตลอดแนวจังหวัด จึงมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวทางทะเลสูง ทรัพยากรท่องเที่ยวเหล่านี้เป็นที่ดึงดูดและได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวหัวหิน ในปี 2547 มีปริมาณนักท่องเที่ยวจำนวนมากถึง 2,004,603 คน (สถิตินักท่องเที่ยวหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2547) ทั้งนี้ เนื่องจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีระยะทางไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร มีสภาพภูมิอากาศดี เย็นสบายตลอดปี โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี 27.4 องศาเซลเซียส สามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี มีที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวกหลากหลายรูปแบบ

สำหรับนักท่องเที่ยว ตั้งแต่ประเภทเกสต์เฮ้าส์ (Guest house) บังกะโล (Bungalow) จนถึงโรงแรม ระดับ 3-5 ดาว ด้วยปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีศักยภาพในการเจริญเติบโต ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสูง ก่อให้เกิดการขยายตัวในธุรกิจภาคบริการอย่างรวดเร็ว ทั้งที่พัก โรงแรม ร้านอาหาร สนามกอล์ฟ สปา และธุรกิจบริการอื่น ๆ เป็นจำนวนมาก การเติบโตและการ ขยายตัวอย่างรวดเร็วนี้อาจก่อให้เกิดปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ เกิดปัญหาด้าน สิ่งแวดล้อม ปัญหามลพิษ ดังจะเห็นได้จากข่าวการบุกรุกพื้นที่ชายหาดของร้านอาหารในอำเภอหัวหิน การสร้างโรงแรมอยู่ติดพื้นที่ชายหาดที่อำเภอหัวหินและอำเภอปราณบุรี การสร้างโรงแรมในลักษณะ ตึกสูง ก่อให้เกิดมลพิษทางสายตา การบุกรุกพื้นที่เกษตรกรรมของช่างป่าในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี เป็นต้น

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยทำการศึกษาจากข้อมูล 2 ส่วนคือ ข้อมูลทุติยภูมิ ที่ได้เก็บ รวบรวมไว้แล้วจากหน่วยงานของรัฐ โดยมุ่งเน้นไปยังข้อมูลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวเป็นหลัก ข้อมูลอีกส่วนหนึ่งที่ทำการศึกษาาร่วมกันคือ ข้อมูลปฐมภูมิ ที่ได้รวบรวมจาก ความคิดเห็นของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจน ประชากรที่อาศัยในแหล่งท่องเที่ยว เพื่อทำการศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์แผนยุทธศาสตร์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน” และเพื่อ ก่อให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อย่างยั่งยืนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่นในอำเภอหัวหิน อำเภอ ปราณบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ประชาชน ผู้ประกอบการเอกชน และเจ้าหน้าที่ ภาครัฐ เกี่ยวกับทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว และวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก รวมถึง แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์

ความสำคัญของการวิจัย

ความสำคัญของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเชื่อว่าจะสามารถนำผลการวิจัยมาสร้างแผนยุทธศาสตร์ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และนำเสนอต่อสำนักงาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านพื้นที่ ผู้วิจัยจะทำการศึกษาและเก็บข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ 3 อำเภอ ดังนี้

1. อำเภอหัวหิน ได้แก่ หาดหัวหิน สถานีรถไฟหัวหิน สวนสนประดิพัทธ์ และน้ำตกป่าละอู
2. อำเภอปราณบุรี ได้แก่ วนอุทยานปราณบุรี หมู่บ้านอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าบ้านฝั่งท่า และค่ายชนะวีรศักดิ์

3. กิ่งอำเภอสามร้อยยอด ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด

ขอบเขตด้านประชากร

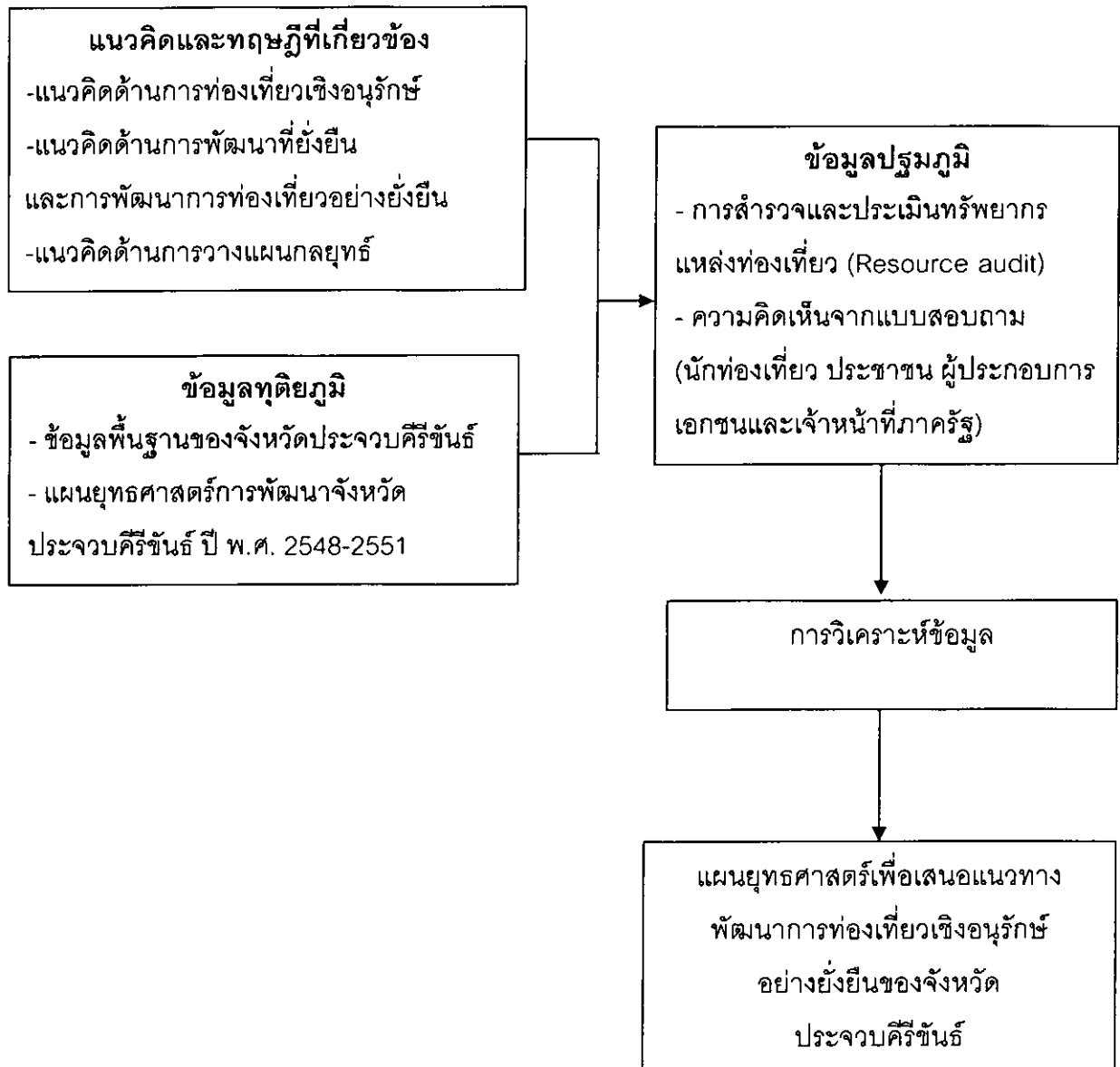
1. นักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. ประชาชนท้องถิ่นที่มีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. ผู้ประกอบการเอกชนผู้ประกอบการธุรกิจด้านการบริการการท่องเที่ยว ที่พัก ร้านอาหารใน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หอการค้าจังหวัด และองค์กรอิสระภายในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่เกี่ยวข้อง กับธุรกิจท่องเที่ยวภายในจังหวัด
4. เจ้าหน้าที่ภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานราชการในจังหวัดและเกี่ยวข้องกับงานวางแผน ยุทธศาสตร์และการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัด จังหวัด หัวหน้าและเจ้าหน้าที่กลุ่มงานยุทธศาสตร์จังหวัด สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคกลาง เขต 2 ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัด หัวหน้าอุทยานแห่งชาติ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ประชาสัมพันธ์จังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วน จังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล นายอำเภอ นายกเทศมนตรี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

- 1.นักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 2.ประชาชนท้องถิ่นที่มีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 3.ประชากรในภาคเอกชนผู้ประกอบการธุรกิจด้านการบริการการท่องเที่ยว ที่พัก ร้านอาหาร ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมถึงหอการค้าจังหวัด
- 4.ประชากรในภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานราชการในจังหวัดและเกี่ยวข้องกับงานวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย “การวิเคราะห์แผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน” ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักท่องเที่ยว (Tourist) หมายถึง นักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. การท่องเที่ยว (Tourism) หมายถึง การเดินทางเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ หรือเพื่อความสนุกสนาน การหาความรู้หรือประสบการณ์ใหม่ ๆ การประชุมสัมมนาเพื่อศึกษาหาความรู้ เพื่อการศึกษา เพื่อการติดต่อธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมเยียนญาติมิตร ภายในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3. การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Ecotourism) หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัส เรียนรู้และมีประสบการณ์จากลักษณะเด่นของแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ อีกทั้งรายได้จากการท่องเที่ยวก่อให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจของชุมชนและการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มีการจัดการอย่างมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่นและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยทุกฝ่ายรวมถึงนักท่องเที่ยวมีจิตสำนึกต่อการอนุรักษ์ทรัพยากร และก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

4. การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable development) หมายถึง การพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของคนในปัจจุบัน ซึ่งสามารถสืบทอดต่อเนื่องในอนาคต โดยไม่กระทบต่อโอกาสในการพัฒนาของคนรุ่นหลัง การพัฒนาแบบยั่งยืนต้องคำนึงถึงมิติของการพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างสมดุล เป็นการพัฒนาที่ไม่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5. การวางแผนยุทธศาสตร์ (Strategic planning) หมายถึง การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่แสดงแนวทางการพัฒนาในอนาคต ซึ่งประกอบด้วยวิสัยทัศน์ นโยบาย แผนกลยุทธ์ ตัวชี้วัดและโครงการ ซึ่งสามารถพัฒนาจังหวัดไปสู่เป้าหมายที่วางไว้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้วิจัยมีความคาดหวังว่า การวิจัยครั้งนี้จะสามารถกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่เหมาะสม สอดคล้องกับศักยภาพ เป้าหมายของจังหวัดและกลุ่มประชากรที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งทราบถึงปัญหา อุปสรรค และข้อจำกัดในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวภายในจังหวัด และสามารถนำเสนอแก่สำนักงานจังหวัดเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในอนาคต

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้เป็นกรอบแนวคิด รวมถึงวิธีการในการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
2. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืนและการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
3. แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนกลยุทธ์
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. สภาพพื้นที่และข้อมูลทั่วไปของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

1.1 วิวัฒนาการของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในประเทศไทย

ยูดี นิรันดร์ตระกูล (2539: 15-17) และบุปผา วงษ์พันธุ์ทา (2544: 3-4) ได้สรุปถึงวิวัฒนาการของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไว้ว่า ปี พ.ศ. 2519 เป็นยุคเริ่มต้นของแนวคิดด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในประเทศไทย ในแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 1 (พ.ศ.2519) มุ่งในด้านการพัฒนาระบบท่องเที่ยวทั้งระบบ ซึ่งพิจารณาผลทางด้านเศรษฐศาสตร์เป็นหลัก แต่เป็นจุดเริ่มของการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อธรรมชาติและได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาหาความรู้ควบคู่ไปกับความสนุกเพลิดเพลินจากการท่องเที่ยว แต่ยังคงขาดการพิจารณาเรื่องคนท้องถิ่น กลุ่มนักท่องเที่ยวยังเป็นกลุ่มเล็กและเรียกนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ว่าเป็นกลุ่มผู้สนใจพิเศษ (Special interest) ซึ่งกิจกรรมส่วนใหญ่จัดขึ้นตามความสนใจของนักท่องเที่ยว เช่น การเดินป่า การดูนก การดำน้ำ

พ.ศ.2519 – 2535 ยุคกลางของการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จากช่วงปี 2519 – 2529 การท่องเที่ยวของประเทศไทยประสบผลสำเร็จอย่างสูงในเชิงเศรษฐกิจและในแง่พัฒนาการท่องเที่ยว ประเทศไทยเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวและมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวมากขึ้นทุกปี ส่งผลต่อรายได้จากการท่องเที่ยว อัตราการจ้างงาน อัตราการขยายตัวในภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องในทางที่ดีขึ้น และในปี 2530 – 2535 ประเทศไทยมีรายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสูงเป็นอันดับ 1 เมื่อเทียบกับสินค้าส่งออกประเภทอื่น อันเป็นผลมาจากการจัดปีท่องเที่ยวไทยในปี 2530 การพัฒนาการท่องเที่ยวดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งกระจายลงไปในพื้นที่ท่องเที่ยวหลักทั่วประเทศ เช่น พัทยา ภูเก็ต เกาะสมุย กาญจนบุรี เชียงใหม่ จากผลกระทบที่เกิดขึ้น การพัฒนาที่ยั่งยืน และแนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จึงเกิดขึ้น ซึ่งการท่องเที่ยวแห่ง

ประเทศไทย (ททท.) ได้ผลักดันให้มีการศึกษาวิจัย เรื่อง “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์” ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ในช่วงปี พ.ศ. 2530 – 2533) แต่ผลการวิจัยในช่วงนั้น ยังไม่สมบูรณ์ครบถ้วนในองค์ประกอบ จึงมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวคิดด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในประเทศไทย

พ.ศ. 2535 จนถึงปัจจุบัน จัดได้ว่าเป็นยุคบูรณาการของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในประเทศไทย ปัจจุบันมีความตื่นตัวด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กันมากขึ้น ทั้งจากความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งเห็นได้จากการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

1. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานด้านการท่องเที่ยวโดยเฉพาะ โดยในปี พ.ศ. 2538-2539 ได้ดำเนินงานผลักดันให้เกิดนโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อาทิ การพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยว การพัฒนาบุคลากร การจัดการบริการนำเที่ยว ต่อมาในปี พ.ศ. 2539-2540 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้เล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ระดับชาติ นอกจากนี้ ททท. ยังได้สนับสนุนงบประมาณในโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์” จำนวน 79 โครงการ เช่น การพัฒนาพื้นที่ การศึกษาวิจัย การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ การรณรงค์สร้างจิตสำนึก รวมถึงการพัฒนาบุคลากรโดยส่งบุคลากรเข้าร่วมการประชุมระดับนานาชาติในหัวข้อเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และการจัดตั้งเครือข่ายประสานงานการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในประเทศไทย

2. กรมป่าไม้

กรมป่าไม้ได้ดำเนินงานจัดทำระบบสื่อความหมายธรรมชาติ อาทิ ป้ายข้อมูล ป้ายบอกทาง คู่มือเส้นทาง การเดินศึกษาธรรมชาติ โดยในปัจจุบันได้มีการจัดทำระบบสื่อความหมายในอุทยานแห่งชาติทุกแห่งทั่วประเทศ นอกจากนี้กรมป่าไม้จะพยายามผลักดันในเรื่องการจัดการพื้นที่ท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว

3. สถาบันการศึกษา

สถาบันการศึกษาในประเทศไทยมีส่วนในการผลักดันให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างสูง ในปัจจุบัน มีการเปิดอบรมมัคคุเทศก์ เปิดสอนหลักสูตรการท่องเที่ยวและการโรงแรม หลักสูตรที่เปิดสอนและเปิดอบรมครอบคลุมองค์ความรู้ในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแนวคิดเรื่องเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ได้มีความพยายามที่จะสอดแทรกไว้เพื่อผลในเชิงการขยายแนวความคิดให้แก่กระจายออกไปในวงกว้าง

4. บริษัทนำเที่ยว

บริษัทนำเที่ยวที่เป็นหน่วยงานภาคเอกชน ได้มีการตื่นตัวและตอบสนองความต้องการของตลาด จึงมีการประกอบธุรกิจในลักษณะการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มากขึ้น โดยส่วนใหญ่เป็นการจัดนำเที่ยวในรูปแบบของการผจญภัย (Adventure tour) เป็นหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางภาคเหนือของประเทศที่มีการให้บริการนำเที่ยวในลักษณะทัวร์ป่า นั่งช้าง ชมหมู่บ้านชาวเขา แต่เมื่อวิเคราะห์แนวโน้มความต้องการจัดนำเที่ยวแบบผจญภัยจะต้องมีการเพิ่มคุณภาพขึ้นอีกระดับหนึ่ง เพื่อพัฒนาให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ได้มาตรฐาน

1.2 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

นิยามของคำว่า “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์” (เชิงนิเวศ) Ecotourism ได้มีผู้ให้ความหมายไว้มากมาย ดังนี้

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542: 10) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ว่า “การท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดผลทางเศรษฐกิจ โดยการใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การท่องเที่ยวมีความมั่นคงยั่งยืนอยู่คู่สังคมมนุษย์ และก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น”

“ The Ecotourism Society (TES) (1991) ให้คำจำกัดความของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ดังนี้ “purposeful travel to natural areas to understand the cultural and natural history of the environment, taking care not to alter the integrity of the ecosystem while producing economic opportunities that make the conservation of natural resources financially beneficial to local citizens” การเดินทางไปเยือนแหล่งธรรมชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเรียนรู้ถึงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ธรรมชาติด้วยความระมัดระวัง ไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือทำลายคุณค่าของระบบนิเวศ และในขณะเดียวกันก็ช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจที่ส่งผลให้การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เกิดประโยชน์ต่อประชาชน

Elizabeth Boo (1990: 72) ให้ความหมายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ว่า หมายถึง “nature travel that contributes to conservation through the generation of funds for protected areas, the creation of employment opportunities for communities surrounding protected areas, and by providing environmental education for visitors” เป็นการท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เอื้อประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ โดยนำรายได้จากการท่องเที่ยวนั้นมาใช้ในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว ก่อให้เกิดการสร้างงานให้ชุมชนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวได้เรียนรู้ ศึกษาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

ศูนย์วิจัยป่าไม้ (2538: 38) ได้ให้สาระสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไว้ ดังนี้

- 1) แหล่งท่องเที่ยวที่จะส่งเสริม และพัฒนาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ควรเป็นพื้นที่ธรรมชาติที่มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม และอาจรวมไปถึงแหล่งประวัติศาสตร์ โบราณคดี และวัฒนธรรมที่ปรากฏในพื้นที่ธรรมชาตินั้น
- 2) เป็นการท่องเที่ยวที่ทุกฝ่ายมีความรับผิดชอบต่อสภาพแวดล้อมธรรมชาติและระบบนิเวศ โดยเป็นการท่องเที่ยวที่ไม่ทำลาย หรือทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม
- 3) การมุ่งเน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัส หรือมีประสบการณ์กับสภาพแวดล้อมธรรมชาติโดยตรง และเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษาเรียนรู้สภาพแวดล้อมธรรมชาติ
- 4) การท่องเที่ยวที่ให้ประโยชน์กลับคืนสู่ธรรมชาติและการอนุรักษ์ธรรมชาติ และในขณะเดียวกันจะเอื้อประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่นทั้งทางตรงและทางอ้อม
- 5) การมุ่งเน้นที่คุณค่าของธรรมชาติ หรือลักษณะเด่นที่เป็นเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว เป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยว ไม่ใช่เน้นที่การเสริมแต่งหรือการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2540: 16-17) ได้ให้คำจำกัดความของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่า เป็นการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว โดยมีกระบวนการการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

1.1.3 องค์ประกอบหลักของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2546: 2-4) ได้กำหนดองค์ประกอบหลักของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ 4 ประการ ดังนี้

- 1) องค์ประกอบด้านพื้นที่ เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น (Identity or authentic or endemic or unique) ทั้งนี้รวมถึงแหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ (Eco-system) ในพื้นที่นั้น ๆ ดังนั้น องค์ประกอบด้านพื้นที่ จึงเป็นการท่องเที่ยวที่มีพื้นฐานอยู่กับธรรมชาติ (Nature based tourism)
- 2) องค์ประกอบด้านการจัดการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อ (Responsible travel) โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม มีการจัดการที่ยั่งยืนครอบคลุมไปถึงการอนุรักษ์ทรัพยากร การจัดการสิ่งแวดล้อม การป้องกันและกำจัดมลพิษ และควบคุมการพัฒนาการ

ท่องเที่ยวอย่างมีขอบเขต จึงเป็นการท่องเที่ยวที่มีการจัดการอย่างยั่งยืน (Sustainably managed tourism) มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม

3) องค์ประกอบด้านกิจกรรมและกระบวนการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการเรียนรู้ (Learning process) โดยมีการให้การศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยว เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ ความประทับใจ เพื่อสร้างความตระหนักและปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องต่อนักท่องเที่ยว ประชาชนท้องถิ่น และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นการท่องเที่ยวสิ่งแวดล้อมศึกษา (Environmental education-based tourism)

4) องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วม เป็นการท่องเที่ยวที่มีการคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชนท้องถิ่น (Involvement of local community or people participation) ที่มีส่วนร่วมในการคิด วางแผน ปฏิบัติตามแผน ได้รับประโยชน์ ติดตามตรวจสอบ ตลอดจนร่วมบำรุงรักษาทรัพยากรท่องเที่ยว อันจะก่อให้เกิดผลประโยชน์ในท้องถิ่น ทั้งการกระจายรายได้ การยกระดับคุณภาพชีวิต และการได้รับผลตอบแทนเพื่อกลับมาบำรุงรักษาและจัดการแหล่งท่องเที่ยวด้วย ในที่สุดท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ ท้องถิ่นในที่นี่เริ่มต้นจากระดับรากหญ้า (Grass root) จนถึงการปกครองส่วนท้องถิ่น และอาจรวมไปถึงการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของชุมชน (Community participation-based tourism)

ศูนย์วิจัยป่าไม้ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2538: 3-4) ได้สรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไว้ 3 ประการ คือ

1) การสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยพื้นฐานของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หากทรัพยากรทางการท่องเที่ยวเหล่านี้เสื่อมโทรมก็จะทำให้แหล่งท่องเที่ยวนั้นด้อยคุณค่าลงไป ดังนั้น การให้ความรู้ ความเข้าใจ รวมทั้งการสร้างจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับระบบนิเวศจึงเป็นสิ่งที่ต้องกระทำ การสร้างจิตสำนึกนี้รวมถึงบุคคลกลุ่มอื่น ๆ เช่น ชุมชนท้องถิ่น ภาครัฐ รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดูแลแหล่งท่องเที่ยวด้วย

2) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความปรารถนาหรือสนใจที่จะศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติและสภาพภูมิทัศน์ตามธรรมชาติ ดังนั้นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จึงต้องพิจารณาถึงการจัดให้มีการสื่อความหมายธรรมชาติเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติในแง่มุมต่าง ๆ ซึ่งเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ให้นักท่องเที่ยวและทำให้ได้รับความพึงพอใจจากการท่องเที่ยว

3) การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น สภาพทางเศรษฐกิจและชุมชนท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ภายในและรอบ ๆ แหล่งท่องเที่ยวควรได้รับการพิจารณาให้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการส่งเสริมและจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพราะการท่องเที่ยวมีบทบาทที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและ

สังคมของชุมชนท้องถิ่นในระยะยาว ดังนั้นการควรเปิดโอกาสให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในรูปแบบต่าง ๆ จะช่วยให้ชุมชนได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม นอกจากนี้ยังช่วยให้ชุมชนท้องถิ่นตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นธรรมชาติ

คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2547: 4) ได้กำหนดองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการการท่องเที่ยวไว้ 4 ด้าน ดังนี้

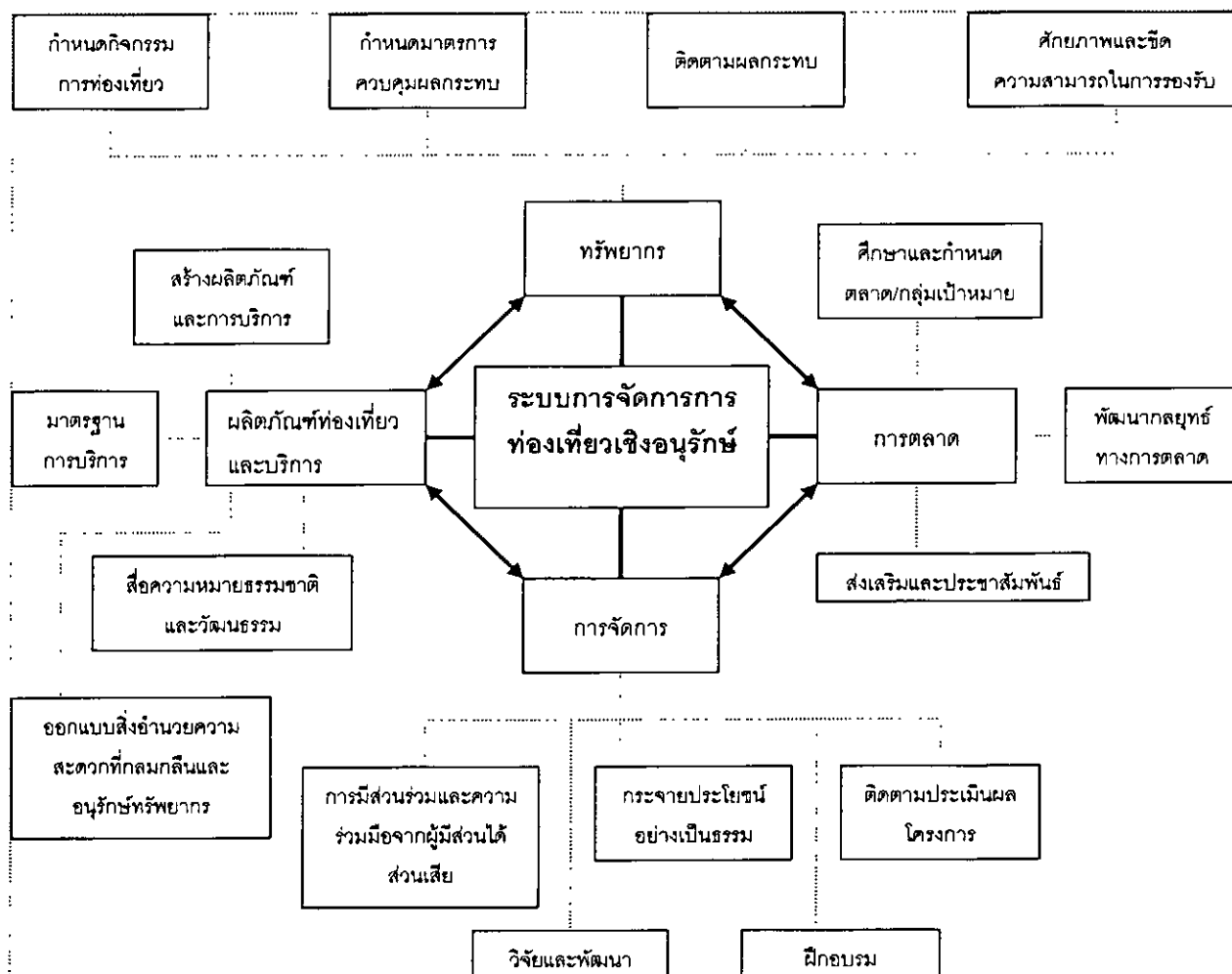
1) ทรัพยากรการท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยว เป็นประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ซึ่งจะต้องคำนึงถึงความสามารถของพื้นที่และระบบนิเวศในการรองรับการท่องเที่ยว เพื่อให้ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวอยู่ได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่

2) นักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และการจัดการด้านการตลาด การวางแผนจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต้องมีการศึกษาถึงลักษณะของกลุ่มนักท่องเที่ยว รวมทั้งความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพื่อให้เข้าถึงตลาดนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างแท้จริง

3) การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จะเน้นการสื่อความหมายธรรมชาติและทำให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ในการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยว

4) การบริหารจัดการ เป็นกลไกสำคัญในการควบคุม ดูแล และจัดการให้การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นไปตามวัตถุประสงค์ การบริหารจัดการนี้ประกอบด้วย องค์กรและผู้ที่เกี่ยวข้องทุก ๆ ฝ่าย รวมไปถึงแผนงาน มาตรการ และกฎระเบียบต่าง ๆ ในการควบคุมให้การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ดำเนินไปในทิศทางที่เหมาะสม ในส่วนของการบริการด้านต่าง ๆ ควรเน้นให้ชุมชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ

จากการศึกษาความหมายและองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ผู้วิจัยสรุปได้ว่าการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คือ รูปแบบของการท่องเที่ยวเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม เป็นการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในแหล่งธรรมชาติ (Natural-based tourism) และแหล่งวัฒนธรรม (Cultural-based tourism) เป็นการจัดการที่มีส่วนร่วมของชุมชน อีกทั้งรายได้จากการท่องเที่ยวสามารถตอบสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม ให้กับชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ มีการป้องกันการใช้ทรัพยากรท่องเที่ยวให้เกิดผลกระทบน้อยที่สุด สามารถรักษาความเป็นเอกลักษณ์ ความโดดเด่นของธรรมชาติและวัฒนธรรมไว้ได้นานที่สุดและใช้ประโยชน์ได้อย่างยาวนานที่สุด

ภาพประกอบ 2 องค์ประกอบในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ที่มา : ศูนย์วิจัยป่าไม้ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2538). *โครงการศึกษาการท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศ : กรณีภาคใต้*. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

2. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

2.1 ความหมายของคำว่า "ยั่งยืน"

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2546: 3-13) ได้ให้คำนิยามของคำว่า "Sustainable และ Sustainability" ไว้ 3 แนว คือ

1) แนวสังคม หมายถึง เรื่องเกี่ยวกับการสนองความต้องการพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมนุษย์ทุกคนต้องได้รับอาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัย และการบำบัดรักษายามเจ็บป่วย ในขณะที่เดียวกันก็หมายถึงการสนองความต้องการระดับสูงด้วย เช่น ความมั่นคง เสรีภาพ การศึกษา การมีงานทำ ความ

ยั่งยืนทางสังคมอาจจะเน้นเรื่องการส่งเสริมความสุขสมบูรณ์ของมวลชนส่วนใหญ่ เป้าหมายสำคัญที่สุดของแนวโน้มนี้คือ การรักษาคุณภาพชีวิตให้มีระดับสูงอย่างยาวนาน

2) แนวนิเวศ ความสำคัญอยู่ที่กระบวนการทางชีววิทยาของธรรมชาติ โดยเน้นเรื่องความยั่งยืนของการทำงาน และประสิทธิภาพของระบบนิเวศ เพื่อก่อให้เกิดความยั่งยืนทางนิเวศในระยะยาว จำเป็นจะต้องมีการคุ้มครองทรัพยากรทางพันธุกรรม และการอนุรักษ์ความหลากหลายทางธรรมชาติ ในความหมายนี้ การจัดการและการรักษาระบบนิเวศรวมทั้งการสนับสนุนให้ชีวิตทั้งหลายอยู่รอดคือ เป้าหมายสำคัญที่สุด

3) แนวเศรษฐกิจ ความสำคัญอยู่ที่เรื่องการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ถ้ากล่าวถึง "ความยั่งยืน" จะหมายถึง เศรษฐกิจขยายตัวอย่างยั่งยืนยาวนานในอัตราที่สูงแต่นักเศรษฐศาสตร์สีเขียว มีแนวคิดอีกแบบ คือ เศรษฐกิจที่ยั่งยืน หมายถึง เศรษฐกิจที่คำนึงถึงระบบนิเวศ โลก ธรรมชาติ และคุณค่าทางจิตใจมากกว่าคำนึงถึงความเจริญทางเศรษฐกิจ

2.2 ความหมายของการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable development)

พระธรรมปิฎก ป.อ.ปยุตโต (2543: 4) กล่าวว่า การพัฒนาที่ยั่งยืน คือ ระบบการพัฒนาที่เป็นองค์รวม คือการดำรงอยู่ด้วยดีของมนุษย์ หมายถึง มนุษย์อยู่อย่างมีอิสรภาพ และสันติสุขในโลกที่เกื้อกูล การพัฒนาอย่างยั่งยืนต้องอาศัยความเป็นไปอย่างประสานและเกื้อกูลกันของระบบความสัมพันธ์แห่งองค์ประกอบทั้ง 4 ประการ คือ มนุษย์ สังคม เทคโนโลยี และธรรมชาติแวดล้อม

ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์ (2540: 36) ให้ความหมายของ การพัฒนาที่ยั่งยืนว่า หมายถึง ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่นำเอาทรัพยากรทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็ธรรมชาติ มนุษย์ การเงิน และทรัพยากรกายภาพ มาจัดการเพื่อก่อให้เกิดความมั่งคั่ง ความอยู่ดีกินดี และความสุขสมบูรณ์ การพัฒนาอย่างยั่งยืนขึ้นอยู่กับการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องและเหมาะสม โดยสรุปแล้ว คือ การพัฒนาที่อยู่ภายใต้ขีดจำกัดทางนิเวศ นอกจากนี้ยังได้ให้ความหมายของสังคมยั่งยืนว่า เป็นสังคมที่พึ่งตนเอง และไม่ห่วงไหวต่อสิ่งกระทบภายนอก สังคมแบบนี้มีกฎเกณฑ์ของการอนุรักษ์ธรรมชาติอย่างเคร่งครัด ประชาชนมีชีวิตอยู่แบบเรียบง่ายและมีจิตสำนึกเพื่อสิ่งแวดล้อม สังคมแบบยั่งยืนปฏิเสธค่านิยมสมัยใหม่ที่เน้นวัตถุนิยม การแข่งขัน ความก้าวร้าว สังคมแบบพุทธอาจเรียกได้ว่าเป็นสังคมที่มีความยั่งยืนสูง

2.3 แนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทโลก

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2547: 2-8) ได้สรุปถึงแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทโลกไว้ว่า หลังจากที่ประเทศแถบซีกโลกตะวันตก โดยเฉพาะอังกฤษ และอเมริกาได้เป็นผู้นำและต้นแบบในการปฏิวัติอุตสาหกรรม เปลี่ยนวิถีการผลิตเพื่อยังชีพ

และค้าขายภายในประเทศเป็นหลักมาสู่การผลิตเชิงอุตสาหกรรม เพื่อให้ได้ผลผลิตในปริมาณมาก ซึ่งทำให้มีต้นทุนต่ำ เพื่อการแข่งขันทางการค้าและมุ่งจำหน่ายระหว่างประเทศกันมากขึ้น นับตั้งแต่นั้น ช่วงระยะ 100 ปีที่ผ่านมา เกิดการใช้วัตถุดิบ การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างฟุ่มเฟือย และมุ่งตอบสนองความสะดวกสบายมากกว่าความจำเป็นพื้นฐาน ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติร่อยหลอลงเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ ของเสียที่ปล่อยจากกระบวนการผลิตและการบริโภคสินค้าของประชากรบนโลกกว่า 6,000 ล้านคน ได้ก่อให้เกิดมลพิษ การปนเปื้อน และสร้างผลกระทบทั้งแก่มนุษย์ ทรัพยากรน้ำ อากาศ และความหลากหลายทางชีวภาพ ดังนั้น ประเทศที่พัฒนาแล้ว จึงเริ่มรวมตัวกันสร้างกรอบแนวทางการพัฒนาใหม่ โดยเกิดการพัฒนาคิดที่เรียกว่า “การเปลี่ยนย้ายกระบวนทัศน์” (Paradigm shift) ขึ้น ส่งผลให้เกิด “กรอบแนวคิดว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน” นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2515 และเริ่มมีบทบาทในสังคมโลก โดยเริ่มตั้งแต่องค์การสหประชาชาติได้จัดการประชุมสุดยอดว่าด้วยสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ (Human environment) ณ กรุงสต็อกโฮล์ม ประเทศสวีเดน ซึ่งเรียกร้องให้ชาวโลกคำนึงถึงผลกระทบจากการใช้ทรัพยากรอย่างฟุ่มเฟือยจนเกินขีดจำกัด ผลจากการประชุมดังกล่าวทำให้ทั่วโลกหันมาให้ความสนใจเรื่องสิ่งแวดล้อมกันอย่างกว้างขวาง

ต่อมา สหประชาชาติได้จัดการประชุมสุดยอดระดับโลกอีก 2-3 ครั้ง คือ “การประชุมสุดยอดระดับโลกว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา” (UN Conference on Environment and Development: UNCED) ณ กรุงริโอ เดอจาเนโร ประเทศบราซิล ในปี พ.ศ.2535 โดยมีเอกสารสำคัญคือ “แผนปฏิบัติการ 21” ซึ่งเป็นเหมือนแผนแม่บทของโลก ให้ประเทศภาคีสมาชิกที่เข้าร่วมประชุมได้นำไปเป็นกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่ความยั่งยืน จากนั้นได้จัดประชุมย่อยอีก 5 ปีถัดมา ณ ประเทศบราซิล เมื่อปี พ.ศ.2540 และอีก 5 ปีถัดมา สหประชาชาติก็ได้เป็นเจ้าภาพจัด “การประชุมสุดยอดระดับโลกว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน” (World Summit on Sustainable Development: WSSD) ณ กรุงโจฮันเนสเบิร์ก ประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ในปี พ.ศ.2545 ซึ่งประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกกว่า 180 ประเทศ รวมทั้งประเทศไทยได้ให้ความสำคัญใน “กรอบการพัฒนาที่ยั่งยืน” อย่างต่อเนื่องและร่วมกันลงนามรับมาเป็น “พันธกรณี” ร่วมกันที่จะพัฒนาประเทศและสังคมโลกให้น่าอยู่และยั่งยืน โดยมุ่งพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล

2.4 แนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนในประเทศไทย

จากรายงานสรุปผลการประชุมประจำปี พ.ศ. 2546 ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง การพัฒนาที่ยั่งยืน ได้กล่าวถึงการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทไทยว่ามีพื้นฐานแนวคิดมาจากปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่มีดุลยภาพ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม การพัฒนาทั้ง 3 มิติ จะต้องเกื้อกูลและไม่เกิดความขัดแย้งซึ่งกัน

และกัน โดยการพัฒนาเศรษฐกิจให้ขยายตัวอย่างมีคุณภาพและแข่งขันได้ จะต้องคำนึงถึงขีดจำกัดของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สามารถสงวนรักษาไว้ใช้ประโยชน์ได้อย่างยาวนาน ใช้ทรัพยากรทุกชนิดอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยไม่ส่งผลกระทบต่อความต้องการของคนทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ทั้งนี้ เพื่อคงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นฐานการผลิตของระบบเศรษฐกิจและการดำรงชีวิตของมนุษย์ได้อย่างต่อเนื่องตลอดไป และต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาศักยภาพคนและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น โดยบริหารจัดการทรัพยากรและผลประโยชน์จากการพัฒนาและการคุ้มครองอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม มีการปลูกฝังค่านิยมของคนไทยให้มีความพอเพียงและพึ่งตนเองได้ ขณะเดียวกันส่งเสริมการนำภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทยที่ดำเนินวิถีชีวิตอยู่ร่วมกับธรรมชาติได้อย่างเกื้อกูล สามารถปรับตัวรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงบนฐานของสังคมแห่งความรู้

2.5 การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable tourism development)

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2541: 42) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนว่า เป็นการท่องเที่ยวที่มีการจัดการทรัพยากรทั้งหมด ในลักษณะที่สามารถตอบสนองความต้องการทางเศรษฐกิจ สังคม และสุนทรียภาพ ในขณะเดียวกันก็สามารถรักษาความสมบูรณ์ทางวัฒนธรรมกระบวนการที่จำเป็นเชิงนิเวศวิทยา ความหลากหลายทางชีวภาพและระบบสนับสนุน การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน สามารถพิจารณาได้จากองค์ประกอบหลัก 4 ประการ คือ

- 1) การดำเนินกิจการการท่องเที่ยวในของเขตความสามารถของธรรมชาติชุมชนชนบทธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรม และวิถีความเป็นอยู่ของชุมชนต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว
- 2) การตระหนักในกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีผลกระทบต่อชุมชน ชนบทธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน
- 3) การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจการท่องเที่ยว ที่มีผลกระทบต่อนิเวศชุมชนชนบทธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตที่มีต่อการท่องเที่ยว
- 4) การประสานความต้องการทางเศรษฐกิจ การคงอยู่ของสังคมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

การท่องเที่ยวจะส่งผลกระทบต่อด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคมเป็นหลัก การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนถึงเป็นการเพิ่มผลกระทบทางบวกให้เกิดขึ้นมากที่สุด ขณะเดียวกันก็ลดผลกระทบให้น้อยที่สุด

สรุปได้ว่าการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนว่า เป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวและพัฒนาสิ่งแวดล้อมควบคู่กันไป โดยใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อม

อย่างถูกต้องเหมาะสม เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมและมีรายได้เข้าสู่ชุมชน แต่ยังคงรักษา
 วัฒนธรรมนิยมประเพณีไว้ได้ มีการศึกษาและวางแผนเพื่อส่งเสริม และสร้างสรรค์ให้เกิดประโยชน์แก่
 ส่วนรวมอย่างคุ้มค่าและยาวนานที่สุด ในขณะที่เดียวกันต้องอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้คงอยู่ หรือ
 เสื่อมสภาพน้อยที่สุด อย่างไรก็ตาม จากแนวความคิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มาสู่การพัฒนาอย่าง
 ยั่งยืนนั้น จะต้องนำมาผสมผสานจัดทำ ให้เกิดการวิเคราะห์เป็นรูปธรรม เพื่อสามารถนำไปสู่การ
 ปฏิบัติได้จริงโดยจำเป็นต้องผ่านกระบวนการวางแผน การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ เพื่อให้บรรลุตาม
 เป้าประสงค์ที่ตั้งไว้

3. แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนกลยุทธ์

3.1 การวางแผนกลยุทธ์

ธงชัย สันติวงษ์ (2540: 13) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า เป็นการวางแผนทั้งระบบที่เป็นการ
 วางแผนเชิงรวม และมีขอบเขตครอบคลุมไปถึงทุกส่วนขององค์กร เป็นการวางแผนที่เกี่ยวข้องและ
 จัดทำโดยฝ่ายบริหารระดับสูง ที่จะเข้ามาพิจารณาตัดสินใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย เป้าหมาย กลยุทธ์
 และแผนงานหลัก ซึ่งจะมีผลทำให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ใหม่ เพื่อให้องค์กรสามารถเผชิญกับ
 อุปสรรค และสามารถก้าวเข้าไปทำธุรกิจที่กำลังมีโอกาสและที่จะเป็นผลดีต่อองค์กรได้

พวงรัตน์ เกษรแพทย์ (2544: 5) กล่าวว่า การวางแผนกลยุทธ์ คือ การวางแผนที่
 ความสำคัญกับการมองไปในอนาคต ภายใต้การพิจารณาถึงความเป็นไปได้ในการใช้ความสามารถ
 ขององค์กร เพื่อระดมทรัพยากรมาใช้และการพิจารณาถึงทางเลือกต่าง ๆ อย่างรอบคอบและชัดเจน
 ว่าจะสามารถนำองค์กรไปสู่ภารกิจและเป้าหมายที่วางไว้ นอกจากนี้ การวางแผนกลยุทธ์ยัง
 เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ทุกปัจจัยที่คาดว่าจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในอนาคต และที่จะมี
 ผลกระทบต่อองค์กรทั้งในแง่โอกาสและอุปสรรค เพื่อจะบอกถึงทิศทางที่องค์กรกำหนดขึ้นอย่าง
 ชัดเจนเพื่อการปฏิบัติในอนาคต

สุพานี สฤกษ์วานิช (2544: 17) กล่าวว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์ (Strategic management) นั้น
 ประกอบไปด้วยภาระงาน 3 งานที่สำคัญ ซึ่งภาระงานส่วนแรกของการบริหารกลยุทธ์ คือ งานวางแผนกล
 ยุทธ์ (Strategic planning หรือ Strategy formulation) ซึ่งมีความสำคัญมากที่สุด เป็นจุดเริ่มต้นที่จะต้อง
 ดำเนินงานให้ถูกต้องเหมาะสมตั้งแต่เริ่มต้น การวางแผนเชิงกลยุทธ์มีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1) กำหนดภารกิจขององค์กร (Corporate mission) เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์หลัก
 (Corporate objectives) หรือ (Strategic objectives) เพื่อให้ทราบภาระงาน ทิศทาง และเป้าหมายที่
 องค์กรต้องการ

2) การตรวจสอบและวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร (Situational audit หรือ SWOT analysis) เพื่อให้ทราบสถานะต่าง ๆ ขององค์กร เพื่อลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากสภาพการณ์ภายในองค์กร (Internal risks) และทราบถึงสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ทำให้สามารถปรับตัวและรับมือกับเหตุการณ์และความเสี่ยงต่าง ๆ จากสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรได้ (External risks)

3) การกำหนดกลยุทธ์หลักขององค์กร (Corporate strategy) เพื่อให้มีแนวทางที่จะทำให้องค์กรบรรลุถึงภารกิจและวัตถุประสงค์หลักขององค์กรที่ตั้งไว้

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2542: 12) ได้กำหนดขั้นตอนของการวางแผนกลยุทธ์ไว้ดังนี้

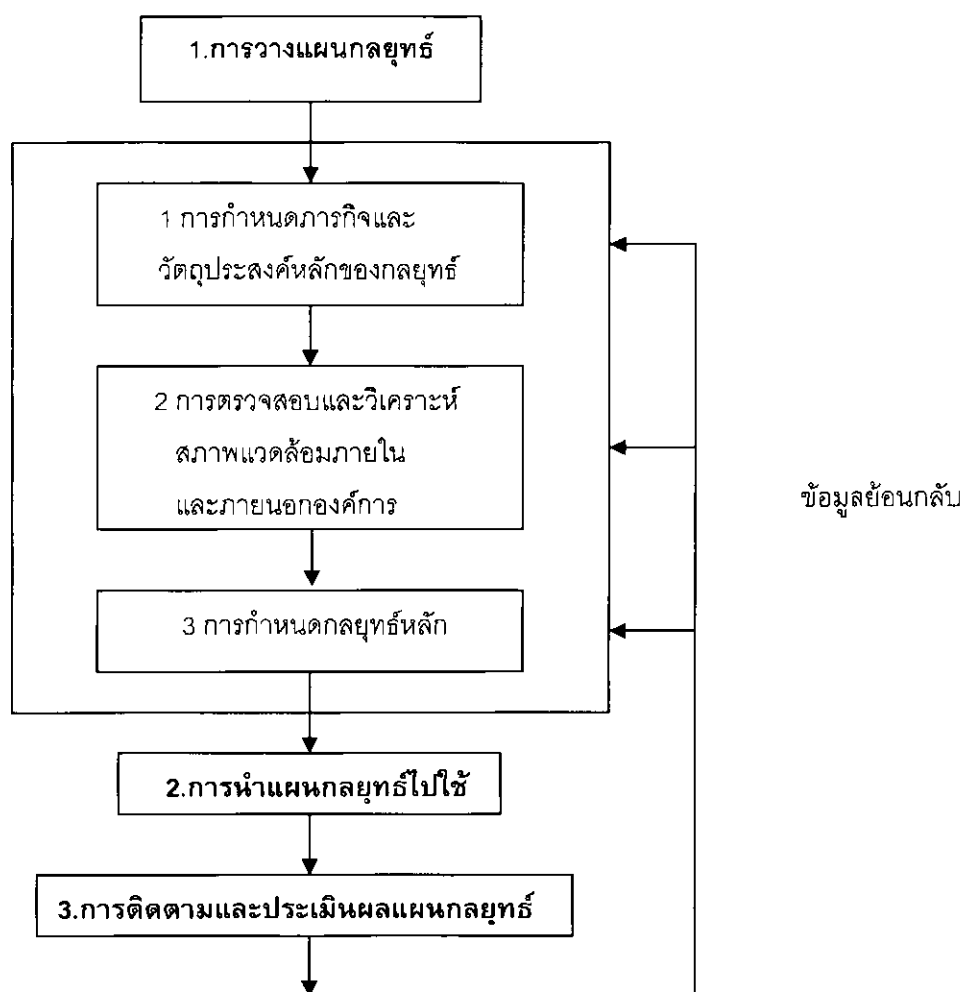
ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายในองค์กร (Internal and external environment analysis) เป็นการพิจารณาถึงจุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weaknesses) โดยเป็นการประเมินสภาวะแวดล้อมภายในองค์กร และการพิจารณาถึงโอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) ขององค์กร โดยประเมินสภาวะแวดล้อมภายนอกขององค์กร ซึ่งหมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกและมีอิทธิพลต่อการดำเนินงานขององค์กร ซึ่งผู้บริหารจำเป็นต้องปรับกลยุทธ์ขององค์กรให้สอดคล้องและเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดทิศทางหรือภารกิจหลัก (Mission setting) เป็นการระบุแนวทางหลักในการอยู่รอดขององค์กร โดยระบุถึงหน้าที่ที่องค์กร ภารกิจหลักขององค์กรจะต้องกำหนดให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ (Vision) ขององค์กรนั้นๆ

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดเป้าหมาย (Goal setting) เป็นการกำหนดผลลัพธ์สุดท้ายที่องค์กรต้องการให้เกิดขึ้น ซึ่งผลลัพธ์นี้จะต้องมีลักษณะที่เฉพาะเจาะจง สามารถวัดได้และมีระยะเวลาที่แน่นอน

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนากลยุทธ์ (Strategy development) เป็นการกำหนดทางเลือกที่ดีที่สุดที่องค์กรเลือกดำเนินการจากปัจจุบันไปสู่เป้าหมายในอนาคตที่กำหนดไว้ การพัฒนากลยุทธ์ต้องคำนึงถึงโอกาส อุปสรรค จุดอ่อน และจุดแข็งขององค์กร แล้วเลือกวิธีที่ได้เปรียบคู่แข่งให้มากที่สุด

ขั้นตอนที่ 5 การกำหนดนโยบาย (Policy formulation) เป็นการกำหนดแนวทางปฏิบัติงานอย่างกว้าง ๆ เพื่อเชื่อมโยงระหว่างกำหนดกลยุทธ์และการดำเนินการตามกลยุทธ์ขององค์กร

ภาพประกอบ 3 ขั้นตอนการวางแผนเชิงกลยุทธ์

ที่มา: สุพานี สฤกษ์วานิช. (2544: 17). *การบริหารกลยุทธ์ แนวคิดและทฤษฎี*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อัจฉรา จันทร์ฉาย (2547: 39-48) ได้กล่าวถึงการวางแผนกลยุทธ์ เพื่อให้ธุรกิจสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ ภารกิจ และวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ซึ่งการวางแผนกลยุทธ์นี้สามารถแบ่งได้ 3 ระดับ คือ

1) กลยุทธ์ระดับองค์กร (Corporate strategy) เป็นขั้นตอนการกำหนดกลยุทธ์และจุดมุ่งหมายขององค์กรในภาพรวม ซึ่งในงานวิจัยนี้จะขอกล่าวถึง กลยุทธ์ระดับองค์กร คือ กลยุทธ์การเติบโต (Intensive growth) ซึ่งกลยุทธ์นี้เหมาะสมกับการใช้กับผลิตภัณฑ์ที่มีจุดแข็ง และมีโอกาสในการพัฒนา โดยสามารถแสดงรูปแบบกลยุทธ์ของกลยุทธ์การเติบโตได้ ตามภาพประกอบ 2 3 ดังนี้

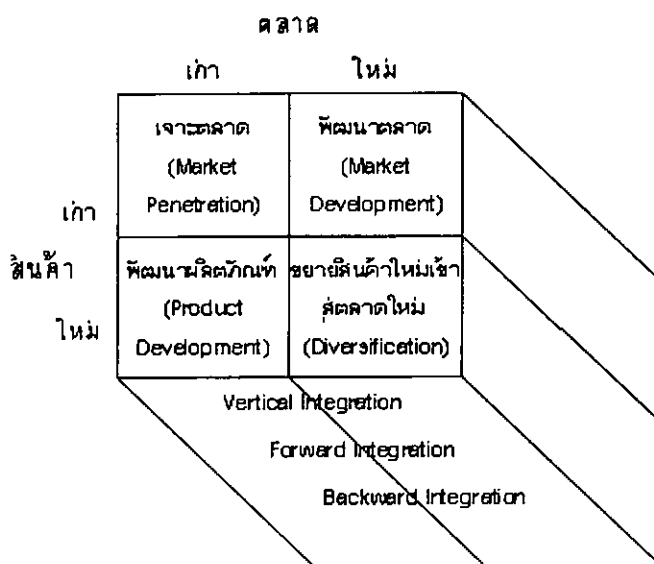
1.1) การเจาะตลาด (Market penetration) โดยเน้นการเพิ่มส่วนของตลาดในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเพิ่มความถี่ในการใช้มากยิ่งขึ้น การแย่งลูกค้าจากคู่แข่ง การหาลูกค้าใหม่ที่ยังไม่เคยซื้อสินค้าหรือใช้บริการ

1.2) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ (Product development) เป็นการปรับปรุงพัฒนาหรือเพื่อสายของผลิตภัณฑ์ เช่น ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์เดิม พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์เดิม หรือพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ไม่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์เดิม

1.3) การพัฒนาตลาด (Market development) เป็นการขยายตลาดทางภูมิศาสตร์ไปยังพื้นที่ใหม่หรือการหากลุ่มลูกค้าใหม่

2) กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (Business strategy) เป็นการกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินงานหลักขององค์กร ดังนั้นการวางแผนกลยุทธ์ระดับธุรกิจจึงเป็นเรื่องที่สำคัญมาก เนื่องจากเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงกลยุทธ์ระดับบริษัทให้มีการนำไปสู่การวางแผนกลยุทธ์ระดับหน้าที่

3) กลยุทธ์ระดับหน้าที่ (Functional strategy) เป็นการกำหนดกลยุทธ์ที่มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรขององค์กรให้มีประสิทธิภาพสูงสุดภายใต้ข้อจำกัดของกลยุทธ์ระดับบริษัทและระดับธุรกิจ

ภาพประกอบ 4 รูปแบบของกลยุทธ์การเติบโต (Intensive growth)

ที่มา: อัจฉรา จันทร์ฉาย. (2547). *คู่มือการวางแผนกลยุทธ์และการจัดทำ BSC*. หน้า 48. (อ้างอิงจาก H.Igor Ansoff. (1965). Corporate Strategy.

สรุปได้ว่า การวางแผนกลยุทธ์ คือ การวางแผนในภาพรวมทั้งองค์กร โดยเริ่มต้นจากการกำหนดภารกิจหลักหรือวิสัยทัศน์ขององค์กร จากนั้นจึงทำการตรวจสอบทรัพยากรภายในองค์กร โดยการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร เพื่อกำหนดกลยุทธ์ในการเพิ่มพูนศักยภาพของจุดแข็งและแก้ไขจุดอ่อนที่มีอยู่ อีกทั้งวิเคราะห์ถึงโอกาสและอุปสรรค ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกขององค์กร เพื่อกำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาให้สอดคล้องและเหมาะสมกับโอกาส และสามารถเตรียมรับสถานการณ์ความเสี่ยงต่าง ๆ จากอุปสรรคนั้น ๆ ได้ นอกจากนี้ การวางแผนกลยุทธ์ขององค์กร ควรมีการติดตามและการประเมินผล เพื่อนำมาใช้ในการปรับกลยุทธ์ต่อไป

3.2 แผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (แผนปฏิบัติราชการ 4 ปี พ.ศ. 2548-2551)

3.2.1 วิสัยทัศน์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

“เป็นเมืองหลวงการผลิตและแปรรูปสับปะรดส่งออก เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเหล็กที่ได้มาตรฐานเพื่อตอบสนองตลาดภายในประเทศ และเป็นเมืองท่องเที่ยวสำหรับครอบครัวและสุขภาพ”

3.2.2 การวิเคราะห์สถานะแวดล้อมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (SWOT analysis)

จากการประเมินศักยภาพการพัฒนาของจังหวัด โดยการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม (SWOT analysis) ของจังหวัด ทั้งการวิเคราะห์ภายใน (Inside out) และวิเคราะห์ภายนอก (Outside in) สรุปได้ตามตาราง ดังนี้

ตาราง 2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จุดแข็ง	จุดอ่อน
1. มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เมืองประวัติศาสตร์ และเชิงสุขภาพ	1. ทรัพยากรชายฝั่งและสิ่งแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม
2. มีพื้นที่ปลูกสับปะรดมากที่สุดในประเทศ	2. ขาดการประชาสัมพันธ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการด้านการท่องเที่ยว
3. เป็นแหล่งแปรรูปผลผลิตการเกษตร (สับปะรด) เพื่อการส่งออก	3. มีถนนสายหลักเพียงสายเดียว สภาพชำรุด ไม่สะดวกและปลอดภัยในการคมนาคมขนส่ง
4. มีโรงงานอุตสาหกรรมเหล็กที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ	4. ขาดแหล่งนำขนาดใหญ่เพื่อการเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว
5. มีท่าเรือน้ำลึกขนาดใหญ่	
โอกาส	ภัยคุกคาม
1. การจัดตั้งเขตการค้าเสรี (FTA) ระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น ๆ จะช่วยขยายโอกาสในการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรไปขายยังตลาดต่างประเทศ	1. การแข่งขันด้านการท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศและต่างประเทศในภูมิภาคมีเพิ่มมากขึ้น
2. ความตื่นตัวในเรื่องสุขภาพและความสนใจในการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ๆ เปิดโอกาสในการพัฒนาการท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบมากขึ้น	2. ปัญหาการก่อการร้ายและโรคระบาด ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว
3. โครงการเส้นทางตัดสู่ภาคใต้เป็นโอกาสสำหรับจังหวัดในเรื่องการท่องเที่ยวและเส้นทางส่งสินค้าสู่ท่าเรือน้ำลึกประจวบ	3. การแข่งขันทางการค้า ที่ผลกำไรเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรมในตลาดโลกเพิ่มมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคเกษตร และอุตสาหกรรม
4. หากมีโครงการก่อสร้างถนนจากมะริด-มูดอง เชื่อมกับด่านสิงขร ทำให้การเปิดจุดผ่านแดนถาวรมีโอกาสเป็นไปได้ในอนาคต	4. ปัญหาจากภัยธรรมชาติ
	5. ระบบการค้าเสรีอาจส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมเหล็ก
	6. ราคาที่ผลกำไรเกษตรไม่แน่นอน

ที่มา. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. (2548, พฤษภาคม). แผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ยุทธศาสตร์การพัฒนามาจังหวัด

3.2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์และโครงการ

การกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ ทางจังหวัดได้กำหนดเพื่อให้สอดคล้องต่อวิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัด โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 5 ประเด็น และเป้าประสงค์ 5 ข้อ จากนั้นจึงกำหนดกลยุทธ์และโครงการเพื่อดำเนินงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ และมอบหมายให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ โดยมีรายละเอียดดัง ตาราง 3 ตาราง 4 และตาราง 5 ตามลำดับ

ตาราง 3 แผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปี 2548

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ
1. ทำประจวบคีรีขันธ์ให้เป็นเมือง เหมาะแก่การเป็นเมือง ท่องเที่ยวล้ำค่าครบถ้วน และสุขภาพ	1.1 เพิ่มรายได้จากการ บริการและการ ท่องเที่ยว	1.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ รายได้จากการท่องเที่ยว	3	1.1.1 การสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ที่มีความยั่งยืน	1.1.1 โครงการพัฒนาพื้นที่ พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวบริเวณ ชายฝั่งอ่าวไทยด้านตะวันตก 1.1.2 โครงการหมู่บ้าน วัฒนธรรมไทย 1.2.1 โครงการบริหารและ จัดการงานวัฒนธรรมเพื่อ ส่งเสริมการท่องเที่ยว 1.2.2 โครงการปรับปรุง ภูมิทัศน์แหล่งกิจกรรมผาแดง 3,000 ปีบริเวณทุ่งสงร้อยละ 1.2.3 โครงการก่อสร้างสิ่ง อำนวยความสะดวกและป้าย สื่อความหมายในแนวเส้นทาง ศึกษาธรรมชาติ 1.2.4 โครงการก่อสร้างถนนสาย ลาดยางเข้าแหล่งท่องเที่ยวและ ชายแดนสิงขร

ตาราง 3 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	คำเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ
					1.2.5 โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยว
					1.2.6 โครงการสร้างปรับปรุงเส้นทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว
					1.2.7 โครงการจัดทำป้ายบอกทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว
				1.3 การรักษาความปลอดภัยและมาตรฐานการให้บริการ	1.3.1 โครงการความปลอดภัยด้านอาหาร (Food Safety)
					1.3.2 โครงการส่งเสริมและพัฒนาแพทย์แผนไทย
					1.3.3 โครงการพัฒนามาตรฐานผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว
					1.3.4 โครงการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว
				1.4 การประชาสัมพันธ์เชิงรุกด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่	1.4.1 โครงการสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวระดับนานาชาติ

ตาราง 3 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ
2. พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตและแปรรูป สับปะรดและมะพร้าวที่ได้มาตรฐานในการส่งออก	2.1 การผลิตและแปรรูป สับปะรดได้รูป การพัฒนาคุณภาพที่ได้มาตรฐานตรงตามความต้องการตลาดและเพิ่มมูลค่าการส่งออก	2.1.1 ร้อยละของเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดในจังหวัดที่ผ่านการประเมินความพร้อมของจังหวัดที่เข้าสู่กระบวนการรับรองระบบการจัดการคุณภาพพืช สับปะรด (GAP สับปะรด)	10	2.1 พัฒนาเกษตรกรให้มีศักยภาพด้านการผลิตสับปะรด	1.4.2 โครงการจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด 2.1.1 โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตสับปะรดให้แก่เกษตรกร 2.1.2 โครงการปรับปรุง บำรุงดินด้วยปุ๋ยอินทรีย์
		2.1.2 จำนวนที่เพิ่มขึ้นของโรงงานแปรรูปสับปะรดในจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาผ่านการบริหารongมาตรฐานสากล	4	2.2 พัฒนาผู้ประกอบการให้มีศักยภาพด้านการแปรรูปสับปะรด	2.2.1 โครงการสนับสนุนการพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสับปะรดสู่มาตรฐานสากล
		2.1.3 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ สับปะรดแปรรูป	10	2.3 แสวงหากตลาดใหม่โดยการนำผู้ประกอบการเดินทางไปเจรจา กับผู้ประกอบการในต่างประเทศ	2.3.1 โครงการส่งเสริมการตลาดและเจรจาธุรกิจ สับปะรดในต่างประเทศ

ตาราง 3 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	คำเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ
	2 การผลิตและแปรรูปมะพร้าวได้รับการพัฒนาคุณภาพสูงขึ้น	2.2.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรผู้ปลูกมะพร้าวนำเทคโนโลยีไปปฏิบัติ	5	2.4 พัฒนาเกษตรกรให้มีศักยภาพด้านการผลิตมะพร้าว	2.4.1 โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต 2.4.2 โครงการปรับปรุงบำรุงดินด้วยปุ๋ยพืชสด/ปุ๋ยอินทรีย์ 2.4.3 โครงการป้องกันและกำจัดการระบาดของแมลงดำหนาม
		2.2.2 จำนวนโรงงานแปรรูปมะพร้าวที่ได้รับการพัฒนาผ่านการรับรองมาตรฐานสากล	1	2.5 พัฒนาผู้ประกอบการให้มีศักยภาพด้านการแปรรูปมะพร้าว	2.5.1 โครงการสนับสนุนการพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปมะพร้าวสู่มาตรฐานสากล 2.5.2 โครงการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนด้านการแปรรูปมะพร้าว
3. พัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน	3.1 ประชาชนในจังหวัดได้รับการยกระดับให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	3.1 ร้อยละที่ลดลงของครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	25%	3.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ปัญหาของชุมชน	3.1.1 โครงการเวทีประชาคมครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ในปี 2547 เพื่อแก้ไขปัญหา โดยกระบวนการมีส่วนร่วม

ตาราง 3 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	คำเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ
					3.1.2 โครงการส่งเสริมและสนับสนุนอาชีพแก่ครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ.
					3.1.3 โครงการเพิ่มศักยภาพและโอกาสของคนงานในการพัฒนาทักษะเพื่อการประกอบอาชีพอิสระ
					3.1.4 โครงการบริการพัฒนาฝีมือแรงงานแก่แรงงานใหม่และผู้ว่างงาน
					3.1.5 โครงการบริการฝึกยกระดับฝีมือแก่แรงงานในสถานประกอบการ
					3.1.6 โครงการบริการฝึกเสริมทักษะแก่แรงงานใหม่และแรงงานที่ต้องการปรับเปลี่ยนอาชีพ

ตาราง 3 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ
					3.1.7 โครงการจัดทำแผนชุมชน
					3.1.8 โครงการ SML
					3.2.1 โครงการส่งเสริมและ พัฒนาการผลิต การตลาด OTOP ผู้ตลาดสากลเชิง บูรณาการ
					3.3.1 โครงการหลักประกัน สุขภาพถ้วนหน้า
					3.4.1 โครงการรณรงค์ให้ทุกภาค ส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการ ส่งเสริม สนับสนุนและจัด การศึกษา วิทยาเขตมหาวิทยาลัยของรัฐใน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์)
					3.2 จำนวนผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ได้รับมาตรฐาน (มศ., อย. Q และ HALAL) เพิ่มขึ้น
					3.3 จำนวนผู้ไม่มี หลักประกันด้านสุขภาพ ได้รับสิทธิบัตรประกัน สุขภาพ
					3.4 ร้อยละของประชากรวัย เรียนได้รับการศึกษาอย่าง ทั่วถึงเท่าเทียมและต่อเนื่อง
					3.2 ส่งเสริมและพัฒนา OTOP ที่มี ศักยภาพให้เป็น SMEs
					3.3 สร้างความครอบคลุมหลัก ประกันสุขภาพ
					3.4 การสร้างโอกาสทางการศึกษา
					36 ผลิตภัณฑ์
					18,000 ราย
					83

ตาราง 3 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ
4. พัฒนาสภาพแวดล้อม ชายฝั่งและสิ่งแวดล้อมเมือง	4.1 พัฒนาระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำ ชายฝั่ง และพัฒนา สิ่งแวดล้อมเมือง	4.1 จำนวนพื้นที่ป่าชายเลน ที่ได้รับการฟื้นฟูและบำรุง รักษา	50 ไร่	4.1 พื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ ทั้งภาครัฐ และเอกชน (ชายฝั่ง ชยะ คุณภาพ น้ำ ป่า ฯลฯ)	3.4.2 โครงการส่งเสริมสนับสนุน ให้นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียน
					3.4.3 โครงการส่งเสริมการ จัดการศึกษาระดับมัธยมต้น และมีรายปลาย
					3.4.4 โครงการส่งเสริมการเรียนรู้ ตลอดชีวิตให้ประชาชน
					3.4.5 โครงการสร้างโอกาส การศึกษาในระดับอุดมศึกษา (สนับสนุนให้จัดตั้งหรือขยาย 4.1.1 โครงการฟื้นฟูสภาพป่า ชายเลน 4.1.2 โครงการหมู่บ้านป่าไม้ แผนใหม่ตามแนวพระราชดำริ เฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา พระบรมราชินีนาถ

ตาราง 3 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ
					4.1.3 โครงการจัดสร้างแหล่ง อาศัยสัตว์ทะเล (ปะการัง เทียม)
					4.1.4 โครงการเฝ้าระวังคุณภาพ สัตว์น้ำชายฝั่งทะเลเพื่อการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง
					4.1.5 โครงการกำจัดขยะและรักษา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ โดยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
		4.2 จำนวนท้องถิ่นที่ได้รับ การพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง	3 เทศบาล	4.2 การพัฒนาเมืองน่าอยู่	4.2.1 โครงการเมืองน่าอยู่ ชุมชนงามของจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 3 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ
5. การเพิ่มขีดความสามารถของการพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนาระบบการขนถ่ายสินค้า (Logistic)	5.1 เพิ่มรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็ก และพัฒนาระบบการขนถ่ายสินค้า	5.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็ก	5	5.1 สร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมเหล็กและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง	5.1.1 โครงการก่อสร้างถนนเพชรเกษม -บ้านคลองลอย 5.1.2 โครงการแก้ไขปัญหาน้ำท่วมชุมชนอำเภอบางสะพาน และจัดหาน้ำเพื่อสนับสนุนการเกษตรและอุตสาหกรรมเหล็ก 5.1.3 โครงการสร้างอ่างเก็บน้ำบ้านคลองลอย 5.2.1 โครงการขยายกำลังการผลิตอุตสาหกรรมเหล็ก 5.2.2 โครงการสนับสนุนและให้บริการด้านจดทะเบียนเครื่องจักรและ พรบ ต่าง ๆ ด้านการลงทุนให้สะดวกและรวดเร็ว 5.3.1 โครงการส่งเสริมการทำเรือและการขนส่งทางน้ำ

ตาราง 3 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	คำเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ
				5.4 สร้างความเข้าใจการพัฒนาฯ กับชุมชนที่เกี่ยวข้อง	5.4.1 โครงการปลูกป่าและอนุรักษ์สัตว์น้ำพื้นที่อำเภอบางสะพาน 5.4.2 โครงการสนับสนุนการประกอบอาชีพวิสาหกิจชุมชน อำเภอบางสะพาน 5.4.3 โครงการพัฒนาการผลิตให้ได้มาตรฐานตามมาตรฐานสากล 5.4.4 โครงการสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็ก 5.4.5 โครงการจัด Zoning เพื่อการอุตสาหกรรมและระบบขนถ่ายสินค้า

ที่มา: จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. (2548, พฤษภาคม). แผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด.

ตาราง 4 เป้าประสงค์และตัวชี้วัดตามแผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ปี 2548

เป้าประสงค์ (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)					เป้าหมาย (Targets)				
		ปี 45	ปี 46	ปี 47	ปี 48-51	ปี 48	ปี 49	ปี 50	ปี 51		
1. เพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว	1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว	1,784,298	1,906,117	1,450,255	18	4.5	4.5	4.5	4.5		
		คน	คน	คน							
2. การผลิตและการแปรรูปสัตว์ประดได้รับการพัฒนาศูนย์ที่ได้มาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาดและเพิ่มมูลค่าการส่งออก	2.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรผู้ปลูกสัตว์ประดในจังหวัดที่ผ่านการประเมินความพร้อมของจังหวัดที่เข้าสู่กระบวนการรับรองระบบการ	1,784,298	1,906,117	1,450,255	18	4.5	4.5	4.5	4.5		
		คน	คน	คน	(9 เดือน)						
2.2 จำนวนที่เพิ่มขึ้นของโรงงานแปรรูปสัตว์ประดในจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาผ่านการรับรองมาตรฐานสากล	2.1 ร้อยละของเกษตรกรผู้ปลูกสัตว์ประดในจังหวัดที่ผ่านการประเมินความพร้อมของจังหวัดที่เข้าสู่กระบวนการรับรองระบบการ	7,150	7,150	8,658	100	12	25	25	38		
		ยังไม่ได้รับ	ยังไม่ได้รับ	ยังไม่ได้รับ							
	จัดการคุณภาพพืช : สัตว์ประด(GAP สัตว์ประด)	สัตว์ประด	สัตว์ประด	สัตว์ประด							

ตาราง 4 (ต่อ)

เป้าประสงค์ (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)									
		ปี 45	ปี 46	ปี 47	ปี 48-51	ปี 48	ปี 49	ปี 50	ปี 51		
3. การผลิตและแปรรูปมะพร้าวที่ได้รับการพัฒนาคุณภาพสูงขึ้น	2 3 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ที่ลับประดแปรรูป	-	9,520.30	10,583.26	40	10	10	10	10		
	3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรผู้ปลูกมะพร้าวภาคเหนือไปปฏิบัติ	13,150	11,875	11,742	20	5	5	5	5		
	3.2 จำนวนโรงงานแปรรูปมะพร้าวที่ได้บริการพัฒนาผ่านการรับรองมาตรฐาน	27 โรงงาน	27 โรงงาน	27 โรงงาน	1	1	-	-	-	-	
4 ประชาชนในจังหวัดได้รับการยกระดับให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	4.1 ร้อยละที่ลดลงของครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ	29,366	23,057	13,618	100%	25%	25%	25%	25%	25%	
	4.2 จำนวนผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ได้รับมาตรฐาน (มผช. , อย. , Q และ HALAL) เพิ่มขึ้น	ครัวเรือน	ครัวเรือน	ครัวเรือน	ครัวเรือน	ครัวเรือน	ครัวเรือน	ครัวเรือน	ครัวเรือน	ครัวเรือน	
4.3 จำนวนของผู้ไม่มีหลักประกันด้านสุขภาพได้รับสิทธิ์ประกันสุขภาพ	ผู้มีบัตร	ผู้มีบัตร	ผู้มีบัตร	18,000 คน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
	324,800	346,777	376,918	376,918	คน	ข้อมูล	ข้อมูล	ข้อมูล	ข้อมูล	ข้อมูล	

ตาราง 4 (ต่อ)

เป้าประสงค์ (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)						
			ปี 45	ปี 46	ปี 47	ปี 48-51	ปี 48	ปี 49	ปี 50
4.4 ร้อยละของประชากรวัยเรียนได้รับ การศึกษาอย่างทั่วถึงเท่าเทียมและต่อเนื่อง		71.94	74.38	76.78	90	83	85	87	90
	5.1 จำนวนพื้นที่ป่าชายเลนที่ได้รับการฟื้นฟู และบำรุงรักษา	-	-	50 ไร่	200 ไร่	50 ไร่	50 ไร่	50 ไร่	50 ไร่
5.2 จำนวนห้องกึ่งถิ่นที่ได้รับการพัฒนา สิ่งแวดล้อมเมือง		-	-	3 เทศบาล	12 เทศบาล	3 เทศบาล	3 เทศบาล	3	3
	6.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จาก อุตสาหกรรมเหล็ก	41,741.33	51,756.08	56,804.44	20	5	5	5	5
6.2 พัฒนาระบบการขนถ่าย สินค้า	ลำเนาบาท	ลำเนาบาท	ลำเนาบาท	ลำเนาบาท	ลำเนาบาท	ลำเนาบาท	ลำเนาบาท	ลำเนาบาท	ลำเนาบาท

ที่มา: จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. (2548, พฤษภาคม). แผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ยุทธศาสตร์การพัฒนามาจังหวัด.

ตาราง 5 เป้าประสงค์และกลยุทธ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปี 2548

เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategies)	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
1. เพิ่มรายได้จากบริการและการท่องเที่ยว	1.1 การสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ 1.2 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมให้มีความยั่งยืน 1.3 การรักษาความปลอดภัยและมาตรฐานการให้บริการ 1.4 การประชาสัมพันธ์สินค้าด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่	1. สำนักงานการท่องเที่ยวจังหวัด 2. สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด 3. อุทยานแห่งชาติเขาสมาธิวิทยเขต 4. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด 5. ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการจังหวัด
2. การผลิตและการแปรรูปสัตว์ประดได้รับการพัฒนาคูณภาพที่ได้มาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาดและเพิ่มมูลค่าการส่งออก	2.1 พัฒนาเกษตรกรให้มีความรู้ด้านการผลิตสัตว์ประรด 2.2 พัฒนาผู้ประกอบการให้มีความรู้ด้านการแปรรูปสัตว์ประรด 2.3 แสงหาตลาดใหม่โดยการนำผู้ประกอบการเดินทางไปเจรจากับผู้ประกอบการในต่างประเทศ	6. สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประทศไทย ภาคกลาง เขต 2 7. ตำรวจภูธรจังหวัด 8. สถานีตำรวจท่องเที่ยว (หัวหิน) 9. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น 1. สำนักงานเกษตรจังหวัด 2. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด 3. สำนักงานพาณิชย์จังหวัด
3. การผลิตและแปรรูปมะพร้าวได้รับการพัฒนาคุณภาพสูงขึ้น	3.1 พัฒนาเกษตรกรให้มีความรู้ด้านการผลิตมะพร้าว 3.2 พัฒนาผู้ประกอบการให้มีความรู้ด้านการแปรรูปมะพร้าว	1. สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัด 2. สำนักงานเกษตรจังหวัด 3. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

ตาราง 5 (ต่อ)

เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategies)	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
4. ประชาชนในจังหวัดได้รับการยกระดับให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	4.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาของชุมชน 4.2 ส่งเสริมและพัฒนา OTOP ที่มีศักยภาพให้เป็น SMEs 4.3 สร้างความครอบคลุมหลักประกันสุขภาพ 4.4 การสร้างโอกาสทางการศึกษา	1. สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด 2. ที่ทำการปกครองจังหวัด 3. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด 4. สำนักงานพาณิชย์จังหวัด 5. สำนักงานเกษตรจังหวัด 6. ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด 7. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด 8. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา 9. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา 10. ศูนย์การศึกษาเอกชนโรงเรียนจังหวัด 11. อำเภอ / กิ่งอำเภอ 12. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
5. พื้นฟูระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่งและ พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง	5.1 พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ ทั้งภาครัฐและเอกชน (ชายฝั่งระยะ คุณภาพน้ำ ป่า ฯลฯ) 5.2 การพัฒนาเมืองน่าอยู่	1. สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด 2. สำนักงานประมงจังหวัด

ตาราง 5 (ต่อ)

เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategies)	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
6. เพิ่มรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนา ระบบการขนถ่ายสินค้า	6.1 สร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรม เหล็กและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง 6.2 ส่งเสริมการขยายกำลังการผลิตอุตสาหกรรมเหล็ก 6.3 ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ท่าเรือและการขนส่งทางน้ำ 6.4 สร้างความเข้าใจการพัฒนา กับชุมชนที่เกี่ยวข้อง	3. ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง ประจวบฯ 4. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด 5. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น 1. สำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัด 2. โครงการชลประทานประจวบฯ 3. บริษัทในเครือสหวิริยาฯ ร่วมกับหน่วย ราชการ 4. บริษัท ท่าเรือประจวบฯ 5. อำเภอบางสะพาน 6. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

ที่มา: จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. (2548, พฤษภาคม). แผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

3.3 ยุทธศาสตร์เร่งด่วนการส่งเสริมการท่องเที่ยว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากการที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2548 ว่า รัฐบาลจะเน้นการเพิ่มมูลค่ามากกว่าการเพิ่มปริมาณ โดยรัฐบาลจะร่วมมือกับภาคเอกชน ท้องถิ่น และชุมชนในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้านการท่องเที่ยวไม่ให้เสื่อมโทรม จะมีการจัดระบบรับรองมาตรฐานโรงแรมและสถานบริการ การเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และพัฒนามาตรฐานบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล ตลอดจนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยจะเชื่อมโยงเครือข่ายการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและเชิงบูรณาการ ทางจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาการท่องเที่ยว จึงได้จัดทำยุทธศาสตร์เร่งด่วนการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ขึ้น โดยแบ่งกลุ่มพื้นที่ในการพัฒนา จำนวน 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ อำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด (เป็นพื้นที่ที่ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลปฐมภูมิ)

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ อำเภอทับสะแก อำเภอบางสะพาน และอำเภอบางสะพานน้อย

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ และอำเภอกุยบุรี

วัตถุประสงค์ ของการจัดทำยุทธศาสตร์เร่งด่วนการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด มีดังนี้

1) เพื่อกระตุ้นให้คนไทยมีค่านิยมทัศนคติที่ดีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีมากขึ้น

2) เพื่อกระจายนักท่องเที่ยว กระจายรายได้ไปยังทุกพื้นที่อย่างทั่วถึง

3) เพื่อประชาสัมพันธ์ให้คนไทยและชาวต่างประเทศ เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มากยิ่งขึ้น

เป้าหมาย

1) จำนวนนักท่องเที่ยวในปี 2548 จะเพิ่มจากปี 2547 ประมาณ 20%

2) ประชาชนมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ประมาณ 20%

กลยุทธ์

1) สร้าง พัฒนา พื้นฟู และเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว

2) ยกกระดับมาตรฐานสินค้าและบริการ

3) พัฒนามาตรฐานการอำนวยความสะดวก และรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

4) ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์เชิงรุก

นอกจากนี้ กลุ่มงานยุทธศาสตร์ สำนักงานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้กำหนดมาตรการดำเนินงาน (โครงการ) ตามกลยุทธ์ที่ได้กำหนดไว้ สำหรับพื้นที่กลุ่มที่ 1 ตามตาราง 7 ดังนี้

ตาราง 6 มาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ - กลุ่มที่ 1 อำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด

กลุ่มที่ 1 อำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด	
กลยุทธ์สร้างและพัฒนาพื้นที่ฟูและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว	กลยุทธ์ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์เชิงรุก
<p>กลยุทธ์สร้างและพัฒนาพื้นที่ฟูและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว</p> <p>กลยุทธ์ยกระดับมาตรฐานสินค้าและบริการ</p> <p>กลยุทธ์พัฒนามาตรฐานการอำนวยความสะดวกและการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว</p> <p>นักท่องเที่ยวต่างชาติ</p>	<p>กลยุทธ์ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์เชิงรุก</p> <p>ประชาสัมพันธ์เชิงรุก</p>
<ol style="list-style-type: none"> 1. การปรับปรุง อนุรักษ์ และควบคุมการใช้ที่ดินและแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินสาธารณะในแหล่งท่องเที่ยว 2. การสร้างถนนสายท่องเที่ยว (Local road) เลียบชายทะเล (หัวหิน-บางสะพานน้อย) 3. การอนุรักษ์ชายหาด 100 ไมล์ทะเล (อ. หัวหิน-ปราณบุรี-กิ่งอำเภอสามร้อยยอด 4. โครงการหัวหินเมืองในฝัน 5. การส่งเสริมการท่องเที่ยวข้ามระยะยาว (Long stay) 6. การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 7. การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและกีฬา 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การจัดตั้งศูนย์อำนวยความสะดวกและบริการนักท่องเที่ยว (One stop service center) 2. การจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวทางทะเล 3. การพัฒนาบุคลากรและกระบริการเพื่อการท่องเที่ยว 4. การส่งเสริมและอนุรักษ์หัตถกรรมพื้นเมือง 5. การส่งเสริมการท่องเที่ยวข้ามระยะยาว (หัวหิน-ปราณบุรี-อำเภอประจวบ-อ่าวแม่รำพึง-เกาะทะลุ) 6. การผลิตสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว "Unseen Prachuabkirkhan"

ที่มา : จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (2548, พฤษภาคม). ยุทธศาสตร์เร่งด่วนการท่องเที่ยวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

4. ทฤษฎีการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว

เนื่องด้วยงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยต้องดำเนินการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อนำมาจัดทำแนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์แบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัด ผู้วิจัยจึงได้ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมในด้านทฤษฎีการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (2545: 68-72) ได้กำหนดรายการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

1. ทรัพยากรท่องเที่ยว

1.1 ประเภทของทรัพยากร

1.1.1 ทรัพยากรหลัก เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยว

1.1.2 ทรัพยากรสนับสนุน เพื่อสนับสนุนทรัพยากรหลักในการดึงดูด

นักท่องเที่ยว

1.2 ประเภทของทรัพยากรท่องเที่ยว สามารถจัดประเภทได้ ตามตาราง 7 ดังนี้

ตาราง 7 ประเภทของทรัพยากรท่องเที่ยว

ประเภทของทรัพยากรท่องเที่ยว	ชนิดของทรัพยากรท่องเที่ยว
2.1 ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (Natural)	2.1.1 พืชพันธุ์ (Flora)พันธุ์ไม้ ป่าเบญจพรรณป่าดิบชื้น ฯลฯ 2.1.2 สภาพภูมิประเทศ (Landscape) ได้แก่ หาดทราย เกาะ ถ้ำ เขา ฯลฯ 2.1.3 สัตว์ (Fauna) ได้แก่ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม สัตว์ป่า สัตว์ปีก ฯลฯ 2.1.4 สภาพอากาศ (Climate) ได้แก่ ฤดูกาล อุณหภูมิ ฯลฯ 2.1.5 น้ำ (Water) ได้แก่ แม่น้ำ บึง ทะเล มหาสมุทร ฯลฯ
2.2 ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (Cultural)	2.2.1 ศาสนา (Religious) ได้แก่ โบสถ์วัด หลุมฝังศพ พิธีบวช พิธีกรรมทางศาสนา ฯลฯ 2.2.2 มรดก (Heritage) ได้แก่ พระราชวัง อาคารเก่า หมู่บ้าน พิพิธภัณฑฯ ฯลฯ 2.2.3 อื่นๆ เช่น การฟ้อนรำ การระบำของกลุ่มชนพื้นเมือง ภาษา การแต่งกาย เพลงพื้นบ้าน งานฝีมือ อาหาร เครื่องดื่ม งานศิลปะ ฯลฯ
2.3 ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทเหตุการณ์/นิทรรศการ (Event)	2.3.1 เทศกาล (Festivals) ได้แก่ งานเทศกาลทางดนตรี เทศกาลหนัง เทศกาลละคร ฯลฯ 2.3.2 การแข่งขัน (Tournaments) ได้แก่ การแข่งขันกีฬาแข่งม้า การแข่งขันเทนนิส การแข่งขันแบดมินตัน ทั้งระดับท้องถิ่น ระดับชาติ ระดับภูมิภาคและระดับโลก ฯลฯ 2.3.3 งานประชุม/สัมมนาทางธุรกิจ (Business) ได้แก่ งานแสดงสินค้าทางการเกษตร งานมหกรรมรถยนต์ งานสัมมนาขององค์กร ฯลฯ 2.3.4 อื่น ๆ เช่น งานเฉลิมฉลองวันชาติ งานเฉลิมฉลองวันประกาศอิสรภาพ งานประมุขศิลปินคำโบราณวัตถุ งานนิทรรศการถ่ายภาพ ฯลฯ

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเภทของทรัพยากรท่องเที่ยว	ชนิดของทรัพยากรท่องเที่ยว	
2.4 ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทกิจกรรม (Activity)	2.4.1 การสันทนาการ (Recreational) ได้แก่ การเดินป่าศึกษาธรรมชาติ ซึ่งจักรยาน การเล่นเรือใบ การขับรถจักรยานสี่ล้อ ฯลฯ 2.4.2 การบริการ (Services) ได้แก่ร้านค้าปลีก ร้านเช่าหรือจำหน่ายอุปกรณ์กีฬา ห้องออกกำลังกาย ห้องประชุม ห้องสัมมนา ฯลฯ 2.4.3 สิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) ในที่นี้หมายถึง สถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ สวนสนุก อุทยานแห่งชาติ เขต รักษาพันธุ์สัตว์ป่า สวนพฤกษชาติ ฯลฯ 2.5 ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทบริการ (Service)	2.5.1 การขนส่ง (Transport) ได้แก่ รถเช่า รถแท็กซี่ เรือเร็ว เรือหางยาว ฯลฯ 2.5.2 ที่พัก (Accommodation) ได้แก่ โรงแรม 3-5 ดาว เกสต์เฮ้าส์ B&B (Bed & Breakfast) หอพัก บริเวณตั้งเต็นท์ พักแรม ฯลฯ 2.5.3 การต้อนรับ (Reception) ได้แก่ ศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว ป้ายบอกเส้นทางท่องเที่ยว มีคูปอง ฯลฯ 2.5.4 การบริการอาหาร (Catering) ได้แก่ ภัตตาคาร คอฟฟี่ชอป บาร์ ผับ ร้านอาหารแบบบริการตนเอง ฯลฯ 2.5.5 บริการ (Services) ได้แก่ สถานีเติมน้ำมัน ศูนย์ซ่อมรถ ที่จอดรถเที่ยว ศูนย์แลกเปลี่ยน เงินตราต่างประเทศ ไปรษณีย์ โทรศัพท์ ฯลฯ

ที่มา : เอกสารประกอบการสอน สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (2546)

2. การตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว

2.1 การเขียนรายงานทรัพยากรการท่องเที่ยว จำเป็นต้องเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้

- มีสิ่งใดน่าสนใจให้นักท่องเที่ยวชมในสถานที่ท่องเที่ยว
- มีสิ่งดึงดูดรูปแบบต่าง ๆ อะไรบ้าง
- นักท่องเที่ยวต้องการบริการใดบ้าง
- มีกิจกรรมใดให้นักท่องเที่ยว ระหว่างการพักในสถานที่ท่องเที่ยว
- ถ้านักท่องเที่ยวต้องการค้างคืน มีที่พักแรมชนิดใดบริการให้นักท่องเที่ยว

การตรวจสอบทรัพยากรการท่องเที่ยว สามารถเก็บข้อมูลตามประเภทของ
ทรัพยากรท่องเที่ยว ตามตาราง 8 ดังนี้

ตาราง 8 รายการตรวจสอบทรัพยากรการท่องเที่ยว

ประเภทของทรัพยากรท่องเที่ยว	รายการตรวจสอบ	รายการการเก็บข้อมูล
1. ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - จะไร้ทำให้ทรัพยากรนี้โดดเด่นในพื้นที่ - สิ่งนั้นเป็นของที่มีทั่วไปในแหล่งอื่นไหม - สิ่งนั้นมีความสำคัญเพียงพอเพื่อดึงดูดใน ปัจจุบันและในอนาคตหรือไม่ 	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อและที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยว/มีศูนย์ข้อมูลหรือไม่ - ฤดูกาลและเวลาที่ใช้ - การเข้าถึง - ใครเป็นเจ้าของ/ใครจัดการ / ติดต่อใคร - มีระดับการใช้มาก น้อย ในปัจจุบัน - ใครมาเที่ยว มาจากไหน มาทำอะไร มีลักษณะประชากร อย่างไร
2. ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	<ul style="list-style-type: none"> - มีอะไรทำให้สิ่งนี้โดดเด่น - มีความรู้ลึกถึงจุดเกี่ยวกับวัฒนธรรมสังคม หรือไม่ - มีน้ำหนักมากพอที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยว หรือไม่ 	<ul style="list-style-type: none"> - มีค่าผ่านประตูหรือไม่ ราคาเท่าไร ต้องเป็นสมาชิกหรือไม่ - ชื่อและที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว/มีศูนย์ข้อมูลหรือไม่ - การเข้าถึง / ทางเข้า / ทางคนพิการ - ใครเป็นเจ้าของ/ใครจัดการ/ติดต่อใคร - ระดับการใช้มากน้อยเพียงใด - ช่วงเวลาที่ใช้ - ค่าผ่านประตู - นักท่องเที่ยวเป็นใคร มาจากไหน มีกิจกรรมและมีลักษณะ ประชากรอย่างไร

ตาราง 8 (ต่อ)

ประเภทของทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง	รายการการตรวจสอบ	รายการการเก็บข้อมูล
3. ทรัพยากรที่เกี่ยวข้องประเภทเหตุการณ์สำคัญ	<ul style="list-style-type: none"> - อะไรทำให้เหตุการณ์นั้นโดดเด่น - สามารถดึงดูดผู้ที่ไม่ใช่คนท้องถิ่นหรือไม่ - เหตุการณ์นั้นเสริมหรือเป็นคู่แข่งกับเหตุการณ์คล้ายๆ กันในท้องถิ่นอื่นๆ หรือไม่ - ความถี่ของการเกิดขึ้นเป็นอย่างไร 	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อและที่ตั้งของเหตุการณ์สำคัญ/มีศูนย์ข้อมูลหรือไม่ - ช่วงเวลา ฤดูกาล และระยะเวลาของเหตุการณ์สำคัญ - การจัดระบบ และการจัดการ นักท่องเที่ยวต้องติดต่อใคร - จำนวนคนที่เข้าร่วม/นักท่องเที่ยวในท้องถิ่น/ต่างถิ่น - นักท่องเที่ยวมีลักษณะอย่างไร เป็นใคร - มีกิจกรรมอะไรให้นักท่องเที่ยว - ค่าผ่านประตูเท่าไร - ชื่อและที่ตั้งของกิจกรรม/มีศูนย์ข้อมูลหรือไม่
4. ทรัพยากรที่เกี่ยวข้องประเภทกิจกรรม	<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมนั้นโดดเด่นอย่างไร ในแหล่งท่องเที่ยวอื่น - สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ไม่ใช่คนท้องถิ่นหรือไม่ 	<ul style="list-style-type: none"> - เวลา / ฤดูกาลที่ใช้ - การเข้าถึง - เจ้าของ / ผู้จัดการ / ติดต่อใคร - ระดับกิจกรรม มีมากมายเพียงใด - นักท่องเที่ยวเป็นใคร มาจากไหน - ค่าผ่านประตู ค่าสมาชิก

ตาราง 8 (ต่อ)

ประเภทของทรัพยากรท่องเที่ยว	รายการตรวจสอบ	รายการการเก็บข้อมูล
5. ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทบริการ	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อและที่อยู่ของผู้ให้บริการ - ติดต่อใคร - บริการทั่ว ๆ ไปมีลักษณะอย่างไร 	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่อและที่ตั้งของบริการ (ที่พัก/ร้านอาหาร) - เวลาที่เปิดทำการ - บริการคืออะไร (ภาษา/นำเที่ยว/ของที่ระลึก/แผนที่/ข้อมูล) - ใครเป็นเจ้าของ/ติดต่อใคร - ระดับการใช้/อัตราค่าบริการ (ต่อคืน/ต่อมื้อ) - นักท่องเที่ยวเป็นใคร มาจากไหน ทำอะไร

ที่มา : เอกสารประกอบการสอน สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (2545)

2.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทวีเดช ทองอ่อน (2538) ได้ทำการศึกษาคุณค่าสภาพแวดล้อมเมืองและชุมชนกรุงเทพมหานครเพื่อการอนุรักษ์และได้เสนอแผนการดำเนินการฟื้นฟู และส่งเสริมรูปแบบการดำเนินการฟื้นฟูและส่งเสริมอาชีพของชุมชนศิลปหัตถกรรม เช่น บ้านช่างหล่อ บ้านขมิ้น บ้านบุ บ้านเนิน บ้านชนมภูมิจินและดำเนินการสนับสนุนให้มีรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Ecotourism) เช่น รูปแบบการท่องเที่ยวทางน้ำเพื่อชมวิถีการดำเนินชีวิตของชุมชนริมน้ำ การท่องเที่ยวชมสภาพแวดล้อมที่มีคุณค่าต่าง ๆ รวมทั้งการจัดการอบรมให้ความรู้เพิ่มเติมทางด้านประวัติศาสตร์ ศิลปกรรม สถาปัตยกรรม สังคม วัฒนธรรม และประเพณีที่ถูกต้องแก่บรรดามัคคุเทศก์ บริษัทนำเที่ยวต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องในการส่งเสริม เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงคุณค่าของสภาพแวดล้อมเมืองและชุมชนกรุงเทพมหานครแก่บรรดานักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

พจนา สอนศรี (2540) ได้อธิบายถึงความยั่งยืนของระบบนิเวศและวัฒนธรรมต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยองค์กรชุมชนไว้อย่างน่าสนใจว่า จุดน่าสนใจของชุมชนที่จะดึงดูดความสนใจให้คนมาเยี่ยมชมเยือนคืออะไร และคนในชุมชนรู้จักสิ่งนั้นหรือยัง หรือทำอะไรบ้างที่จะฟื้นฟูสืบทอดของดีของชุมชนซึ่งเป็นการสร้างความภาคภูมิใจในท้องถิ่นตน การหันกลับมาสนใจใคร่รู้ในเรื่องราวความเป็นมาของตน ประวัติศาสตร์ชุมชน ตลอดจนการสืบทอดและรักษา เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งถือเป็นจุดสำคัญที่หันกลับมาของตนเองก่อนเปิดตัวสู่ภายนอก หากคนในท้องถิ่นรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง มีทรัพยากรที่สามารถสร้างการพึ่งพาตนเองทางการผลิต มีกลุ่มองค์กรชุมชนที่เข้มแข็ง ก็จะเป็นพื้นฐานที่ดีที่ทำให้การพัฒนาเรื่องการท่องเที่ยวสามารถทำได้อย่างยั่งยืนภายใต้ขอบเขตที่ควบคุมได้

วิไลภรณ์ ชันติสิทธิ์ (2541) ได้ศึกษาเรื่องราวพระคณาของเกษตรกรต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่บ้านแม่สาใหม่ ตำบลโป่งแยง อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่เห็นด้วยกับแนวคิดด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เช่น การจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่ใช้ธรรมชาติเป็นพื้นฐานต้องร่วมกันกับผู้ที่เกี่ยวข้องออกแบบวางแผน จัดขอบเขตพื้นที่การท่องเที่ยวอย่างชัดเจน ส่วนเอกลักษณ์ ประเพณีของเผ่าที่เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวก็ควรที่จะฟื้นฟูและอนุรักษ์ไว้ เกษตรกรควรจะได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์เพื่อให้เกิดพลังและจิตสำนึก ในการปกป้องฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยว นอกจากนี้การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ยังช่วยให้อุณหภูมิชีวิตของเกษตรกรดีขึ้น และมีรายได้เสริม ส่วนปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คือ ขาดการสนับสนุนอย่างจริงจังและต่อเนื่องของรัฐบาลและผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเกษตรกรเสนอแนะว่าควรมีการพัฒนาด้านสาธารณูปโภค การคมนาคม การประชาสัมพันธ์ การจัดการผลประโยชน์ของชุมชนและการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

ศุภยวีชัยปามา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2542) ได้ทำการศึกษาแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบชุมชนมีส่วนร่วม บริเวณเขานอจู้จี้ จังหวัดกระบี่ ในการศึกษาด้านชุมชนท้องถิ่นจะทำการวิเคราะห์ถึง 1.ความต้องการของชุมชนในการเข้าร่วมจัดการเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บริเวณเขานอจู้จี้ 2.ความพร้อมของชุมชนในการบริหารจัดการ เรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ 3.บทบาทและความคิดเห็นของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยผลของการวิเคราะห์ได้จากแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องต่าง ๆ และการสังเกตพฤติกรรมของชุมชนในพื้นที่ศึกษา เนื่องจากมีการท่องเที่ยวเข้ามาจึงได้มีการก่อตั้งองค์การบริหารชุมชนสำหรับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ขึ้น โดยมีเป้าหมายของการจัดรูปองค์กร คือ เพื่อให้การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นไปอย่างยั่งยืน มีความโปร่งใส ก่อให้เกิดการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม รวมถึงให้การบริหารจัดการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งด้านการตลาด การบริการ การเงิน และการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว และเพื่อให้เกิดการประสานความร่วมมือระหว่างชุมชนท้องถิ่น และกรมป่าไม้ในการดูแลจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ณ เขานอจู้จี้

สถาบันดำรงราชานุภาพ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย (2542) ได้ทำการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยการจัดการการท่องเที่ยวโดยมีส่วนร่วมของชุมชนสามารถเสริมสร้างอาชีพและรายได้ให้แก่ชุมชน สามารถบรรเทาปัญหาเศรษฐกิจของชุมชน การให้ชุมชนเข้ามามีส่วนและมีบทบาทในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนตนเอง ก่อให้เกิดชุมชนที่เข้มแข็ง มีการรวมกลุ่มกันด้วยจิตสำนึกร่วมกันที่จะอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน และการร่วมมือร่วมใจกันบริหารจัดการชุมชนของตนเอง เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน ตลอดจนให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนมีความยั่งยืนต่อไปในอนาคต อันจะนำไปสู่การฟื้นฟูเศรษฐกิจของท้องถิ่นและประเทศชาติ

อร สีสแพร (2543) วิจัยเรื่องลักษณะเฉพาะของเกษตรกรรมที่สนับสนุนโครงข่ายการท่องเที่ยวจังหวัดนครราชสีมาและพื้นที่ต่อเนื่อง วัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อจัดระบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรมโดยการค้นคว้าหาลักษณะเฉพาะของเกษตรกรรมที่จะเป็นจุดดึงดูด และสนับสนุนโครงข่ายการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาและพื้นที่ต่อเนื่อง โดยการศึกษาองค์ประกอบของระบบการท่องเที่ยว รูปแบบ แนวคิดในการทำการเกษตรเพื่อกำหนดปัจจัยในการวิเคราะห์ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม ซึ่งประกอบด้วย 6 ปัจจัยได้แก่ ปัจจัยด้านคุณค่า สภาพการเข้าถึง สิ่งอำนวยความสะดวก สภาพแวดล้อม ขีดจำกัดในการรองรับนักท่องเที่ยวและการบริหารจัดการการท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังศึกษาตลาดการท่องเที่ยวเกษตรกรรมด้วยการสำรวจโครงสร้าง ความคิดเห็นและความต้องการของนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวเกษตรกรรม การวิเคราะห์เพื่อค้นหาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม ประกอบกับการศึกษาสถานการณ์การท่องเที่ยวในจังหวัดนครราชสีมา

เพื่อค้นหาแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม ความเป็นไปได้ และโอกาสในการเชื่อมโยงกับโครงข่ายการท่องเที่ยวหลักของจังหวัดนครราชสีมา

อุไรพรรณ ปรากฏอุตมทรัพย์ (2544) ได้ศึกษาศักยภาพของชุมชนบ้านทุ่งสูง จังหวัดกระบี่ ในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่บ่งชี้ถึงศักยภาพของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประกอบด้วย 4 ปัจจัยหลัก คือ ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่ ปัจจัยด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว ปัจจัยด้านกิจกรรมและการจัดการนักท่องเที่ยว และปัจจัยองค์กรชุมชน ทำให้ทราบว่าศักยภาพของชุมชนบ้านทุ่งสูง จังหวัดกระบี่ ในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีในระดับปานกลาง โดยมีศักยภาพในปัจจัยด้านองค์กรชุมชนมากที่สุด แต่ยังขาดการดำเนินงานด้านกิจกรรม และการจัดการท่องเที่ยว การวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะ คือ รัฐบาลควรส่งเสริมและให้การสนับสนุนด้านการฝึกอบรมแก่ชุมชนอย่างสม่ำเสมอและควรจัดกิจกรรมส่งเสริมและเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์เรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ รวมทั้งให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่มากขึ้น

พิมพ์กมล ลัทธินิยม (2544) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลกระทบของแหล่งท่องเที่ยว "อ่าวมะนาว" ที่มีต่อชุมชนกองบิน 53 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว "อ่าวมะนาว" ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในชุมชนด้านเศรษฐกิจ คือ คนในชุมชนหันมาประกอบอาชีพให้บริการด้านการท่องเที่ยวกับนักท่องเที่ยว ทำให้มีรายได้มากยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดสภาพเศรษฐกิจที่ดีภายในชุมชน นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงด้านสังคม วิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม แม่บ้านหันมาประกอบอาชีพค้าขาย ชุมชนมีความเจริญมากยิ่งขึ้น สังคมมีความอุ่นไวย มีได้เป็นชุมชนที่เงียบสงบเหมือนเดิม

บุปผา วงษ์พันธุ์ทา (2544) ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินศักยภาพการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีวัตถุประสงค์หลัก 2 ประการ คือ เพื่อประเมินศักยภาพการรองรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และศึกษาแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในอำเภอหัวหิน จากการศึกษาพบว่า ศักยภาพการรองรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอหัวหิน มีความเป็นไปได้สูงในเรื่องคุณค่าทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และความดึงดูดใจ ส่วนคุณค่าทางหาดทรายและน้ำทะเล ความสะดวกในการเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว ความปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านของแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลายด้าน ได้แก่ การตลาด การประชาสัมพันธ์ และนโยบายของอำเภอหัวหินที่ให้คนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการท่องเที่ยว ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชน รวมถึงการให้ความรู้และการสร้างความเข้าใจกับชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว ด้านแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มุ่งเน้นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในรูปแบบที่เงียบสงบ

พจนารถ กริ่งไกร (2545) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกับชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม กรณีศึกษา ตำบลโป่งงาม อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย พบว่า บทบาทของผู้นำชุมชนมีผลต่อการมีส่วนร่วมทั้งด้านการรวมคิดวางแผนทาง การร่วมดำเนินการ การร่วมการประสานงาน การร่วมรับผลประโยชน์ และการร่วมติดตามประเมินผลการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ผู้ที่มีส่วนร่วมคิดมักจะมีส่วนร่วมดำเนินการ ประสานงาน ร่วมรับผลประโยชน์ และร่วมติดตามประเมินผลการจัดการแหล่งท่องเที่ยวไปด้วย อีกทั้งผู้อาศัยอยู่ในชุมชนมากกว่า จะมีการเข้าร่วมกลุ่มในชุมชนมากกว่าผู้อาศัยอยู่ไม่นาน นอกจากนี้เพศหญิงจะมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวมากกว่าเพศชาย

ศมา ณ ระนอง (2545) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนท้องถิ่น กรณีศึกษา ชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า การจัดการด้านการท่องเที่ยวของชุมชนคีรีวงมี 3 ลักษณะ คือ 1) กลุ่มทุน มีหน้าที่ในการจัดหาและระดมทุน ให้สมาชิกกู้ยืมเงินนำไปใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ รวมไปถึงการจัดสวัสดิการในส่วนของการรักษาพยาบาล การศึกษาและการพัฒนาชุมชนด้วย 2) กลุ่มอาชีพ มีหน้าที่ในการส่งเสริมอาชีพ ให้สมาชิกมีอาชีพเสริมนอกเหนือจากการทำการเกษตร เป็นการเพิ่มรายได้ และยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่งภายในชุมชนด้วย 3) กลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ มีหน้าที่ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนให้มีความอุดมสมบูรณ์ และควบคุมการใช้ทรัพยากรของชุมชนให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมไปถึงการปลูกจิตสำนึกให้คนภายในชุมชนรู้คุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติ ในด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการด้านการท่องเที่ยวพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการประชุม การประเมินผล

ธงชัย อินทรพันธุ์ (2545) ได้ศึกษาการจัดการหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทย กรณีศึกษา ตำบลปลายโพงพาง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยศึกษาความคิดเห็นจากแบบสอบถามนักท่องเที่ยวจำนวน 100 คน ทั้งที่ไปเช้า-เย็นกลับและพักค้างแรม พบว่า การจัดการท่องเที่ยวรูปแบบนี้เพิ่มเริ่มมีได้ไม่นานนัก ควรดึงให้ประชาชนในท้องถิ่นประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ในท้องถิ่น โดยเฉพาะ อ.บ.ต. ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการบริหารงานด้วยตนเอง และมีนโยบายในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางน้ำอยู่แล้ว สำหรับผลการศึกษาในด้านผู้ใช้บริการให้การยอมรับหรือสนองตอบในทางที่ดี ปัญหาอุปสรรคในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่สำคัญ คือ ความมีมาตรฐานของการบริการด้านอาหาร ที่พัก และบุคคลกรที่ให้บริการในธุรกิจประเภทนี้ ตลอดจนการช่วยเหลือจากหน่วยงานของภาครัฐในการให้การสนับสนุน เพื่อให้ชุมชนเข้มแข็งขึ้น และขณะเดียวกันก็เป็นการปลูกกระแสการอนุรักษ์ให้เกิดขึ้นในชุมชนต่อไป

สุกิจ รัตนวิบูลย์ (2546) ได้ศึกษาเรื่อง การทดสอบความสัมฤทธิ์ผลของการใช้คู่มือสื่อความหมายธรรมชาติเพื่อตอบสนองการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในอุทยานแห่งชาติหาดวนกร จังหวัด

ประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้แบบสอบถามและแบบทดสอบความรู้ด้านธรรมชาติวิทยาชายหาด ทำการสัมภาษณ์และทดสอบความรู้ของนักท่องเที่ยวตัวอย่างจำนวน 50 ราย ซึ่งสำเร็จการศึกษาในระดับที่แตกต่างกัน โดยทำการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการใช้คู่มือสื่อความหมายธรรมชาติ ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบความรู้หลังการใช้คู่มือสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้ก่อนการใช้คู่มือในทุกกลุ่มระดับการศึกษา

3. สภาพพื้นที่และข้อมูลทั่วไปของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ความเป็นมาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สำนักงานวัฒนธรรม (2542: 25-30) ได้สรุปเกี่ยวกับความเป็นมาของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไว้ว่า ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ภูมิภาคในแถบนี้เคยเป็นที่อยู่อาศัยของมนุษย์สมัยหินกลาง เนื่องจากมีการค้นพบเครื่องมือหินกระเทาะบริเวณเขื่อนเพชร อำเภอปราณบุรี และมีการพบเครื่องมือเครื่องใช้ของยุคสมัยหินใหม่ เป็นหินสำหรับทุบเปลือกไม้ที่อำเภอทับสะแกยุคประวัติศาสตร์ เมืองต่าง ๆ ในอดีตที่เคยตั้งอยู่ในบริเวณจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นที่รู้จักของนักเดินเรือมาแต่โบราณ จากแผนที่เดินเรือของกองเรือจีนในยุคราชวงศ์หมิง ระหว่าง พ.ศ. 1974 – พ.ศ. 1975 ได้กล่าวถึงสถานที่หนึ่ง แปลชื่อจากสำเนียงจีนเป็นภาษาอังกฤษว่า พิ-เซีย-ซาน (Pi-chia-shan) แปลว่า เขาสามยอด (Triple peak mountain) ซึ่งสันนิษฐานว่าน่าจะอยู่บริเวณเขาสามร้อยยอด และยังมีปรากฏในแผนที่เดินเรือของชาวอาหรับ ปรากฏชื่อเมือง Kui หรือ Kuwi เช่นเดียวกับในแผนที่ของชาวโปรตุเกสก็มีชื่อเมือง Cue ซึ่งสันนิษฐานว่าเป็นเมืองกุยบุรีในปัจจุบัน

สมัยอยุธยา เมื่อสมเด็จพระเจ้าอู่ทองทรงสถาปนากรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานีในปี พ.ศ. 1893 เมืองเล็ก ๆ ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ก็ถูกรวมอยู่ในปกครองของกรุงศรีอยุธยาด้วย ซึ่งได้แก่ เมืองกุย เมืองปราณ เมืองนางัว เมืองบางตะพาน เมืองสิงคอง (สิงขร) เมืองคลองวัน (คลองวาฬ) เมืองบางตะพานน้อย

สมัยธนบุรี พ.ศ. 2317 กองทัพพม่าจำนวน 500 คน ได้ยกทัพผ่านเข้ามาทางด้านสิงขร เข้าปล้นบ้านทับสะแก สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ทรงมีรับสั่งให้เมืองกุยและเมืองคลองวาฬทำลายแหล่งน้ำกินน้ำใช้ตามระยะทาง เพื่อป้องกันไม่ให้ข้าศึกตีขึ้นมาถึงเมืองคลองวาฬ

สมัยรัตนโกสินทร์ การก่อสร้างเมืองประจวบคีรีขันธ์เริ่มต้นขึ้นในสมัยรัตนโกสินทร์

ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ 1 ทรงมีพระราชดำริที่จะแบ่งหัวเมืองปักษ์ใต้ฝั่งตะวันตกซึ่งเดิมขึ้นกับกรมท่า ให้ไปขึ้นอยู่กับกรมพระกลาโหมในจำนวนนี้มีเมืองคลองวาฬ เมืองกุย และเมืองปราณรวมอยู่ด้วย

รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ 2 โปรดเกล้า ฯ ให้ตั้งเมืองบางนางรมขึ้นที่บริเวณปากคลองบางนางรม แต่เนื่องจากสภาพพื้นที่ไม่เหมาะสมต่อการเกษตรกรรม จึงย้ายที่ว่าการเมืองไปตั้งอยู่ที่เมืองกุย ซึ่งเป็นเมืองเก่าแก่ มีชุมชนชนอยู่หนาแน่นกว่า อีกทั้งพื้นที่ก็มีความอุดมสมบูรณ์ เมื่อย้ายมาแล้วก็ยังคงใช้ชื่อว่าเมืองบางนางรมอยู่

พ.ศ. 2398 รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 4 โปรดเกล้า ฯ ให้รวมเมืองบางนางรม กุยนบุรี คลองวาฬเข้าด้วยกันเป็นเมืองใหม่แล้วพระราชทานชื่อว่า "ประจวบคีรีขันธ์"

พ.ศ. 2437 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 โปรดเกล้า ฯ ให้จัดการปกครอง มีการรวมเมืองต่าง ๆ โปรดให้ยุบเมืองเป็นอำเภอประจวบคีรีขันธ์ ขึ้นอยู่กับเมืองเพชรบุรี แต่ยังคงตั้งที่ว่าการอยู่ที่เมืองกุย

พ.ศ. 2441 โปรด ฯ ให้ย้ายที่ว่าการอำเภอจากเมืองกุย มาตั้งที่อำเภอเกาะหลัก (อำเภอประจวบ) เพื่อความเหมาะสม

พ.ศ. 2449 โปรด ฯ ให้รวมอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ อำเภอเมืองปราณบุรี และอำเภอเมืองกำเนิดนพคุณ ตั้งขึ้นเป็นเมืองปราณบุรี ทั้งนี้เพื่อรักษาชื่อเมืองปราณ ตามชื่อที่มีมาแต่โบราณไว้

พ.ศ. 2458 วันที่ 16 สิงหาคม รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ทรงมีพระราชดำริว่า การที่มีชื่อเมืองปราณถึงสองแห่งอาจทำให้เกิดความสับสน จึงโปรด ฯ ให้เปลี่ยนนามเมืองปราณบุรีที่ตำบลเกาะหลัก เป็นเมืองประจวบคีรีขันธ์ ส่วนเมืองปราณที่ปากน้ำปราณนั้นก็ยังคงเรียกว่า เมืองปราณดังเดิม

พ.ศ. 2476 เมืองประจวบคีรีขันธ์ได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นจังหวัด ประกอบด้วยอำเภอต่างๆ คือ อำเภอเมือง อำเภอปราณบุรี อำเภอหัวหิน อำเภอทับสะแก อำเภอกุยบุรี อำเภอบางสะพาน อำเภอบางสะพานน้อย และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด

สภาพทั่วไป

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นจังหวัดตอนใต้สุดของภาคกลาง มีพื้นที่ 6,367.62 กิโลเมตรหรือประมาณ 3,979,762.50 ไร่ และมีพื้นที่ติดชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 224.8 กิโลเมตร มีความยาวจากทิศเหนือจดทิศใต้ประมาณ 212 กิโลเมตร มีส่วนแคบที่สุดของประเทศอยู่ในเขตตำบลคลองวาฬ อำเภอเมือง จากอ่าวไทยถึงเขตแดนพม่า ประมาณ 10.96 กิโลเมตร นับจากอ่าวไทยถึงเขตแดนประเทศสหภาพพม่า

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีตราประจำจังหวัดเป็นรูปศาลามณฑปและภาพเกาะอยู่เบื้องหลัง โดย ศาลามณฑป หมายถึง พระที่นั่งคูหาตฤหาสน์ในถ้ำพระยานคร และภาพเกาะเบื้องหลัง หมายถึง เกาะหลัก ซึ่งเป็นสถานที่สำคัญมาแต่โบราณ จึงถูกนำมาเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัด นอกจากนี้ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ยังมีคำขวัญประจำจังหวัดว่า เมืองทองเนื้อเก้า มะพร้าว สับปะรด สวยสด หาด เขา ถ้ำงามล้ำน้ำใจ”

ภาพประกอบ 5 ตราประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

อาณาเขต

ทิศเหนือ	จดเขตอำเภอชะอำ อำเภอท่ายาง และอำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี
ทิศใต้	จดเขตอำเภอปะทิว และอำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร
ทิศตะวันออก	จดอ่าวไทย
ทิศตะวันตก	จดประเทศสหภาพพม่า

ภาพประกอบ 6 แผนภาพแสดงอาณาเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ที่มา : www.sabuy.com

ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะพื้นที่โดยทั่วไปของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความลาดเอียงทางด้านตะวันตกซึ่งเป็นเทือกเขาตะนาวศรี ลงสู่ด้านตะวันออก ซึ่งเป็นอ่าวไทยตลอดแนวเขตของจังหวัด นอกจากนี้ ยังมีเทือกเขาและภูเขาอยู่ตามบริเวณชายฝั่งทะเลและพื้นที่ตอนกลางของจังหวัด เทือกเขาลำคัญ ได้แก่ เทือกเขาสามร้อยยอด และบริเวณใกล้ชายฝั่งทะเลอ่าวไทย ยังมีเกาะเล็ก ๆ รวม 28 เกาะ ส่วนพื้นที่ด้านตะวันตกมีลักษณะเป็นป่าตลอดแนว ประกอบด้วยไม้สำคัญต่าง ๆ เช่น ไม้ยาง ยุง ตะแบก ตะเคียน จำปา และนาคนุศย์

แหล่งน้ำตามธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มี 5 สาย คือ แม่น้ำปราณบุรี แม่น้ำกุยบุรี แม่น้ำบางสะพาน คลองบางนางรม และคลองกรูด ปัจจุบันแหล่งน้ำเหล่านี้อยู่ในสภาพที่ตื้นเขินจะมีน้ำเฉพาะฤดูฝน ส่วนน้ำแล้งจะแห้งเป็นส่วนใหญ่

สภาพพื้นดินโดยทั่วไป มีลักษณะเป็นดินร่วนปนทราย เนื่องจากพื้นที่ของจังหวัดมีอาณาเขตติดต่อกับชายทะเลตลอดแนวยาวของจังหวัด สภาพภูมิประเทศในพื้นที่ทางตอนใต้ของจังหวัดนับจากอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ลงไป มีความอุดมสมบูรณ์มากกว่าพื้นที่ทางตอนเหนือ ทำให้มีที่มาของคำกล่าวที่ว่า ประจวบเหนือทำไร่ ประจวบใต้ทำสวน

สภาพภูมิอากาศ

เนื่องจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นจังหวัดที่ติดชายทะเล จึงมีอากาศเย็นสบายตลอดปี อุณหภูมิเฉลี่ย 27.4 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดประมาณ 37 องศาเซลเซียส ต่ำสุดประมาณ 16 องศาเซลเซียส ฤดูกาลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มี 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน-ตุลาคม และฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน-มกราคม ในแถบอำเภอทับสะแกลงไปถึงอำเภอบางสะพานมีฝนตกเกือบตลอดปี

การปกครอง

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จัดแบ่งการปกครองเป็น 3 ลักษณะ คือ การปกครองส่วนภูมิภาค แบ่งออกเป็น 7 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ การปกครองส่วนท้องถิ่น แบ่งออกเป็น 45 ตำบล 419 หมู่บ้าน และการปกครองส่วนท้องถิ่น แบ่งออกเป็น 1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด 15 เทศบาล และ 45 องค์การบริหารส่วนตำบล

สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีประชากรทั้งสิ้น จำนวน 479,688 คน เป็นชาย จำนวน 241,289 คน และหญิง จำนวน 238,399 คน ในปี 2546 มีรายได้ประชากรต่อหัว 81,110 บาท และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งสิ้น 37,478 ล้านบาท โดยมูลค่าส่วนใหญ่จะอยู่ในภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม ตามรายละเอียด ดังนี้

ภาคอุตสาหกรรม	มูลค่า	8,364 ล้านบาท	(ร้อยละ 22.32)
ภาคเกษตรกรรม	มูลค่า	8,061 ล้านบาท	(ร้อยละ 21.51)
การบริการ	มูลค่า	4,033 ล้านบาท	(ร้อยละ 10.76)
การค้าปลีก-ส่ง	มูลค่า	6,584 ล้านบาท	(ร้อยละ 17.47)
อื่น ๆ	มูลค่า	10,472 ล้านบาท	(ร้อยละ 27.94)

โครงสร้างพื้นฐานและการบริการ

การคมนาคม เส้นทางคมนาคมระหว่างจังหวัด มี 3 ทาง คือ

ทางรถยนต์ จากกรุงเทพฯ สามารถเดินทางได้ 2 เส้นทาง คือ

1) เส้นทางสายถนนธนบุรี-ปากท่อ (ทางหลวงหมายเลข 35) ผ่านจังหวัดสมุทรสาคร สมุทรสงครามแล้วเลี้ยวเข้าซ้ายเข้าถนนเพชรเกษม (ทางหลวงหมายเลข 4) ผ่านจังหวัด เพชรบุรี เข้าสู่ตัวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมระยะทางประมาณ 280 กิโลเมตร

2) เส้นทางสายถนนเพชรเกษม (ทางหลวงหมายเลข 4) ผ่านพุทธมณฑล นครปฐม ราชบุรี เพชรบุรี เข้าสู่ตัวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมระยะทางประมาณ 320 กิโลเมตร

ทางรถไฟ มีขบวนรถไฟสายได้ผ่านอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ทุกวัน นอกจากนี้ ยังมีขบวนรถนำเที่ยวหัวหิน-สวนสนประดิพัทธ์ โดยเป็นการเดินทาง แบบไปเช้าเย็นกลับ ออกจากสถานีรถไฟหัวลำโพง ทุกวันวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์

ทางอากาศ มีสนามบิน จำนวน 2 แห่ง คือ สนามบินกองบิน 53 กองพลบินที่ 4 กองบัญชาการยุทธทางอากาศ ในอำเภอเมือง และสนามบินบ่อฝ้าย อำเภอหัวหิน ซึ่งเป็นสนามบิน พลเรือน มีบริการเที่ยวบิน กรุงเทพฯ-หัวหิน

การติดต่อสื่อสาร สามารถติดต่อได้ทุกอำเภอและจังหวัด มีที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขอยู่ใน พื้นที่ทุกอำเภอ รวม 24 แห่ง นอกจากนี้ ยังมีบริการโทรศัพท์ครอบคลุมเกือบทุกพื้นที่ตลอด 24 ชั่วโมง มีสถานีวิทยุกระจายเสียง จำนวน 6 สถานี และมีหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น รวม 4 ฉบับ

การไฟฟ้า มีหน่วยงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคทุกอำเภอ รวม 9 แห่ง ครอบคลุมพื้นที่บริการทุก หมู่บ้าน

การประปา มีสำนักงานประปา รวม 8 แห่ง กระจายอยู่ในพื้นที่ทุกอำเภอ นอกจากนี้ยังมี ประปาหมู่บ้านเกือบทุกแห่ง

4. แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

4.1 แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน

หาดหัวหิน เป็นแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศที่มีชื่อเสียงแห่งแรกของเมืองไทย หาดหัวหิน มีความยาวประมาณ 5 กิโลเมตร มีหาดทรายที่ขาวละเอียดเหมาะแก่การเล่นน้ำทะเล บริเวณชายหาดมีบริการเช่าเก้าอี้ผ้าใบ ร้านอาหาร ขนมและเครื่องดื่ม ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว

พระราชวังไกลกังวล เป็นพระราชวังริมทะเลแวดล้อมด้วยทิวทัศน์อันงดงาม ตั้งอยู่บริเวณถนนสายเพชรเกษม กิโลเมตรที่ 229 ก่อนถึงตลาดหัวหิน 3 กิโลเมตร พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้น และโปรดเกล้าฯ ให้หม่อมเจ้าอิทธิเทพสรรค์ กฤดากร ผู้อำนวยการศิลปากร สถานเป็นผู้ออกแบบ และอำนวยการสร้าง โดยใช้เงินพระคลังข้างที่ เริ่มก่อสร้างเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2469 ทรงมีพระประสงค์ที่จะพระราชทานแด่สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี ต่อมาได้รับการซ่อมแซม และก่อสร้างเพิ่มเติมในสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน ในบริเวณมีพระตำหนักหลายหลัง มีชื่อคล้องจองกัน ได้แก่ พระตำหนักเปี่ยมสุข ปลูกเกษม เอิบเปรม เอมบริดี สร้างอยู่ท่ามกลางอุทยานไม้ดอกไม้ประดับไม้ตัด เป็นรูปสัตว์ต่างๆ หากประสงค์จะเข้าชมต้องติดต่อขออนุญาตต่อเลขาธิการพระราชวัง พระบรมมหาราชวังในระหว่างที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมิได้เสด็จพระราชดำเนินมาประทับแปรพระราชฐาน

สถานีรถไฟหัวหิน สร้างขึ้นสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 บริเวณสถานีมีพลับพลาพระมงกุฎเกล้า สำหรับรับเสด็จที่การรถไฟได้ทำการย้ายมาจากพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม พลับพลานี้มีรูปทรงสถาปัตยกรรมที่โดดเด่น สวยงาม

เขานินเหล็กไฟ ตั้งอยู่ที่ตำบลเขานินเหล็กไฟ ก่อนถึงตลาดจัตุรไชยจะมีทางแยกขวามือขึ้นสู่เขาเป็นระยะทาง 3 กิโลเมตร เขานินเหล็กไฟเป็นภูเขาขนาดย่อม เมื่อขึ้นสู่ยอดเขาจะมองเห็นทิวทัศน์ของเทศบาลเมืองหัวหินและทะเลอย่างชัดเจน บริเวณโดยรวมมีลานจอดรถและสวนสาธารณะในรูปแบบสวนป่า

เขาตะเกียบ เขาไกรลาส ตั้งอยู่ห่างจากอำเภอหัวหินประมาณ 4 กิโลเมตรโดยมีทางแยกจากถนนเพชรเกษม กิโลเมตรที่ 235 เขาทั้งสองลูกนี้อยู่ใกล้เคียงกัน บนยอดเขาไกรลาสเป็นที่ตั้งวัดเขาไกรลาสอันสวยงาม เลี้ยวเข้าไปอีกจนสุดมุมถนนก็จะถึงชายทะเลเชิงเขาตะเกียบที่ยื่นล้ำออกไปในทะเลมีหาดหินสวยงาม หาดทรายขาวสะอาดตา เชิงเขามีพระพุทธรูปยืนขนาดใหญ่มองเห็นเด่นไกลขึ้นไปบนยอดเขาจะได้สัมผัสการพระพุทธรูปจำลอง และชมทิวทัศน์โดยรอบ

สวนสนประดิพัทธ์ อยู่ห่างจากอำเภอหัวหินเป็นระยะทาง 9 กิโลเมตร สวนสนประดิพัทธ์อยู่ในความดูแลของศูนย์การทหารราบราชบุรี เป็นชายทะเลที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง ในบรรยากาศเงียบสงบ และร่มรื่นด้วยทิวสนประดิพัทธ์ที่เรียงรายไปตามชายหาด

น้ำตกปาละอู ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ซึ่งมีพื้นที่ถึง 273,125 ไร่ ที่ยังคงอุดมด้วยป่าไม้และสัตว์ป่านานาชาติ มีหน่วยพิทักษ์อุทยาน ฯ ของกรมป่าไม้เป็นผู้ดูแล ปาละอู เป็นภาษากะเหรี่ยง แปลว่า ไม้ไผ่ น้ำตกปาละอู ประกอบด้วยน้ำตกขนาดใหญ่และน้ำตกขนาดเล็กไหลลดหลั่นกันลงมาอย่างสวยงามถึง 16 ชั้น ช่วงที่น้ำตกสวยงาม และเหมาะแก่การท่องเที่ยวที่สุด คือ ประมาณเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนเมษายน

4.2 แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอปราณบุรี

ปากน้ำปราณบุรี อยู่ห่างจากถนนเพชรเกษม ตรงกิโลเมตรที่ 256 เข้าไปประมาณ 14 กิโลเมตร เป็นบริเวณที่แม่น้ำปราณไหลลงสู่ทะเล ทำให้มีทิวทัศน์ที่สวยงาม เหมาะสำหรับเป็นสถานที่พักผ่อนอากาศ

อ่างเก็บน้ำปราณบุรี ตั้งอยู่ที่ตำบลหนองตาแต่ม จากถนนเพชรเกษม กิโลเมตรที่ 253 เข้าไปอีกประมาณ 17 กิโลเมตร อ่างเก็บน้ำปราณบุรี มีสภาพเป็นเขื่อนดินปิดกั้นแม่น้ำปราณบุรี สันเขื่อนยาว 1,500 เมตร กว้าง 8 เมตร สูง 42 เมตร ภูมิประเทศอยู่ในหุบเขา มีทิวทัศน์ที่สวยงาม เขื่อนนี้ทอดยาวไปในพื้นที่เพาะปลูกของอำเภอปราณบุรี อำเภอกุยบุรีและอำเภอเมือง ยาวประมาณ 65 กิโลเมตร

ท่าเสด็จ ตั้งอยู่ในบริเวณศูนย์การทหารราบปราณบุรี ห่างจากที่ว่าการอำเภอปราณบุรี ระยะทาง 14 กิโลเมตร ท่าเสด็จอยู่ริมแม่น้ำปราณบุรี มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม สงบและร่มรื่น เหมาะแก่การเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ

มณฑปยอดเขาน้อย ตั้งอยู่ที่ตำบลเขาน้อย ติดกับถนนเพชรเกษม สี่แยกปราณบุรี ห่างจากที่ว่าการอำเภอปราณบุรี ประมาณ 2 กิโลเมตร เป็นที่ประดิษฐานรอยพระพุทธรูปจำลอง

ศูนย์ฝึกปราณบุรี ตั้งอยู่ในค่ายธนระริชต์ ตรงหลักกิโลเมตรที่ 252 ห่างจากอำเภอเมืองปราณบุรี 10 กิโลเมตร ศูนย์ฝึกปราณบุรี สร้างโดยทุนรัฐบาลไทย และรัฐบาลอเมริกาเป็นค่ายฝึกการรบโดยการใช้ภูมิประเทศและกระสุนจริง ภายในบริเวณ นอกจากนี้จะมีธรรมชาติสวยงามแล้วยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านสาธารณูปโภคเท่ากับเป็นเมืองขนาดย่อมการไปเที่ยวชมค่ายแห่งนี้ เนื่องจากเป็นสถานที่ทางราชการทหารจึงต้องทำหนังสือขออนุญาตก่อนเข้าชม

วนอุทยานปราณบุรี อยู่ห่างจากหัวหินลงมาทางทิศใต้ ประมาณ 15 กิโลเมตร อยู่ในพื้นที่รอยต่อระหว่างหัวหิน-ปราณบุรี ใช้เส้นทางเข้าด้านเขาเต่าใต้ ภายในมีเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติป่าชายเลน พร้อมป้ายสื่อความหมาย เพื่อให้ความรู้ด้านระบบนิเวศป่าชายเลน

4.3 แหล่งท่องเที่ยวในกิ่งอำเภอสามร้อยยอด

อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่กิ่งอำเภอสามร้อยยอด (ตำบลสามร้อยยอด ตำบลศิลาลอย) และอำเภอกุยบุรี (ตำบลเขาแดง ตำบลดอนยายหนู และตำบลสามกระชาย) อุทยานแห่งชาตินี้มีพื้นที่ทั้งสิ้น 98 ตารางกิโลเมตร หรือ 61,300 ไร่ ได้รับการประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2509 นับเป็นอุทยานแห่งชาติประเภทชายฝั่งทะเลแห่งแรกและเป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ 4 ของประเทศไทย มีอาณาเขตด้านตะวันออกขนานไปกับชายฝั่งทะเลอ่าวไทยยาวถึง 30 กิโลเมตร ทิศนียภาพดงงามด้วยทิวเขาสลับซับซ้อน หาดทรายชายทะเลและถ้ำที่สวยงามหลายแห่ง และที่สำคัญอุทยานแห่งชาติแห่งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะอนุรักษ์ธรรมชาติอันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ได้แก่ชีวิตสัตว์ป่านานาชนิด ที่หายากโดยเฉพาะเสียงผีเสื้อป่าสงวนที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก นกนานาชนิดที่มาชุมนุมเป็นแหล่งใหญ่ในบริเวณอุทยานฯ จึงเหมาะสมที่จะเป็นสถานที่ท่องเที่ยว และศึกษาธรรมชาติวิทยา ที่มีความสมบูรณ์ที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศ ภายในเขตอุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอดมีสถานที่น่าเที่ยวมากมายหลายแห่งอาทิ

คลองเขาแดง อยู่ไม่ไกลจากที่ทำการอุทยานฯ เพียงแล่นรถไปสุดถนนริมคลองก็ถึงหมู่บ้านเขาแดง เช่าเรือจากหมู่บ้านล่องชมธรรมชาติสองฝั่งคลองได้ตลอดเวลาเช้าและเวลาเย็นใช้เวลาในการเดินทางไป-กลับประมาณหนึ่งชั่วโมงสามสิบนาที คลองเขาแดงเป็นคลองธรรมชาติไหลจากเขาสามร้อยยอดลงสู่ทะเลที่บ้านเขาแดง คดเคี้ยวผ่านทุ่งกว้าง ภูเขาหน้าผาหินงดงาม มีธรรมชาติ ป่าชายเลนอันเป็นที่อาศัยของนกน้ำ และสัตว์ชายเลนหลายหลากชนิด

ทุ่งสามร้อยยอด เป็นทุ่งราบลุ่มกว้างใหญ่สุดสายตา บางช่วงมีแอ่งน้ำขังจากน้ำทะเลที่ขึ้นถึง และน้ำจากคลองเขาแดง จึงเป็นแหล่งที่มีปลาอาศัยอยู่ชุกชุม พร้อมกับเป็นแหล่งชุมนุมเพื่อหากินของเหล่า นกน้ำนานาชนิด

ถ้ำไทร อยู่ทางเหนือใกล้กับหมู่บ้านคั้งโตนด เป็นถ้ำขนาดใหญ่อยู่บนเขาคั้งโตนดซึ่งมียอดสูงเหนือระดับน้ำทะเลประมาณ 230 เมตร ใช้เวลาเดินขึ้นเขาประมาณ 30 นาที ก็จะถึงตัวถ้ำที่มีหลายคูหา มีหินงอกหินย้อยรูปทรงแปลกตา นอกจากนี้ภายในถ้ำยังมี “ผงธรรุเจย์” มีลักษณะเป็นผงร่วนสีขาว มีสรรพคุณเป็นยา ชาวบ้านเชื่อว่าเป็นผงยาศักดิ์สิทธิ์

หาดสามพระยา อยู่เหนือที่ทำการอุทยานฯ ขึ้นไป 3.5 กิโลเมตร ทางเดียวกับทางไปถ้ำไทร เป็นหาดทรายที่สวยงาม มีความยาวประมาณหนึ่งกิโลเมตร บริเวณหาดร่มรื่นด้วยสนทะเล

ถ้าพระยานคร ตั้งอยู่บนเขาเทียน อันมียอดสูง 218 เมตร บริเวณเชิงเขาของถ้าพระยานครมีป้อมก่อด้วยอิฐดินเผา รูปสี่เหลี่ยมคางหมูกว้าง 1 เมตร ลึก 4 เมตร เป็นป้อมร้าง เรียกว่าป้อมพระยานคร มีประวัติความเป็นมาว่า ในสมัย รัชกาลที่ 1 เจ้าเมืองนครศรีธรรมราชนำเรือมาหลบลมพายุที่หาดแห่งนี้เป็นเวลาหลายวัน จึงสร้างป้อมน้ำสำหรับใช้ขึ้น และได้ค้นพบถ้ำขนาดใหญ่บนภูเขาแห่งนี้ด้วย ซึ่งต่อมาได้ชื่อว่าถ้ำป้อมพระยานคร หรือถ้ำพระยานคร

เกาะโครำ เกาะสัตกูด เกาะนมสาว เป็นเกาะสามเกาะในทะเล เขตอุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด เกาะโครำ หมายถึงเกาะเสียงผา เพราะเกาะแห่งนี้มักพบเห็นเสียงผามาขึ้นอยู่ตามหน้าผาริมทะเลเสมอ เกาะสัตกูดอยู่ใกล้ ๆ กับเกาะโครำ มียอดสูง 152 เมตร เป็นเกาะขนาดใหญ่ บริเวณเกาะนี้ชุกชุมด้วยหอยคราง ซึ่งมีลักษณะคล้ายหอยแครง ทั้งรูปร่างและรสชาติ ส่วนเกาะนมสาวซึ่งมีรูปทรงสามเหลี่ยมมนเผล่พ้นจากน้ำ 88 เมตร ก็มีตำนานเกี่ยวข้องกับนิทานปรัมปราเรื่องตาม่องล่ายชาวทะเลจึงเชื่อว่าบริเวณนี้มีเจ้าแม่นมสาวสถิตอยู่ จึงนิยมมากราบไว้บูชา โดยนำเลื้อยขึ้นในของสตรีมาแขวนถวายไว้เป็นประจำ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์แผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน” ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินงานตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.สำรวจและประเมินทรัพยากรท่องเที่ยวที่โดดเด่นในอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด

2.ศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ประชาชน ผู้ประกอบการเอกชน และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เกี่ยวกับความคิดเห็นด้านทรัพยากรท่องเที่ยว การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก รวมถึงแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัด

2.1 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.4 การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.เสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งประชากรออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. นักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวภายในอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด ที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 1 ซึ่งมีนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยว ตลอดทั้งปี จำนวน 1,675,143 คน (สถิตินักท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2547) โดยเป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว 3 อำเภอ ในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ระหว่างวันที่ 16 กรกฎาคม ถึง 14 สิงหาคม 2548

2. ประชาชนท้องถิ่นที่มีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมทั้งสิ้น 193,533 คน โดยมีรายละเอียด ดังตาราง 10

3.ภาคเอกชน คือ ประธานหอการค้าจังหวัด ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด และผู้ประกอบการภาคธุรกิจด้านการบริการท่องเที่ยว โรงแรม รีสอร์ท บังกะโล ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก ในเขตอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด

4.เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง คือ เจ้าหน้าที่ภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หัวหน้าและเจ้าหน้าที่กลุ่มงานยุทธศาสตร์จังหวัด สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคกลางเขต 2 ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัด หัวหน้าอุทยานแห่งชาติ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ประชาสัมพันธ์จังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล นายอำเภอ นายกเทศมนตรี เจ้าหน้าที่และพนักงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ตาราง 10 จำนวนประชากรในอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปี 2547

อำเภอ/กิ่งอำเภอ	จำนวนประชากร
หัวหิน	73,177
ปราณบุรี	75,137
กิ่งอำเภอสามร้อยยอด	45,219
รวม	193,533

ที่มา : <http://www.amphoe.com/menu.php>

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวในเขตอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด ในวันหยุดสุดสัปดาห์ โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลในวันหยุดสุดสัปดาห์ ระหว่างวันที่ 16 กรกฎาคม ถึง 14 สิงหาคม 2548 ผู้วิจัยได้ใช้สูตรของทาโร ยามาเน (Taro Yamane) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n = จำนวนตัวอย่าง

N = จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย

e = ความคลาดเคลื่อนที่กำหนดว่าจะให้มีระดับนัยสำคัญเป็น 0.1

เมื่อแทนค่าในสูตรข้างต้นจะได้กลุ่มตัวอย่าง ทั้งสิ้น 100 คน

2. ประชาชนท้องถิ่นที่มีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยได้คำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของทาโรยามาเน (Taro Yamane) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n = จำนวนตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ความคลาดเคลื่อนที่กำหนดว่าจะให้มีระดับนัยสำคัญเป็น 0.1

เมื่อแทนค่าในสูตรข้างต้นจะได้กลุ่มตัวอย่าง ทั้งสิ้น 100 คน แต่เมื่อผู้วิจัยได้ทำการเก็บแบบสอบถาม ผู้วิจัยสามารถเก็บกลุ่มตัวอย่างประชาชนได้ทั้งสิ้น 118 คน

3. ผู้ประกอบการเอกชน คือ ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) ผู้วิจัยใช้วิธีคัดเลือกจากผู้ให้ข้อมูลหลักที่ประกอบอาชีพด้านการบริการท่องเที่ยวในพื้นที่ 3 อำเภอดังกล่าวข้างต้น โดยจำแนกเป็น กลุ่มชาวบ้านบริการด้านท่องเที่ยว บริษัทนำเที่ยว ผู้ให้บริการที่พัก ร้านค้า ร้านขายของที่ระลึก ร้านอาหาร ภายในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 106 คน

4. เจ้าหน้าที่ภาครัฐ ผู้วิจัยทำการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) เฉพาะบุคคลที่สามารถให้ข้อมูลได้ครบถ้วนและเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการวางแผนยุทธศาสตร์จังหวัดและการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ภายในจังหวัด ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างจากหน่วยงานต่อไปนี้ คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หัวหน้าและเจ้าหน้าที่กลุ่มงานยุทธศาสตร์จังหวัด สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคกลางเขต 2 ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัด หัวหน้าอุทยานแห่งชาติ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ประชาสัมพันธ์จังหวัด

โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล นายอำเภอ นายกเทศมนตรี โดยกลุ่มตัวอย่างนี้ มีจำนวน 111 คน

ตาราง 11 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง		
กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
นักท่องเที่ยวชาวไทย	126,424	100
ประชาชนในเขต 3 อำเภอ	193,533	118
ผู้ประกอบการเอกชน	-	103
เจ้าหน้าที่ภาครัฐ	-	111
รวมทั้งสิ้น	319,957	432

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้เลือกเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลและคำตอบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 2 ชุด ดังนี้

1. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่น การจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ รวมถึงแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัด นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้เพิ่มเติมประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวในแบบสอบถาม เพื่อนำมาประกอบแนวคิดในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ลักษณะการเดินทาง ระยะเวลาในการพัก ประเภทของที่พัก วัตถุประสงค์ในการเดินทาง และแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยว ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 11 ข้อ และแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) จำนวน 1 ข้อ รวมทั้งสิ้น 12 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัด ทั้งด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ประเพณี เทศกาล กิจกรรม และบริการ ลักษณะคำถามให้ตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ และมีหัวข้อคำถามทั้งสิ้น 5 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT) ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ลักษณะคำถามให้ตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ และมีหัวข้อคำถามทั้งสิ้น 4 ข้อ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัดในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ลักษณะคำถามให้ตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ และมีหัวข้อคำถามทั้งสิ้น 4 ข้อ

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 1 ข้อ และเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 4 ระดับ จำนวน 1 ข้อ

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

2. แบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชน ผู้ประกอบการเอกชน และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่น ความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ แผนยุทธศาสตร์ของจังหวัด รวมถึงประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวที่ผู้วิจัยได้เพิ่มเติมในแบบสอบถาม เพื่อนำมาประกอบแนวคิดในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัด ทั้งด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ประเพณี เทศกาล กิจกรรม และบริการ ลักษณะคำถามให้ตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ และมีหัวข้อคำถามทั้งสิ้น 5 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT) ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ลักษณะคำถามให้ตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ และมีหัวข้อคำถามทั้งสิ้น 4 ข้อ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัดในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ลักษณะคำถามให้ตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ และมีหัวข้อคำถามทั้งสิ้น 4 ข้อ

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ลักษณะคำถามให้ตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ จำนวน 1 ข้อ และหัวข้อคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 2 ข้อ รวมทั้งสิ้น 3 ข้อ

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

วิธีการหาคุณภาพของแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของเนื้อหา (Content validity) แล้วนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านมาปรับปรุง แก้ไขแบบสอบถามนั้น หลังจากนั้นได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 ราย แล้วนำมาหาความเชื่อมั่น โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ	α	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	k	คือ	จำนวนคำถาม
	$\sum s_i^2$	คือ	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	S^2	คือ	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือ

เมื่อได้คำนวณค่าความเชื่อมั่นดังกล่าวแล้ว ค่าความเชื่อมั่นต่ำกว่า 0.71 ลงมา ก็จะนำมาปรับปรุง เปลี่ยนแปลง จนได้ค่าที่สูงกว่านี้จึงจะถือได้ว่าเป็นเครื่องมือในการวิจัยที่ได้มาตรฐานเพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูล ซึ่งสามารถแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ผู้วิจัยได้ทำการติดต่อหัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์ของจังหวัด โดยมีหนังสือราชการจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและได้ขอรายชื่อหน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวางแผนยุทธศาสตร์และการพัฒนาจังหวัด ซึ่งทางกลุ่มงานยุทธศาสตร์จังหวัด ได้ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือผู้วิจัยเป็นอย่างดี โดยทำหนังสือราชการส่งไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามของผู้วิจัย นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ทำการติดต่อไปยังหน่วยงานภาครัฐบางหน่วยงานด้วยตนเอง เพื่อความรวดเร็วในการเก็บข้อมูล

ระยะที่ 2 เป็นช่วงที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยว ประชาชน และผู้ประกอบการเอกชนในพื้นที่ที่ทำการวิจัย โดยใช้เครื่องมือแบบสอบถามและทำการเก็บข้อมูลในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ ซึ่งแบบสอบถามบางส่วนผู้วิจัยสามารถเก็บกลับมาได้ในวันเดียวกัน แบบสอบถามบางส่วนผู้วิจัยได้เดินทางไปรับในสัปดาห์ถัดไป โดยในส่วนของแบบสอบถามนักท่องเที่ยว ผู้วิจัยรับแบบสอบถามกลับในวันเดียวกัน

ระยะที่ 3 เป็นระยะเวลาที่ผู้วิจัยติดต่อขอแบบสอบถามกลับคืนจากผู้ประกอบการเอกชนและหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยไม่สามารถรับกลับในวันเดียวกัน โดยผู้วิจัยทำการติดต่อทางโทรศัพท์และขอแบบสอบถามส่งกลับทางไปรษณีย์ เมื่อรวบรวมแบบสอบถามได้ครบตามจำนวนที่ต้องการแล้ว จึงจะทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลต่อไป

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มเกินจำนวน 100 ชุด เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาจากแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์หรือการไม่ได้รับแบบสอบถามคืน

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมจากภาคสนามมาวิเคราะห์และประมวลผลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล (Editing) โดยผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องมาลงรหัสตามที่ได้กำหนดรหัสไว้ และนำแบบสอบถามที่ได้ลงรหัสแล้วมาวิเคราะห์และประมวลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistic package for Social Sciences) เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

3.1.1 การหาค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้ในแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อที่ 1-7 ของแบบสอบถามภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และใช้ในแบบสอบถามตอนที่ 1 และตอนที่ 2 ข้อที่ 1-11 ของแบบสอบถามนักท่องเที่ยว

$$\text{ค่าร้อยละ } P = \frac{n}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน	ขนาดของประชากร

3.1.2 การหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลด้าน

ต่าง ๆ

$$\text{ค่าเฉลี่ย } \bar{x} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	\bar{x}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3.1.3 การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่อให้แปลความหมายของข้อมูลด้านต่าง ๆ

$$s = \sqrt{\frac{\sum (x_i - \bar{X})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ	s	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
	X_i	แทน	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	$n - 1$	แทน	จำนวนตัวแปรอิสระ

ผู้วิจัยได้ทำการแปรผลค่าเฉลี่ย (Mean) ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจากแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ และแต่ละระดับมีค่าคะแนนแตกต่างกัน 0.80 คะแนน และการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.20-5.00	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.41-4.20	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.61-3.40	หมายถึง	เห็นด้วยระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.81-2.61	หมายถึง	เห็นด้วยระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.81	หมายถึง	เห็นด้วยระดับน้อยที่สุด

3.2 สถิติสำหรับการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

3.2.1 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าโดยใช้สูตรโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach) ดังนี้

$$\alpha = \frac{K}{K - 1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s^2} \right]$$

เมื่อ	α	คือ	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	K	คือ	จำนวนคำถาม
	$\sum s_i^2$	คือ	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	s^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

การนำเสนอผลงานวิจัย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยจะนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียงเพื่ออธิบายผลการวิเคราะห์ อีกทั้ง แสดงผลในรูปแบบของกราฟแท่ง ในส่วนของผลการวิเคราะห์ในภาพรวมจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม จากนั้น นำผลที่ได้นำมาจัดเรียงวิสัยทัศน์ใหม่ ตามลำดับค่าคะแนนที่ได้ และสร้างแผนยุทธศาสตร์เชิงท่องเที่ยว เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ในส่วนของคำถามปลายเปิดในแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะนำเสนอในส่วนของข้อเสนอแนะในบทที่ 5 ต่อไป

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์แผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน ในบทนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

1 ผลการสำรวจและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่นในอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ประชาชน ผู้ประกอบการเอกชน และเจ้าหน้าที่ภาครัฐเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัด และผลวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก รวมถึงแผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว

2.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชน

2.3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการเอกชน

2.4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ

2.5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม

3. เสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.ผลการสำรวจและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่นในอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรีและกิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.1 แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน

หาดหัวหิน

ลักษณะของทรัพยากร เป็นชายหาดที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างต่างประเทศ และยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่พักตากอากาศที่มีชื่อเสียงเป็นแห่งแรกของเมืองไทย

ลักษณะผู้จัดการ อยู่ในความดูแลของเทศบาลเมืองหัวหิน

ที่ตั้ง อยู่ทางด้านทิศตะวันออกของตัวเมือง ในเขตเทศบาลตำบลหัวหิน มีทางเดินลงหาดจากถนนดำเนินเกษม แยกจากถนนเพชรเกษม ประมาณ 500 เมตร

ภาพประกอบ 7 หาดหัวหิน

การเข้าถึง สามารถเข้าถึงได้โดยรถยนต์ส่วนบุคคล รถประจำทาง และรถไฟ โดยนักท่องเที่ยวต้องเดินจากสถานีรถไฟหัวหินประมาณ 1 กิโลเมตร

บริการนักท่องเที่ยว มีทั้งที่พัก โรงแรม ตั้งแต่ระดับ 2-6 ดาว ร้านอาหาร ร้านขายสินค้า ของที่ระลึก บริษัททัวร์ บริการนำเที่ยว มัคคุเทศก์ท้องถิ่น บริการขี่ม้า รถเช่า จักรยานยนต์เช่า เรือเช่า ศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว นวดแผนไทย นวดฝ่าเท้า ฯลฯ

ภาพประกอบ 8 บริการขี่ม้าบริเวณชายหาด ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของหาดหัวหิน

ภาพประกอบ 9 ร้านอาหาร บริการเช่าเก้าอี้ผ้าใบบริเวณชายหาด

ภาพประกอบ 10 บริการแท็กซี่ รถเช่า รถรับส่งสนามบิน ชายตัวรถโดยสาร

คุณสมบัติโดดเด่น มีน้ำทะเลที่ใสสะอาด หาดทรายขาวละเอียด มีชายหาดที่สวยงาม ความยาว 5 กิโลเมตร บรรยากาศสงบร่มรื่น เหมาะแก่การพักผ่อน อาบแดด และเล่นน้ำทะเล งานเทศกาลที่สำคัญในรอบปี (Event)

- 1) งานมหกรรมดนตรีแจ๊สหัวหิน (Hua Hin Jazz Festival) จะจัดประมาณเดือนมิถุนายนของทุกปี โดยจัดเป็นระยะเวลา 3 วัน บริเวณชายหาดหน้าโรงแรมฮิลตันหัวหิน รีสอร์ทแอนด์สปา ภายในงานมีการแสดงของวงดนตรีที่มีชื่อเสียงทั้งของไทยและต่างประเทศ
- 2) งานแข่งขันโปโลช้าง จะจัดประมาณเดือนกันยายนของทุกปี ภายในงานจะมีการแข่งขันโปโลช้างจากประเทศต่าง ๆ มีงานแสดงขบวนพาเหรดช้าง โชว์วาดภาพสีของช้าง ระยะเวลาในการจัดงานประมาณ 1 สัปดาห์
- 3) งานแข่งขันเรือใบหัวหินรีกัตต้า (Hua Hin Regatta) เป็นการแข่งขันเรือใบจากประเทศต่าง ๆ ซึ่งจะมีการจัดงานประมาณเดือนกรกฎาคม-สิงหาคมของทุกปี บริเวณหน้าอาคารนาวิกรมย์ ชายหาดหัวหิน
- 4) หัวหินเมาเทนไบค์คลาสสิก (Hua Hin Mountain Bike Classic) เป็นการจัดการแข่งขันจักรยานเมาเทนไบค์ ซึ่งด้วยพระราชทาน จะจัดขึ้นประมาณเดือนพฤษภาคมของทุกปี ระยะเวลาในการจัดงาน 1 วัน
- 5) งานเทศกาลอาหารนานาชาติหัวหิน จะจัดขึ้นประมาณเดือนพฤศจิกายนหรือเดือนธันวาคมของทุกปี โดยระยะเวลาในการจัดประมาณ 3 วัน สถานที่ในการจัดงาน คือ บริเวณสวนหลวงราชินี ภายในงานมีการจำหน่ายอาหารจากโรงแรมชั้นนำและร้านค้าในพื้นที่ มีการแสดงช่วงกลางคืน กิจกรรมการประกวด การแข่งขันตี๋มเปียร์ การแข่งขันบาร์เทนเดอร์
- 6) งานขบวนพาเหรดรถโบราณ (Hua Hin Vintage Car Parade) ภายในงานจะมีขบวนพาเหรดรถโบราณ รถคลาสสิก จากประเทศมาเลเซียและประเทศสิงคโปร์ โดยมีการเคลื่อนขบวนรอบตัวเมืองหัวหิน มีนิทรรศการรถโบราณและรถคลาสสิก บริเวณโรงแรม โซฟีเทล เซ็นทรัล หัวหิน ระยะเวลาในการจัดงานประมาณ 3 วัน

สวนสนประดิพัทธ์ เป็นชายทะเลที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง บรรยากาศเงียบสงบ และร่มรื่นด้วยทิวสนประดิพัทธ์ที่เรียงรายไปตามชายหาด สามารถเล่นน้ำได้อย่างปลอดภัย

ลักษณะผู้จัดการ อยู่ในความดูแลของศูนย์การทหารราบราชบุรี
ที่ตั้ง ห่างจากอำเภอเมืองหัวหินประมาณ 9 กิโลเมตร

การเข้าถึง สามารถเข้าถึงได้โดยรถยนต์ส่วนตัว โดยมีทางแยกจากถนนเพชรเกษม กิโลเมตรที่ 240 แล้วแยกซ้ายเข้าสวนสนประดิพัทธ์ ประมาณ 500 เมตร หากเดินทางโดยรถโดยสารจะมีรถออกจากหัวหินทุก 20 นาที หรือขบวนรถไฟท่องเที่ยว โดยออกจากสถานีหัวลำโพงเวลา 06.30 น. และถึงสวนสนประดิพัทธ์ เวลา 10.45 น. เทียบกลับออกจากสวนสนประดิพัทธ์ เวลา 15.50 น. ถึงกรุงเทพฯ เวลา 20.00 น. ค่าบริการรถธรรมดา ผู้ใหญ่และเด็ก ราคา 100 บาท รถปรับอากาศ ผู้ใหญ่และเด็ก ราคา 200 บาท

บริการนักท่องเที่ยว มีร้านอาหาร ที่พักแบบบังกะโล หรือเรือนแถว ให้เช่า รวมถึงสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ (Driving range)

ชื่อผู้ติดต่อ/โทรศัพท์ ศูนย์การทหารราบ ปราณบุรี โทร. 032-536-581-3 โทรสาร 032-536-584

คุณสมบัติโดดเด่น เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสงบและร่มรื่น เหมาะสำหรับการเล่นน้ำ หรือปิกนิก

ภาพประกอบ 11 ชายหาดอันร่มรื่น บริเวณสวนสนประดิพัทธ์ ซึ่งเหมาะสำหรับการปิกนิก

ภาพประกอบ 12 ที่พักแบบบังกะโล บริเวณชายหาดสวนสนประดิพัทธ์

ภาพประกอบ 13 ที่หยุดรถสวนสนประดิพัทธ์ ตั้งอยู่ไม่ไกลจากชายหาด

น้ำตกป่าละอู มีพื้นที่ถึง 273,125 ไร่ ที่อุดมด้วยป่าไม้และสัตว์ป่า ป่าละอู เป็นภาษากะเหรี่ยง แปลว่า ไม้ไผ่ น้ำตกป่าละอูประกอบด้วยน้ำตกละอูใหญ่และน้ำตกละอูน้อย ไหลลดหลั่นกันลงมาอย่างสวยงามถึง 16 ชั้น มีน้ำไหลตลอดปี เป็นแหล่งที่มีผีเสื้อชุกชุม สามารถเล่นน้ำได้ ช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยวที่สุด คือประมาณเดือนพฤศจิกายน ถึง เมษายน

ลักษณะผู้จัดการ หน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน กรมป่าไม้

ที่ตั้ง ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ตำบลหนองพลับ

การเข้าถึง ทางรถยนต์โดยใช้เส้นทางถนนเลียงเมืองชะอำ-ปราณบุรี ห่างจากแยกประมาณ 9 กิโลเมตร เลี้ยวขวาตามทางหลวงหมายเลข 3219 ประมาณ 63 กิโลเมตร จะถึงหมู่บ้านฟ้าประทาน จากนั้นเดินทางต่อไปอีก 4 กิโลเมตร จะถึงน้ำตก

บริการ มีร้านอาหาร ลานจอดรถ บริการชมฝูงช้างป่าและเดินป่าศึกษาธรรมชาติโดยกลุ่มชาวบ้าน

ชื่อผู้ติดต่อ/โทรศัพท์ บริการชมฝูงช้างป่าและเดินป่าศึกษาธรรมชาติ โทร 032-459-293

คุณสมบัติโดดเด่น เป็นน้ำตกที่มีน้ำไหลตลอดปี และเป็นแหล่งที่มีผีเสื้อชุกชุม

ภาพประกอบ 14 น้ำตกป่าละอู

สถานีรถไฟหัวหิน เป็นสถานีรถไฟเก่าแก่ สร้างขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 มีความโดดเด่นทางด้านสถาปัตยกรรมที่สวยงาม คือ พลับพลารับเสด็จที่ย้ายมาจากพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม นอกจากนี้ สถานีรถไฟนี้ยังเป็นทีเก็บหัวรถจักรไอน้ำเก่าที่การรถไฟสั่งซื้อมาจากประเทศอังกฤษ ซึ่งหัวรถจักรนี้เคยวิ่งให้บริการในเส้นทางรถไฟก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2

ภาพประกอบ 15 สถานีรถไฟหัวหิน

ที่ตั้ง อำเภอหัวหิน

การเข้าถึง โดยรถยนต์ส่วนตัว หรือรถไฟ

บริการ เปิดบริการเหมือนสถานีรถไฟทั่วไป มีบริเวณจำหน่ายตั๋ว ร้านขายของฝาก

คุณสมบัติโดดเด่น มีพลับพลารับเสด็จที่มีสถาปัตยกรรมที่สวยงาม

ภาพประกอบ 16 พลับพลาพระมงกุฎเกล้า บริเวณสถานีรถไฟหัวหิน

ที่ตั้ง อำเภอหัวหิน

การเข้าถึง โดยรถยนต์ส่วนตัว หรือรถไฟ

บริการ เปิดบริการเหมือนสถานีรถไฟทั่วไป มีบริเวณจำหน่ายตั๋ว ร้านขายของฝาก

คุณสมบัติโดดเด่น มีพลับพลาที่มีสถาปัตยกรรมที่สวยงาม

1.2 สถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอปราณบุรี

วนอุทยานปราณบุรี กรมป่าไม้ได้ประกาศให้เป็นวนอุทยาน ในปี พ.ศ. 2527 มีเนื้อที่ประมาณ 700 ไร่ วนอุทยานปราณบุรีมีหาดทรายที่ขาวสะอาด ร่มรื่นด้วยแนวสนทอดยาว 1 กิโลเมตร สามารถมองเห็นทิวทัศน์ของเกาะสิงห์โต เขาตะเกียบและเขาเต่า สิ่งที่เป็นจุดเด่น ได้แก่ ป่า

ชายเลนขนาดใหญ่ที่ประมาณ 400 ไร่ เป็นแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญทางธรรมชาติ มีพันธุ์ไม้หลายชนิด ทางวนอุทยานได้จัดทำเส้นทางเดินศึกษาาระบบนิเวศป่าชายเลน เป็นสะพานไม้ยกระดับเพื่อเที่ยวชมและศึกษาเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศป่าชายเลน โดยบริเวณทางเดินได้ติดตั้งป้ายสื่อความหมายธรรมชาติไปตามเส้นทาง มีความยาว 1,000 เมตร นอกจากนี้ ยังมีท่าเรือขนาดเล็ก บริการล่องเรือออกไปยังปากน้ำปราณ ให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับความงามตามธรรมชาติของระบบนิเวศป่าชายเลน และวิถีชีวิตของชาวบ้านที่อาศัยอยู่ริมคลอง

ลักษณะผู้จัดการ สำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ 4 กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช

ที่ตั้ง ตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี

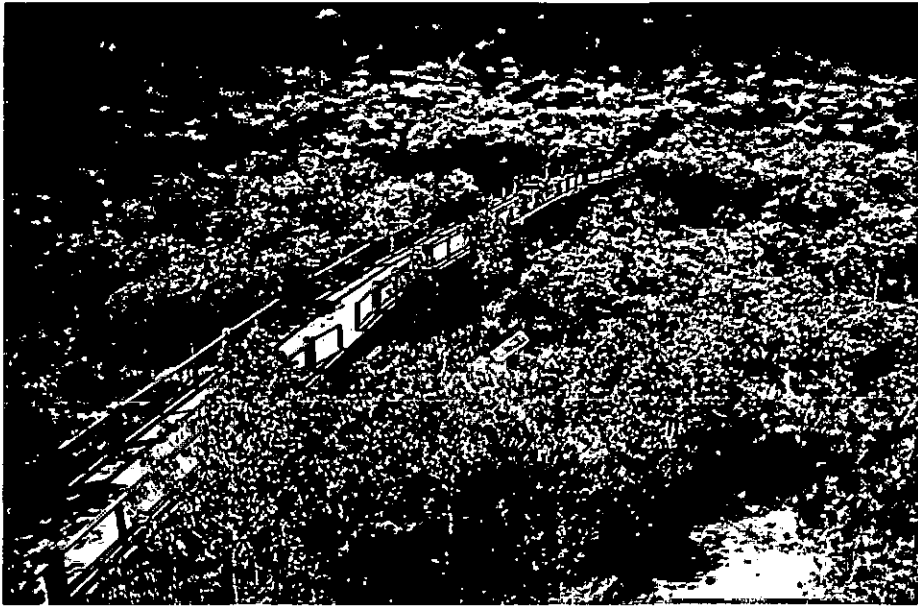
การเข้าถึง โดยรถยนต์ส่วนตัว เลี้ยวซ้ายจากถนนเพชรเกษมก่อนถึงเส้นแยกบรจระหว่างถนนเพชรเกษมกับเส้นทางเลียบเมืองชะอำ-ปราณบุรี ประมาณ 5 กิโลเมตร

บริการ มีร้านค้าสวัสดิการของกรมอุทยานแห่งชาติ บริการอาหารและเครื่องดื่ม มีบริการเช่าเรือหางยาว เช่าเรือคายัค บริเวณสำหรับกางเต็นท์ ห้องน้ำ ฯลฯ

คุณสมบัติโดดเด่น เป็นป่าชายเลนที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีเส้นทางศึกษาธรรมชาติป่าชายเลนที่สวยงาม ออกแบบให้กลมกลืนกับสภาพป่าชายเลนความยาว 1,000 เมตร

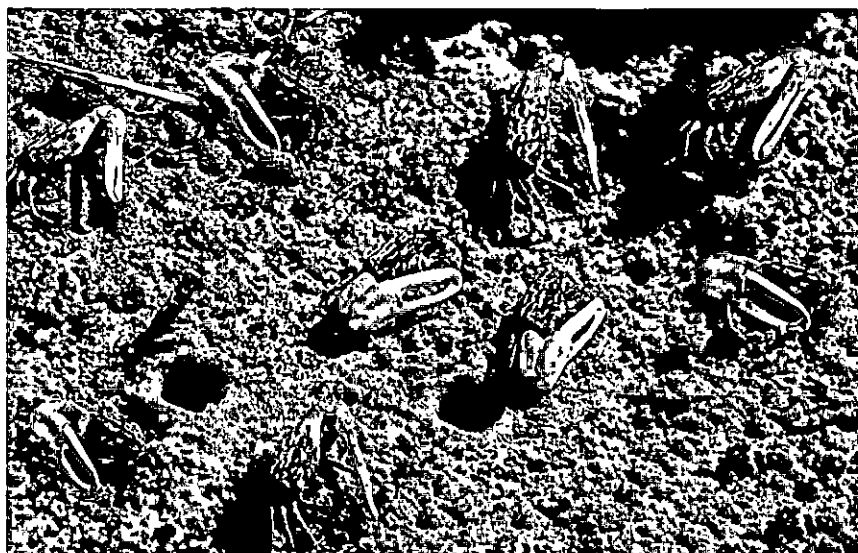
ภาพประกอบ 17 เส้นทางเดินศึกษาาระบบนิเวศป่าชายเลน วนอุทยานปราณบุรี

ภาพประกอบ 18 จุดชมวิวกว ในเส้นทางเดินศึกษาระบบนิเวศป่าชายเลน วนอุทยานปราณบุรี

ภาพประกอบ 19 ป้ายสื่อความหมาย ในเส้นทางศึกษาระบบนิเวศป่าชายเลน

ภาพประกอบ 20 ปุ่ก้ามดาบ ที่อาศัยอยู่ในป่าชายเลน วนอุทยานแห่งชาติปราณบุรี

ภาพประกอบ 21 บริเวณจุดลงเรือเที่ยวชมป่าชายเลนภายในวนอุทยานปราณบุรี

1.2.2 หมู่บ้านอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าบ้านฝ่งท่า เป็นหมู่บ้านอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าที่ดำเนินการโดยชุมชนมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2539 หมู่บ้านนี้มีแม่น้ำปราณบุรีไหลผ่าน จึงทำให้บ้านฝ่งท่ามีความอุดมสมบูรณ์ ทั้งในด้านการเกษตร พืชพรรณ สัตว์น้ำ และนกมากมาย

ที่ตั้ง หมู่ที่ 5 ต.วังก้ง อ.ปราณบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์

การเข้าถึง โดยรถยนต์ส่วนตัว จากถนนเพชรเกษม เลี้ยวซ้ายบริเวณสามแยกตรงข้ามที่ว่าการอำเภอปราณบุรี ขับรถเข้าไปประมาณ 5 กิโลเมตร จะพบป้ายบอกทางไปท่าเรือชุมชนบ้านฝ่งท่า ให้เลี้ยวซ้ายอีกประมาณ 1 กิโลเมตร ติดต่อกับคุณประจักษ์ หัวใจเพชร ผู้ประสานงานการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบ้านฝ่งท่า โทร. 032-623-003 หรือสำนักงานเกษตรอำเภอปราณบุรี โทร. 032-621-786

บริการ ที่พักในลักษณะโฮมสเตย์ ริมแม่น้ำปราณบุรี ราคาท่านละ 100 บาทต่อคืน ค่าอาหารเช้า คนละ 50 บาท ค่าอาหารกลางวัน คนละ 50-80 บาท ค่าอาหารเย็น คนละ 80 บาท

ภาพประกอบ 22 บ้านพักโฮมสเตย์ หมู่บ้านอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าบ้านฝ่งท่า ตั้งอยู่ริมแม่น้ำปราณบุรี

ภาพประกอบ 23 แม่น้ำปราณบุรี เมื่อมองจากบ้านพักโฮมสเตย์

คุณสมบัติโดดเด่น ที่พักอยู่ติดแม่น้ำปราณบุรี มีความเงียบสงบ ร่มรื่น เย็นสบาย เหมาะแก่การพักผ่อน

นอกจากนี้ยังมีบริการเรือล่องแม่น้ำปราณบุรี ค่าเรือพร้อมผู้นำชม เหมาลำ ลำละ 400-800 บาท นั่งได้ไม่เกิน 8 คน ระยะทางประมาณ 20 กิโลเมตร โดยมีรายการนำเที่ยว ดังนี้

- 1) ล่องเรือชมสวนเกษตรปลอดสารพิษ พร้อมชิมผลไม้สดจากสวน เช่น มะพร้าว น้ำหอม ขนุน มะม่วง ส้มโอ กระท้อน ส้มเขียวหวาน ละมุด มะปราง และผลไม้อื่น ๆ อีกมากมาย
- 2) ชมแหล่งกำเนิดสับปะรดแห่งแรกในประเทศไทย เมื่อ 92 ปีที่แล้ว ชมวิธีการและทดลองทำกระดาษจากใบสับปะรด
- 3) ล่องลำน้ำปราณบุรี ตามรอยประวัติศาสตร์ ชมวิถีชีวิตริมสองฝั่งแม่น้ำ อาทิ สะพานข้ามทางรถไฟสมัยสงครามโลก ครั้งที่ 2 ชมศาลหลักเมืองปราณบุรี การจับปลาแม่น้ำ การเลี้ยงปลาในกระชัง ให้อาหารปลาที่วังมัจฉา
- 4) ชิมข้าวแช่สูตรโบราณ ฝีมือแม่บ้านเกษตรกรบ้านฝั่งท่า

ภาพประกอบ 24 บริเวณจุดลงเรือชมแม่น้ำปราณบุรี

1.2.3 ศูนย์การท่องเที่ยวรายค่ายธนะรัชต์ เป็นค่ายทหารที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่กว่า 50,000 ไร่ เดิมเป็นค่ายสำหรับฝึกอบรมด้านวิทยาการให้กับทหาร ปัจจุบัน ทางศูนย์ฯ ได้เปิดให้บริการนักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในศูนย์ฯ หลากหลายรูปแบบ ซึ่งทำให้ ศูนย์ฯ ได้รับรางวัลยอดเยี่ยมประเภทองค์กรส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว เมื่อปี 2545 จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ลักษณะผู้จัดการ อยู่ในความดูแลของกองทัพบก

ที่ตั้ง ริมถนนเพชรเกษม (ฝั่งตรงข้ามทางเข้าปากน้ำปราณ) อำเภอปราณบุรี ห่างจาก กรุงเทพฯ ประมาณ 238 กิโลเมตร

การเข้าถึง ทางรถยนต์ หรือรถโดยสาร

บริการ มีสำนักงานท่องเที่ยว ให้บริการข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว บริการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวและที่พัก ดังนี้

ภาพประกอบ 25 สำนักงานท่องเที่ยว ศูนย์การทหารราบ ให้บริการข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว

1) กิจกรรมศึกษาประวัติศาสตร์

-ชมพิพิธภัณฑ์ทหารราบ ซึ่งสร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2507 เป็นสถานที่รวบรวมยุทธโปกรณ์และเครื่องแต่งกายทหาร ตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน หากเข้าชมเป็นหมู่คณะ สามารถชมได้ทุกวัน เวลา 08.30-16.00 น. หากเป็นบุคคลทั่วไป เข้าชมได้เฉพาะวันจันทร์-ศุกร์ ค่าเข้าชม ผู้ใหญ่ คนละ 10 บาท นักเรียน นักศึกษาและเยาวชน คนละ 5 บาท

-ชมอนุสรณ์สถาน พณฯ จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ สถานที่รวบรวมประวัติและผลงานในอดีต เปิดให้เข้าเฉพาะนักท่องเที่ยวที่เป็นหมู่คณะ โดยแจ้งความประสงค์ล่วงหน้า ค่าเข้าชม ผู้ใหญ่ คนละ 10 บาท นักเรียน นักศึกษาและเยาวชน คนละ 5 บาท

2) กิจกรรมผจญภัย ท้าทายความสามารถ

-ไต่หน้าผาจำลอง หรือหน้าผาจริง เป็นพื้นฐานของการไต่หน้าผาจริง ทั้งการไต่ขึ้นและลง ค่าบริการ ผู้ใหญ่ คนละ 100 บาท นักเรียน นักศึกษาและเยาวชน คนละ 80 บาท

ภาพประกอบ 26 หน้าผาจำลอง เป็นกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถของนักท่องเที่ยวน

-กระโดดหอสูง 34 ฟุต การเล่นเกมนี้ ทางศูนย์ได้จัดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ ความสามารถและอุปกรณ์ที่มีความปลอดภัยสูง รวมทั้งการป้องกันอุบัติเหตุ นักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมกิจกรรมนี้จะได้รับปีกพลร่มสัมพันธ์และวุฒิบัตร ค่าบริการ ผู้ใหญ่ คนละ 100 บาท นักเรียน นักศึกษาและเยาวชน คนละ 80 บาท

หมายเหตุ : หากนักท่องเที่ยวไม่ต้องการรับปีก คิดค่าบริการครึ่งราคา

-เลื่อนบกหรือเลื่อนมรณะ เป็นพื้นฐานการส่งข้ามบุคคลหรือยุทธโธปกรณ์ข้ามภูมิประเทศที่เป็นป่าภูเขา หุบเหวและมีสิ่งกีดขวาง ค่าบริการ ผู้ใหญ่ คนละ 100 บาท นักเรียน นักศึกษาและเยาวชน คนละ 80 บาท

-ทดสอบความเป็นผู้นำ/การทำงานเป็นทีม 10 สถานี เป็นการฝึกทดสอบการทำงานเป็นทีมผ่านเครื่องกีดขวางในลักษณะต่าง ๆ เพื่อทดสอบความแข็งแกร่ง

และความสามัคคีของหมู่คณะ ค่าบริการ ผู้ใหญ่ คนละ 100 บาท นักเรียน นักศึกษา และเยาวชน คนละ 80 บาท

-**สนามยิงปืนแฟนท์บอล** เป็นเกมจำลองการยิงปืนโดยผู้เล่นใช้ปืนสปีดิงใส่กัน ผู้เล่นทุกคนจะต้องใส่ชุดป้องกันและหน้ากากเพื่อความปลอดภัย การเล่น ผู้เล่นอาจแบ่งเป็นประเภทบุคคลหรือทีม ราคากระสุน 15 นัด ค่าบริการ 150 บาท

ภาพประกอบ 27 สนามยิงปืนแฟนท์บอล

3) กิจกรรมศึกษาธรรมชาติ

-**ท่าเสด็จ** เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจทางธรรมชาติ ตั้งอยู่ริมแม่น้ำปราณบุรี ทางทิศตะวันตกของค่ายธนระวี นักท่องเที่ยวสามารถชมทิวทัศน์ริมฝั่งแม่น้ำ ชมสวนไม้ดอกไม้ประดับ พันธุ์ไม้ในวรรณคดีที่หายาก มีบริการบ้านพักรับรอง และพื้นที่สำหรับกางเต็นท์ พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกในราคาย่อมเยาว์

-**การเดินทางผจญภัย** เพื่อศึกษาธรรมชาติ หรือการจัด Walk Rally นักท่องเที่ยวที่สนใจ ควรติดต่อล่วงหน้า 7 วัน ทางศูนย์ฯ คิดค่าบริการ คนละ 150 บาท โดยจำนวนนักท่องเที่ยวต้องมากกว่า 10 คนขึ้นไป

-การล่องเรือชมธรรมชาติ ชมความสวยงาม สงบร่มรื่นของลำน้ำ
ปราณบุรี นักท่องเที่ยวควรติดต่อล่วงหน้า 7 วัน ทางศูนย์ฯ คิดค่าบริการ คนละ 150
บาท โดยจำนวนนักท่องเที่ยวต้องมากกว่า 10 คนขึ้นไป

-การขี่จักรยานชมธรรมชาติ นักท่องเที่ยวสามารถขี่จักรยานตามเส้นทาง
ภายในค่ายธนะรัชต์ นักท่องเที่ยวควรติดต่อล่วงหน้า 3 วัน ค่าบริการเช่าจักรยาน
ชั่วโมงละ 40 บาท

-จุดชมวิวน้ำน้อย เป็นยอดเขาเล็ก ๆ ภายในค่ายธนะรัชต์ มีพระปรมาภิไธย
ย่อของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และสมเด็จพระบรมราชินีนาถจารึกไว้

4) กิจกรรมกีฬา

-บริการสนามกอล์ฟขนาดมาตรฐาน จำนวน 18 หลุม

-การยิงปืนจริง เปิดบริการทุกวัน ไม่เว้นวันหยุดราชการ ตั้งแต่เวลา

08.00-16.00 น.

ภาพประกอบ 28 สนามยิงปืนจริง

-ลระว่ายน้ำ สนามเทนนิส และสนามฟุตบอล เป็นสนามแข่งขันขนาดมาตรฐาน สามารถติดต่อจัดการแข่งขันได้

-การเข้าค่ายพักแรม สำหรับนักเรียน นักศึกษาและเยาวชน สามารถสร้างความสามัคคี เสียสละ กล้าหาญ อดทน สร้างความเป็นผู้นำ และนำไปประยุกต์ใช้จริงในชีวิตประจำวันได้

ชื่อผู้ติดต่อ โทรศัพท สำนักงานท่องเที่ยวศูนย์การทหารราบ ค่ายธนระรัศดี โทรศัพท 032-621-730 หรือ 032-555-158 และตุ้กลางค่ายธนระรัศดี โทร. 032-542-455-64

คุณสมบัตินิดเด่น มีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวเลือกใช้บริการได้หลากหลาย สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ทุกประเภท และราคาค่าบริการไม่แพง

1.3 สถานที่ท่องเที่ยวในกิ่งอำเภอสามร้อยยอด

อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด ได้รับการประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติ เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2509 เป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ 4 และเป็นอุทยานแห่งชาติประเภทชายฝั่งทะเลแห่งแรกของประเทศไทย มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 98 ตารางกิโลเมตร หรือ 61,300 ไร่ ลักษณะภูมิประเทศประกอบด้วยภูเขาหินปูนสูงชันริมฝั่งทะเล รวมถึงเกาะหินปูนที่ตั้งเรียงรายอยู่ใกล้ชายฝั่ง และด้วยพื้นที่ซึ่งตั้งอยู่แนวชายฝั่งทะเลอ่าวไทย และได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ทำให้มีความหลากหลายของระบบนิเวศ ตั้งแต่ทุ่งหญ้า ชายหาดที่เป็นหาดเลน ป่าชายหาด น้ำทะเลค่อนข้างตื้น หนองน้ำจืดหรือพื้นที่ชุ่มน้ำ ซึ่งเป็นแหล่งอาศัยของนกประจำถิ่นและนกอพยพมากมายกว่า 300 ชนิด ซึ่งจะมีนกอพยพเข้ามาอาศัยมากในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงกุมภาพันธ์ นกที่สามารถพบได้ ได้แก่ นกกระสาแดง นกหัวโตขาเหลือง นกสตี้นคอแดง นกอีโก้ยตะโพกสีน้ำตาล เป็นต้น พันธุ์ไม้ที่พบทั่วไป ได้แก่ สนทะเล โพทะเล กระทิง เกด มะเกลือ อ้อยช้าง โมกมัน จันทน์ผา และจันทน์แดง เป็นต้น สัตว์ป่าที่สามารถพบได้ ได้แก่ เสียงผา กัง ลิงแสม ค่างแว่นถิ่นใต้ หมูป่า อีเห็นเม่น กระต่าย เป็นต้น อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด จัดได้ว่าเป็นระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำที่สมบูรณ์ และมีความสำคัญในระดับประเทศของประเทศไทย บริเวณอุทยานฯ มีสถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่ง ดังนี้

1) จุดชมวิวเขาแดง อยู่บนยอดเขาแดง เวลาที่เหมาะสมแก่การชมวิว คือ 05.30-07.00 น. เนื่องจากสามารถชมพระอาทิตย์ขึ้นและทัศนียภาพโดยรอบได้ สำหรับการเดินทางนักท่องเที่ยวต้องเดินเท้าจากที่ทำการอุทยานฯ ประมาณ 500 เมตร และเดินเท้าขึ้นไป หรือขับรถไปหมู่บ้านเขาแดง จะมีทางแยกด้านซ้ายมือ จอดรถแล้วเดินเท้าขึ้นเขาอีกประมาณ 320 เมตร ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง

2) คลองเขาแดง ห่างจากที่ทำการอุทยานฯ 2 กิโลเมตร เหมาะต่อการล่องเรือชมทิวทัศน์และสัตว์นานาชนิดในระบบนิเวศป่าชายเลน ชมวิถีชีวิตชาวประมง นักท่องเที่ยวสามารถจอดรถบริเวณวัดเขาแดงและเช่าเรือได้จากหมู่บ้านเขาแดงและหมู่บ้านบางปู โดยลงเรือที่ทำน้าหน้าวัดเขาแดง ล่องไปตามลำคลองประมาณ 3-4 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางไป-กลับ ประมาณ 1 ชั่วโมงครึ่ง เวลาที่เหมาะสมแก่การล่องเรือ คือ 16.00-17.00 น. เนื่องจากอากาศไม่ร้อนและสามารถชมวิถีพระอาทิตย์ตก

ภาพประกอบ 29 ป่าชายเลน บริเวณคลองเขาแดง

3) หาดสามพระยา ห่างจากที่ทำการอุทยานฯ ประมาณ 5 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวาอีกประมาณ 700 เมตร หาดสามพระยามีหาดทรายขาวสะอาดร่มรื่น ยาวประมาณ 300 เมตร และแนวสนทอดยาว 1 กิโลเมตร บริเวณหัวหาดและท้ายหาดขนาบด้วยเขาหินปูน เหมาะสำหรับเล่นน้ำและกางเต็นท์ มีร้านค้าสวัสดิการจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม และมีห้องน้ำสำหรับบริการนักท่องเที่ยว ที่มีความประสงค์จะกางเต็นท์พักแรม

4) ถ้ำไทร ตั้งอยู่ในหมู่บ้านคังโตนด ห่างจากที่ทำการอุทยานฯ ประมาณ 7 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวาอีกประมาณ 12 กิโลเมตร สามารถนำรถยนต์ไปจอดบริเวณหมู่บ้านใกล้เคียงเขาแล้วเดินขึ้นถ้ำ ระยะทางประมาณ 280 เมตร ซ่วแรกของถ้ำมีไทรซึ่งเป็นที่มาของชื่อถ้ำ และมีหินงอก หินย้อยงดงามหลายจุด จุดที่น่าสนใจในถ้ำได้แก่ สระโบกขรณี ห้องหินงอก หินย้อย ม่านเจ็ดสี น้ำตาแห่งอนุสาวรีย์ตาเอิบ ซึ่งเป็นผู้ค้นพบถ้ำคนแรก บ่อน้ำน้อยหนาและบ่อหินโดม ภายในถ้ำค่อนข้างมืด นักท่องเที่ยวสามารถเช่าตะเกียงเจ้าพายุหรือไฟฉายจากชาวบ้านคังโตนดได้

5) ถ้ำแก้ว อยู่ที่เขาหุบจันทร์ ห่างจากที่ทำการอุทยานฯ ไปทางอำเภอปราณบุรี ประมาณ 12 กิโลเมตร เลี้ยวซ้ายผ่านบริเวณนาทุ่งจนสุดถนนแล้วเดินเท้าไปยังปากถ้ำ ภายในถ้ำมีหินงอก หินย้อยระยิบระยับสวยงาม นักท่องเที่ยวจำเป็นต้องมีตะเกียงเจ้าพายุและเจ้าหน้าที่ของอุทยานฯ นำทาง เนื่องจากในถ้ำมืดมากและมีเหลี่ยม นอกจากนี้ ในถ้ำยังมีค้างคาวจำนวนมากอาศัยอยู่ด้วย

6) หาดแหลมศาลา ใช้เส้นทางเดียวกับการเดินทางไปที่ถ้ำแก้ว อีกประมาณ 3 กิโลเมตร หรือใช้บริการเหมาเรือจากบ้านบางปูไปยังหาดแหลมศาลา ใช้เวลาเดินทางประมาณ 30 นาที หาดแหลมศาลามีชายหาดยาวประมาณ 1 กิโลเมตร หาดมีลักษณะคล้ายแหลมยื่นออกไปในทะเล มีภูเขาปิดล้อมทั้ง 2 ด้าน สามารถเล่นน้ำทะเลได้ เป็นที่ตั้งของหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด (แหลมศาลา) มีร้านค้า บ้านพัก บริเวณสำหรับกางเต็นท์ ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว นอกจากนี้ ยังใช้เป็นเส้นทางขึ้นถ้ำพระยานครอีกด้วย

7) ถ้ำพระยานคร ตั้งอยู่บนเขาเทียน ซึ่งมียอดสูง 218 เมตร ในทิวเขาสามร้อยยอด ในเขตหมู่บ้านบางปู ตำบลสามร้อยยอด อยู่ห่างจากหาดแหลมศาลา ประมาณ 500 เมตร นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางขึ้นถ้ำได้ 2 เส้นทาง คือ เดินข้ามเขาเทียนเป็นระยะทาง 530 เมตร หรือ เสาเรือจากหมู่บ้านบางปูไปยังหาดแหลมศาลาเดินขึ้นถ้ำจากหาดแหลมศาลา ถ้ำพระยานครเป็นถ้ำขนาดใหญ่ บนเพดานถ้ำมีปล่องให้แสงสว่างลอดเข้ามาได้ จุดเด่นของถ้ำแห่งนี้ คือ "พระที่นั่งคูหาคฤหาสน์" เป็นพลับพลาแบบจตุรมุข มีความกว้าง 2.55 เมตร ยาว 8 เมตร สูง 2.55 เมตร สร้างในสมัยรัชกาลที่ 5 คราวเสด็จประพาส เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ.2433 เป็นฝีพระหัตถ์ของพระวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าจจรจรัสวงศ์ ทรงสร้างขึ้นในกรุงเทพฯ แล้วส่งมาประกอบที่หลัง พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จมายกข้อฟ้าด้วยพระองค์เอง ที่ผนังถ้ำด้านเหนือมีพระปรมาภิไธยย่อในรัชกาลที่ 5 และผนังด้านตะวันตกของพลับพลา มีพระปรมาภิไธยย่อของรัชกาลที่ 7 ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการชมถ้ำพระยานคร คือ 10.30-11.30 น. และสามารถท่องเที่ยวได้ทั้งปี ปัจจุบัน พระที่นั่งคูหาคฤหาสน์เป็นตราประจำจังหวัดของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ด้วย

8) ทุ่งสามร้อยยอด เดินทางจากอำเภอปราณบุรี ประมาณ 20 กิโลเมตร ตามถนนเพชรเกษม จากนั้นเลี้ยวซ้ายประมาณ 2 กิโลเมตร เป็นบึงขนาดใหญ่ปกคลุมด้วยพืชจำพวกอ้อ กก จึงเป็นแหล่งอาศัยของนกอพยพนานาชนิด เช่น นกยาง นกกาน้ำ นกอีล่า ฯลฯ ปัจจุบันเป็นที่ตั้งของศูนย์ศึกษารวมชาติ มีเส้นทางศึกษารวมชาติให้บริการนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวยังสามารถล่องเรือชมธรรมชาติ ดูนก ถ่ายภาพหรือศึกษาค้นคว้า

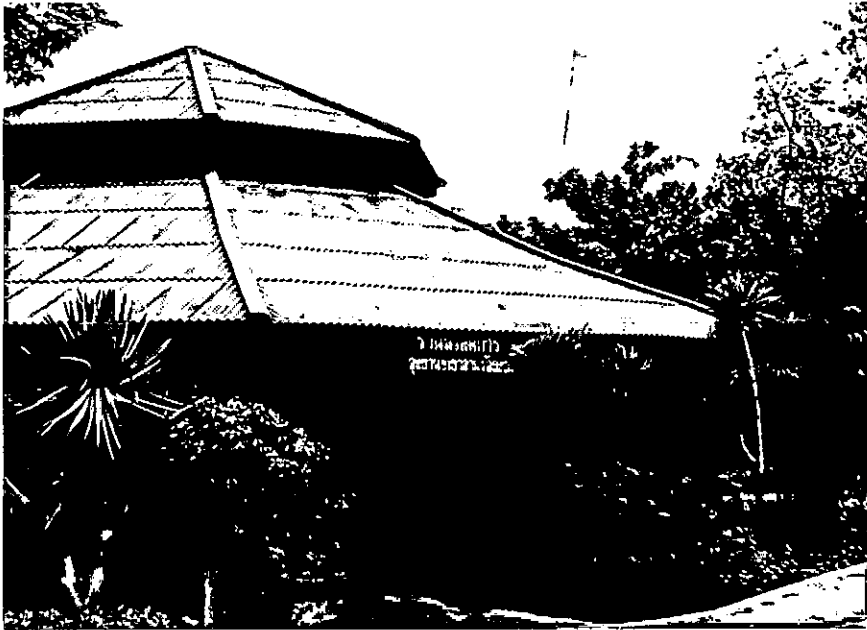
ที่ตั้ง อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอดและแหล่งท่องเที่ยวข้างต้น ตั้งอยู่ในตำบลสามร้อยยอด ตำบลศิลาลอย ในเขตกิ่งอำเภอสามร้อยยอด และตำบลเขาแดง ตำบลดอนยายหนู และตำบลสามกระทาย ในเขตอำเภอกุยบุรี

การเข้าถึง ทางรถยนต์ จากถนนเพชรเกษม กิโลเมตรที่ 256 ถึงสี่แยกปราณบุรี เลี้ยวซ้ายไปตามทางหลวงหมายเลข 3618 ถนนสายปราณบุรี-ปากน้ำปราณ ประมาณ 8 กิโลเมตร จึงเลี้ยวขวาไปประมาณ 16 กิโลเมตร ผ่านสี่แยกบ้านบางปู แล้วตรงไปประมาณ 4 กิโลเมตร ถึงสามแยกเลี้ยวซ้ายอีก 5 กิโลเมตร จะถึงที่ทำการอุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด หรือจากถนนเพชรเกษม จนถึงหลักกิโลเมตรที่ 286 (ก่อนถึงอำเภอ กุยบุรี 6 กิโลเมตร) เลี้ยวซ้ายไปอีกประมาณ 14 กิโลเมตร ก็จะถึงที่ทำการอุทยานแห่งชาติ หากนักท่องเที่ยวเดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง ให้ลงรถที่อำเภอปราณบุรี แล้วต่อรถสองแถวสายปราณบุรี-บ้านบางปู จากบ้านบางปูเหมารถสองแถวไปส่งที่ทำการอุทยานแห่งชาติ หากเดินทางทางรถไฟ สามารถขึ้นขบวนรถไฟธนบุรี-ประจวบคีรีขันธ์ หรือ ธนบุรี-หลังสวน ลงรถที่สถานีรถไฟสามร้อยยอด ต่อรถสองแถวสายปราณบุรี-บ้านบางปู ที่หน้าสถานีรถไฟ เมื่อถึงบ้านบางปู จึงหารถเช่าไปยังที่ทำการอุทยานแห่งชาติ

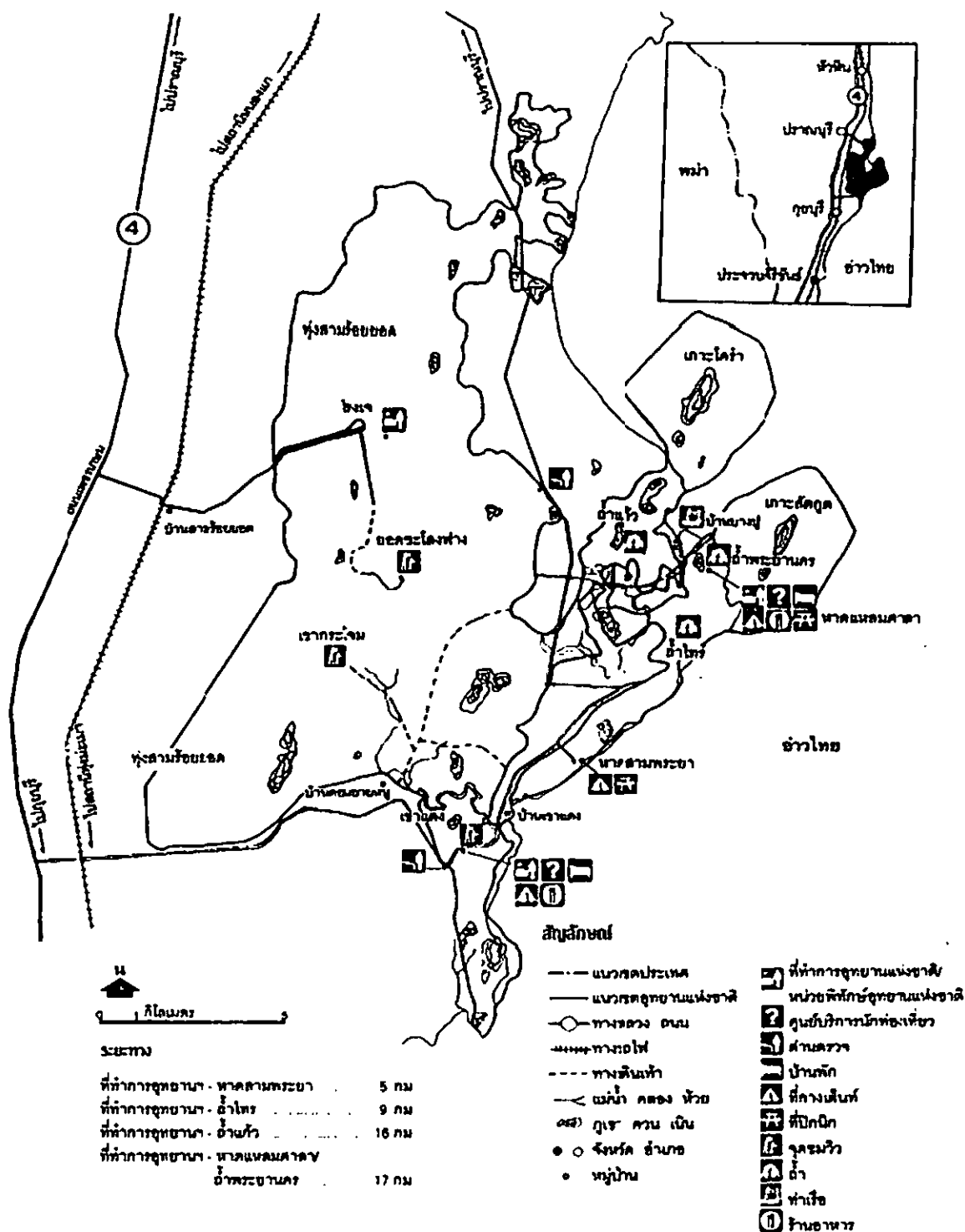
บริการ ภายในอุทยานแห่งชาติ มีร้านค้าสวัสดิการให้บริการอาหารและเครื่องดื่ม และมีที่พักให้บริการกับนักท่องเที่ยว สามารถติดต่อได้ที่ อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด โทร.032-603-571 หรือติดต่อ สำนักงานอุทยานแห่งชาติ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร กรุงเทพฯ โทร.02-579-7223 02-561-2919 หรือ 02-561-4292 ต่อ 724 และ 725 นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวยังสามารถสำรองห้องพักทางระบบอินเทอร์เน็ตที่ www.dnp.go.th อีกด้วย

ภาพประกอบ 30 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ภายในอุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด

ภาพประกอบ 31 ร้านค้าสวัสดิการ ภายในอุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด

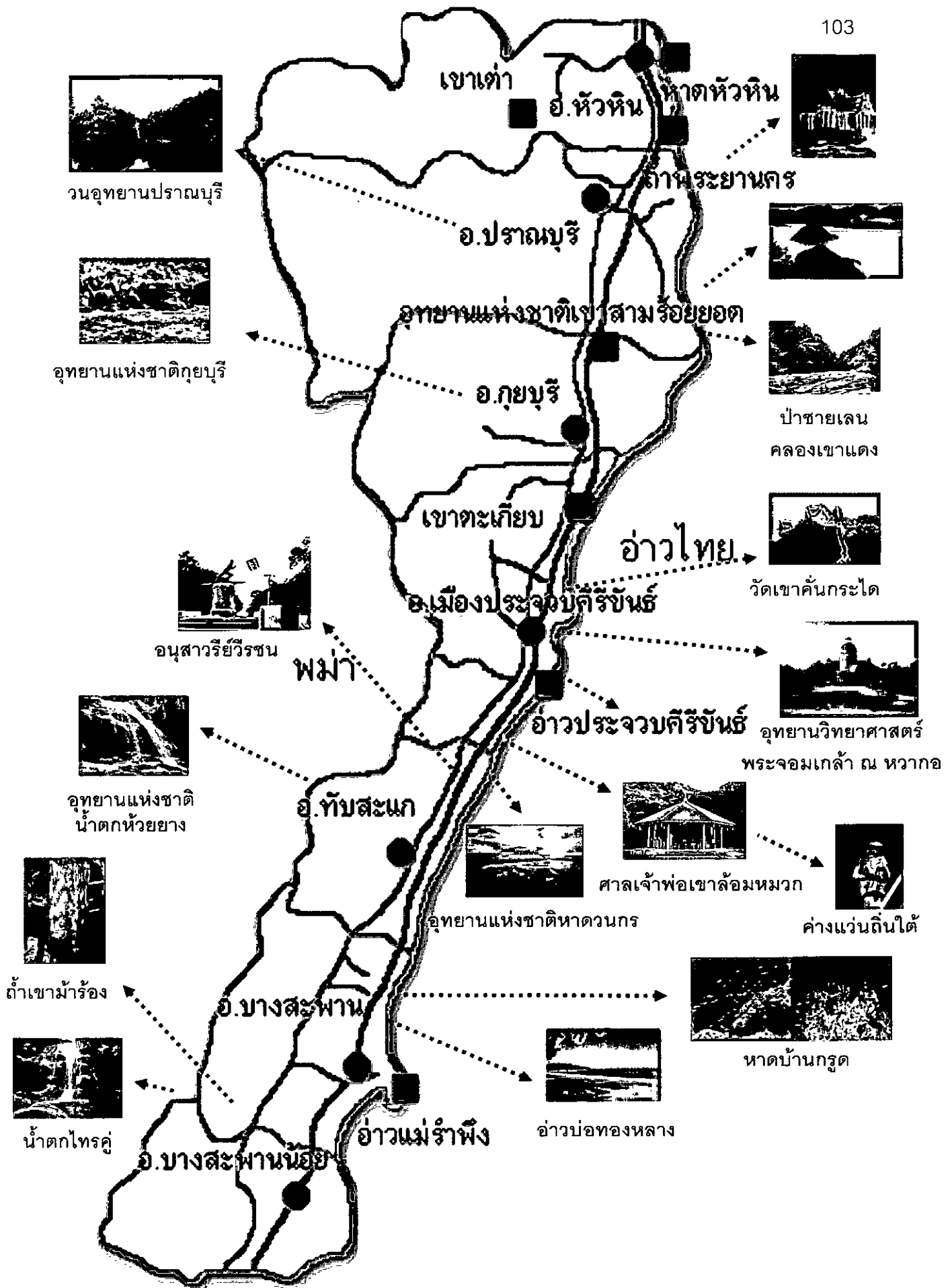

ภาพประกอบ 32 แผนที่เส้นทางและแหล่งท่องเที่ยวภายในเขตอุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด

จากการศึกษาข้อมูลทุติยภูมิและการสำรวจทรัพยากรท่องเที่ยว (Resource audit) ของแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยขอนำเสนอในรูปแบบของแผนภาพทรัพยากรท่องเที่ยวและแผนภาพแหล่งท่องเที่ยว ดังภาพประกอบ 33 และ ภาพประกอบ 34 ดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 33 แผนภาพทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ภาพประกอบ 34 แผนภาพแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ประชาชน ผู้ประกอบการเอกชน และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัด และผลวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก รวมถึงแผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เพื่อที่จะทราบความคิดเห็นของกลุ่มประชากรเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยว การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก วิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ เป้าประสงค์และตัวชี้วัด มาสร้างแบบสอบถามในประเด็นต่าง ๆ โดยผู้วิจัยจะขอรายงานผลการวิเคราะห์ของประชากรทั้ง 4 กลุ่ม พร้อมทั้งคำอธิบายในส่วนท้ายของตารางค่าเฉลี่ยความคิดเห็น และจะรายงานผลการวิเคราะห์ในภาพรวมพร้อมตารางและภาพประกอบแผนภูมิแท่งในข้อ 2.5 ต่อไป

2.1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว

ในส่วนนี้เป็นผลการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยข้อมูลที่รวบรวมได้ในส่วนนี้นำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา ในรูปของการกระจายร้อยละและการแจกแจงความถี่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้มีจำนวนทั้งสิ้น 100 ราย สามารถสรุปผลการศึกษาออกเป็น 5 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว ลักษณะการเดินทาง วัตถุประสงค์ของการเดินทางและแรงจูงใจในการเดินทาง

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาคำความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาคำความคิดเห็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ 4 ผลการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัดในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ 5 ผลการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลส่วนบุคคล ลักษณะการเดินทาง ระยะเวลาในการเดินทาง และวัตถุประสงค์การเดินทางของนักท่องเที่ยว

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะส่วนบุคคล		จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
ชาย		34	34.0
หญิง		66	66.0
อายุ			
18 – 24 ปี		32	32.0
25 – 34 ปี		42	42.0
35 – 44 ปี		22	22.0
45 – 54 ปี		2	2.0
55 – ปีขึ้นไป		2	2.0
สถานภาพ			
โสด		81	81.0
สมรส		19	19.0
การศึกษา			
ประถม		1	1.0
มัธยมต้น		1	1.0
มัธยมปลาย		3	3.0
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)		1	1.0
อนุปริญญา		3	3.0
ปริญญาตรี		81	81.0
ปริญญาโท		10	10.0
อาชีพ			
ค้าขาย		2	2.0
รับราชการ		16	16.0
พนักงานรัฐวิสาหกิจ		4	4.0
พนักงานบริษัทเอกชน		57	57.0
รับจ้าง		1	1.0
ธุรกิจส่วนตัว		7	7.0
นักเรียน/นักศึกษา		7	7.0
อื่น ๆ (ข้าราชการบำนาญ)		6	6.0
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน			
ไม่มีรายได้		6	6.3
ต่ำกว่า 5,000 บาท		2	2.1
5,001-10,000 บาท		20	21.1
10,001-15,000 บาท		21	22.1
15,001-20,000 บาท		12	12.6
20,001-25,000 บาท		11	11.6
มากกว่า 25,000 บาท		23	24.2

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงประมาณ 2 เท่าของเพศชาย โดยมีสัดส่วนเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 66 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 34 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18-34 ปี คิดเป็นร้อยละ 74 โดยแบ่งออกเป็นช่วงอายุระหว่าง 18 – 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 32 ช่วงอายุระหว่าง 25 - 34 ปี คิดเป็นร้อยละ 42 ช่วงอายุระหว่าง 35 - 44 ปี คิดเป็นร้อยละ 22 ช่วงอายุระหว่าง 45 - 54 ปี คิดเป็นร้อยละ 2 และมีอายุ 55 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 2

สถานภาพของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นโสด คิดเป็นร้อยละ 81 ส่วนที่เหลือ ร้อยละ 19 สมรสแล้ว

ในส่วนของระดับการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวเกือบทั้งหมดมีระดับการศึกษาที่ดี คือ ร้อยละ 81 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และอีกร้อยละ 10 มีการศึกษาระดับปริญญาโท

สำหรับการแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามอาชีพ จะพบว่าเกินกว่าครึ่งหนึ่งของนักท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 57 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ซึ่งมีสัดส่วนมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ค่อนข้างมาก รองลงมา คือ อาชีพรับราชการ มีเพียงร้อยละ 16 ในขณะที่อาชีพธุรกิจส่วนตัวและนักเรียน/นักศึกษา มีร้อยละ 7

ผลการวิเคราะห์รายได้ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ ผู้มีรายได้ค่อนข้างสูง คือ มากกว่า 25,000 บาท มีสัดส่วนร้อยละ 24.2 ในขณะที่กลุ่มรายได้ปานกลางตั้งแต่ 5,001-15,000 บาท มีสัดส่วนรวมกันร้อยละ 43.2 โดยแยกออกเป็นรายได้ 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 21.1 และ รายได้ 10,001-15,000 บาท ร้อยละ

1.2 ลักษณะการเดินทาง

ตาราง 13 ลักษณะการเดินทางของนักท่องเที่ยว

ลักษณะการเดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
คนเดียว	2	2.0
ครอบครัว	30	30.0
กลุ่มเพื่อน	64	64.0
อื่น ๆ	4	4.0
รวม	100	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 13 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมากับกลุ่มเพื่อนถึงร้อยละ 64 และมากับครอบครัว ร้อยละ 30

1.3 ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

ตาราง 14 ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

ยานพาหนะ	จำนวน	ร้อยละ
รถยนต์ส่วนตัว	43	43.0
รถโดยสาร (รถทัวร์)	2	2.0
รถไฟ	46	46.0
รถเช่า	3	3.0
รถนำเที่ยว	4	4.0
อื่น ๆ	2	2.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 14 พบว่า การเดินทางมายังจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาโดยรถไฟ (เนื่องจากผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวบางส่วนบนรถไฟ) และมีนักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยรถยนต์ในสัดส่วนใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 46 และ 43 ตามลำดับ

1.4 ระยะเวลาในการพักค้างคืนของนักท่องเที่ยว

ตาราง 15 ระยะเวลาในการพักค้างคืนของนักท่องเที่ยว

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่พัก	47	47.0
1 คืน	36	36.0
2 คืน	16	16.0
มากกว่า 2 คืน	1	1.0
รวม	100	100.0

จากข้อมูลในตาราง 15 พบว่า นักท่องเที่ยวที่ไม่พักค้างคืนมีสัดส่วนที่มากที่สุด คือ ร้อยละ 47 (เนื่องจากผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวบางส่วนบนรถไฟ ซึ่งเป็นขบวนรถไฟแบบไปเช้าเย็นกลับ) หากมีการพักค้างคืน 1 คืน มักจะพัก 1 คืน ในสัดส่วนร้อยละ 36 และร้อยละ 16 จะค้าง 2 คืน ในขณะที่มีการพักมากกว่า 2 คืนน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 1 เท่านั้น

1.5 ประเภทของที่พัก

ตาราง 16 ประเภทที่พักที่นักท่องเที่ยวนิยมเข้าพัก

ประเภทของที่พัก	จำนวน	ร้อยละ
รีสอร์ทหรือโรงแรม ระดับ 2-3ดาว	23	23.0
รีสอร์ทหรือโรงแรม ระดับ 4-5 ดาว	9	9.0
บังกะโล	17	17.0
เกสต์เฮาส์	1	1.0
บ้านญาติ/เพื่อน	10	10.0
เต็นท์	7	7.0
อื่นๆ	2	2.0
ไม่ตอบ	31	31.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 16 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมพักค้างคืนในที่พักประเภทรีสอร์ท หรือโรงแรมระดับ 2-3 ดาว คิดเป็นร้อยละ 23 รองลงมาคือ ที่พักประเภทบังกะโล มีสัดส่วนร้อยละ 17 ที่พักบ้านญาติหรือเพื่อน ร้อยละ 10 พักรีสอร์ทหรือโรงแรมระดับ 4-5 ดาว คิดเป็นร้อยละ 9 เต็นท์ คิดเป็นร้อยละ 7 อื่น (ไม่ระบุ) ร้อยละ 2 และไม่ตอบ ร้อยละ 31 (เนื่องจากผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวบางส่วนบนรถไฟ ซึ่งเป็นขบวนรถไฟแบบไปเช้าเย็นกลับ)

1.6 วัดดูประสงค์ในการเดินทาง

ตาราง 17 วัดดูประสงค์ในการเดินทางของนักท่องเที่ยว

วัดดูประสงค์ในการเดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
ท่องเที่ยว/พักผ่อนหย่อนใจ	99	100.0
เดินทางผจญภัย	12	12.1
ฟื้นฟูสุขภาพร่างกาย	6	6.1
สัมผัสธรรมชาติอย่างใกล้ชิด	37	37.4
การศึกษา/ทัศนศึกษา	1	1.0
สัมมนา/ประชุม	2	2.0
ฮันนีมูน (Honeymoon)	5	5.1
ไหว้พระ/ปฏิบัติธรรม	3	3.0

จากตาราง 17 วิเคราะห์ได้ว่า นักท่องเที่ยวทั้งหมด คิดเป็นสัดส่วน 100% เดินทางมาเพื่อท่องเที่ยวหรือพักผ่อนหย่อนใจ โดยอาจจะมีวัตถุประสงค์อื่นประกอบด้วย ส่วนใหญ่แล้วจะต้องการสัมผัสธรรมชาติอย่างใกล้ชิดและต้องการผจญภัยคิดเป็นร้อยละ 37.4 และ 12.1 ตามลำดับ นอกจากนี้ นักท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 6 มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาฟื้นฟูสุขภาพร่างกาย เดินทางมาเพื่อฮันนีมูน (Honeymoon) คิดเป็นร้อยละ 5 เดินทางมาไหว้พระหรือปฏิบัติธรรม ร้อยละ 3 เดินทางมาสัมมนาหรือประชุม ร้อยละ 2 และเดินทางเพื่อการศึกษาหรือทัศนศึกษา คิดเป็นร้อยละ 1

1.7 แรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยว

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยว	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. ท่านต้องการหาความตื่นเต้นและเร้าใจในการท่องเที่ยว เพื่อหลีกเลี่ยงความจำเจ	3.61	0.90	มาก
2. ท่านต้องการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อความเพลิดเพลิน	4.47	0.63	มากที่สุด
3. ท่านต้องการหาประสบการณ์แปลกใหม่ให้ชีวิต	3.42	0.94	มาก
4. ท่านต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	4.01	1.03	มาก
5. ท่านต้องการหาเพื่อนใหม่	2.75	0.97	ปานกลาง
6. ท่านต้องการความยอมรับนับถือจากผู้อื่น	2.69	1.10	ปานกลาง
7. ท่านต้องการพัฒนาตนเองและทดสอบความสามารถ ในตัวเอง	3.15	1.09	ปานกลาง
8. ท่านต้องการประสบการณ์ใหม่อย่างต่อเนื่อง	3.56	1.15	มาก
9. ท่านต้องการได้แสดงออกในสิ่งที่ท่านต้องการ	3.25	1.00	ปานกลาง
	3.44	0.69	มาก

จากตาราง 18 พบว่าในภาพรวม นักท่องเที่ยวมีแรงจูงใจในการเดินทางมาเที่ยวยังจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในเกณฑ์มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 ความต้องการทุกข้อเป็นแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวที่มากที่สุดก็คือ ความต้องการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อหาความเพลิดเพลิน และความต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.47 และ 4.01 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 : ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2.1 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1.หาดหัวหิน	4.30	0.74	มาก
2.วนอุทยานปราณบุรี	3.47	0.78	มาก
3.อ่าวประจวบ	3.34	0.86	ปานกลาง
4.อ่าวมะนาว	3.87	0.87	มาก
5.อุทยานแห่งชาติหาดวนกร	3.23	0.91	ปานกลาง
6.หาดบ้านกรูด	3.31	0.92	ปานกลาง
7.สวนสนประดิพัทธ์	3.76	0.99	มาก
8.หาดแหลมศาลา	3.05	0.93	ปานกลาง
9.หาดสามพระยา	3.04	0.97	ปานกลาง
10.อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด	4.01	0.85	มาก
11.เขาช่องกระฉก	3.57	0.93	มาก
12.น้ำตกห้วยยาง	3.31	0.95	ปานกลาง
13.น้ำตกป่าละอู	3.67	0.99	มาก
14.อุทยานแห่งชาติกุยบุรี	3.39	0.86	ปานกลาง
15.อ่าวแม่รำพึง	3.57	0.93	มาก
16.อ่าวบางเบ็ด	2.97	0.90	ปานกลาง

ตาราง 19 (ต่อ)

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
17.น้ำตกเขาอ่อน	2.97	0.97	ปานกลาง
18.อ่าวบ่อทองหลาง	2.97	0.95	ปานกลาง
19.เกาะทะเลลู	3.58	0.97	มาก
	3.44	0.60	มาก

จากตาราง 19 นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เป็นจุดเด่นในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.44 และสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นมาก ได้แก่ หาดหัวหิน อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด อ่าวมะนาว สวนสนประดิพัทธ์ เขาช่องกระจก น้ำตกป่าละอู อ่าวแม่รำพึง และเกาะทะเลลู โดยหาดหัวหินเป็นสถานที่ที่เป็นจุดเด่นมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 รองลงมา คือ อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01

2.2 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1.พระราชวังไกลกังวล	4.73	0.51	มากที่สุด
2.สถานีรถไฟหัวหิน	3.80	0.81	มาก
3.อุทยานวิทยาศาสตร์พระจอมเกล้า ณ หว้ากอ	3.67	0.91	มาก
4.อุทยานประวัติศาสตร์ 8 ธันวาคม 2484	3.33	0.97	ปานกลาง
5.ด่านสิงขร	3.16	0.96	ปานกลาง

ตาราง 20 (ต่อ)

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
6.วัดกุยบุรี (วัดโบราณอายุกว่า 200 ปี)	3.43	0.93	มาก
7.พระที่นั่งคูหาคฤหาสน์/ถ้ำพระยานคร	3.81	0.97	มาก
8.วัดเขาน้อย อ.ปราณบุรี	3.20	0.90	ปานกลาง
9.ถ้ำเขาม้าร้อง อ.บางสะพาน	3.12	0.94	ปานกลาง
	3.59	0.63	มาก

จากตาราง 20 พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทั้งจังหวัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.59 และเมื่อแยกวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่สำคัญพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมตั้งแต่ 3.12 ถึง 4.73 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดคือ พระราชวังไกลกังวลจัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 รองลงมาคือ พระที่นั่งคูหาคฤหาสน์/ถ้ำพระยานคร อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.81

2.3 งานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับงานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

งานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญ	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1.งานนมัสการพระบรมสารีริกธาตุ เขาช่องกระจก	3.73	0.98	มาก
2.มหกรรมดนตรีแจ๊สหัวหิน (Hua Hin Jazz Festival)	3.52	0.94	มาก
3.งานวีรกรรม 8 ธันวาคม 2484	3.13	0.90	ปานกลาง
4.การแข่งขันโปโลช้าง	3.35	0.87	ปานกลาง
5.งานมหกรรมว่าวไทยและว่าวนานาชาติ	3.46	0.95	มาก
6.งานแข่งขันเรือใบนานาชาติ	3.53	1.01	มาก
7.งานแข่งขันจักรยานนานาชาติ	3.34	0.95	ปานกลาง
8.งานชบวนพาเหรดรถโบราณ	3.30	0.98	ปานกลาง
	3.42	0.70	มาก

จากตาราง 21 พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในภาพรวมทั้งจังหวัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.42 และเมื่อแยกวิเคราะห์งานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.13 ถึง 3.73 งานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ งานนมัสการพระบรมสารีริกธาตุ เขาช่องกระจกจัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก รองลงมาคือ งานแข่งขันเรือใบนานาชาติ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเช่นเดียวกัน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.53

2.4 กิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กิจกรรมการท่องเที่ยว	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. ดำน้ำ ดูปะการัง ที่หาดบ้านกรูด หรือ เกาะทะลุ	4.09	0.83	มาก
2. นั่งเรือชมปลาวาฬที่ป่อนอก	3.89	0.79	มาก
3. เดินป่าในเส้นทางศึกษาธรรมชาติ อ.เขาสามร้อยยอด	3.87	0.86	มาก
4. ล่องเรือและเดินในเส้นทางศึกษาธรรมชาติป่าชายเลน วนอุทยานปราณบุรี	3.65	0.80	มาก
5. ดูนกในพื้นที่ชุ่มน้ำ ในทุ่งสามร้อยยอด	3.49	0.86	ปานกลาง
6. ดูช้างป่าในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี	3.38	0.82	ปานกลาง
7. ล่องเรือชมวิถีชีวิตชาวประมงคลองเขาแดง	3.33	0.87	ปานกลาง
8. ท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมู่บ้านอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า บ้านฝั่งท่า	3.19	0.86	ปานกลาง
9. นั่งเกวียนชมวิถีชาวบ้าน ชมรมการท่องเที่ยวทัບสะแก	3.19	0.93	ปานกลาง
10. การล้างพิษในร่างกายหรือดีท็อกซ์ (Detox)/ รับประทานอาหารชีวจิต	3.12	1.12	ปานกลาง
11. การทำสมาธิ/โยคะ	3.08	1.02	ปานกลาง
12. การนวดแผนไทย/การนวดสมุนไพร/นวดน้ำมันหอม (Aroma)/สปา (SPA)	3.36	1.14	ปานกลาง
13. การไหว้พระ ทำบุญ ที่เขาช่องกระจก เขาคันกระได	3.61	0.95	มาก
14. การตีกอล์ฟ/การเล่นเรือใบ/ขี่จักรยาน/ตกปลา	3.24	1.15	ปานกลาง
	3.46	0.62	มาก

จากตาราง 22 พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทั้งจังหวัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.46 และเมื่อแยกวิเคราะห์กิจกรรมการท่องเที่ยวที่สำคัญพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.08 ถึง 4.09 กิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ การดำน้ำดูปะการัง ที่บ่อนอก จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก รองลงมาคือนั่งเรือชมปลาวาฬที่บ่อนอกในระดับเห็นด้วยมากเช่นเดียวกัน ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.89

2.5 บริการด้านการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 23 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการด้านการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

บริการด้านการท่องเที่ยว	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1.ศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว/แผนที่ท่องเที่ยว/ป้ายบอกทาง	3.63	0.89	มาก
2.การคมนาคมที่สะดวก (รถส่วนตัว/รถโดยสาร/รถไฟ/เครื่องบิน)	4.09	0.64	มาก
3.ร้านอาหาร/ร้านจำหน่ายของที่ระลึก/ร้านค้าต่าง ๆ	3.68	0.73	มาก
4.ที่พักแบบ Homestay/โรงแรม ระดับ 2-5 ดาว	3.75	0.88	มาก
	3.79	0.55	มาก

จากตาราง 23 พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการด้านการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทั้งจังหวัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.79 และเมื่อแยกวิเคราะห์บริการด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเพียงระดับเดียว โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.63 ถึง 4.09 บริการด้านการท่องเที่ยวที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ การคมนาคมที่สะดวก รองลงมาคือที่พักแบบ Homestay/โรงแรม ระดับ 2-5 ดาว ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.75

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค (SWOT) ในการพัฒนา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 24 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์

จุดแข็ง	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. ทรัพยากรท่องเที่ยวมีความหลากหลาย ทั้งแหล่ง ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	4.13	0.61	มาก
2. มีบริการ/สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยว	3.70	0.67	มาก
3. ความสะดวกในการคมนาคม (รถ/รถโดยสาร/รถไฟ/ เครื่องบิน)	4.04	0.70	มาก
4. ท่าเรือที่ตั้งอยู่ใกล้กรุงเทพมหานคร/เป็นจุดแวะพักของ นักท่องเที่ยวก่อนเดินทางสู่ภาคใต้	4.16	0.66	มาก
5. มีพื้นที่ปลูกสับปะรดมากที่สุดและเป็นแหล่งแปรรูป สับปะรดเพื่อการส่งออก	3.44	0.96	มาก
6. มีโรงงานอุตสาหกรรมเหล็กที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ และ เป็นแหล่งผลิตเหล็กป้อนตลาดโลกติดอันดับ 1 ใน 5	3.20	1.00	ปานกลาง
7. มีท่าเรือน้ำลึกที่สามารถรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรม	3.47	0.85	มาก
	3.73	0.46	มาก

จากตาราง 24 พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.73 และ
เมื่อแยกวิเคราะห์จุดแข็งแต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางถึงมาก ค่าเฉลี่ย
ความคิดเห็นตั้งแต่ 3.20 ถึง 4.16 โดยความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลางมีเพียงด้านเดียวคือการ
มีโรงงานอุตสาหกรรมเหล็กที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ ในขณะที่ด้านอื่นทั้งหมดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

จุดแข็งที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ ด้านทำเลที่ตั้งมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.16 รองลงมาคือด้านความหลากหลายในทรัพยากรท่องเที่ยวที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.13

3.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 25 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จุดอ่อน	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. ทรัพยากรชายฝั่งและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เสื่อมโทรม	3.45	0.87	มาก
2. มีการรุกรานพื้นที่ป่า ป่าชายเลน สำหรับโรงแรม สนามกอล์ฟ นาุ้ง	3.65	0.86	มาก
3. ขาดการจัดการด้านผังเมือง การควบคุมอาคารในชุมชน/ แหล่งท่องเที่ยว	3.40	0.81	ปานกลาง
4. มีถนนสายหลักเพียงสายเดียว สภาพชำรุด ไม่สะดวกและ ไม่ปลอดภัยในการคมนาคมและการขนส่ง	3.51	0.80	มาก
	3.51	0.67	มาก

จากตาราง 25 พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.51 และเมื่อแยกวิเคราะห์จุดอ่อนแต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.40 ถึง 3.65 จุดอ่อนที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ การรุกรานพื้นที่ป่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก รองลงมาคือการมีถนนสายหลักเพียงสายเดียวในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.51

3.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 26 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โอกาสในการพัฒนาจังหวัด	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1.พัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับโลก	3.98	0.82	มาก
2.พัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง	3.95	0.72	มาก
3.ความตื่นตัวด้านสุขภาพและความสนใจการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ ๆ ของนักท่องเที่ยว	3.90	0.81	มาก
4.การจัดตั้งเขตการค้าเสรี (FTA) ช่วยขยายโอกาสในการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร	3.39	0.87	ปานกลาง
5.การพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตและแปรรูปสับปะรดในภูมิภาคเอเชีย	3.46	0.86	มาก
6.โครงการสร้างเส้นทางลัดสู่ภาคใต้ เพิ่มโอกาสด้านการท่องเที่ยวและการขนส่งสินค้าสู่ท่าเรือน้ำลึก	3.67	0.83	มาก
7.โครงการก่อสร้างถนนจากมะริด-มุดอง เชื่อมกับด่านสิงขร เพื่อเปิดจุดผ่านแดนถาวร	3.46	0.89	มาก
	3.69	0.57	มาก

จากตาราง 26 พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.69 และเมื่อแยกวิเคราะห์โอกาสในการพัฒนาแต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางเพียงด้านเดียวเท่านั้น ส่วนด้านที่เหลือทั้งหมดมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.39 ถึง 3.98 โอกาสในการพัฒนาที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ การพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับโลก รองลงมาคือการพัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.95 ในขณะที่

โอกาสในการพัฒนาจังหวัดที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางคือ การจัดตั้งเขตการค้าเสรี (FTA) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39

3.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 27 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

อุปสรรคในการพัฒนาจังหวัด	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1.การแข่งขันทางการตลาดเพื่อแย่งชิงนักท่องเที่ยวของประเทศเพื่อนบ้าน	3.55	0.82	มาก
2.สถานการณ์การก่อการร้ายภายในประเทศและทั่วโลก รวมถึงวิกฤตการณ์โรคระบาด	3.18	0.90	ปานกลาง
3.ระบบการค้าเสรี/การแข่งขันด้านการค้าพืชผลทางการเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรมในตลาดโลกเพิ่มมากขึ้น	3.35	0.74	ปานกลาง
4.การรั่วไหลของเงินตราต่างประเทศ ในการซื้อบริการจัดการโรงแรมในเครือ (Chain) ของโรงแรมระดับ 5 ดาว /การจ้างแรงงานต่างชาติ (General Manager/Chef)	3.63	0.93	มาก
5.ธุรกิจของชาวต่างชาติ เช่น ธุรกิจสนามกอล์ฟ ที่พักและบริการท่องเที่ยว	3.71	0.88	มาก
	3.48	0.60	มาก

จากตาราง 27 พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคต่อการพัฒนาของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.48 และเมื่อแยกวิเคราะห์อุปสรรคต่อการพัฒนาแต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.18 ถึง 3.71 อุปสรรคต่อการพัฒนาที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ ธุรกิจของชาวต่างชาติ เช่น ธุรกิจสนามกอล์ฟ ที่พัก และบริการท่องเที่ยวจัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก รองลงมาคือการรั่วไหลของเงินตราต่างประเทศ ในการซื้อบริการจัดการ

โรงแรมในเครือ (Chain) โรงแรมระดับ 5 ดาว /การจ้างแรงงานต่างชาติ (General Manager/Chef) อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.63

ส่วนที่ 4 ผลการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัดในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

4.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 28 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วิสัยทัศน์ในการพัฒนาจังหวัด	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1.เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับโลก	3.90	0.80	มาก
2.เป็นศูนย์กลางการจัดงานมหกรรมดนตรีแจ๊สระดับนานาชาติ	3.48	0.92	มาก
3.เมื่อนำอยู่ ปราศจากปัญหาสิ่งแวดล้อม	3.96	0.72	มาก
4.ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.09	0.74	มาก
5.เป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าของฝากสับปะรดแปรรูป	3.49	0.83	มาก
6.เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเหล็กที่ได้มาตรฐาน และตอบสนองตลาดภายในประเทศ	3.23	0.86	ปานกลาง
	3.69	0.52	มาก

จากตาราง 28 พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.69 และเมื่อแยกวิเคราะห์วิสัยทัศน์แต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.23 ถึง 4.09 วิสัยทัศน์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ การฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รองลงมาคือ เมื่อนำอยู่ ปราศจากปัญหาสิ่งแวดล้อม ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.96

4.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 29 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับโลก			
1. เพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว	4.18	0.76	มาก
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาสภาพแวดล้อมชายฝั่งและสิ่งแวดล้อมเมือง			
2. พื้นฟูระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่ง และพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง	4.30	0.65	มากที่สุด
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน			
3. ประชาชนในจังหวัดได้รับการยกระดับให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	4.06	0.72	มาก
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาให้เป็นแหล่งผลิตสินค้าของฝากสับปะรดแปรรูป			
4. เพิ่มรายได้จากการผลิตสับปะรดแปรรูปเป็นสินค้าของฝาก	3.85	0.89	มาก
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 เพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพของอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนาระบบการขนถ่ายสินค้า (Logistic)			
5. เพิ่มรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนาระบบการขนถ่ายสินค้า	3.57	0.99	มาก
	3.99	0.80	มาก

จากตาราง 29 พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกประเด็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.99 และเมื่อแยกวิเคราะห์ประเด็นยุทธศาสตร์แต่ละประเด็นพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.57 ถึง 4.30 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาสภาพแวดล้อมชายฝั่งและสิ่งแวดล้อมเมือง โดยฟื้นฟูระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่งและพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับโลก โดย

การเพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.18

4.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างเป้าประสงค์และกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 30 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างเป้าประสงค์และกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เป้าประสงค์และกลยุทธ์	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
เป้าประสงค์ที่ 1 เพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว			
1.สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่	3.81	0.87	มาก
2.พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมให้มีความยั่งยืน	4.46	0.67	มากที่สุด
3.พัฒนามาตรฐานการให้บริการและการรักษาความปลอดภัย	4.37	0.71	มากที่สุด
4.ประชาสัมพันธ์ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ (การจัดทำฐานข้อมูลการท่องเที่ยวทาง Website)	4.27	0.71	มากที่สุด
	4.34	0.63	มากที่สุด
เป้าประสงค์ที่ 2 พื้นฟูระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่งและพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง			
1.ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ	4.34	0.69	มากที่สุด
2.พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่	4.33	0.66	มากที่สุด
	4.34	0.63	มากที่สุด
เป้าประสงค์ที่ 3 ประชาชนในจังหวัดได้รับการยกระดับให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น			
1.ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาของชุมชน	4.19	0.75	มาก
2.ส่งเสริมและพัฒนา OTOP ที่มีศักยภาพให้เป็น SMEs	4.23	0.78	มากที่สุด

ตาราง 30 (ต่อ)

เป้าประสงค์และกลยุทธ์	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
3.สร้างหลักประกันสุขภาพให้กับประชาชน	4.21	0.79	มากที่สุด
4.สร้างโอกาสทางการศึกษา	4.44	0.69	มากที่สุด
	4.29	0.63	มากที่สุด
เป้าประสงค์ที่ 4 การผลิตและแปรรูปสับปะรดแปรรูปเป็นสินค้าของฝาก			
1. พัฒนาลิขิตภัณฑ์สับปะรดแปรรูปในรูปแบบใหม่ ๆ	4.05	0.75	มาก
2. ส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์ของฝากสับปะรดแปรรูป	4.02	0.77	มาก
	4.04	0.76	มาก
เป้าประสงค์ที่ 5 เพิ่มรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนาระบบการขนส่งสินค้า (Logistic)			
1.สร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมเหล็กและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง	3.78	0.97	มาก
2. ส่งเสริมการขยายกำลังการผลิตอุตสาหกรรมเหล็ก	3.69	0.99	มาก
3. ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ท่าเรือและการขนส่งทางน้ำ	3.91	0.94	มาก
4. สร้างความเข้าใจในการพัฒนาฯ กับชุมชนที่เกี่ยวข้อง	3.90	0.90	มาก
	3.82	0.85	มาก
	4.16	0.50	มาก

จากตาราง 30 พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.16 และเมื่อแยกวิเคราะห์เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์แต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.82 ถึง 4.34 เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดมี 2 เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากัน คือ

- เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่ 1 เพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยกลยุทธ์ที่มีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยสูงที่สุดคือ กลยุทธ์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมให้มีความยั่งยืน ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.46 รองลงมา

คือกลยุทธ์การพัฒนามาตรฐานการให้บริการและการรักษาความปลอดภัย ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.37

- เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่ 2 พื้นฟูระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่งและพัฒนา
สิ่งแวดล้อมเมือง จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเช่นเดียวกัน โดยกลยุทธ์ที่มีระดับความคิดเห็นเห็น
ด้วยสูงที่สุดคือ กลยุทธ์การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ ในระดับเห็นด้วย
มากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.34 และกลยุทธ์การพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่ ในระดับเห็น
ด้วยมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.33

4.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 31 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ปี 2549		\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น	
เป้าประสงค์ที่ 1 เพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว					
	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
1.	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว	3%	3.71	0.94	มาก
2.	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว	4.5%	3.77	0.89	มาก
			3.74	0.87	มาก
เป้าประสงค์ที่ 2 พื้นฟูระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่งและพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง					
1.	จำนวนป่าชายเลนที่ได้รับการฟื้นฟูและบำรุงรักษา	50 ไร่	3.96	0.84	มาก
2.	จำนวนท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง	3 เทศบาล	3.85	0.82	มาก
			3.90	0.78	มาก
เป้าประสงค์ที่ 3 ประชาชนในจังหวัดได้รับการยกระดับให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น					
1.	ร้อยละที่ลดลงของครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า จปฐ.	25% (3,405 ครัวเรือน)	3.86	0.84	มาก
2.	จำนวนผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ได้รับมาตรฐาน (มผช./ อย./ Q และ HALAL) เพิ่มขึ้น	36 ผลิตภัณฑ์	3.92	0.84	มาก
3.	ร้อยละของประชากรวัยเรียนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงเท่าเทียมและต่อเนื่อง	เพิ่มขึ้น 8%	3.96	0.85	มาก
			3.91	0.73	มาก

ตาราง 31 (ต่อ)

เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ปี 2549		\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
เป้าประสงค์ที่ 4 การผลิตและแปรรูปสับปะรดแปรรูปเป็นสินค้าของฝาก				
1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ สับปะรดแปรรูป	25%	3.87	0.84	มาก
เป้าประสงค์ที่ 5 เพิ่มรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนาระบบการขนถ่ายสินค้า (Logistic)				
1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็ก	5%	3.59	0.92	มาก
		3.84	0.67	มาก

จากตาราง 31 พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์เชิงตัวชี้วัดของจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็น เท่ากับ 3.84 และเมื่อแยกวิเคราะห์เป้าประสงค์เชิงตัวชี้วัดแต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากเพียงระดับเดียว โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.74-3.91 เป้าประสงค์เชิงตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นสูงที่สุดมี 2 อันดับแรก คือ

- เป้าประสงค์เชิงตัวชี้วัดที่ 3 ประชาชนในจังหวัดได้รับการยกระดับให้มีคุณภาพชีวิตให้ ดีขึ้น จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.91 โดยตัวชี้วัดที่มีระดับความ คิดเห็นสูงที่สุดคือ ร้อยละของประชากรวัยเรียนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงเท่าเทียมและต่อเนื่อง ใน ระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.96 รองลงมาคือจำนวนผลิตภัณฑ์ OTOP ได้รับ มาตรฐาน ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.92

- เป้าประสงค์เชิงตัวชี้วัดที่ 2 พื้นฟูระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่งและพัฒนา สิ่งแวดล้อมเมือง จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.90 โดยตัวชี้วัดที่มีระดับ ความคิดเห็นสูงที่สุดคือ จำนวนพื้นที่ป่าชายเลนที่ได้รับการฟื้นฟูและบำรุงรักษา ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.96 รองลงมาคือ จำนวนท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนา มีค่าเฉลี่ยความ คิดเห็นเท่ากับ 3.85

ส่วนที่ 5 ผลการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์

5.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวต่อปี

ตาราง 32 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เหมาะสมที่เดินทางมา
ท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ต่อปี

ปริมาณนักท่องเที่ยวที่เหมาะสมต่อปี	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 500,000 คน	6	6.0
500,000-800,000 คน	25	25.3
800,000-1,100,000 คน	30	30.3
1,100,000-1,400,000 คน	22	22.2
มากกว่า 1,400,000	16	16.2

จากตาราง 32 พบว่า นักท่องเที่ยวเห็นว่าปริมาณนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวในจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ ควรมีจำนวน 800,001-1,100,000 คน/ปี คิดเป็นร้อยละ 30.3 รองลงมา ร้อยละ 25.3
ต้องการให้มีปริมาณนักท่องเที่ยว 500,000-800,000 คน/ปี

5.2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 33 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

หัวข้อที่พิจารณา	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
ความสมบูรณ์ของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	2.93	0.66	ดี
ความสะอาด/ความเป็นระเบียบในแหล่งท่องเที่ยว	2.73	0.65	ดี
คุณภาพและความสะอาดของอาหาร/เครื่องดื่ม	2.71	0.59	ดี
ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	2.78	0.68	ดี
ศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว	2.69	0.81	ดี
ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวใน website ของจังหวัด	2.61	0.74	ดี
ป้ายบอกเส้นทางแหล่งท่องเที่ยว	2.68	0.74	ดี
สถานที่จำหน่ายสินค้า/ของฝาก/ของที่ระลึก	2.60	0.72	ดี
ความสะอาดและความเป็นระเบียบของที่จอดรถ	2.40	0.76	พอใช้
การจราจรและพื้นที่ผิวดถนนบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	2.50	0.87	พอใช้
ความสะอาดของห้องน้ำ/สุขา	2.30	0.87	พอใช้
สภาพแวดล้อม (อากาศ/เสียง/การจัดการขยะ)	2.57	0.76	ดี
	2.64	0.53	ดี

จากตาราง 33 พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในเกณฑ์ดี พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมเท่ากับ 2.64 และเมื่อแยกวิเคราะห์การจัดการการท่องเที่ยวฯ แต่ละด้าน พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับพอใช้ถึงดี โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 2.30 ถึง 2.93 การจัดการการท่องเที่ยวด้านที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ การจัดการด้านความสมบูรณ์ของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดอยู่ในระดับดี รองลงมาคือ การจัดการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จัดอยู่ในระดับดี ที่

ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.78 หนึ่งด้านที่มีความคิดเห็นพอใช้ คือ ความสะอาดของห้องน้ำ/สุขา การจัดการด้านความสะอาดและความเป็นระเบียบของที่จอดรถ และการจัดการด้านการจราจรและพื้นที่ผิวดถนนบริเวณแหล่งท่องเที่ยว โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 2.30, 2.40 และ 2.50 ตามลำดับ

2.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชน

การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) และนำข้อมูลที่รวบรวมได้ในส่วนนี้มาวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา ในรูปของการกระจายร้อยละและการแจกแจงความถี่ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้มีจำนวนทั้งสิ้น 118 ราย สามารถสรุปผลการศึกษาออกเป็น 5 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชน ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา สถานภาพทางสังคม อาชีพ และรายได้

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ 4 ผลการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัดในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ 5 ผลการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มประชาชน

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มประชาชน

ตาราง 34 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

	ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	25	21.2
	หญิง	93	78.8
อายุ	18 – 24 ปี	90	76.9
	25 – 34 ปี	12	10.3
	35 – 44 ปี	11	9.4
	45 – 54 ปี	2	1.7
	55 – ปีขึ้นไป	2	1.7
สถานภาพ	โสด	97	82.2
	สมรส	18	15.3
	หย่าร้าง	3	2.5
การศึกษา	ประถม	1	0.8
	มัธยมต้น	1	0.8
	มัธยมปลาย	5	4.2
	อนุปริญญา	6	5.1
	ปริญญาตรี	105	89.0
อาชีพ	เกษตรกร	2	1.7
	ประมง	1	0.8
	พนักงานบริษัทเอกชน	17	14.4
	รับจ้าง	11	9.3
	นักเรียน/นักศึกษา	84	71.2
	อื่น ๆ	3	2.5

ตาราง 34 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ไม่มีรายได้	83	70.3
ต่ำกว่า 5,000 บาท	8	6.8
5,001-10,000 บาท	23	19.5
10,001-15,000 บาท	2	1.7
15,001-20,000 บาท	2	1.7

จากตาราง 34 ประชาชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงถึงร้อยละ 78.8 มากกว่าเพศชายเกือบ 4 เท่า โดยเพศชายมีเพียงร้อยละ 21.2 ประชาชนส่วนใหญ่ร้อยละ 76.9 มีอายุ 18-24 ปี ซึ่งมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ เป็นอย่างมาก โดยกลุ่มอายุรองลงไปคือ 25-34 ปี มีสัดส่วนร้อยละ 10.3 ใกล้เคียงกับอายุ 35-44 ปีซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 9.4 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 55 ปีขึ้นไปนั้นมีอยู่เพียงร้อยละ 3.4 เท่านั้น

ประชาชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 82.2 เป็นคนโสด ในขณะที่สถานภาพสมรส มี ร้อยละ 15.3 และสถานภาพหย่าร้างร้อยละ 2.5

ประชาชนที่ได้ตอบแบบสอบถามมีการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 89 และส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียน นักศึกษา มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 84 รองลงมาคือพนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 17 ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างภาคประชาชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.3 ไม่มีรายได้เนื่องจากกำลังศึกษาอยู่ แต่กลุ่มที่มีรายได้ก็ยังคงมีรายได้ค่อนข้างน้อย คือ ร้อยละ 26.3 มีรายได้ตั้งแต่ 10,000 บาท ลงมา

ส่วนที่ 2 : ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2.1 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 35 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1.หาดหัวหิน	4.44	0.76	มากที่สุด
2.วนอุทยานปราณบุรี	3.60	0.74	มาก
3.อ่าวประจวบ	3.57	0.77	มาก
4.อ่าวมะนาว	4.15	0.76	มาก
5.อุทยานแห่งชาติหาดวนกร	3.58	0.77	มาก
6.หาดบ้านกรูด	3.45	0.75	มาก
7.สวนสนประดิพัทธ์	3.84	0.86	มาก
8.หาดแหลมศาลา	3.25	0.84	ปานกลาง
9.หาดสามพระยา	3.35	0.85	ปานกลาง
10.อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด	4.11	0.81	มาก
11.เขาช่องกระจก	3.81	0.90	มาก
12.น้ำตกห้วยยาง	3.68	0.85	มาก
13.น้ำตกป่าละอู	4.01	0.77	มาก
14.อุทยานแห่งชาติกุยบุรี	3.38	0.82	ปานกลาง
15.อ่าวแม่รำพึง	3.29	0.82	ปานกลาง
16.อ่าวบางเบิด	3.11	0.80	ปานกลาง
17.น้ำตกเขาอ้อน	3.16	0.94	ปานกลาง
18.อ่าวบ่อทองหลาง	3.19	0.95	ปานกลาง
19.เกาะทะลุ	3.90	0.89	มาก
	3.62	0.47	มาก

จากตาราง 35 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทั้งจังหวัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.62 และเมื่อแยกวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.11 ถึง 4.44 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ หาดหัวหินจัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคืออ่าวมะนาวในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.15

2.2 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 36 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. พระราชวังไกลกังวล	4.32	0.83	มากที่สุด
2. สถานีรถไฟหัวหิน	4.26	0.77	มากที่สุด
3. อุทยานวิทยาศาสตร์พระจอมเกล้า ณ หว้ากอ	3.60	0.85	มาก
4. อุทยานประวัติศาสตร์ 8 ธันวาคม 2484	3.57	0.86	มาก
5. ด่านสิงขร	3.46	0.87	มาก
6. วัดกุยบุรี (วัดโบราณอายุกว่า 200 ปี)	4.19	0.78	มาก
7. พระที่นั่งคูหาคฤหาสน์ถ้าพระยานคร	3.29	0.77	ปานกลาง
8. วัดเขาน้อย อ.ปราณบุรี	3.30	0.80	ปานกลาง
9. ถ้าเขาม้าร้อง อ.บางสะพาน	3.45	0.94	มาก
	3.73	0.53	มาก

จากตาราง 36 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทั้งจังหวัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.73 และเมื่อแยกวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

และประวัติศาสตร์ที่สำคัญพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.29 ถึง 4.32 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดคือ พระราชวังไกลกังวล จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือสถานีรถไฟหัวหินในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเช่นเดียวกัน ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.26

2.3 งานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 37 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับงานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

งานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญ	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
1.งานนมัสการพระบรมสารีริกธาตุ เขาช่องกระจก	3.94	0.73	มาก
2.มหกรรมดนตรีแจ๊สหัวหิน (Hua Hin Jazz Festival)	4.09	0.97	มาก
3.งานวีรกรรม 8 ธันวาคม 2484	3.64	0.89	มาก
4.การแข่งขันโปโลช้าง	3.74	0.84	มาก
5.งานมหกรรมว่าวไทยและว่าวนานาชาติ	3.77	0.76	มาก
6.งานแข่งขันเรือใบนานาชาติ	3.77	0.78	มาก
7.งานแข่งขันจักรยานนานาชาติ	3.57	0.86	มาก
8.งานขบวนพาเหรดรถโบราณ	3.58	0.86	มาก
	3.78	0.53	มาก

จากตาราง 37 ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทั้งจังหวัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.78 และเมื่อแยกวิเคราะห์งานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเพียงระดับเดียว โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.57 ถึง 4.09 งานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญที่มีค่าเฉลี่ย

ความคิดเห็นสูงสุดคือ มหกรรมดนตรีแจ๊สหัวหิน รองลงมาคืองานนมัสการพระบรมสารีริกธาตุ เขาช่องกระจก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.94

2.4 กิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ตาราง 38 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กิจกรรมการท่องเที่ยว	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. ดำน้ำ ดูปะการัง ที่หาดบ้านกรูด หรือ เกาะทะลุ	4.11	0.80	มาก
2. นั่งเรือชมปลาวาฬที่บ่อนอก	3.66	0.84	มาก
3. เดินป่าในเส้นทางศึกษาธรรมชาติ อ.เขาสามร้อยยอด	3.63	0.84	มาก
4. ล่องเรือและเดินในเส้นทางศึกษาธรรมชาติป่าชายเลน วนอุทยานปราณบุรี	3.55	0.88	มาก
5. ดูนกในพื้นที่ชุ่มน้ำ ในทุ่งสามร้อยยอด	3.55	0.81	มาก
6. ดูช้างป่าในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี	3.62	0.82	มาก
7. ล่องเรือชมวิถีชีวิตชาวประมงคลองเขาแดง	3.40	0.84	ปานกลาง
8. ท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมู่บ้านอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า บ้านฝั่งท่า	3.23	0.91	ปานกลาง
9. นั่งเกวียนชมวิถีชาวบ้าน ชมรมการท่องเที่ยวหีบสะแก	3.30	0.89	ปานกลาง
10. การล้างพิษในร่างกายหรือดีท็อกซ์ (Detox)/ รับประทานอาหารชีวจิต	3.36	0.96	ปานกลาง
11. การทำสมาธิ/โยคะ	3.27	0.87	ปานกลาง
12. การนวดแผนไทย/การนวดสมุนไพร/นวดน้ำมันหอม (Aroma)/สปา (Spa)	3.90	0.86	มาก
13. การไหว้พระ ทำบุญ ที่เขาช่องกระจก เขาคันกระดือ	3.69	0.84	มาก
14. การตีกอล์ฟ/การเล่นเรือใบ/ขี่จักรยาน/ตกปลา	3.66	0.89	มาก
	3.57	0.58	มาก

จากตาราง 38 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทั้งจังหวัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.57 และเมื่อแยกวิเคราะห์กิจกรรมการท่องเที่ยวที่สำคัญพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.23 ถึง 4.11 กิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดคือ การดำน้ำดูปะการัง ที่หาดบ้านกรูดหรือเกาะทะลุ จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก รองลงมาคือ การนวดแผนไทย/การนวดสมุนไพรในระดับเห็นด้วยมากเช่นเดียวกัน ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.90

2.5 บริการด้านการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 39 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการด้านการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

บริการด้านการท่องเที่ยว	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1.ศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว/แผนที่ท่องเที่ยว/ ป้ายบอกทาง	3.94	0.81	มาก
2.การคมนาคมที่สะดวก (รถส่วนตัว/รถโดยสาร/รถไฟ/ เครื่องบิน)	4.03	0.86	มาก
3.ร้านอาหาร/ร้านจำหน่ายของที่ระลึก/ร้านค้าต่าง ๆ	3.88	0.90	มาก
4.ที่พักแบบ Homestay/โรงแรม ระดับ 2-5 ดาว	4.03	0.86	มาก
	3.97	0.65	มาก

จากตาราง 39 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการด้านการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทั้งจังหวัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.97 และเมื่อแยกวิเคราะห์บริการด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเพียงระดับเดียว โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.88 ถึง 4.03 บริการด้านการท่องเที่ยวที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดมี 2 รายการคือ การคมนาคมที่สะดวก และที่พักแบบ Homestay/โรงแรม ระดับ 2-5 ดาว

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค (SWOT) ในการพัฒนา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 40 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์

จุดแข็ง	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1.ทรัพยากรท่องเที่ยวมีความหลากหลาย ทั้งแหล่ง ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	4.25	0.70	มากที่สุด
2.มีบริการ/สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยว	3.94	0.83	มาก
3.ความสะดวกในการคมนาคม (รถ/รถโดยสาร/รถไฟ/ เครื่องบิน)	3.97	0.87	มาก
4.ทำเลที่ตั้งอยู่ใกล้กรุงเทพมหานคร/เป็นจุดแวะพักของ นักท่องเที่ยวก่อนเดินทางสู่ภาคใต้	4.27	0.79	มากที่สุด
5.มีพื้นที่ปลูกสับปะรดมากที่สุดและเป็นแหล่งแปรรูป สับปะรดเพื่อการส่งออก	4.25	0.67	มากที่สุด
6.มีโรงงานอุตสาหกรรมเหล็กที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ และ เป็นแหล่งผลิตเหล็กป้อนตลาดโลกติดอันดับ 1 ใน 5	3.78	0.93	มาก
7.มีท่าเรือน้ำลึกที่สามารถรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรม	3.62	0.88	มาก
	4.03	0.52	มาก

จากตาราง 40 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ใน
ภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.03 และเมื่อ
แยกวิเคราะห์จุดแข็งแต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากถึงมากที่สุด โดยมี
ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.62 ถึง 4.27 จุดแข็งที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ ด้านทำเลที่ตั้ง
จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือความหลากหลายในทรัพยากรท่องเที่ยว และด้านแหล่ง

ปลูกและแปรรูปสับปะรดในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยทั้งสองด้านมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากันคือ 4.25

3.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 41 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จุดอ่อน	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1.ทรัพยากรชายฝั่งและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เสื่อมโทรม	3.71	0.85	มาก
2.มีการรุกกล้าพื้นที่ป่า ป่าชายเลน สำหรับโรงแรม สนามกอล์ฟ นาุ้ง	3.88	0.93	มาก
3.ขาดการจัดการด้านผังเมือง การควบคุมอาคารในชุมชน/ แหล่งท่องเที่ยว	3.72	0.90	มาก
4.มีถนนสายหลักเพียงสายเดียว สภาพชำรุด ไม่สะดวกและ ไม่ปลอดภัยในการคมนาคมและการขนส่ง	3.69	0.97	มาก
	3.75	0.69	มาก

จากตาราง 41 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.75 และเมื่อแยกวิเคราะห์จุดอ่อนแต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเพียงระดับเดียว โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.69 ถึง 3.88 จุดอ่อนที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ การรุกกล้าพื้นที่ป่า รองลงมาคือ การขาดการจัดการด้านผังเมือง ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.72

3.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 42 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โอกาสในการพัฒนาจังหวัด	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1.พัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับโลก	3.82	0.83	มาก
2.พัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง	3.93	0.74	มาก
3.ความตื่นตัวด้านสุขภาพและความสนใจการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ ๆ ของนักท่องเที่ยว	3.97	0.74	มาก
4.การจัดตั้งเขตการค้าเสรี (FTA) ช่วยขยายโอกาสในการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร	3.62	0.83	มาก
5.การพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตและแปรรูปสัตว์ปศุสัตว์ในภูมิภาคเอเชีย	4.03	0.83	มาก
6.โครงการสร้างเส้นทางลัดสู่ภาคใต้ เพิ่มโอกาสด้านการท่องเที่ยวและการขนส่งสินค้าสู่ท่าเรือน้ำลึก	4.02	0.81	มาก
7.โครงการก่อสร้างถนนจากมะริด-มุดอง เชื่อมกับด่านสิงขร เพื่อเปิดจุดผ่านแดนถาวร	3.87	0.82	มาก
	3.91	0.52	มาก

จากตาราง 42 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.91 และเมื่อแยกวิเคราะห์โอกาสในการพัฒนาแต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเพียงระดับเดียว โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.62 ถึง 4.03 โอกาสในการพัฒนาที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ การพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตและแปรรูปสัตว์ปศุสัตว์ในภูมิภาคเอเชีย รองลงมาคือ โครงการสร้างเส้นทางลัดสู่ภาคใต้ เพิ่มโอกาสด้านการท่องเที่ยวและการขนส่งสินค้าสู่ท่าเรือน้ำลึก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.02

3.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 43 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

อุปสรรคในการพัฒนาจังหวัด	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1.การแข่งขันทางการตลาดเพื่อแย่งชิงนักท่องเที่ยวของประเทศเพื่อนบ้าน	3.74	0.77	มาก
2.สถานการณ์การก่อการร้ายภายในประเทศและทั่วโลก รวมถึงวิกฤตการณ์โรคระบาด	3.27	1.07	ปานกลาง
3.ระบบการค้าเสรี/การแข่งขันด้านการค้าพืชผลทางการเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรมในตลาดโลกเพิ่มมากขึ้น	3.60	0.90	มาก
4.การรั่วไหลของเงินตราต่างประเทศ ในการซื้อการบริหารจัดการโรงแรมในเครือ (Chain) โรงแรมระดับ 5 ดาว /การจ้างแรงงานต่างชาติ (General Manager/Chef)	3.58	0.97	มาก
5.ธุรกิจของชาวต่างชาติ เช่น ธุรกิจสนามกอล์ฟ ที่พักและบริการท่องเที่ยว	3.79	1.00	มาก
	3.60	0.75	มาก

จากตาราง 43 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคต่อการพัฒนาของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.60 และเมื่อแยกวิเคราะห์อุปสรรคต่อการพัฒนาแต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.27 ถึง 3.79 อุปสรรคต่อการพัฒนาที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ ธุรกิจของชาวต่างชาติ เช่น ธุรกิจสนามกอล์ฟ ที่พัก และบริการท่องเที่ยวจัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก รองลงมาคือการแข่งขันทางการตลาดเพื่อแย่งชิงนักท่องเที่ยวของประเทศเพื่อนบ้าน ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.74

ส่วนที่ 4 ผลการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัดในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

4.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 44 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วิสัยทัศน์ในการพัฒนาจังหวัด	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1.เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับโลก	3.86	0.83	มาก
2.เป็นศูนย์กลางการจัดงานมหกรรมดนตรีแจ๊สระดับนานาชาติ	3.96	0.85	มาก
3.เมืองน่าอยู่ ปราศจากปัญหาสิ่งแวดล้อม	3.97	0.94	มาก
4.ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.10	0.85	มาก
5.เป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าของฝากลับปะรดแปรรูป	3.96	0.82	มาก
6.เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเหล็กที่ได้มาตรฐาน และ ตอบสนองตลาดภายในประเทศ	3.65	0.89	มาก
	3.92	0.57	มาก

จากตาราง 44 พบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.92 และเมื่อแยกวิเคราะห์วิสัยทัศน์แต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเพียงระดับเดียวเท่านั้น โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.65 ถึง 4.10 วิสัยทัศน์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ การฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รองลงมาคือ เมืองน่าอยู่ ปราศจากปัญหาสิ่งแวดล้อม ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.97

4.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 45 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับโลก			
1. เพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว	4.39	0.70	มากที่สุด
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาสภาพแวดล้อมชายฝั่งและสิ่งแวดล้อมเมือง			
2. พื้นฟูระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่ง และพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง	4.08	0.86	มาก
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน			
3. ประชาชนในจังหวัดได้รับการยกระดับให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	4.13	0.76	มาก
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาให้เป็นแหล่งผลิตสินค้าของฝากสับประรดแปรรูป			
4. เพิ่มรายได้จากการผลิตสับประรดแปรรูปเป็นสินค้าของฝาก	4.16	0.78	มาก
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 เพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพของอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนากระบวนการขนถ่ายสินค้า (Logistic)			
5. เพิ่มรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนากระบวนการขนถ่ายสินค้า	3.90	0.91	มาก
	4.13	0.59	มาก

จากตาราง 45 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกประเด็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.13 และเมื่อแยกวิเคราะห์ประเด็นยุทธศาสตร์แต่ละประเด็นพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.90 ถึง 4.39 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับโลก โดยการเพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยประชาชนในจังหวัดได้รับการยกระดับให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.13

4.5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างเป้าประสงค์และกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 46 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้อง
ระหว่างเป้าประสงค์และกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เป้าประสงค์และกลยุทธ์	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
เป้าประสงค์ที่ 1 เพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว			
1.สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่	3.84	0.95	มาก
2.พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมให้มีความยั่งยืน	4.36	0.71	มากที่สุด
3.พัฒนามาตรฐานการให้บริการและการรักษาความปลอดภัย	4.31	0.76	มากที่สุด
4.ประชาสัมพันธ์ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ (การจัดทำฐานข้อมูลการท่องเที่ยวทาง Website)	4.28	0.75	มากที่สุด
	4.29	0.67	มากที่สุด
เป้าประสงค์ที่ 2 พื้นฟูระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่งและพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง			
1.ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ	4.29	0.73	มากที่สุด
2.พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่	4.28	0.88	มากที่สุด
	4.29	0.67	มากที่สุด
เป้าประสงค์ที่ 3 ประชาชนในจังหวัดได้รับการยกระดับให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น			
1.ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาของชุมชน	4.26	0.70	มากที่สุด
2.ส่งเสริมและพัฒนา OTOP ที่มีศักยภาพให้เป็น SMEs	4.22	0.76	มากที่สุด
3.สร้างหลักประกันสุขภาพให้กับประชาชน	4.16	0.84	มาก

ตาราง 46 (ต่อ)

เป้าประสงค์และกลยุทธ์	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
4.สร้างโอกาสทางการศึกษา	4.26	0.78	มากที่สุด
	4.23	0.63	มากที่สุด
เป้าประสงค์ที่ 4 เพิ่มรายได้จากการผลิตสับปะรดแปรรูปเป็นสินค้าของฝาก			
1.พัฒนาผลิตภัณฑ์สับปะรดแปรรูปในรูปแบบใหม่	4.34	0.63	มากที่สุด
2.ส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์ของฝากสับปะรดแปรรูป	4.22	0.71	มากที่สุด
	4.26	0.60	มากที่สุด
เป้าประสงค์ที่ 5 เพิ่มรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนาระบบการขนถ่ายสินค้า (Logistic)			
1.สร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมเหล็กและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง	4.01	0.82	มาก
2. ส่งเสริมการขยายกำลังการผลิตอุตสาหกรรมเหล็ก	3.90	0.86	มาก
3. ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ท่าเรือและการขนส่งทางน้ำ	4.14	0.82	มาก
4. สร้างความเข้าใจในการพัฒนาฯ กับชุมชนที่เกี่ยวข้อง	4.15	0.80	มาก
	4.05	0.65	มาก
	4.19	0.50	มาก

จากตาราง 46 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.19 และเมื่อแยกวิเคราะห์เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์แต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 4.05 ถึง 4.29 เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดมี 2 เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากัน คือ

- เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่ 1 เพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยกลยุทธ์ที่มีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยสูงที่สุดคือ กลยุทธ์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมให้มีความยั่งยืน ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.36 รองลงมาคือกลยุทธ์การพัฒนามาตรฐานการให้บริการและการรักษาความปลอดภัย ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.31

- เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่ 2 พื้นฟูระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่งและพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเช่นเดียวกัน โดยกลยุทธ์ที่มีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยสูงที่สุดคือ กลยุทธ์การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.29 และกลยุทธ์การพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่ ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.28

4.6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 47 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ปี 2549		\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น	
เป้าประสงค์ที่ 1 เพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว					
	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
1.	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว	3%	3.75	0.93	มาก
2.	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว	4.5%	3.83	0.88	มาก
			3.79	0.84	มาก
เป้าประสงค์ที่ 2 พื้นฟูระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่งและพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง					
	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
1.	จำนวนป่าชายเลนที่ได้รับการฟื้นฟูและบำรุงรักษา	50 ไร่	3.84	0.91	มาก
2.	จำนวนท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง	3 เทศบาล	3.58	0.89	มาก
			3.71	0.82	มาก

ตาราง 47 (ต่อ)

เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ปี 2549		\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
เป้าประสงค์ที่ 3 ประชาชนในจังหวัดได้รับการยกระดับให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น				
1.ร้อยละที่ลดลงของครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า จปฐ.	25% (3,405 ครัวเรือน)	3.77	0.95	มาก
2.จำนวนผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ได้รับมาตรฐาน (มผช./ อย./ Q และ HALAL) เพิ่มขึ้น	36 ผลิตภัณฑ์	3.86	0.93	มาก
3.ร้อยละของประชากรวัยเรียนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงเท่าเทียมและต่อเนื่อง	เพิ่มขึ้น 8%	3.66	0.99	มาก
		3.76	0.85	มาก
เป้าประสงค์ที่ 4 _เพิ่มรายได้จากการผลิตสับปะรดแปรรูปเป็นสินค้าของฝาก				
1.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สับปะรดแปรรูป	25%	3.79	0.90	มาก
เป้าประสงค์ที่ 5 เพิ่มรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนาระบบการขนถ่ายสินค้า (Logistic)				
	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย		
1.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็ก	5%	3.59	0.87	มาก
		3.73	0.68	มาก

จากตาราง 47 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์เชิงตัวชี้วัดของจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.73 และเมื่อแยกวิเคราะห์เป้าประสงค์เชิงตัวชี้วัดแต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเพียงระดับเดียว โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.71-3.79 เป้าประสงค์เชิงตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ เป้าประสงค์เชิงตัวชี้วัดที่ 1 การเพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.79 โดยตัวชี้วัดที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุดคือ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.83 รองลงมาคือ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.75

ส่วนที่ 5 ผลการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

5.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ตาราง 48 แสดงความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1.การจัดการด้านการคมนาคมและสาธารณูปโภค			
1.1.การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงถนนและพัฒนาเส้นทางทาง เดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดให้เชื่อมโยงถึงกัน	3.72	0.95	มาก
1.2.การมีส่วนร่วมในการเร่งพัฒนาปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก ต่าง ๆ เช่น ไฟฟ้า ประปา ในแหล่งท่องเที่ยว	3.66	0.96	มาก
	3.69	0.90	มาก
2.การจัดการด้านที่พักแรมและร้านอาหาร			
2.1.การมีส่วนร่วมในการพัฒนาจัดการด้านการให้บริการที่มี คุณภาพแก่นักท่องเที่ยว	3.90	0.85	มาก
2.2.การมีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานที่พักแรมและร้านอาหารใน จังหวัดให้มีความสะอาดและความปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น	3.88	0.90	มาก
	3.89	0.82	มาก
3.การจัดการแหล่งท่องเที่ยว			
3.1.การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	3.95	0.83	มาก
3.2.การมีส่วนร่วมในการให้ความรู้ในแหล่งท่องเที่ยวให้กับ นักท่องเที่ยว	3.96	0.88	มาก
	3.98	0.80	มาก

ตาราง 48 (ต่อ)

การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
4.การจัดการด้านกิจกรรม			
4.1.การมีส่วนร่วมในด้านการจัดกิจกรรมทางธรรมชาติและผจญภัย	4.00	0.84	มาก
4.2.การมีส่วนร่วมด้านการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม	3.90	0.95	มาก
	3.95	0.82	มาก
5.การจัดการด้านสินค้า			
5.1.การมีส่วนร่วมในการผลิตสินค้าพื้นบ้านและของที่ระลึก	3.90	0.88	มาก
5.2.การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมการตลาด/ การประชาสัมพันธ์สินค้าให้กับนักท่องเที่ยว	3.95	0.82	มาก
	3.91	0.68	มาก
	3.91	0.71	มาก

จากตาราง 48 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.91 และเมื่อแยกวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แต่ละด้าน พบว่ามีส่วนร่วมมากเท่านั้น โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมตั้งแต่ 3.69-3.98 การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมสูงที่สุด 2 อันดับแรก คือ

- ด้านการจัดการแหล่งท่องเที่ยว จัดอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก โดยด้านที่มีส่วนร่วมสูงที่สุดคือ การมีส่วนร่วมในการให้ความรู้แหล่งท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยว ในระดับการมีส่วนร่วมมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.96

- ด้านการจัดการด้านกิจกรรม จัดอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก โดยด้านที่มีส่วนร่วมสูงที่สุดคือ การมีส่วนร่วมในด้านการจัดกิจกรรมทางธรรมชาติและผจญภัย ในระดับการมีส่วนร่วมมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.00

5.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวต่อปี

ตาราง 49 แสดงความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เหมาะสมที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ต่อปี

ปริมาณนักท่องเที่ยวที่เหมาะสมต่อปี	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 500,000 คน	7	6.1
500,000-800,000 คน	16	13.9
800,000-1,100,000 คน	16	13.9
1,100,000-1,400,000 คน	15	13.0
มากกว่า 1,400,000	61	53.0

จากตาราง 49 พบว่า ประชาชนต้องการให้มีปริมาณนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มากกว่า 1,400,000 คน/ปี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 53.0 รองลงมาเห็นว่าควรจะมีนักท่องเที่ยว 800,000-1,000,000 คน/ปี ที่ร้อยละ 13.9

5.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการการสนับสนุนด้านการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยว

ตาราง 50 แสดงความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความต้องการการสนับสนุนด้านการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยว

ประเภทธุรกิจด้านการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
มัคคุเทศก์	97	82.2
ร้านขายอาหาร	57	48.3
นวดแผนไทย	51	43.2
นำชมพืชผลทางการเกษตร	56	47.5
โฮมสเตย์ (Homestay)	69	58.5
รีสอร์ท/ โรงแรม	47	39.8
บริการรถเช่า/เรือเช่า	53	44.9
ร้านขายสินค้าของที่ระลึก/สินค้า OTOP	74	62.7
Spa/นวดและอบสมุนไพร	63	53.4
อื่น ๆ	3	2.5

จากตาราง 50 พบว่า ประชาชนมีความต้องการการสนับสนุนด้านการประกอบธุรกิจท่องเที่ยว 3 อันดับแรก คือ มัคคุเทศก์ ร้านขายสินค้าของที่ระลึก/สินค้า OTOP และโฮมสเตย์ โดยมีสัดส่วนร้อยละ 82.2 62.7 และ 58.5 ตามลำดับ หากมองในภาพรวมแล้ว พบว่า ประชาชนมีความต้องการการสนับสนุนในการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยวเกินกว่าครึ่งหนึ่งในทุกประเภทธุรกิจ ยกเว้น โรงแรม และบริการรถเช่า/เรือเช่า

2.3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการเอกชน

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการเอกชนได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) และนำข้อมูลที่รวบรวมได้ในส่วนนี้มาวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา ในรูปของการกระจายร้อยละและการแจกแจงความถี่ ซึ่งผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 5 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการเอกชน ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา สถานภาพทางสังคม อาชีพ และรายได้

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ 4 ผลการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัดในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ 5 ผลการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน

ตาราง 51 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	33	31.1
หญิง	73	68.9
อายุ		
18 – 24 ปี	68	64.8
25 – 34 ปี	16	15.2
35 – 44 ปี	13	12.4
45 – 54 ปี	6	5.7
55 – ปีขึ้นไป	2	1.9
สถานภาพ		
โสด	80	77.7
สมรส	23	22.3
การศึกษา		
ประถม	1	1.0
มัธยมต้น	1	1.0
มัธยมปลาย	3	2.9
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ป.ว.ช.)	2	1.9
อนุปริญญา	4	3.9
ปริญญาตรี	87	84.5
ปริญญาโท	4	3.9
ปริญญาเอก	1	1.0
อาชีพ		
ค้าขาย	51	48.6
ประมง	1	1.0
พนักงานบริษัทเอกชน	12	11.4
รับจ้าง	4	3.8
ธุรกิจส่วนตัว	37	35.2
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
5,001-10,000 บาท	44	42.7
10,001-15,000 บาท	30	29.1
15,001-20,000 บาท	14	13.6
20,001-25,000 บาท	3	2.9
มากกว่า 25,000 บาท	12	11.7

จากตาราง 51 พบว่า ผู้ประกอบการเอกชนเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือ เป็นเพศหญิงถึงร้อยละ 68.9 ในขณะที่เป็นเพศชายร้อยละ 31.1 นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นคือมีอายุตั้งแต่ 18 ปี ถึง 24 ปี ถึงร้อยละ 64.8 รองลงมาอยู่ในวัยทำงานคือ อายุ 25-54 ปี มีร้อยละ 33.3 และเอกชนที่อยู่ในวัยสูงอายุ คืออายุ 55 ปีขึ้นไป มีน้อยมากเพียงร้อยละ 1.9

สำหรับสถานภาพการสมรสของกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการเอกชนส่วนใหญ่มากถึงร้อยละ 80.0 เป็นคนโสด ส่วนที่เหลือร้อยละ 22.3 มีสถานภาพสมรสแล้ว

กลุ่มตัวอย่างภาคเอกชนเกือบทั้งหมด ร้อยละ 84.5 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ในขณะที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีมีเพียงร้อยละ 4.9

การประกอบอาชีพส่วนใหญ่จะเป็นการค้าขายร้อยละ 48.6 และธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 35.2 หากมองว่าอาชีพค้าขายเป็นธุรกิจส่วนตัวประเภทหนึ่ง กลุ่มเอกชนที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวจะมีถึงร้อยละ 83.8 ถือว่าเป็นกลุ่มที่มีขนาดใหญ่มาก รายได้ของกลุ่มนี้จำนวนเกินกว่าครึ่งหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 71.8 มีรายได้ไม่น้อยกว่า 15,000 บาท จำแนกเป็นกลุ่มย่อยคือ ส่วนใหญ่มีรายได้ไม่น้อย 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.7 และมีรายได้ 10001-15001 บาท ร้อยละ 29.1 ในขณะที่มีเอกชนที่มีรายได้สูงคือมากกว่า 25,001 มีอยู่ร้อยละ 11.7

ส่วนที่ 2 : ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2.1 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 52 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
1.หาดหัวหิน	4.30	0.92	มากที่สุด
2.วนอุทยานปราณบุรี	3.41	0.75	มาก
3.อ่าวประจวบ	3.49	0.84	มาก
4.อ่าวมะนาว	3.96	0.75	มาก
5.อุทยานแห่งชาติหาดวนกร	3.38	0.84	ปานกลาง
6.หาดบ้านกรูด	3.36	0.77	ปานกลาง
7.สวนสนประดิพัทธ์	3.89	0.78	มาก
8.หาดแหลมศาลา	3.11	0.79	ปานกลาง
9.หาดสามพระยา	3.15	0.73	ปานกลาง
10.อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด	4.10	0.82	มาก
11.เขาช่องกระจก	3.65	0.83	มาก
12.น้ำตกห้วยยาง	3.56	0.79	มาก
13.น้ำตกป่าละอู	4.03	0.84	มาก
14.อุทยานแห่งชาติกุยบุรี	3.30	0.87	ปานกลาง
15.อ่าวแม่รำพึง	3.23	0.87	ปานกลาง
16.อ่าวบางเบิด	2.94	0.88	ปานกลาง
17.น้ำตกเขาอ่อน	2.96	0.95	ปานกลาง
18.อ่าวบ่อทองหลาง	3.02	0.94	ปานกลาง
19.เกาะทะลุ	3.85	0.91	มาก
	3.51	0.52	มาก

จากตาราง 52 พบว่า ผู้ประกอบการเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทั้งจังหวัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.51 และเมื่อแยกวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 2.94 ถึง 4.30 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุด คือ หาดหัวหิน จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคืออุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอดในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.10

2.2 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 53 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1.พระราชวังไกลกังวล	4.12	0.84	มาก
2.สถานีรถไฟหัวหิน	4.20	0.76	มาก
3.อุทยานวิทยาศาสตร์พระจอมเกล้า ณ หว้ากอ	3.43	0.88	มาก
4.อุทยานประวัติศาสตร์ 8 ธันวาคม 2484	3.50	0.83	มาก
5.ด่านสิงขร	3.26	0.87	ปานกลาง
6.วัดกุยบุรี (วัดโบราณอายุกว่า 200 ปี)	4.26	0.80	มากที่สุด
7.พระที่นั่งคูหาคฤหาสน์ถ้าพระยานคร	3.11	0.86	ปานกลาง
8.วัดเขาน้อย อ.ปราณบุรี	2.98	0.84	ปานกลาง
9.ถ้าเขาม้าร้อง อ.บางสะพาน	3.35	1.00	ปานกลาง
	3.59	0.58	มาก

จากตาราง 53 พบว่า กลุ่มตัวอย่างภาคเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทั้งจังหวัดอยู่ในระดับ

เห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.59 และเมื่อแยกวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่สำคัญ พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 2.98 ถึง 4.26 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ วัดกุยบุรี จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือสถานีรถไฟหัวหินในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.20

2.3 งานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 54 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับงานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

งานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญ	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1.งานนมัสการพระบรมสารีริกธาตุ เขาช่องกระจก	3.58	0.95	มาก
2.มหกรรมดนตรีแจ๊สหัวหิน (Hua Hin Jazz Festival)	4.23	0.84	มากที่สุด
3.งานวีรกรรม 8 ธันวาคม 2484	3.40	0.88	ปานกลาง
4.การแข่งขันโปโลช้าง	3.76	0.94	มาก
5.งานมหกรรมว่าวไทยและว่าวนานาชาติ	3.56	0.97	มาก
6.งานแข่งขันเรือใบนานาชาติ	3.65	0.98	มาก
7.งานแข่งขันจักรยานนานาชาติ	3.35	0.84	ปานกลาง
8.งานชบวนพาเหรดรถโบราณ	3.42	0.95	มาก
	3.62	0.65	มาก

จากตาราง 54 ผู้ประกอบการเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทั้งจังหวัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.62 และเมื่อแยกวิเคราะห์งานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.35 ถึง 4.23 งานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญที่

มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดคือ มหกรรมดนตรีแจ๊สหัวหิน จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมา คือ การแข่งขันโปโลช้างในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.76

2.4 กิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 55 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมท่องเที่ยว ที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กิจกรรมการท่องเที่ยว	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. ดำน้ำ ดูปะการัง ที่หาดบ้านกรูด หรือ เกาะทะลุ	4.10	0.76	มาก
2. นั่งเรือชมปลาวาฬที่บ่อนอก	3.63	0.92	มาก
3. เดินป่าในเส้นทางศึกษาธรรมชาติ อ.เขาสามร้อยยอด	3.64	0.85	มาก
4. ล่องเรือและเดินในเส้นทางศึกษาธรรมชาติป่าชายเลน วนอุทยานปราณบุรี	3.52	0.86	มาก
5. คุนกกในพื้นที่ชุ่มน้ำ ในทุ่งสามร้อยยอด	3.65	0.84	มาก
6. คุชังป่าในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี	3.40	0.85	ปานกลาง
7. ล่องเรือชมวิถีชีวิตชาวประมงคลองเขาแดง	3.31	0.85	ปานกลาง
8. ท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมู่บ้านอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า บ้านฝั่งท่า	3.17	0.89	ปานกลาง
9. นั่งเกวียนชมวิถีชาวบ้าน ชมรมการท่องเที่ยวทับสะแก	3.11	0.91	ปานกลาง
10. การล้างพิษในร่างกายหรือดีท็อกซ์ (Detox)/ รับประทานอาหารชีวจัด	3.16	0.99	ปานกลาง
11. การทำสมาธิ/โยคะ	3.21	1.03	ปานกลาง
12. การนวดแผนไทย/การนวดสมุนไพร/นวดน้ำมันหอม (Aroma)/สปา (SPA)	3.76	0.93	มาก
13. การไหว้พระ ทำบุญ ที่เขาช่องกระจก เขาคันกระได	3.45	0.86	มาก
14. การตีกอล์ฟ/การเล่นเรือใบ/ขี่จักรยาน/ตกปลา	3.62	0.90	มาก
	3.50	0.58	มาก

จากตาราง 55 พบว่า ผู้ประกอบการเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทั้งจังหวัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.50 และเมื่อแยกวิเคราะห์กิจกรรมการท่องเที่ยวที่สำคัญพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.11 ถึง 4.10 กิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือการดำน้ำดูปะการังที่หาดบ้านกรูดหรือเกาะทะลุ จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก รองลงมาคือการนวดแผนไทย/การนวดสมุนไพรในระดับเห็นด้วยมากเช่นเดียวกันที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.76

2.5 บริการด้านการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 56 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการด้านการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

บริการด้านการท่องเที่ยว	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. ศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว/แผนที่ท่องเที่ยว/ป้ายบอกทาง	3.75	1.08	มาก
2. การคมนาคมที่สะดวก (รถส่วนตัว/รถโดยสาร/รถไฟ/เครื่องบิน)	4.02	0.88	มาก
3. ร้านอาหาร/ร้านจำหน่ายของที่ระลึก/ร้านค้าต่าง ๆ	3.89	0.99	มาก
4. ที่พักแบบ Homestay/โรงแรม ระดับ 2-5 ดาว	3.97	1.01	มาก
	3.92	0.78	มาก

จากตาราง 56 พบว่า ผู้ประกอบการเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการด้านการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทั้งจังหวัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.92 และเมื่อแยกวิเคราะห์บริการด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเพียงระดับเดียว โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.75 ถึง 4.02 บริการด้านการท่องเที่ยวที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ การคมนาคมที่สะดวก รองลงมาคือที่พักแบบ Homestay/โรงแรม ระดับ 2-5 ดาว ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.97

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค (SWOT) ในการพัฒนา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 57 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์

จุดแข็ง	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. ทรัพยากรท่องเที่ยวมีความหลากหลาย ทั้งแหล่ง ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	4.09	0.77	มาก
2. มีบริการ/สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยว	3.77	0.93	มาก
3. ความสะดวกในการคมนาคม (รถ/รถโดยสาร/รถไฟ/ เครื่องบิน)	3.97	0.84	มาก
4. ท่าเรือที่ตั้งอยู่ใกล้กรุงเทพมหานคร/เป็นจุดแวะพักของ นักท่องเที่ยวก่อนเดินทางสู่ภาคใต้	4.21	0.80	มากที่สุด
5. มีพื้นที่ปลูกสับปะรดมากที่สุดในประเทศและเป็นแหล่งแปรรูป สับปะรดเพื่อการส่งออก	4.24	0.74	มากที่สุด
6. มีโรงงานอุตสาหกรรมเหล็กที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ และ เป็นแหล่งผลิตเหล็กป้อนตลาดโลกติดอันดับ 1 ใน 5	3.69	0.90	มาก
7. มีท่าเรือน้ำลึกที่สามารถรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรม	3.48	0.94	มาก
	3.92	0.58	มาก

จากตาราง 57 พบว่า ผู้ประกอบการเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็น
เท่ากับ 3.92 และเมื่อแยกวิเคราะห์จุดแข็งแต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากถึง
มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.48 ถึง 4.24 จุดแข็งที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ

การเป็นแหล่งปลูกและแปรรูปสับปะรดเพื่อการส่งออก จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านทำเลที่ตั้งในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเช่นเดียวกัน ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.21

3.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 58 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จุดอ่อน	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. ทรัพยากรชายฝั่งและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เสื่อมโทรม	3.65	0.96	มาก
2. มีการรุกรานพื้นที่ป่า ป่าชายเลน สำหรับโรงแรม สนามกอล์ฟ นาุ้ง	3.86	0.84	มาก
3. ขาดการจัดการด้านผังเมือง การควบคุมอาคารในชุมชน/ แหล่งท่องเที่ยว	3.75	0.98	มาก
4. มีถนนสายหลักเพียงสายเดียว สภาพชำรุด ไม่สะดวกและ ไม่ปลอดภัยในการคมนาคมและการขนส่ง	3.79	0.92	มาก
	3.77	0.74	มาก

จากตาราง 58 พบว่า ผู้ประกอบการเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็น เท่ากับ 3.77 และเมื่อแยกวิเคราะห์จุดอ่อนแต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เพียงระดับเดียว โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.65 ถึง 3.86 จุดอ่อนที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูง ที่สุดคือ การรุกรานพื้นที่ป่า รองลงมาคือ การมีถนนสายหลักเพียงสายเดียว ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น เท่ากับ 3.79

3.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 59 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โอกาสในการพัฒนาจังหวัด	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1.พัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับโลก	3.84	0.83	มาก
2.พัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในกลุ่ม จังหวัดภาคกลางตอนล่าง	3.95	0.73	มาก
3.ความตื่นตัวด้านสุขภาพและความสนใจการท่องเที่ยวใน รูปแบบใหม่ ๆ ของนักท่องเที่ยว	3.99	0.71	มาก
4.การจัดตั้งเขตการค้าเสรี (FTA) ช่วยขยายโอกาสในการ ส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร	3.68	0.78	มาก
5.การพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตและแปรรูปสับปะรด ในภูมิภาคเอเชีย	3.95	0.83	มาก
6.โครงการสร้างเส้นทางลัดสู่ภาคใต้ เพิ่มโอกาสด้านการ ท่องเที่ยวและการขนส่งสินค้าสู่ท่าเรือน้ำลึก	3.97	0.79	มาก
7.โครงการก่อสร้างถนนจากมะริด-มุดอง เชื่อมกับด่านสิงขร เพื่อเปิดจุดผ่านแดนถาวร	3.81	0.85	มาก
	3.89	0.56	มาก

จากตาราง 59 พบว่า กลุ่มตัวอย่างภาคเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.89 และเมื่อแยกวิเคราะห์โอกาสในการพัฒนาแต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเพียงระดับเดียว โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.68 ถึง 3.99 โอกาสในการพัฒนาที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดคือ ความตื่นตัวด้านสุขภาพและความสนใจการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ ๆ ของนักท่องเที่ยว รองลงมาคือโครงการสร้างเส้นทางลัดสู่ภาคใต้ ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.97

3.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 60 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

อุปสรรคในการพัฒนาจังหวัด	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. การแข่งขันทางการตลาดเพื่อแย่งชิงนักท่องเที่ยวของประเทศเพื่อนบ้าน	3.45	0.89	มาก
2. สถานการณ์การก่อการร้ายภายในประเทศและทั่วโลก รวมถึงวิกฤตการณ์โรคระบาด	3.29	1.11	ปานกลาง
3. ระบบการค้าเสรี/การแข่งขันด้านการค้าพืชผลทางการเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรมในตลาดโลกเพิ่มมากขึ้น	3.38	0.87	ปานกลาง
4. การรั่วไหลของเงินตราต่างประเทศ ในการซื้อการบริหารจัดการโรงแรมในเครือ (Chain) โรงแรมระดับ 5 ดาว / การจ้างแรงงานต่างชาติ (General Manager/Chef)	3.68	0.96	มาก
5. ธุรกิจของชาวต่างชาติ เช่น ธุรกิจสนามกอล์ฟ ที่พักและบริการท่องเที่ยว	3.67	1.01	มาก
	3.49	0.76	มาก

จากตาราง 60 พบว่า ผู้ประกอบการเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคต่อการพัฒนาของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.49 และเมื่อแยกวิเคราะห์อุปสรรคต่อการพัฒนาแต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.29 ถึง 3.68 อุปสรรคต่อการพัฒนาที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ การรั่วไหลของเงินตราต่างประเทศ ในการซื้อการบริหารจัดการโรงแรมในเครือ (Chain) โรงแรมระดับ 5 ดาว / การจ้างแรงงานต่างชาติ (General Manager/Chef) ในระดับเห็นด้วยมาก รองลงมาคือธุรกิจของชาวต่างชาติ เช่น ธุรกิจสนามกอล์ฟ ที่พัก และบริการท่องเที่ยวในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.67

ส่วนที่ 4 ผลการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัดในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

4.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 61 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วิสัยทัศน์ในการพัฒนาจังหวัด	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1.เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับโลก	3.83	0.87	มาก
2.เป็นศูนย์กลางการจัดงานมหกรรมดนตรีแจ๊สระดับนานาชาติ	4.04	0.84	มาก
3.เมืองน่าอยู่ ปราศจากปัญหาสิ่งแวดล้อม	4.02	0.94	มาก
4.ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.21	0.76	มากที่สุด
5.เป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าของฝากสับปะรดแปรรูป	3.92	0.78	มาก
6.เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเหล็กที่ได้มาตรฐาน และ ตอบสนองตลาดภายในประเทศ	3.66	0.95	มาก
	3.94	0.56	มาก

จากตาราง 61 พบว่า ผู้ประกอบการเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.94 และเมื่อแยกวิเคราะห์วิสัยทัศน์แต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.66 ถึง 4.21 วิสัยทัศน์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ การฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือ การเป็นศูนย์กลางการจัดงานมหกรรมดนตรีแจ๊สระดับนานาชาติ ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.04

4.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 62 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับโลก			
1. เพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว	4.41	0.67	มากที่สุด
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาสภาพแวดล้อมชายฝั่งและสิ่งแวดล้อมเมือง			
2. พัฒนาระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่ง และพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง	4.28	0.77	มากที่สุด
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน			
3. ประชาชนในจังหวัดได้รับการยกระดับให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	4.20	0.81	มาก
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าของฝากสับปะรดแปรรูป			
4. เพิ่มรายได้จากการผลิตสับปะรดแปรรูปเพื่อเป็นสินค้าของฝาก	4.08	0.76	มาก
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 เพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพของอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนาระบบการขนถ่ายสินค้า (Logistic)			
5. เพิ่มรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนา ระบบการขนถ่ายสินค้า	3.79	0.90	มาก
	4.14	0.58	มาก

จากตาราง 62 พบว่า ผู้ประกอบการเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกประเด็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.14 และเมื่อแยกวิเคราะห์ประเด็นยุทธศาสตร์แต่ละประเด็นพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.79 ถึง 4.41 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับโลก โดยการเพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาสภาพแวดล้อมชายฝั่งและสิ่งแวดล้อมเมือง โดยพัฒนาระบบนิเวศ เพิ่ม

ปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่ง และพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเช่นเดียวกัน ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.28

4.7 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างเป้าประสงค์และกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 63 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างเป้าประสงค์และกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เป้าประสงค์และกลยุทธ์	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
เป้าประสงค์ที่ 1 เพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว			
1.สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่	3.70	0.93	มาก
2.พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมให้มีความยั่งยืน	4.44	0.74	มากที่สุด
3.พัฒนามาตรฐานการให้บริการและการรักษาความปลอดภัย	4.35	0.80	มากที่สุด
4.ประชาสัมพันธ์ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ (การจัดทำฐานข้อมูลการท่องเที่ยวทาง Website)	4.27	0.83	มากที่สุด
	4.40	0.73	มากที่สุด
เป้าประสงค์ที่ 2 พื้นฟูระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่งและพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง			
1.ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ	4.38	0.76	มากที่สุด
2.พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่	4.41	0.79	มากที่สุด
	4.40	0.73	มากที่สุด
เป้าประสงค์ที่ 3 ประชาชนในจังหวัดได้รับการยกระดับให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น			
1.ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาของชุมชน	4.29	0.84	มากที่สุด
2.ส่งเสริมและพัฒนา OTOP ที่มีศักยภาพให้เป็น SMEs	4.27	0.78	มากที่สุด
3.สร้างหลักประกันสุขภาพให้กับประชาชน	4.23	0.78	มาก

ตาราง 63 (ต่อ)

เป้าประสงค์และกลยุทธ์	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
4.สร้างโอกาสทางการศึกษา	4.38	0.74	มากที่สุด
	4.32	0.68	มากที่สุด
เป้าประสงค์ที่ 4 เพิ่มรายได้จากการผลิตสับปรดแปรรูปเป็นสินค้าของฝาก			
1.พัฒนาผลิตภัณฑ์สับปรดแปรรูปในรูปแบบใหม่ ๆ	4.14	0.74	มาก
2.ส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์ของฝากสับปรดแปรรูป	4.19	0.72	มาก
	4.18	0.65	มาก
เป้าประสงค์ที่ 5 เพิ่มรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนาระบบการขนส่งสินค้า (Logistic)			
1.สร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมเหล็กและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง	3.93	0.90	มาก
2. ส่งเสริมการขยายกำลังการผลิตอุตสาหกรรมเหล็ก	3.76	0.89	มาก
3. ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ท่าเรือและการขนส่งทางน้ำ	3.92	0.82	มาก
4. สร้างความเข้าใจในการพัฒนาฯ กับชุมชนที่เกี่ยวข้อง	4.07	0.86	มาก
	3.93	0.72	มาก
	4.22	0.53	มากที่สุด

จากตาราง 63 พบว่า ผู้ประกอบการเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.22 และเมื่อแยกวิเคราะห์เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์แต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.93 ถึง 4.40 เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดมี 2 เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากันคือ

- เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่ 1 เพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยกลยุทธ์ที่มีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยสูงที่สุดคือ กลยุทธ์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมให้มีความยั่งยืน ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.44 รองลงมา

คือกลยุทธ์การพัฒนามาตรฐานการให้บริการและการรักษาความปลอดภัย ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.35

- เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่ 2 พื้นฟูระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่งและพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเช่นเดียวกัน โดยกลยุทธ์ที่มีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยสูงที่สุดคือ กลยุทธ์การพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่ ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.41 รองลงมาคือกลยุทธ์การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.38

4.8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 64 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ปี 2549		\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น	
เป้าประสงค์ที่ 1 เพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว					
	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
1.	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว	3%	3.88	0.89	มาก
2.	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว	4.5%	3.90	0.89	มาก
			3.89	0.85	มาก
เป้าประสงค์ที่ 2 พื้นฟูระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่งและพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง					
1.	จำนวนป่าชายเลนที่ได้รับการฟื้นฟูและบำรุงรักษา	50 ไร่	3.96	0.96	มาก
	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
2.	จำนวนท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง	3 เทศบาล	3.83	0.96	มาก
			3.90	0.92	มาก

ตาราง 64 (ต่อ)

เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ปี 2549		\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
เป้าประสงค์ที่ 3 ประชาชนในจังหวัดได้รับการยกระดับให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น				
1.ร้อยละที่ลดลงของครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า จปฐ.	25% (3,405 ครัวเรือน)	3.82	0.93	มาก
2.จำนวนผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ได้รับมาตรฐาน (มผช./ อย./ Q และ HALAL) เพิ่มขึ้น	36 ผลิตภัณฑ์	3.83	0.82	มาก
3.ร้อยละของประชากรวัยเรียนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงเท่าเทียมและต่อเนื่อง	เพิ่มขึ้น 8%	3.80	0.91	มาก
		3.82	0.75	มาก
เป้าประสงค์ที่ 4 เพิ่มรายได้จากการผลิตสับปรอดแปรรูปเป็นสินค้าของฝาก				
1.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สับปรอดแปรรูป	25%	3.84	0.79	มาก
เป้าประสงค์ที่ 5 เพิ่มรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนาระบบการขนถ่ายสินค้า (Logistic)				
1.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็ก	5%	3.58	0.77	มาก
		3.81	0.61	มาก

จากตาราง 64 พบว่า ผู้ประกอบการเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์เชิงตัวชี้วัดของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.81 และเมื่อแยกวิเคราะห์เป้าประสงค์เชิงตัวชี้วัดแต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเพียงระดับเดียว โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.76-3.90 เป้าประสงค์เชิงตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ เป้าประสงค์เชิงตัวชี้วัดที่ 2 ฟันฟูระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่งและพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.90 โดยตัวชี้วัดที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุดคือ จำนวนพื้นที่ป่าชายเลนที่ได้รับการฟื้นฟูและบำรุงรักษาในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.96 รองลงมาคือ จำนวนท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.83

ส่วนที่ 5 ผลการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

5.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ตาราง 65 แสดงความคิดเห็นของภาคเอกชนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1.การจัดการด้านการคมนาคมและสาธารณูปโภค			
1.1.การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงถนนและพัฒนาเส้นทางทาง เดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดให้เชื่อมโยงถึงกัน	3.75	0.99	มาก
1.2.การมีส่วนร่วมในการเร่งพัฒนาปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก ต่าง ๆ เช่น ไฟฟ้า ประปา ในแหล่งท่องเที่ยว	3.66	0.93	มาก
	3.70	0.89	มาก
2.การจัดการด้านที่พักแรมและร้านอาหาร			
2.1.การมีส่วนร่วมในการพัฒนาจัดการด้านการให้บริการที่มี คุณภาพแก่นักท่องเที่ยว	3.98	0.89	มาก
2.2.การมีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานที่พักแรมและร้านอาหารใน จังหวัดให้มีความสะอาดและความปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น	3.98	0.91	มาก
	3.97	0.82	มาก
3.การจัดการแหล่งท่องเที่ยว			
3.1.การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	3.91	0.96	มาก
3.2.การมีส่วนร่วมในการให้ความรู้ในแหล่งท่องเที่ยวให้กับ นักท่องเที่ยว	4.03	0.80	มาก
	3.97	0.83	มาก

ตาราง 65 (ต่อ)

การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
4.การจัดการด้านกิจกรรม			
4.1.การมีส่วนร่วมในด้านการจัดกิจกรรมทางธรรมชาติและผจญภัย	3.93	0.92	มาก
4.2.การมีส่วนร่วมด้านการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม	3.79	0.92	มาก
	3.86	0.85	มาก
5.การจัดการด้านสินค้า			
5.1.การมีส่วนร่วมในการผลิตสินค้าพื้นบ้านและของที่ระลึก	3.71	0.94	มาก
5.2.การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมการตลาด/ การประชาสัมพันธ์สินค้าให้กับนักท่องเที่ยว	3.91	0.77	มาก
	3.81	0.74	มาก
	3.81	0.71	มาก

จากตาราง 65 พบว่า ผู้ประกอบการเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.81 และเมื่อแยกวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แต่ละด้าน พบว่ามีส่วนร่วมมากเท่านั้น โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมตั้งแต่ 3.70 ถึง 3.97 การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมสูงที่สุดมี 2 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ

- ด้านการจัดการแหล่งท่องเที่ยว จัดอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก โดยด้านที่มีส่วนร่วมสูงที่สุดคือ การมีส่วนร่วมในการให้ความรู้แหล่งท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยว ในระดับการมีส่วนร่วมมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.03

- ด้านการจัดการด้านที่พักแรมและร้านอาหาร จัดอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก คือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาจัดการด้านการให้บริการที่มีคุณภาพแก่นักท่องเที่ยว และการมีส่วนร่วมใน

การพัฒนาสถานที่พักผ่อนและร้านอาหารในจังหวัดให้มีความสะอาดและความปลอดภัยเพิ่มขึ้น ทั้งสองด้านจัดอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.98 เท่ากัน

5.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวต่อปี

ตาราง 66 แสดงความคิดเห็นของภาคเอกชนเกี่ยวกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เหมาะสมที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ต่อปี

ปริมาณนักท่องเที่ยวที่เหมาะสมต่อปี	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 500,000 คน	5	4.8
500,000-800,000 คน	10	9.5
800,000-1,100,000 คน	30	28.6
1,100,000-1,400,000 คน	17	16.2
มากกว่า 1,400,000	43	41.0

จากตาราง 66 พบว่า ผู้ประกอบการเอกชนส่วนใหญ่ ต้องการให้มีปริมาณนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มากกว่า 1,400,000 คน/ปี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 41.0 รองลงมา ร้อยละ 28.6 คิดว่าควรจะมีปริมาณนักท่องเที่ยว 800,000-1,000,000 คน/ปี

5.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการการสนับสนุนด้านการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยว

ตาราง 67 แสดงความคิดเห็นของภาคเอกชนเกี่ยวกับความต้องการการสนับสนุนด้านการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยว

ประเภทธุรกิจด้านการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
มัคคุเทศก์	72	67.9
ร้านขายอาหาร	56	52.8
นวดแผนไทย	41	38.7
นำชมพืชผลทางการเกษตร	49	46.2
โฮมสเตย์ (Homestay)	59	55.7
รีสอร์ท/ โรงแรม	36	34.0
บริการรถเช่า/เรือเช่า	50	47.2
ร้านขายสินค้าของที่ระลึก/สินค้า OTOP	60	56.6
Spa/นวดและอบสมุนไพร	60	56.6
อื่น ๆ	10	9.4

จากตาราง 67 พบว่า ผู้ประกอบการเอกชนที่มีความต้องการการสนับสนุนด้านการประกอบธุรกิจท่องเที่ยวอันดับแรก คือ มัคคุเทศก์ คิดเป็นร้อยละ 67.9 รองลงมาคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ ร้านขายสินค้าของที่ระลึก/สินค้า OTOP และ SPA นวดและอบสมุนไพร โดยมีสัดส่วนร้อยละ 56.6 เท่ากัน

2.4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) และนำข้อมูลที่รวบรวมได้ในส่วนนี้มาวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา ในรูปของการกระจายร้อยละและการแจกแจงความถี่ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้มีจำนวนทั้งสิ้น 111 ราย สามารถสรุปผลการศึกษาออกเป็น 5 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา สถานภาพทางสังคม และรายได้

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ 4 ผลการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และ
ตัวชี้วัดในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ 5 ผลการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิง
อนุรักษ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มเจ้าหน้าที่ภาครัฐ

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มเจ้าหน้าที่ภาครัฐ

ตาราง 68 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ภาครัฐ

	ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	60	54.1
	หญิง	51	45.9
อายุ	18 – 24 ปี	10	9.1
	25 – 34 ปี	39	35.5
	35 – 44 ปี	34	30.9
	45 – 54 ปี	22	20.0
	55 – ปีขึ้นไป	5	4.5
สถานภาพ	โสด	44	39.6
	สมรส	64	57.7
	หย่าร้าง	3	2.7
การศึกษา	มัธยมต้น	3	2.7
	มัธยมปลาย	12	10.9
	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ป.ว.ช.)	3	2.7
	อนุปริญญา	16	14.5
	ปริญญาตรี	58	52.7
	ปริญญาโท	14	12.7
	ปริญญาเอก	2	1.8

ตาราง 68 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
รับราชการ	106	95.5
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	4.5
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	1	0.9
5,001-10,000 บาท	50	45.0
10,001-15,000 บาท	20	18.0
15,001-20,000 บาท	22	19.8
20,001-25,000 บาท	8	7.2
มากกว่า 25,000 บาท	10	9.0

จากตาราง 68 สัดส่วนของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ทั้ง 2 เพศ มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ เพศชายร้อยละ 54.1 และเพศหญิงร้อยละ 45.9 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีอายุอยู่วัยกลางคนคือ 25-44 ปี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 66.4 โดยมีสัดส่วนกลุ่มอายุ 25-34 ปีและ 35-44 ปีใกล้เคียงกันคือร้อยละ 35.5 และ 30.9 ตามลำดับ ส่วนสถานภาพการสมรสของกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ภาครัฐแตกต่างจากกลุ่มอื่นคือ มีสถานภาพสมรสแล้วมากกว่า คิดเป็นร้อยละ 57.7 แม้ว่าจะมีการหย่าร้างร้อยละ 2.7 ก็ตาม ส่วนที่เหลือร้อยละ 39.6 เป็นคนโสด

เจ้าหน้าที่ภาครัฐประมาณครึ่งหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 52.7 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ในขณะที่การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีร้อยละ 14.5 ในกลุ่มเจ้าหน้าที่ภาครัฐมีสัดส่วนผู้มีการศึกษาน้อยกว่าระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มอื่น นั่นคือมีถึงร้อยละ 32.6

เจ้าหน้าที่ภาครัฐ ร้อยละ 95.5 รับราชการ มีเพียงส่วนน้อยร้อยละ 4.5 เท่านั้นที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐวิสาหกิจ เจ้าหน้าที่ภาครัฐส่วนใหญ่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 45.0 กลุ่มที่มีสัดส่วนใกล้เคียงกันคือมีรายได้ 10,001-15,000 บาท และรายได้ 15,001-20,000 บาท โดยมีสัดส่วนร้อยละ 18.0 และ 19.8 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 : ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2.1 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 69 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1.หาดหัวหิน	4.23	1.19	มากที่สุด
2.วนอุทยานปราณบุรี	3.67	0.79	มาก
3.อ่าวประจวบ	3.54	0.83	มาก
4.อ่าวมะนาว	4.13	0.77	มาก
5.อุทยานแห่งชาติหาดวนกร	3.49	0.80	มาก
6.หาดบ้านกรูด	3.76	0.82	มาก
7.สวนสนประดิพัทธ์	3.90	0.75	มาก
8.หาดแหลมศาลา	3.32	0.72	ปานกลาง
9.หาดสามพระยา	3.30	0.69	ปานกลาง
10.อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด	4.17	0.74	มาก
11.เขาช่องกระฉก	3.63	0.84	มาก
12.น้ำตกห้วยยาง	3.54	0.77	มาก
13.น้ำตกป่าละอู	4.00	0.83	มาก
14.อุทยานแห่งชาติกุยบุรี	3.51	0.88	มาก
15.อ่าวแม่รำพึง	3.27	0.83	ปานกลาง

ตาราง 69 (ต่อ)

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
16.อ่าวบางเบิด	3.06	0.83	ปานกลาง
17.น้ำตกซาอ้อน	3.02	0.88	ปานกลาง
18.อ่าวป้อทองหลาง	3.15	0.82	ปานกลาง
19.เกาะทะเล	3.96	0.93	มาก
	3.63	0.45	มาก

จากตาราง 69 พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทั้งจังหวัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความความคิดเห็นเท่ากับ 3.63 และเมื่อแยกวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญ พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.02 ถึง 4.23 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ หาดหัวหิน จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคืออุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอดในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.17

2.2 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 70 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1.พระราชวังไกลกังวล	3.91	0.97	มาก
2.สถานีรถไฟหัวหิน	4.47	0.70	มากที่สุด
3.อุทยานวิทยาศาสตร์พระจอมเกล้า ณ หว้ากอ	3.59	0.96	มาก
4.อุทยานประวัติศาสตร์ 8 ธันวาคม 2484	3.61	0.98	มาก
5.ด่านสิงขร	3.45	0.95	มาก
6.วัดกุยบุรี (วัดโบราณอายุกว่า 200 ปี)	4.47	0.80	มากที่สุด
7.พระที่นั่งคูหาคฤหาสน์ถ้าพระยานคร	2.99	0.90	ปานกลาง
8.วัดเขาน้อย อ.ปราณบุรี	2.99	0.80	ปานกลาง
9.ถ้าเขาม้าร้อง อ.บางสะพาน	3.23	0.97	ปานกลาง
	3.64	0.62	มาก

จากตาราง 70 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทั้งจังหวัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.64 และเมื่อแยกวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่สำคัญพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 2.99 ถึง 4.47 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดมี 2 แห่งคือ สถานีรถไฟหัวหิน และวัดกุยบุรี ทั้งคู่จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

2.3 งานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 71 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับงานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

งานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญ	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1.งานนมัสการพระบรมสารีริกธาตุ เขาช่องกระจก	3.83	0.90	มาก
2.มหกรรมดนตรีแจ๊สหัวหิน (Hua Hin Jazz Festival)	3.66	1.08	มาก
3.งานวีรกรรม 8 ธันวาคม 2484	3.63	0.95	มาก
4.การแข่งขันโปโลช้าง	3.40	0.91	ปานกลาง
5.งานมหกรรมว่าวไทยและว่าวนานาชาติ	3.44	0.94	มาก
6.งานแข่งขันเรือใบนานาชาติ	3.61	0.99	มาก
7.งานแข่งขันจักรยานนานาชาติ	3.36	0.82	ปานกลาง
8.งานชบวนพาเหรดรถโบราณ	3.34	0.97	ปานกลาง
	3.52	0.69	มาก

จากตาราง 71 เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทั้งจังหวัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความความคิดเห็นเท่ากับ 3.52 และเมื่อแยกวิเคราะห์งานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.34 -3.83 งานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ งานนมัสการพระบรมสารีริกธาตุ เขาช่องกระจก จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก รองลงมา คือ มหกรรมดนตรีแจ๊สหัวหิน จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.66

2.4 กิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 72 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กิจกรรมการท่องเที่ยว	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. ดำน้ำ ดูปะการัง ที่หาดบ้านกรูด หรือ เกาะทะลุ	4.32	0.82	มากที่สุด
2. นั่งเรือชมปลาวาฬที่บ่อนอก	3.46	0.93	มาก
3. เดินป่าในเส้นทางศึกษาธรรมชาติ อ.เขาสามร้อยยอด	3.66	0.85	มาก
4. ล่องเรือและเดินในเส้นทางศึกษาธรรมชาติป่าชายเลน วนอุทยานปราณบุรี	3.63	0.80	มาก
5. ดูนกในพื้นที่ชุ่มน้ำ ในทุ่งสามร้อยยอด	3.80	0.91	มาก
6. ดูช้างป่าในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี	3.58	0.92	มาก
7. ล่องเรือชมวิถีชีวิตชาวประมงคลองเขาแดง	3.40	0.81	ปานกลาง
8. ท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมู่บ้านอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า บ้านฝั่งท่า	3.20	0.85	ปานกลาง
9. นั่งเกวียนชมวิถีชาวบ้าน ชมรมการท่องเที่ยวทัตตะแก	3.01	0.81	ปานกลาง
10. การล้างพิษในร่างกายหรือดีท็อกซ์ (Detox)/ รับประทานอาหารชีวจิต	2.91	0.92	ปานกลาง
11. การทำสมาธิ/โยคะ	3.02	0.95	ปานกลาง
12. การนวดแผนไทย/การนวดสมุนไพร/นวดน้ำมันหอม (Aroma)/สปา (Spa)	3.66	0.90	มาก
13. การไหว้พระ ทำบุญ ที่เขาช่องกระจก เขาคันกระได	3.59	0.82	มาก
14. การตีกอล์ฟ/การเล่นเรือใบ/ขี่จักรยาน/ตกปลา	3.59	0.89	มาก
	3.49	0.57	มาก

จากตาราง 72 พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทั้งจังหวัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความความคิดเห็นเท่ากับ 3.49 และเมื่อแยกวิเคราะห์กิจกรรมการท่องเที่ยวที่สำคัญพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 2.91 ถึง 4.32 กิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดคือ การดำน้ำดูปะการังที่หาดบ้านกรูดหรือเกาะทะลุ จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือ การดูนกในพื้นที่ชุ่มน้ำ ทุ่งสามร้อยยอดในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.80

2.5 บริการด้านการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 73 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการด้านการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

บริการด้านการท่องเที่ยว	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. ศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว/แผนที่ท่องเที่ยว/ ป้ายบอกทาง	3.83	0.92	มาก
2. การคมนาคมที่สะดวก (รถส่วนตัว/รถโดยสาร/รถไฟ/ เครื่องบิน)	3.95	0.88	มาก
3. ร้านอาหาร/ร้านจำหน่ายของที่ระลึก/ร้านค้าต่าง ๆ	3.77	0.83	มาก
4. ที่พักแบบ Homestay/โรงแรม ระดับ 2-5 ดาว	3.71	1.11	มาก
	3.82	0.71	มาก

จากตาราง 73 พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการด้านการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทั้งจังหวัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความความคิดเห็นเท่ากับ 3.82 และเมื่อแยกวิเคราะห์บริการด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเพียงระดับเดียว โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.71 ถึง 3.95 บริการด้านการท่องเที่ยวที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดคือ การคมนาคมที่สะดวก รองลงมาคือศูนย์บริการนักท่องเที่ยว/แผนที่ท่องเที่ยว/ป้ายบอกทาง ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.83

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค (SWOT) ในการพัฒนา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 74 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์

จุดแข็ง	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. ทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย ทั้งแหล่ง ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	4.47	0.66	มากที่สุด
2. มีบริการ/สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยว	3.73	0.82	มาก
3. ความสะดวกในการคมนาคม (รถ/รถโดยสาร/รถไฟ/ เครื่องบิน)	3.90	0.88	มาก
4. ท่าเรือที่ตั้งอยู่ใกล้กรุงเทพมหานคร/เป็นจุดแวะพักของ นักท่องเที่ยวก่อนเดินทางสู่ภาคใต้	4.14	0.87	มาก
5. มีพื้นที่ปลูกสับปะรดมากที่สุดและเป็นแหล่งแปรรูป สับปะรดเพื่อการส่งออก	4.38	0.83	มากที่สุด
6. มีโรงงานอุตสาหกรรมเหล็กที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ และ เป็นแหล่งผลิตเหล็กป้อนตลาดโลกติดอันดับ 1 ใน 5	4.06	0.91	มาก
7. มีท่าเรือน้ำลึกที่สามารถรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรม	3.86	0.86	มาก
	4.08	0.54	มาก

จากตาราง 74 พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความ
คิดเห็นเท่ากับ 4.08 และเมื่อแยกวิเคราะห์จุดแข็งแต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากถึง
มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.73-4.47 จุดแข็งที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ
ความหลากหลายในทรัพยากรท่องเที่ยวจัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือ การเป็นแหล่ง

ปลูกและแปรรูปสับปะรดเพื่อการส่งออก ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.38

3.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 75 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จุดอ่อน	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. ทรัพยากรชายฝั่งและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เสื่อมโทรม	3.38	0.99	ปานกลาง
2. มีการรุกรานพื้นที่ป่า ป่าชายเลน สำหรับโรงแรม สนามกอล์ฟ นาุ้ง	3.78	0.97	มาก
3. ขาดการจัดการด้านผังเมือง การควบคุมอาคารในชุมชน/ แหล่งท่องเที่ยว	3.71	0.99	มาก
4. มีถนนสายหลักเพียงสายเดียว สภาพชำรุด ไม่สะดวกและ ไม่ปลอดภัยในการคมนาคมและการขนส่ง	3.60	1.15	มาก
	3.62	0.85	มาก

จากตาราง 75 พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดประจวบฯ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.62 และเมื่อแยกวิเคราะห์จุดอ่อนแต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.38-3.78 จุดอ่อนที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ การรุกรานพื้นที่ป่า จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก รองลงมาคือการขาดการจัดการด้านผังเมือง ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.71

3.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 76 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โอกาสในการพัฒนาจังหวัด	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1.พัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับโลก	4.05	0.85	มาก
2.พัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง	4.17	0.78	มาก
3.ความตื่นตัวด้านสุขภาพและความสนใจการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ ๆ ของนักท่องเที่ยว	3.93	0.76	มาก
4.การจัดตั้งเขตการค้าเสรี (FTA) ช่วยขยายโอกาสในการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร	3.70	0.77	มาก
5.การพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตและแปรรูปสับปะรดในภูมิภาคเอเชีย	4.23	0.74	มากที่สุด
6.โครงการสร้างเส้นทางลัดสู่ภาคใต้ เพิ่มโอกาสด้านการท่องเที่ยวและการขนส่งสินค้าสู่ท่าเรือน้ำลึก	4.10	0.81	มาก
7.โครงการก่อสร้างถนนจากมะริด-มุดอง เชื่อมกับด้านสิงขร เพื่อเปิดจุดผ่านแดนถาวร	3.87	0.83	มาก
	4.01	0.53	มาก

จากตาราง 76 พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.01 และเมื่อแยกวิเคราะห์โอกาสในการพัฒนาแต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.70-4.23 โดยโอกาสในการพัฒนาที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดและอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเพียงด้านเดียวคือ การพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตและแปรรูปสับปะรดในภูมิภาคเอเชีย รองลงมาคือการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.17

3.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 77 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

อุปสรรคในการพัฒนาจังหวัด	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. การแข่งขันทางการตลาดเพื่อแย่งชิงนักท่องเที่ยวของประเทศเพื่อนบ้าน	3.46	0.89	มาก
2. สถานการณ์การก่อการร้ายภายในประเทศและทั่วโลก รวมถึงวิกฤตการณ์โรคระบาด	3.05	1.19	ปานกลาง
3. ระบบการค้าเสรี/การแข่งขันด้านการค้าพืชผลทางการเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรมในตลาดโลกเพิ่มมากขึ้น	3.33	0.77	ปานกลาง
4. การรั่วไหลของเงินตราต่างประเทศ ในการซื้อการบริหารจัดการโรงแรมในเครือ (Chain) โรงแรมระดับ 5 ดาว / การจ้างแรงงานต่างชาติ (General Manager/Chef)	3.37	0.98	ปานกลาง
5. ธุรกิจของชาวต่างชาติ เช่น ธุรกิจสนามกอล์ฟ ที่พักและบริการท่องเที่ยว	3.50	1.04	มาก
	3.34	0.70	ปานกลาง

จากตาราง 77 พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคต่อการพัฒนาของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความความคิดเห็นเท่ากับ 3.34 และเมื่อแยกวิเคราะห์อุปสรรคต่อการพัฒนาแต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.05 ถึง 3.50 อุปสรรคต่อการพัฒนาที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ ธุรกิจของชาวต่างชาติ เช่น ธุรกิจสนามกอล์ฟ ที่พัก และบริการท่องเที่ยวจัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก รองลงมาคือการแข่งขันทางการตลาดเพื่อแย่งชิงนักท่องเที่ยวของประเทศเพื่อนบ้าน ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.46

ส่วนที่ 4 ผลการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัดในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

4.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 78 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วิสัยทัศน์ในการพัฒนาจังหวัด	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับโลก	4.13	0.86	มาก
2. เป็นศูนย์กลางการจัดงานมหกรรมดนตรีแจ๊สระดับนานาชาติ	3.65	0.97	มาก
3. เมืองน่าอยู่ ปราศจากปัญหาสิ่งแวดล้อม	4.14	0.85	มาก
4. พื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.31	0.80	มากที่สุด
5. เป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าของฝากสับปะรดแปรรูป	4.27	0.72	มากที่สุด
6. เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเหล็กที่ได้มาตรฐาน และ ตอบสนองตลาดภายในประเทศ	4.06	0.90	มาก
	4.09	0.59	มาก

จากตาราง 78 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.09 และเมื่อแยกวิเคราะห์วิสัยทัศน์แต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.65 ถึง 4.31 วิสัยทัศน์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ การฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมา คือ การเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าของฝากสับปะรดแปรรูป ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.27

4.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 79 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับโลก			
1. เพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว	4.39	0.73	มากที่สุด
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาสภาพแวดล้อมชายฝั่งและสิ่งแวดล้อมเมือง			
2. พื้นฟูระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่ง และพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง	4.35	0.67	มากที่สุด
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน			
3. ประชาชนในจังหวัดได้รับการยกระดับให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	4.21	0.83	มากที่สุด
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาให้เป็นแหล่งผลิตสินค้าของฝากสับปะรดแปรรูป			
4. เพิ่มรายได้จากการผลิตสับปะรดแปรรูปเป็นสินค้าของฝาก	4.32	0.71	มากที่สุด
5. สินค้าสับปะรดแปรรูปมีคุณภาพและมาตรฐานการผลิตสูงขึ้น	4.18	0.82	มาก
	4.25	0.70	มากที่สุด
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 เพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพของอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนา ระบบการขนถ่ายสินค้า (Logistic)			
6. เพิ่มรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนาระบบการขนถ่ายสินค้า	4.01	0.86	มาก
	4.24	0.57	มากที่สุด

จากตาราง 79 พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกประเด็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเห็นเท่ากับ 4.24 และเมื่อแยกวิเคราะห์ประเด็นยุทธศาสตร์แต่ละประเด็นพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดแทบทุกประเด็น ยกเว้นประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 เพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพของอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนาระบบการขนถ่ายสินค้าที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.01 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดคือ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับโลก โดยการเพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.39 รองลงมาคือประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาสภาพแวดล้อมชายฝั่งและสิ่งแวดล้อมเมือง โดยฟื้นฟูระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่ง และพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เช่นเดียวกัน ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.35

4.9 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างเป้าประสงค์และกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 80 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างเป้าประสงค์และกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เป้าประสงค์และกลยุทธ์	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
เป้าประสงค์ที่ 1 เพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว			
1.สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่	3.75	0.84	มาก
2.พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมให้มีความยั่งยืน	4.64	0.58	มากที่สุด
3.พัฒนามาตรฐานการให้บริการและการรักษาความปลอดภัย	4.40	0.62	มากที่สุด
4.ประชาสัมพันธ์ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ (การจัดทำฐานข้อมูลการท่องเที่ยวทาง Website)	4.38	0.74	มากที่สุด
	4.50	0.58	มากที่สุด
เป้าประสงค์ที่ 2 ฟื้นฟูระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่งและพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง			
1.ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ	4.50	0.70	มากที่สุด
2.พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่	4.51	0.63	มากที่สุด
	4.50	0.58	มากที่สุด
เป้าประสงค์ที่ 3 ประชาชนในจังหวัดได้รับการยกระดับให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น			
1.ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาของชุมชน	4.49	0.63	มากที่สุด
2.ส่งเสริมและพัฒนา OTOP ที่มีศักยภาพให้เป็น SMEs	4.28	0.69	มากที่สุด

ตาราง 80 (ต่อ)

เป้าประสงค์และกลยุทธ์	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
3.สร้างหลักประกันสุขภาพให้กับประชาชน	4.29	0.84	มาก
4.สร้างโอกาสทางการศึกษา	4.48	0.67	มากที่สุด
	4.39	0.57	มากที่สุด
เป้าประสงค์ที่ 4 เพิ่มรายได้จากการผลิตสับประรดแปรรูปเป็นสินค้าของฝาก			
1.พัฒนาผลิตภัณฑ์สับประรดแปรรูปในรูปแบบใหม่	4.44	0.66	มากที่สุด
2.ส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์ของฝากสับประรดแปรรูป	4.41	0.64	มากที่สุด
เป้าประสงค์ที่ 5 เพิ่มรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนาระบบการขนถ่ายสินค้า (Logistic)			
1.สร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมเหล็กและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง	4.07	0.88	มาก
2.ส่งเสริมการขยายกำลังการผลิตอุตสาหกรรมเหล็ก	3.92	0.89	มาก
3.ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ท่าเรือและการขนส่งทางน้ำ	4.19	0.84	มาก
4.สร้างความเข้าใจในการพัฒนาฯ กับชุมชนที่เกี่ยวข้อง	4.24	0.82	มากที่สุด
	4.11	0.69	มาก
	4.31	0.45	มากที่สุด

จากตาราง 80 พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความความคิดเห็นเท่ากับ 4.31 และเมื่อแยกวิเคราะห์เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์แต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 4.11-4.50 เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดมี 2 เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากัน คือ

- เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่ 1 เพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยกลยุทธ์ที่มีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยสูงที่สุดคือ กลยุทธ์พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมให้มีความยั่งยืน ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.64 รองลงมา คือ กลยุทธ์พัฒนามาตรฐานการให้บริการและการรักษาความปลอดภัย ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.40

- เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่ 2 พื้นฟูระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่งและพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเช่นเดียวกัน โดยกลยุทธ์ที่มีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยสูงที่สุดคือ กลยุทธ์การพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่ ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.51 รองลงมาคือกลยุทธ์การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.50

4.10 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 81 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ปี 2549		\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น	
เป้าประสงค์ที่ 1 เพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว					
	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
1.	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว	3%	4.00	0.92	มาก
2.	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว	4.5%	4.08	0.89	มาก
			4.04	0.87	มาก
เป้าประสงค์ที่ 2 พื้นฟูระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่งและพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง					
	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
1.	จำนวนป่าชายเลนที่ได้รับการฟื้นฟูและบำรุงรักษา	50 ไร่	3.95	0.88	มาก
2.	จำนวนท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง	3 เทศบาล	3.89	0.87	มาก
			3.92	0.82	มาก

ตาราง 81 (ต่อ)

เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ปี 2549		\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
เป้าประสงค์ที่ 3 ประชาชนในจังหวัดได้รับการยกระดับให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น				
1.ร้อยละที่ลดลงของครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า จปฐ.	25% (3,405 ครัวเรือน)	3.86	0.88	มาก
2.จำนวนผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ได้รับมาตรฐาน (มผช./ อย./ Q และ HALAL) เพิ่มขึ้น	36 ผลิตภัณฑ์	3.87	0.84	มาก
3.ร้อยละของประชากรวัยเรียนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงเท่าเทียมและต่อเนื่อง	เพิ่มขึ้น 8%	3.94	0.91	มาก
		3.89	0.79	มาก
เป้าประสงค์ที่ 4 เพิ่มรายได้จากการผลิตสับประรดแปรรูปเป็นสินค้าของฝาก				
1.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์แปรรูปสับประรด	25%	4.00	0.83	มาก
เป้าประสงค์ที่ 5 เพิ่มรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนาระบบการขนถ่ายสินค้า (Logistic)				
	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย		
1.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็ก	5%	3.72	0.89	มาก
		3.92	0.68	มาก

จากตาราง 81 พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์เชิงตัวชี้วัดของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.92 และเมื่อแยกวิเคราะห์เป้าประสงค์เชิงตัวชี้วัดแต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเพียงระดับเดียว โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตั้งแต่ 3.89-4.04 เป้าประสงค์เชิงตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ เป้าประสงค์เชิงตัวชี้วัดที่ 1 การเพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.04 โดยตัวชี้วัดที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุดคือ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.08 รองลงมาคือ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.00

ส่วนที่ 5 ผลการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

5.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ตาราง 82 แสดงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1.การจัดการด้านการคมนาคมและสาธารณูปโภค			
1.1.การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงถนนและพัฒนาเส้นทาง เดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดให้เชื่อมโยงถึงกัน	3.68	1.12	มาก
1.2.การมีส่วนร่วมในการเร่งพัฒนาปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก ต่าง ๆ เช่น ไฟฟ้า ประปา ในแหล่งท่องเที่ยว	3.62	1.08	มาก
	3.65	1.06	มาก
2.การจัดการด้านที่พักแรมและร้านอาหาร			
2.1.การมีส่วนร่วมในการพัฒนาจัดการด้านการให้บริการที่มี คุณภาพแก่นักท่องเที่ยว	3.99	0.92	มาก
2.2 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานที่พักแรมและร้านอาหารใน จังหวัดให้มีความสะอาดและความปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น	3.85	1.01	มาก
	3.92	0.91	มาก
3.การจัดการแหล่งท่องเที่ยว			
3.1.การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	4.09	0.94	มาก
3.2.การมีส่วนร่วมในการให้ความรู้ในแหล่งท่องเที่ยวให้กับ นักท่องเที่ยว	4.06	0.88	มาก
	4.09	0.86	มาก

ตาราง 82 (ต่อ)

การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
4.การจัดการด้านกิจกรรม			
4.1.การมีส่วนร่วมในด้านการจัดกิจกรรมทางธรรมชาติและผจญภัย	4.03	0.98	มาก
4.2.การมีส่วนร่วมด้านการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม	3.72	1.15	มาก
	3.87	0.99	มาก
5.การจัดการด้านสินค้า			
5.1.การมีส่วนร่วมในการผลิตสินค้าพื้นบ้านและของที่ระลึก	3.71	1.11	มาก
5.2.การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมการตลาด/ การประชาสัมพันธ์สินค้าให้กับนักท่องเที่ยว	3.91	0.93	มาก
	3.80	0.92	มาก
	3.88	0.85	มาก

จากตาราง 82 พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.88 และเมื่อแยกวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แต่ละด้าน พบว่ามีส่วนร่วมมากเพียงระดับเดียว โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมตั้งแต่ 3.65 ถึง 4.09 การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุด 2 อันดับแรก คือ

- ด้านการจัดการแหล่งท่องเที่ยว จัดอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก โดยด้านที่มีส่วนร่วมสูงที่สุดคือ การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในระดับการมีส่วนร่วมมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.09
- ด้านการจัดการด้านที่พักแรมและร้านอาหาร จัดอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก คือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาจัดการด้านการให้บริการที่มีคุณภาพแก่นักท่องเที่ยว จัดอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.99

5.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวต่อปี

ตาราง 83 แสดงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐเกี่ยวกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เหมาะสมที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ต่อปี

ปริมาณนักท่องเที่ยวที่เหมาะสมต่อปี	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 500,000 คน	2	1.8
500,000-800,000 คน	11	10.1
800,000-1,100,000 คน	12	11.0
1,100,000-1,400,000 คน	15	13.8
มากกว่า 1,400,000	69	63.3

จากตาราง 83 พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐ ต้องการให้มีปริมาณนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวมากกว่า 1,400,000 คนปี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 63.3 รองลงมา ร้อยละ 13.8 คิดว่า ควรจะมีนักท่องเที่ยว 1,100,000-1,400,000 คนต่อปี

5.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนด้านการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยว

ตาราง 84 แสดงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐเกี่ยวกับการสนับสนุนด้านการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยว

ประเภทธุรกิจด้านการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
มัคคุเทศก์	79	71.2
ร้านขายอาหาร	58	52.3
นวดแผนไทย	64	57.7
นำชมพืชผลทางการเกษตร	66	59.5
โฮมสเตย์ (Homestay)	53	47.7
รีสอร์ท/ โรงแรม	39	35.1
บริการรถเช่า/เรือเช่า	64	57.7
ร้านขายสินค้าของที่ระลึก/สินค้า OTOP	74	66.7
Spa/นวดและอบสมุนไพร	73	65.8
อื่นๆ	2	1.8

จากตาราง 84 พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่าการสนับสนุนด้านการประกอบธุรกิจท่องเที่ยว 3 อันดับแรก คือ มัคคุเทศก์ คิดเป็นร้อยละ 71.2 ร้านขายสินค้าของที่ระลึก/สินค้า OTOP มีสัดส่วนร้อยละ 66.7 และ Spa/นวดและอบสมุนไพร คิดเป็นร้อยละ 65.8 หากมองในภาพรวมแล้ว พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐต้องการให้มีการสนับสนุนการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยวเกินกว่าครึ่งหนึ่งในทุกประเภทธุรกิจ ยกเว้น โรงแรมและโฮมสเตย์

2.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม

ในส่วนนี้เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ได้แก่ นักท่องเที่ยว ประชาชน ผู้ประกอบการเอกชน และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยว การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก แผนยุทธศาสตร์ และแนวทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งการศึกษานี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยข้อมูลที่รวบรวมได้ในส่วนนี้นำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา ในรูปของการกระจายร้อยละและการแจกแจงความถี่ ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

- ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาคิดเห็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- ส่วนที่ 3 ผลการศึกษากับประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัดในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- ส่วนที่ 4 ผลการศึกษาคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

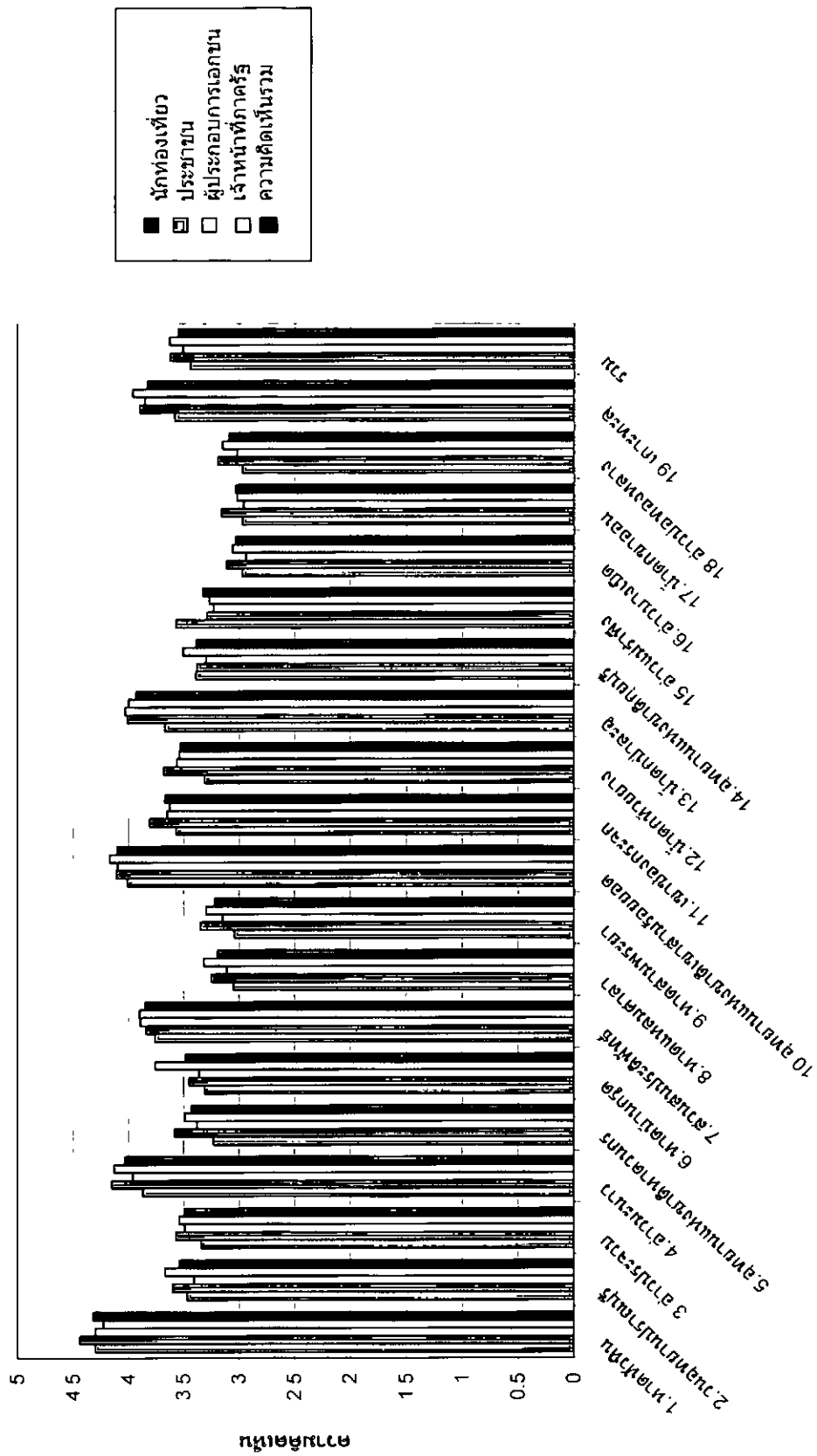
ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.1 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 85 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกรุปตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	นักท่องเที่ยว			ประชาชน			เจ้าหน้าที่รัฐ			ความคิดเห็นรวม					
	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น			
1.หาดหัวหิน	4.3	0.74	มากที่สุด	4.44	0.76	มากที่สุด	4.30	0.92	มากที่สุด	4.23	1.19	มากที่สุด	4.32	0.92	มากที่สุด
2.วนอุทยานปราณบุรี	3.47	0.78	มาก	3.60	0.74	มาก	3.41	0.75	มาก	3.67	0.79	มาก	3.54	0.77	มาก
3.อ่าวประจวบ	3.34	0.86	ปานกลาง	3.57	0.77	มาก	3.49	0.84	มาก	3.54	0.83	มาก	3.49	0.82	มาก
4.อ่าวมะนาว	3.87	0.87	มาก	4.15	0.76	มาก	3.96	0.75	มาก	4.13	0.77	มาก	4.03	0.79	มาก
5.อุทยานแห่งชาติหาดวนกร	3.23	0.91	ปานกลาง	3.58	0.77	มาก	3.38	0.84	ปานกลาง	3.49	0.80	มาก	3.43	0.83	มาก
6.หาดบ้านอู๊ด	3.31	0.92	ปานกลาง	3.45	0.75	มาก	3.36	0.77	ปานกลาง	3.76	0.82	มาก	3.48	0.83	มาก
7.สวนสนประดิพัทธ์	3.76	0.99	มาก	3.84	0.86	มาก	3.89	0.78	มาก	3.90	0.75	มาก	3.85	0.84	มาก
8.หาดแหลมศาลา	3.05	0.93	ปานกลาง	3.25	0.84	ปานกลาง	3.11	0.79	ปานกลาง	3.32	0.72	ปานกลาง	3.19	0.83	ปานกลาง
9.หาดสามพระยา	3.04	0.97	ปานกลาง	3.35	0.85	ปานกลาง	3.15	0.73	ปานกลาง	3.30	0.69	ปานกลาง	3.22	0.82	ปานกลาง
10.อุทยานแห่งชาติเขาสาร้อยยอด	4.01	0.85	มาก	4.11	0.81	มาก	4.10	0.82	มาก	4.17	0.74	มาก	4.10	0.80	มาก
11.เขาช่องกระจาก	3.57	0.93	มาก	3.81	0.90	มาก	3.65	0.83	มาก	3.63	0.84	มาก	3.67	0.88	มาก
12.น้ำตกห้วยยาง	3.31	0.95	ปานกลาง	3.68	0.85	มาก	3.56	0.79	มาก	3.54	0.77	มาก	3.53	0.85	มาก
13.น้ำตกป่าละอู	3.67	0.99	มาก	4.01	0.77	มาก	4.03	0.84	มาก	4.00	0.83	มาก	3.93	0.87	มาก
14.อุทยานแห่งชาติกุยบุรี	3.39	0.86	ปานกลาง	3.38	0.82	ปานกลาง	3.30	0.87	ปานกลาง	3.51	0.88	มาก	3.39	0.85	ปานกลาง
15.อ่าวแม่รำพึง	3.57	0.93	มาก	3.29	0.82	ปานกลาง	3.23	0.87	ปานกลาง	3.27	0.83	ปานกลาง	3.33	0.87	ปานกลาง
16.อ่าวบางเบ็ด	2.97	0.90	ปานกลาง	3.11	0.80	ปานกลาง	2.94	0.88	ปานกลาง	3.06	0.83	ปานกลาง	3.03	0.85	ปานกลาง
17.น้ำตกเขาอ้อน	2.97	0.97	ปานกลาง	3.16	0.94	ปานกลาง	2.96	0.95	ปานกลาง	3.02	0.88	ปานกลาง	3.03	0.93	ปานกลาง
18.อ่าวบ่อทองหลาง	2.97	0.95	ปานกลาง	3.19	0.95	ปานกลาง	3.02	0.94	ปานกลาง	3.15	0.82	ปานกลาง	3.09	0.92	ปานกลาง
19.เกาะทะลุ	3.58	0.97	มาก	3.9	0.89	มาก	3.85	0.91	มาก	3.96	0.93	มาก	3.83	0.93	มาก
	3.44	0.60	มาก	3.62	0.47	มาก	3.51	0.52	มาก	3.63	0.45	มาก	3.55	0.52	มาก

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

ภาพประกอบ 35 แผนภูมิแท่งแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

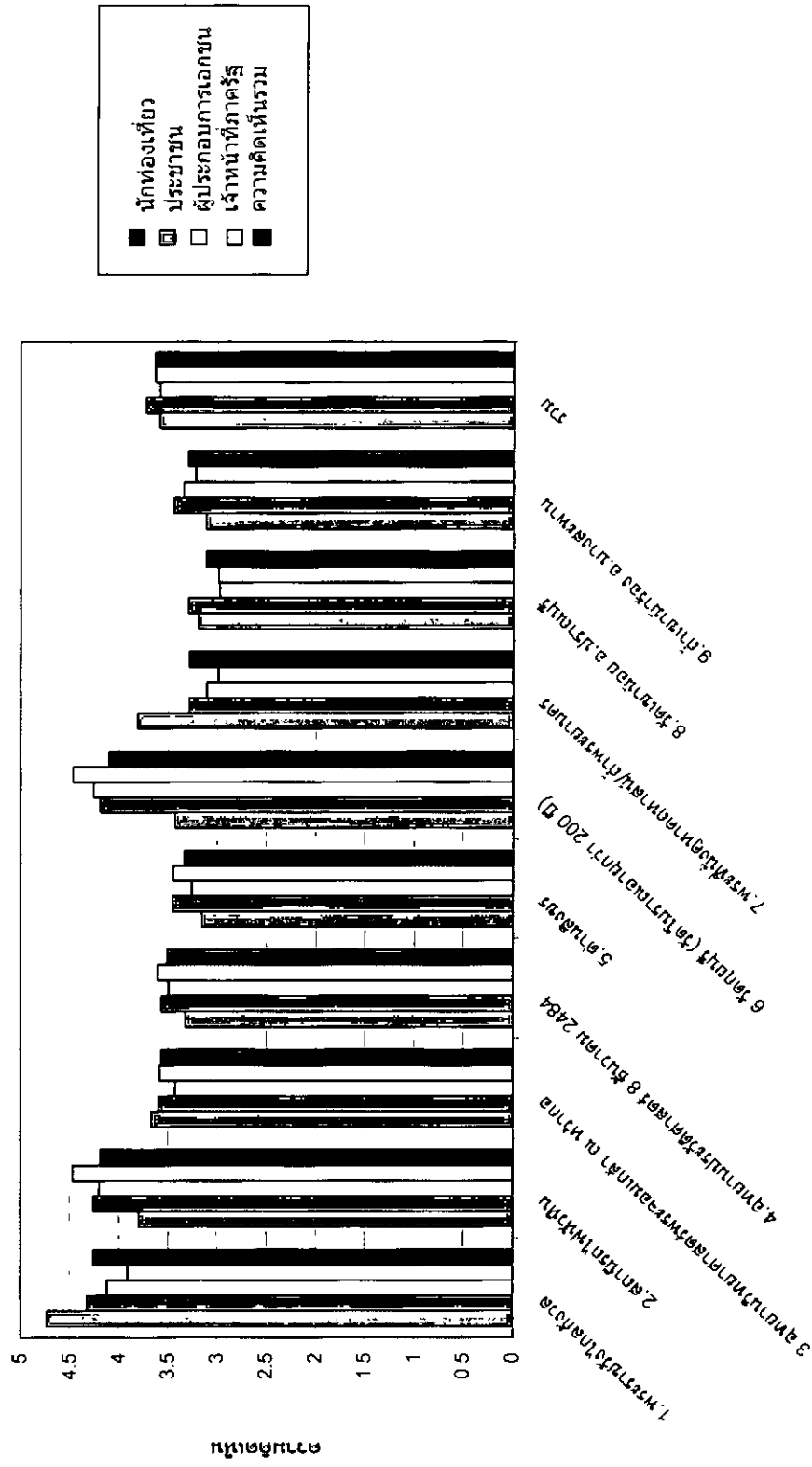
จากตาราง 85 และภาพประกอบ 35 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทั้งจังหวัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.55 และเมื่อแยกวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญพบว่ามีความคิดเห็นรวมอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมตั้งแต่ 3.03 ถึง 4.32 โดยแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดเท่ากับ 4.32 คือ หาดหัวหิน จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคืออุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอดในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมเท่ากับ 4.10 และอ่าวมะนาว มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.03

1.2 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 86 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	นักท่องเที่ยว			ประชาชน			เจ้าหน้าที่รัฐ			ความคิดเห็นรวม					
	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น			
1 พระราชวังไกลกังวล	4.73	0.51	มากที่สุด	4.32	0.83	มากที่สุด	4.12	0.84	มาก	3.91	0.97	มาก	4.26	0.86	มากที่สุด
2 สถานีรถไฟหัวหิน	3.80	0.81	มาก	4.26	0.77	มากที่สุด	4.20	0.76	มาก	4.47	0.70	มากที่สุด	4.19	0.79	มาก
3 อุทยานวิทยาศาสตร์พระจอมเกล้า ณ หวังอ	3.67	0.91	มาก	3.6	0.85	มาก	3.43	0.88	มาก	3.59	0.96	มาก	3.57	0.90	มาก
4 อุทยานประวัติศาสตร์ 8 ธันวาคม 2484	3.33	0.97	ปานกลาง	3.57	0.86	มาก	3.50	0.83	มาก	3.61	0.98	มาก	3.51	0.91	มาก
5 ด่านสิงขร	3.16	0.96	ปานกลาง	3.46	0.87	มาก	3.26	0.87	ปานกลาง	3.45	0.95	มาก	3.34	0.92	ปานกลาง
6 วัดกุยบุรี (วัดโบราณอายุกว่า 200 ปี)	3.43	0.93	มาก	4.19	0.78	มาก	4.26	0.80	มากที่สุด	4.47	0.80	มากที่สุด	4.10	0.91	มาก
7 พระที่นั่งคูหาคฤหาสน์ภัทระยานคร	3.81	0.97	มาก	3.29	0.77	ปานกลาง	3.11	0.86	ปานกลาง	2.99	0.90	ปานกลาง	3.29	0.92	ปานกลาง
8 วัดเขาน้อย อ ปราณบุรี	3.20	0.90	ปานกลาง	3.30	0.80	ปานกลาง	2.98	0.84	ปานกลาง	2.99	0.80	ปานกลาง	3.12	0.84	ปานกลาง
9 กำแพงน้ำร้อน อบางสะพาน	3.12	0.94	ปานกลาง	3.45	0.94	มาก	3.35	1.00	ปานกลาง	3.23	0.97	ปานกลาง	3.3	0.97	ปานกลาง
	3.59	0.63	มาก	3.73	0.53	มาก	3.59	0.58	มาก	3.64	0.62	มาก	3.64	0.59	มาก

แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์

ภาพประกอบ 36 แผนภูมิแท่งแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเป็นงบประมาณมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

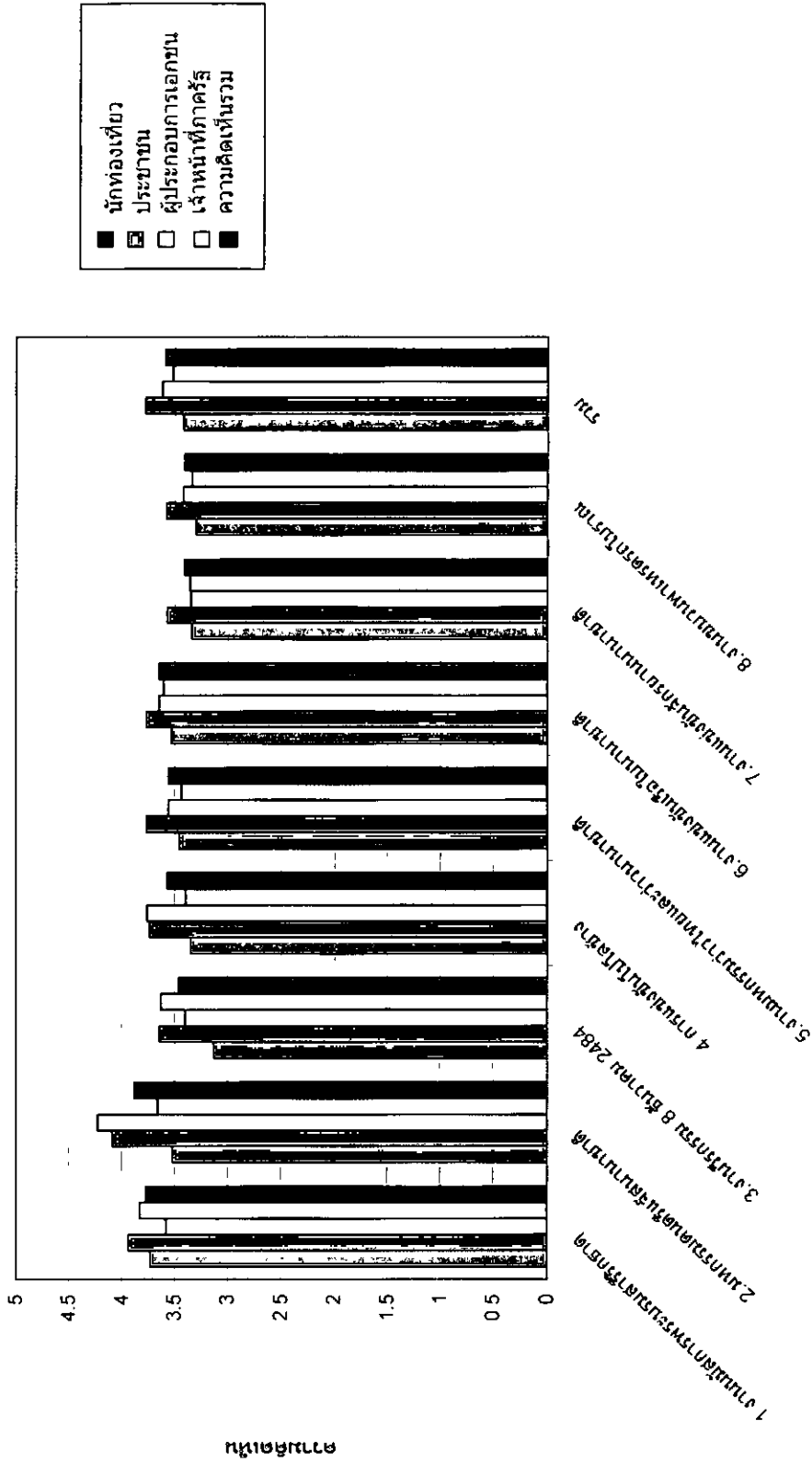
จากตาราง 86 และภาพประกอบ 36 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทั้งจังหวัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.64 และเมื่อแยกวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่สำคัญพบว่ามีความคิดเห็นรวมอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมตั้งแต่ 3.12 ถึง 4.26 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือ สถานีรถไฟหัวหิน จัดในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.19 และวัดกุญبری ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.10

1.3 งานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 87 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับงานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์ที่สำคัญที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

งานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญ	นักท่องเที่ยว			ประชาชน			เจ้าหน้าที่รัฐ			ความคิดเห็นรวม					
	Mean	SD	คิดเห็น	Mean	SD	คิดเห็น	Mean	SD	คิดเห็น	Mean	SD	คิดเห็น			
1.งานมัสการพระบรมสารีริกธาตุ	3.73	0.98	มาก	3.94	0.73	มาก	3.58	0.95	มาก	3.83	0.90	มาก	3.77	0.89	มาก
2.มหกรรมดนตรีเจ็ดนานาชาติ	3.52	0.94	มาก	4.09	0.97	มาก	4.23	0.84	มากที่สุด	3.66	1.08	มาก	3.88	1.00	มาก
3.งานวิกรรม 8 ธันวาคม 2484	3.13	0.90	ปานกลาง	3.64	0.89	มาก	3.4	0.88	ปานกลาง	3.63	0.95	มาก	3.46	0.93	มาก
4.การแข่งขันโปโลช้าง	3.35	0.87	ปานกลาง	3.74	0.84	มาก	3.76	0.94	มาก	3.40	0.91	ปานกลาง	3.57	0.91	มาก
5.งานมหกรรมว่าวไทยและว่าวนานาชาติ	3.46	0.95	มาก	3.77	0.76	มาก	3.56	0.97	มาก	3.44	0.94	มาก	3.56	0.91	มาก
6.งานแข่งขันเรือใบนานาชาติ	3.53	1.01	มาก	3.77	0.78	มาก	3.65	0.98	มาก	3.61	0.99	มาก	3.65	0.94	มาก
7.งานแข่งขันจักรยานนานาชาติ	3.34	0.95	ปานกลาง	3.57	0.86	มาก	3.35	0.84	ปานกลาง	3.36	0.82	ปานกลาง	3.41	0.87	มาก
8.งานชมสวนพนาพรตภิรมาน	3.30	0.98	ปานกลาง	3.58	0.86	มาก	3.42	0.95	มาก	3.34	0.97	ปานกลาง	3.41	0.94	มาก
	3.42	0.70	มาก	3.78	0.53	มาก	3.62	0.65	มาก	3.52	0.69	มาก	3.59	0.66	มาก

งานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญ

ภาพประกอบ 37 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับงานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือ ปรากฏการณ์ที่สำคัญที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากตาราง 87 และภาพประกอบ 37 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทั้งจังหวัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.59 และเมื่อแยกวิเคราะห์งานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญ พบว่ามีความคิดเห็นรวมอยู่ในระดับมากเพียงระดับเดียว โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมตั้งแต่ 3.41 ถึง 3.88 งานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมสูงที่สุดเท่ากับ 3.88 คือ มหกรรมดนตรีเจ็ดนานาชาติ รองลงมาคือ งานนมัสการพระบรมสารีริกธาตุ เขาช่องกระจก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.77 และงานแข่งขันเรือใบนานาชาติ ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.65

1.4 กิจกรรมด้านการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 88 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กิจกรรมด้านการท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว			ประชาชน			เอกชน			เจ้าหน้าที่รัฐ			ความคิดเห็นรวม		
	Mean	SD	คิดเห็น	Mean	SD	คิดเห็น	Mean	SD	คิดเห็น	Mean	SD	คิดเห็น	Mean	SD	คิดเห็น
1. ด่าน ดูปะการัง ที่หาดบ้านนาจุด หรือ เกาะทะลุ	4.09	0.83	มาก	4.11	0.80	มาก	4.10	0.76	มาก	4.32	0.82	มากที่สุด	4.16	0.81	มาก
2. นั่งเรือชมปลาทูที่บ่อนอก	3.89	0.79	มาก	3.66	0.84	มาก	3.63	0.92	มาก	3.46	0.93	มาก	3.65	0.88	มาก
3. เดินป่าในเส้นทางศึกษาธรรมชาติ อ.เขาสามร้อยยอด	3.87	0.86	มาก	3.63	0.84	มาก	3.64	0.85	มาก	3.66	0.85	มาก	3.70	0.85	มาก
4. ล่องเรือและเดินในเส้นทางศึกษาธรรมชาติป่าชายเลนวนอุทยานปราณบุรี	3.65	0.80	มาก	3.55	0.88	มาก	3.52	0.86	มาก	3.63	0.80	มาก	3.59	0.84	มาก
5. เดินป่าในเส้นทางที่ชุ่มน้ำ ในทุ่งสามร้อยยอด	3.49	0.86	มาก	3.55	0.81	มาก	3.65	0.84	มาก	3.80	0.91	มาก	3.63	0.86	มาก
6. ดูช้างป่าในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี	3.38	0.82	ปานกลาง	3.62	0.82	มาก	3.40	0.85	ปานกลาง	3.58	0.92	มาก	3.50	0.86	มาก

ตาราง 88 (ต่อ)

กิจกรรมด้านการท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว			ประชาชน			เอกชน			เจ้าหน้าที่รัฐ			ความคิดเห็นรวม		
	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น
7. ส่งเสริมวิถีชีวิตชาวประมงคลองเขาแดง	3.33	0.87	ปานกลาง	3.40	0.84	กลาง	3.31	0.85	ปานกลาง	3.40	0.81	ปานกลาง	3.36	0.84	ปานกลาง
8. ท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมู่บ้านอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าบ้านฝั่งท่า	3.19	0.86	ปานกลาง	3.23	0.91	กลาง	3.17	0.89	ปานกลาง	3.20	0.85	ปานกลาง	3.20	0.88	ปานกลาง
9. นุ่งเกี๋ยชมวิถีชีวิตชาวบ้าน ชมรมการท่องเที่ยวทัยทัยสะแก	3.19	0.93	ปานกลาง	3.3	0.89	กลาง	3.11	0.91	ปานกลาง	3.01	0.81	ปานกลาง	3.15	0.89	ปานกลาง
10. การล้างพิษในร่างกายหรือดีท็อกซ์ (Detox)/ รับประทานอาหารชีวจิต	3.12	1.12	ปานกลาง	3.36	0.96	กลาง	3.16	0.99	ปานกลาง	2.91	0.92	ปานกลาง	3.14	1.00	ปานกลาง
11. การทำสมาธิ/โยคะ	3.08	1.02	ปานกลาง	3.27	0.87	กลาง	3.21	1.03	ปานกลาง	3.02	0.95	ปานกลาง	3.15	0.97	ปานกลาง
12. การนวดแผนไทยการนวดสมุนไพรนวดน้ำมันหอม (Aroma)/สปา (SPA)	3.36	1.14	ปานกลาง	3.90	0.86	มาก	3.76	0.93	มาก	3.66	0.90	มาก	3.68	0.97	มาก
13. การไหว้พระ ทำบุญ ที่เขาช่องกระจาก เขาคันกระดี่ ๓๓๓	3.61	0.95	มาก	3.69	0.84	มาก	3.45	0.86	มาก	3.59	0.82	มาก	3.59	0.87	มาก
14. การศึกษาวิถีชีวิตการเดินเรือไปจังหวัดกาญจนบุรี	3.24	1.15	ปานกลาง	3.66	0.89	มาก	3.62	0.90	มาก	3.59	0.89	มาก	3.54	0.97	มาก
	3.46	0.62	มาก	3.57	0.58	มาก	3.5	0.58	มาก	3.49	0.57	มาก	3.51	0.59	มาก

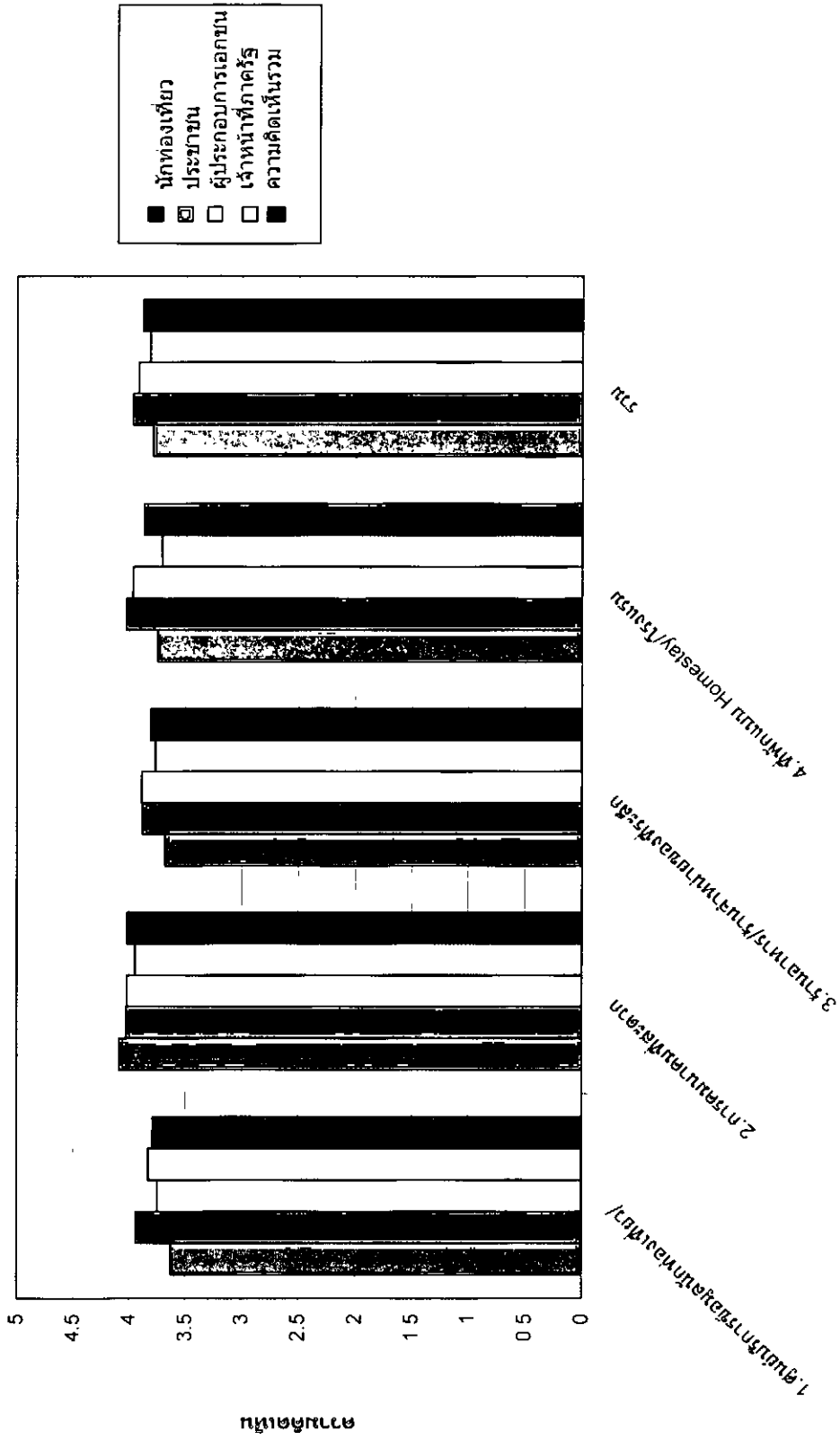
จากตาราง 88 และภาพประกอบ 38 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทั้งจังหวัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.51 และเมื่อแยกวิเคราะห์กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ล้าค่าคิพพบว่ามีความคิดเห็นรวมอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีค่าเฉลี่ยความความคิดเห็นรวมตั้งแต่ 3.14 ถึง 4.16 กิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดเท่ากับ 4.16 คือ การดำน้ำดูปะการังที่หาดบ้านกรูด จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก รองลงมาคือการศึกษาเส้นทางศึกษาธรรมชาติอุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอดในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.70 และการนวดแผนไทย/การนวดสมุนไพร/สปา (SPA) มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.68

1.5 บริการด้านการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 89 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับบริการด้านการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

บริการด้านการท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว			ประชาชน			เอกชน			เจ้าหน้าที่รัฐ			ความคิดเห็นรวม		
	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น
1.ศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว/ แผนที่ท่องเที่ยวป้ายบอกทาง	3.63	0.89	มาก	3.94	0.81	มาก	3.75	1.08	มาก	3.83	0.92	มาก	3.79	0.93	มาก
2.การคมนาคมที่สะดวก	4.09	0.64	มาก	4.03	0.86	มาก	4.02	0.88	มาก	3.95	0.88	มาก	4.02	0.82	มาก
3.ร้านอาหารร้านจำหน่ายของที่ ระลึก/ร้านค้าต่าง ๆ	3.68	0.73	มาก	3.88	0.90	มาก	3.89	0.99	มาก	3.77	0.83	มาก	3.81	0.87	มาก
4.ที่พักแบบ Homestay/โรงแรม ระดับ 2-5 ดาว	3.75	0.88	มาก	4.03	0.86	มาก	3.97	1.01	มาก	3.71	1.11	มาก	3.87	0.98	มาก
	3.79	0.55	มาก	3.97	0.65	มาก	3.92	0.78	มาก	3.82	0.71	มาก	3.88	0.68	มาก

บริการด้านการท่องเที่ยว

ภาพประกอบ 39 แผนภูมิแท่งแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับบริการด้านการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากตาราง 89 และภาพประกอบ 39 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการด้านการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทั้งจังหวัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.88 และเมื่อแยกวิเคราะห์บริการด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญพบว่ามีความคิดเห็นรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเพียงระดับเดียว โดยมีค่าเฉลี่ยความความคิดเห็นรวมตั้งแต่ 3.79 ถึง 4.02 บริการด้านการท่องเที่ยวที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดเท่ากับ 4.02 คือ การคมนาคมที่สะดวก รองลงมาคือที่พักแบบ Home Stay/โรงแรม ระดับ 2-5 ดาว ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเห็นรวมเท่ากับ 3.87 และร้านอาหารร้านจำหน่ายของที่ระลึก/ร้านค้าต่าง ๆ ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.81

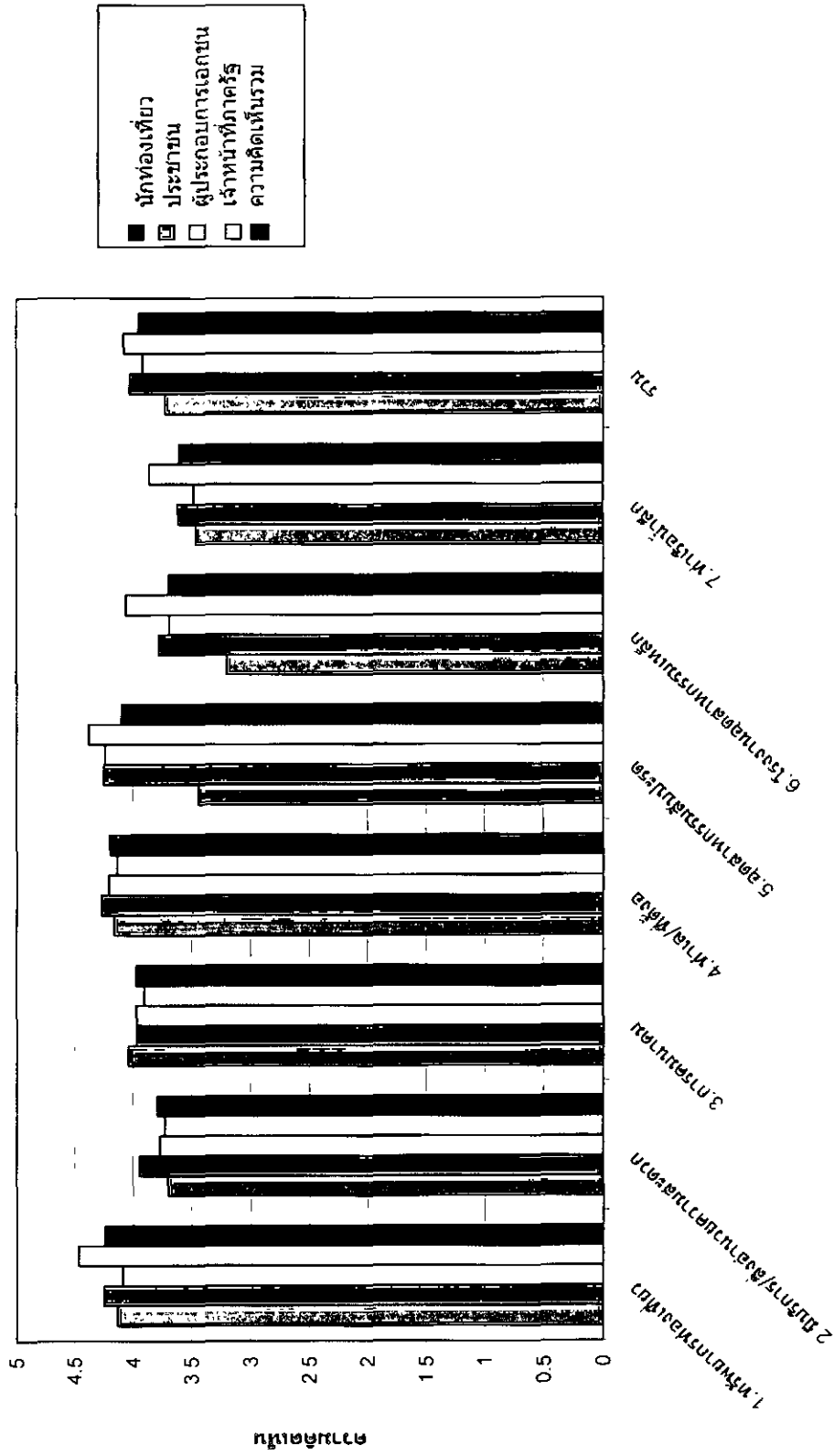
ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค (SWOT) ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 90 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จุดแข็ง	นักท่องเที่ยว			ประชาชน			เอกชน			เจ้าหน้าที่รัฐ			ความคิดเห็นรวม		
	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น
1.ทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความหลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	4.13	0.61	มาก	4.25	0.70	มากที่สุด	4.09	0.77	มาก	4.47	0.66	มากที่สุด	4.24	0.70	มากที่สุด
2.มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวครบถ้วน	3.70	0.67	มาก	3.94	0.83	มาก	3.77	0.93	มาก	3.73	0.82	มาก	3.79	0.82	มาก
3 ความสะดวกในการคมนาคม	4.04	0.7	มาก	3.97	0.87	มาก	3.97	0.84	มาก	3.90	0.88	มาก	3.97	0.83	มาก
4 ทำเลที่ตั้งอยู่ใกล้กรุงเทพฯ															
5.มีพื้นที่ตั้งอยู่ในจุดแวะพักของนักท่องเที่ยว	4.16	0.66	มาก	4.27	0.79	มากที่สุด	4.21	0.80	มากที่สุด	4.14	0.87	มาก	4.20	0.79	มาก
6.มีโรงงานอุตสาหกรรมหลักที่ปลอดภัยในประเภท และเป็นแหล่งผลิตเหล็กป้อนตลาดโลก	3.44	0.96	มาก	4.25	0.67	มากที่สุด	4.24	0.74	มากที่สุด	4.38	0.83	มากที่สุด	4.10	0.88	มาก
7.มีท่าเรือน้ำลึกที่สามารถรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรม	3.20	1.00	ปานกลาง	3.78	0.93	มาก	3.69	0.90	มาก	4.06	0.91	มาก	3.70	0.98	มาก
8.มีพื้นที่ตั้งอยู่ในจุดแวะพักของนักท่องเที่ยว	3.47	0.85	มาก	3.62	0.88	มาก	3.48	0.94	มาก	3.86	0.86	มาก	3.61	0.89	มาก
9.มีพื้นที่ตั้งอยู่ในจุดแวะพักของนักท่องเที่ยว	3.73	0.46	มาก	4.03	0.52	มาก	3.92	0.58	มาก	4.08	0.54	มาก	3.95	0.54	มาก

จุดแข็ง

ภาพประกอบ 40 แผนภูมิแท่งแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

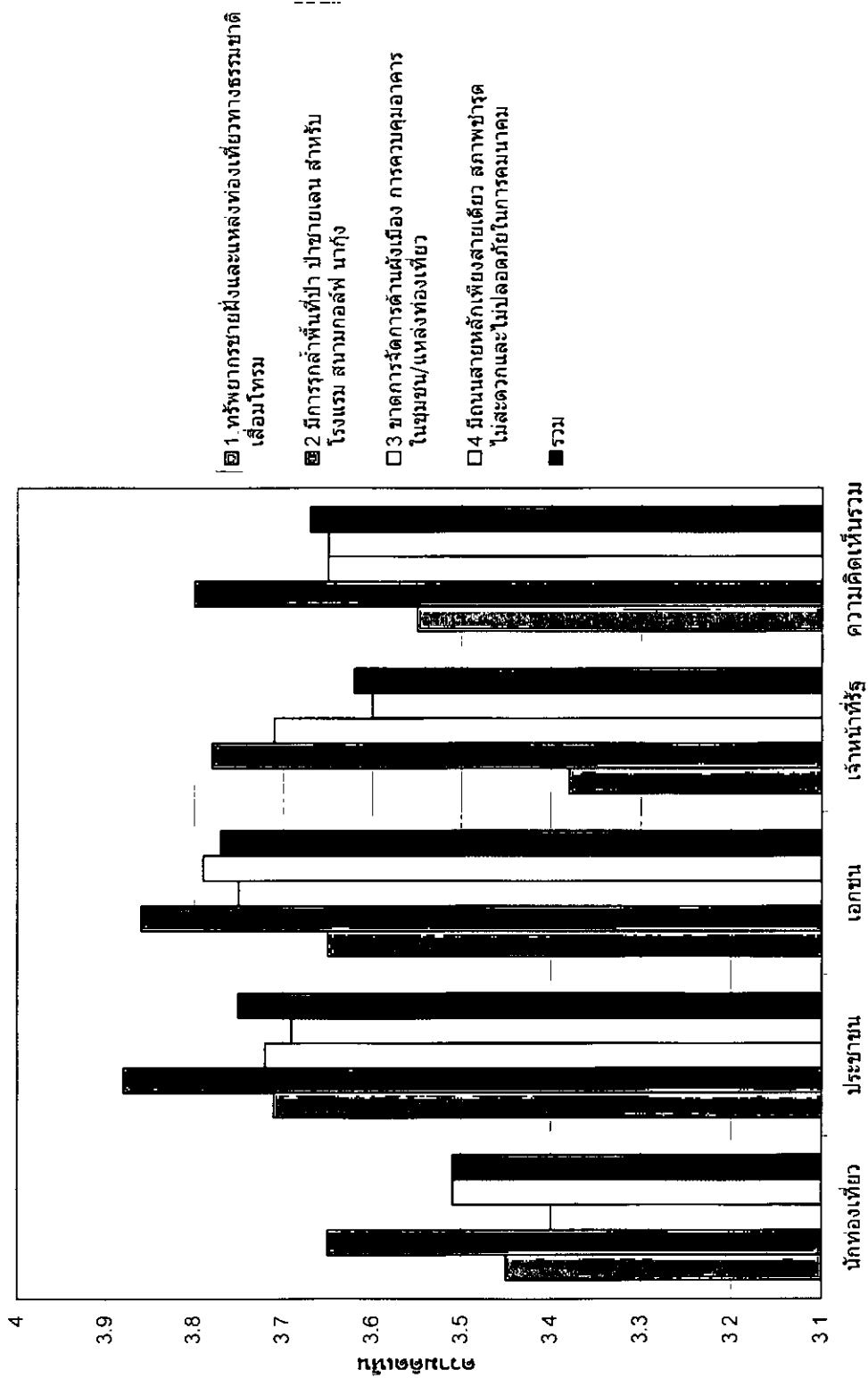
จากตาราง 90 และภาพประกอบ 40 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.95 และเมื่อแยกวิเคราะห์จุดแข็งแต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมตั้งแต่ 3.61 ถึง 4.24 จุดแข็งที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดเท่ากับ 4.24 คือ ความหลากหลายในทรัพยากรท่องเที่ยว จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือด้านทำเลที่ตั้งในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมเท่ากับ 4.20 และมีพื้นที่ปลูกสับปะรดมากที่สุดและเป็นแหล่งแปรรูปสับปะรดเพื่อการส่งออก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมเท่ากับ 4.10

2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 91 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จุดอ่อน	นักท่องเที่ยว			ประชาชน			เจ้าหน้าที่รัฐ			ความคิดเห็นรวม					
	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น			
1.ทรัพยากรชายฝั่งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเสื่อมโทรม	3.45	0.87	มาก	3.71	0.85	มาก	3.65	0.96	มาก	3.38	0.99	ปานกลาง	3.55	0.93	มาก
2.มีการรุกพื้นที่ป่า ป่าชายเลน สำหรับโรงแรม สันทนาการ ฟาร์ม	3.65	0.86	มาก	3.88	0.93	มาก	3.86	0.84	มาก	3.78	0.97	มาก	3.80	0.90	มาก
3.ขาดการจัดการด้านผังเมือง การควบคุมอาคารในชุมชนแหล่งท่องเที่ยว	3.40	0.81	ปานกลาง	3.72	0.90	มาก	3.75	0.98	มาก	3.71	0.99	มาก	3.65	0.93	มาก
4.มีถนนสายหลักเพียงสายเดียว สภาพชำรุดไม่สะดวกและไม่ปลอดภัยในการคมนาคม	3.51	0.80	มาก	3.69	0.97	มาก	3.79	0.92	มาก	3.6	1.15	มาก	3.65	0.98	มาก
	3.51	0.67	มาก	3.75	0.69	มาก	3.77	0.74	มาก	3.62	0.85	มาก	3.67	0.75	มาก

จุดอ่อน

ภาพประกอบ 41 แผนภูมิแท่งแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

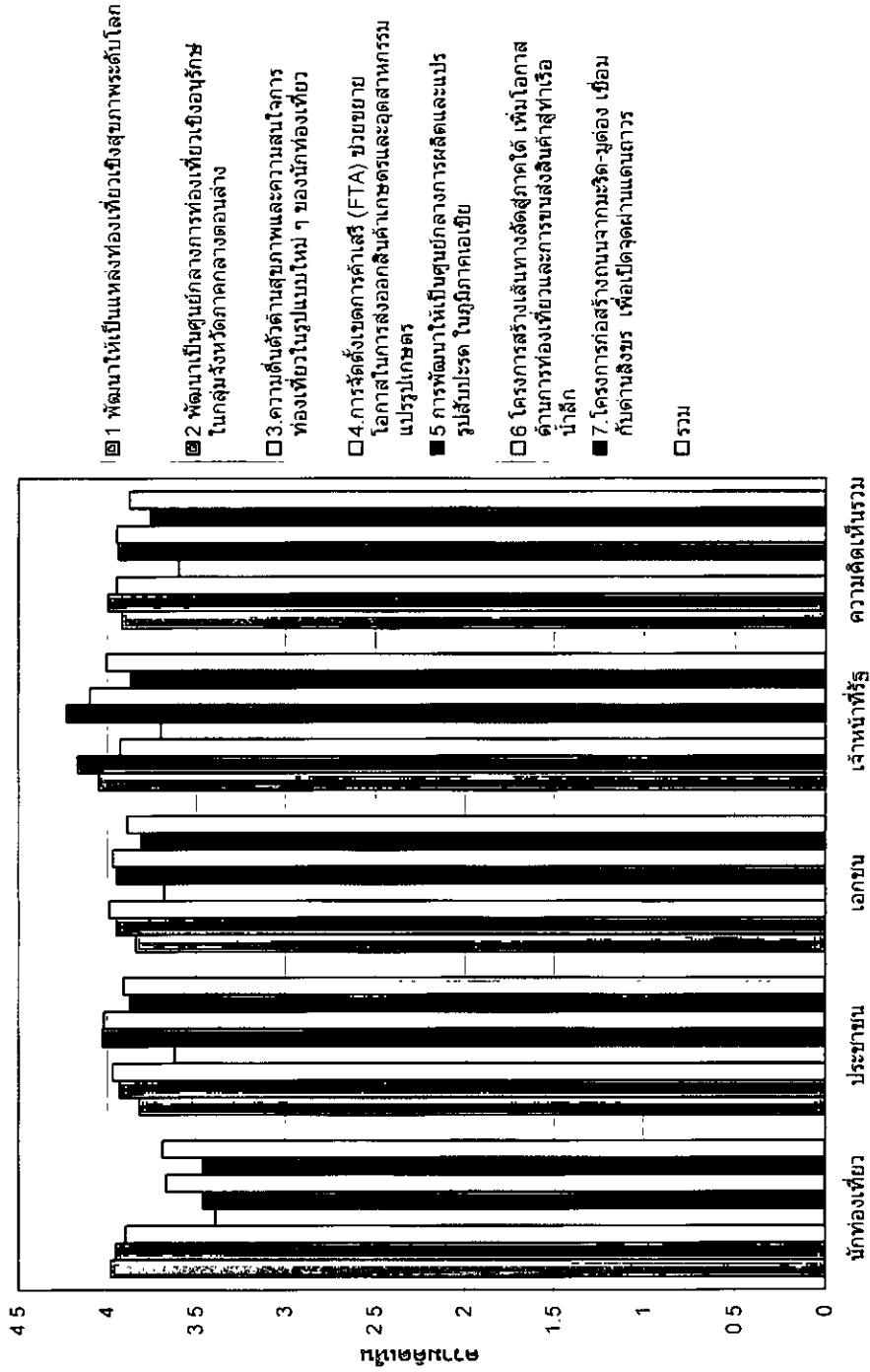
จากตาราง 91 และภาพประกอบ 41 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.67 และเมื่อแยกวิเคราะห์จุดอ่อนแต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเพียงระดับเดียว โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมตั้งแต่ 3.55 ถึง 3.65 จุดอ่อนที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดเท่ากับ 3.65 คือ การรุกรุก้าพื้นที่ป่าสำหรับโรงแรม สนามกอล์ฟ นาุ้ง รองลงมาคือการบริหารจัดการด้านผังเมือง และการมีถนนสายหลักเพียงสายเดียว โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.65

2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 92 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โอกาสในการพัฒนา	นักท่องเที่ยว			ประชาชน			เอกชน			เจ้าหน้าที่รัฐ			ความคิดเห็นรวม		
	Mean	SD	ความเห็น	Mean	SD	ความเห็น	Mean	SD	ความเห็น	Mean	SD	ความเห็น	Mean	SD	ความเห็น
1. พัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับโลก	3.98	0.82	มาก	3.82	0.83	มาก	3.84	0.83	มาก	4.05	0.85	มาก	3.92	0.83	มาก
2. พัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง	3.95	0.72	มาก	3.93	0.74	มาก	3.95	0.73	มาก	4.17	0.78	มาก	4.00	0.75	มาก
3. ความตื่นตัวด้านสุขภาพและความสนใจการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ ๆ ของนักท่องเที่ยว	3.9	0.81	มาก	3.97	0.74	มาก	3.99	0.71	มาก	3.93	0.76	มาก	3.95	0.75	มาก
4. การจัดตั้งเขตการค้าเสรี (FTA) ช่วยขยายโอกาสในการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร	3.39	0.87	ปานกลาง	3.62	0.83	มาก	3.68	0.78	มาก	3.70	0.77	มาก	3.60	0.82	มาก
5. การพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตและแปรรูปสัตว์ปศุสัตว์ในภูมิภาคเอเชีย	3.46	0.86	มาก	4.03	0.83	มาก	3.95	0.83	มาก	4.23	0.74	มากที่สุด	3.94	0.86	มาก
6. โครงการสร้างเส้นทางลัดสู่ภาคใต้ เพิ่มโอกาสด้านการท่องเที่ยวและการขนส่งสินค้าสู่ท่าเรือขนาดเล็ก	3.67	0.83	มาก	4.02	0.81	มาก	3.97	0.79	มาก	4.10	0.81	มาก	3.95	0.82	มาก
7. โครงการก่อสร้างถนนจากมรดกมูตอง เชื่อมกับด่านสิงขรเพื่อเปิดจุดผ่านแดนถาวร	3.46	0.89	มาก	3.87	0.82	มาก	3.81	0.85	มาก	3.87	0.83	มาก	3.76	0.86	มาก
	3.69	0.57	มาก	3.91	0.52	มาก	3.89	0.56	มาก	4.01	0.53	มาก	3.88	0.55	มาก

โอกาส

- 1 พัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับโลก
- 2 พัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง
- 3.ความตื่นตัวด้านสุขภาพและความสนใจการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ ๆ ของนักท่องเที่ยว
- 4.การจัดตั้งเขตการค้าเสรี (FTA) ขยายขยายโอกาสในการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร
- 5 การพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตและแปรรูปสัตว์ในภูมิภาคเอเชีย
- 6 โครงการสร้างเส้นทางลัดสู่ภาคใต้ เพิ่มโอกาสด้านการท่องเที่ยวและการขนส่งสินค้าสู่ท่าเรือน้ำลึก
- 7.โครงการก่อสร้างถนนจากมะริด-มดอง เชื่อมกับด่านสิงขร เพื่อเปิดจุดผ่านแดนถาวร
- รวม

ภาพประกอบ 42 แผนภูมิแท่งแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

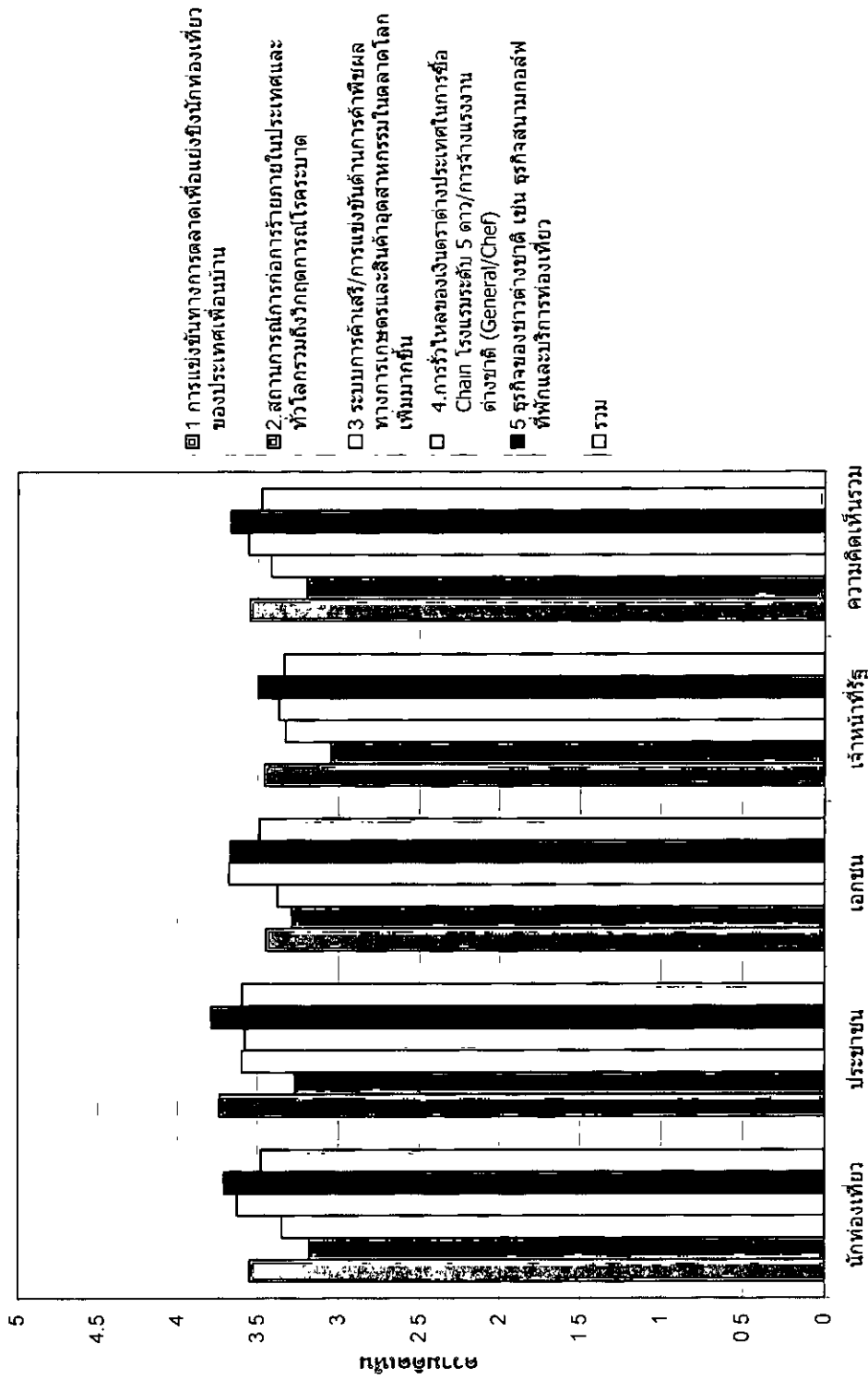
จากตาราง 92 ภาพประกอบ 42 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้าน อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.88 และเมื่อแยกวิเคราะห์โอกาสในการพัฒนาแต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเพียงระดับเดียวเท่านั้น โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมตั้งแต่ 3.60 ถึง 4.00 โอกาสในการพัฒนาที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดเท่ากับ 4.00 คือ การพัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง รองลงมาคือ ความตื่นตัวด้านสุขภาพและความสนใจการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ ๆ ของนักท่องเที่ยว และโครงการสร้างเส้นทางลัดสู่ภาคใต้ เพิ่มโอกาสด้านการท่องเที่ยวและการขนส่งสินค้าสู่ท่าเรือน้ำลึก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.95

2.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 93 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับอุปสรรคในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

อุปสรรคในการพัฒนา	นักท่องเที่ยว			ประชาชน			เจ้าหน้าที่รัฐ			ความคิดเห็นรวม					
	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น			
1.การแข่งขันทางการตลาดเพื่อแข่งขันนักท่องเที่ยวของประเทศเพื่อนบ้าน	3.55	0.82	มาก	3.74	0.77	มาก	3.45	0.89	มาก	3.46	0.89	มาก	3.55	0.85	มาก
2.สถานการณ์การก่อการร้ายภายในประเทศและทั่วโลก รวมถึงวิกฤตการณ์โรคระบาด	3.18	0.90	ปานกลาง	3.27	1.07	ปานกลาง	3.29	1.11	ปานกลาง	3.05	1.19	ปานกลาง	3.20	1.08	ปานกลาง
3.ระบบการค้าเสรีการแข่งขันด้านการค้าพิเศษทางการเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรมในตลาดโลกเพิ่มมากขึ้น	3.35	0.74	ปานกลาง	3.6	0.9	มาก	3.38	0.87	ปานกลาง	3.33	0.77	ปานกลาง	3.42	0.83	มาก
4.การรั่วไหลของเงินตราต่างประเทศ ในการซื้อ	3.63	0.93	มาก	3.58	0.97	มาก	3.68	0.96	มาก	3.37	0.98	ปานกลาง	3.56	0.97	มาก
5. ธุรกิจของชาวต่างชาติ เช่น ธุรกิจสนามบินกอล์ฟ ที่พักและบริการท่องเที่ยว	3.71	0.88	มาก	3.79	1.00	มาก	3.67	1.01	มาก	3.50	1.04	มาก	3.67	0.99	มาก
	3.48	0.6	มาก	3.6	0.75	มาก	3.49	0.76	มาก	3.34	0.7	ปานกลาง	3.48	0.71	มาก

อุปสรรค

ภาพประกอบ 43 แผนภูมิแท่งแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับอุปสรรคในการพัฒนาจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์

จากตาราง 93 และภาพประกอบ 43 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคต่อการพัฒนาของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.48 และเมื่อแยกวิเคราะห์อุปสรรคต่อการพัฒนาแต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นรวมอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมตั้งแต่ 3.2 ถึง 3.67 อุปสรรคต่อการพัฒนาที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดคือธุรกิจของชาวต่างชาติ เช่นธุรกิจสนามกอล์ฟ ที่พัก และบริการท่องเที่ยวจัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก รองลงมาคืออัตราการไหลของเงินตราต่างประเทศ ในการซื้อการบริหารจัดการโรงแรมในเครือ (Chain) โรงแรมระดับ 5 ดาว /การจ้างแรงงานต่างชาติ ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.56 และการแข่งขันทางการตลาดเพื่อแย่งชิงนักท่องเที่ยวเพื่อนบ้าน ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.55

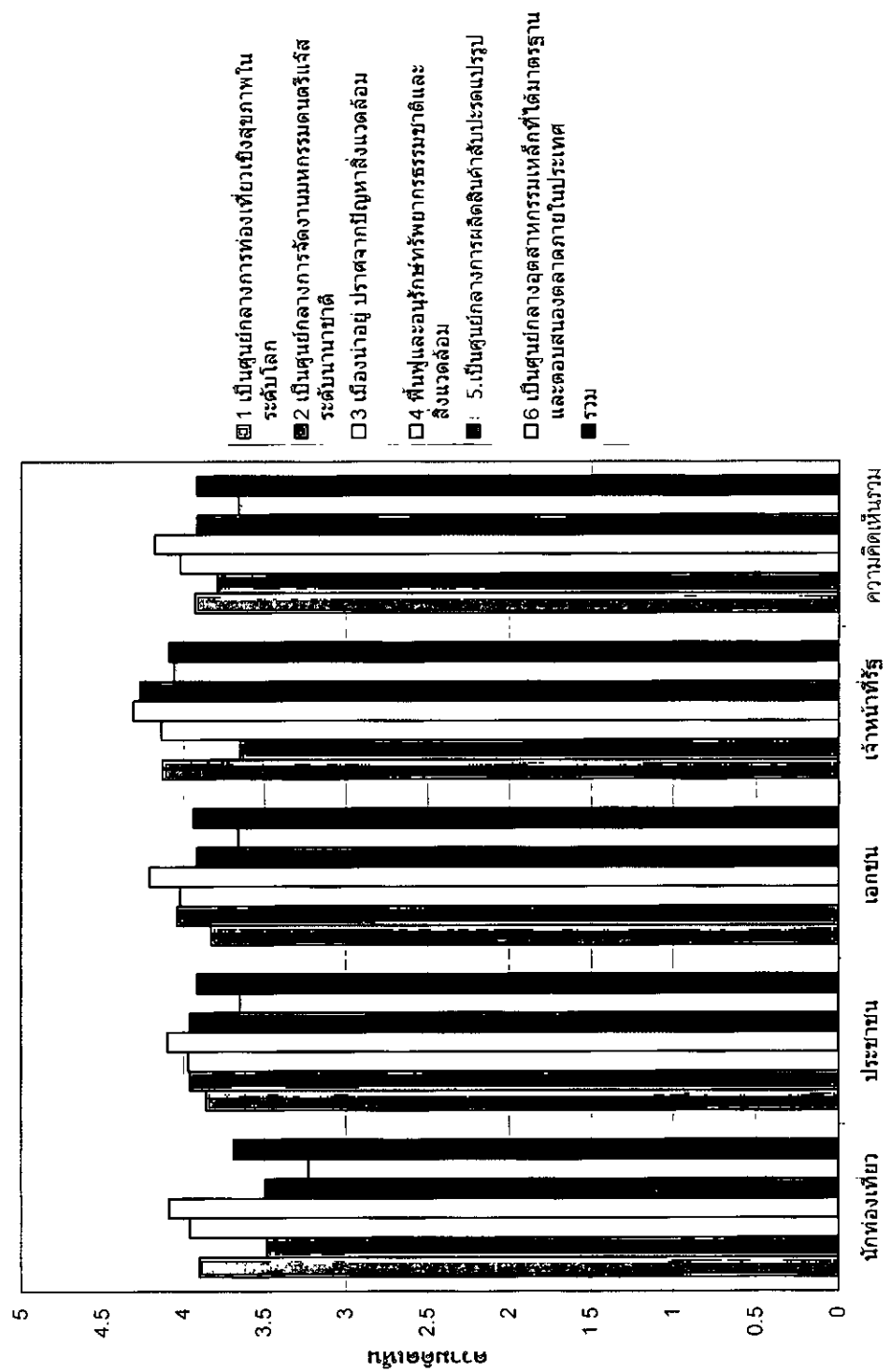
ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัดในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 94 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วิสัยทัศน์	นักท่องเที่ยว			ประชาชน			เอกชน			เจ้าหน้าที่รัฐ			ความคิดเห็นรวม		
	Mean	SD	คิดเห็น	Mean	SD	คิดเห็น	Mean	SD	คิดเห็น	Mean	SD	คิดเห็น	Mean	SD	คิดเห็น
1.เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับโลก	3.90	0.80	มาก	3.86	0.83	มาก	3.83	0.87	มาก	4.13	0.86	มาก	3.93	0.85	มาก
2.เป็นศูนย์กลางการจัดงานมหกรรมดนตรีแจ๊ซระดับนานาชาติ	3.48	0.92	มาก	3.96	0.85	มาก	4.04	0.84	มาก	3.65	0.97	มาก	3.79	0.92	มาก
3.เมืองน่าอยู่ ปราศจากปัญหาสิ่งแวดล้อม	3.96	0.72	มาก	3.97	0.94	มาก	4.02	0.94	มาก	4.14	0.85	มาก	4.02	0.87	มาก
4.ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.09	0.74	มาก	4.10	0.85	มาก	4.21	0.76	มากที่สุด	4.31	0.80	มากที่สุด	4.18	0.79	มาก
5.เป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าของฝากส่งแปรรูป	3.49	0.83	มาก	3.96	0.82	มาก	3.92	0.78	มาก	4.27	0.72	มากที่สุด	3.92	0.83	มาก
6.เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเหล็กที่ได้มาตรฐานและตอบสนองตลาดภายในประเทศ	3.23	0.86	ปานกลาง	3.65	0.89	มาก	3.66	0.95	มาก	4.06	0.90	มาก	3.66	0.94	มาก
	3.69	0.52	มาก	3.92	0.57	มาก	3.94	0.56	มาก	4.09	0.59	มาก	3.92	0.58	มาก

วิสัยทัศน์

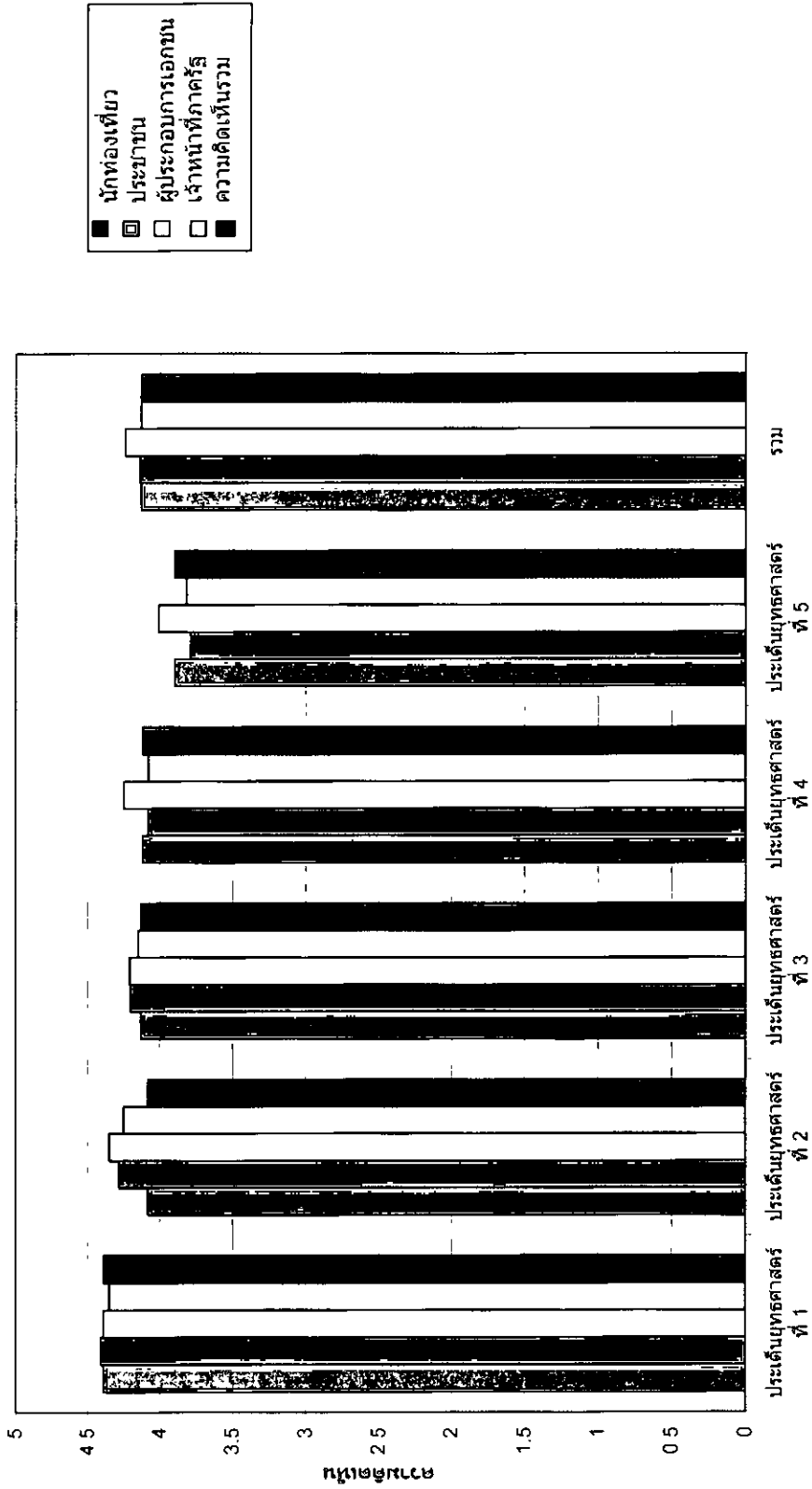
ภาพประกอบ 44 แผนภูมิแท่งแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในการพัฒนาจังหวัด

ประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 95 (ต่อ)

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	นักท่องเที่ยว		ประชาชน		เอกชน		เจ้าหน้าที่รัฐ		ความคิดเห็นรวม			
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD		
3. ประชาชนในจังหวัดได้ใช้บริการยกระดับให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	4.06	0.72	มาก	มาก	4.13	0.76	มาก	มาก	4.21	0.83	มาก	มาก
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาคือเป็นศูนย์กลางการผลิตสับปรืดแปรรูป	3.85	0.89	มาก	มาก	4.16	0.78	มาก	มาก	4.32	0.71	มาก	มากที่สุด
4. เพิ่มรายได้จากการผลิตสับแปรรูปเป็นสินค้าของฝาก	3.87	0.84	มาก	มาก	4.06	0.80	มาก	มาก	4.18	0.82	มาก	มาก
5. สินค้าสับแปรรูปมีคุณภาพและมาตรฐานการผลิตสูงขึ้น	3.86	0.82	มาก	มาก	4.12	0.74	มาก	มาก	4.25	0.70	มากที่สุด	มาก
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 เพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพของอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนาระบบการขนถ่ายสินค้า (Logistic)	3.57	0.99	มาก	มาก	3.90	0.91	มาก	มาก	4.01	0.86	มาก	มาก
6. เพิ่มรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนาระบบการขนถ่ายสินค้า	3.98	0.56	มาก	มาก	4.13	0.59	มาก	มาก	4.24	0.57	มากที่สุด	มาก

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

ภาพประกอบ 45 แผนภูมิแท่งแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากตาราง 95 และภาพประกอบ 45 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกประเด็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความความคิดเห็นรวมเท่ากับ 4.13 และเมื่อแยกวิเคราะห์ประเด็นยุทธศาสตร์แต่ละประเด็นพบว่ามีความคิดเห็นรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความความคิดเห็นรวมตั้งแต่ 3.82 ถึง 4.35 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่มีค่าเฉลี่ยความความคิดเห็นสูงสุดคือ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนให้เป็นเมืองท่องเที่ยวสำหรับครอบครัวและสุขภาพ โดยการเพิ่มรายได้จากบริการและการท่องเที่ยว จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาศภาพแวดล้อมชายฝั่งและสิ่งแวดล้อมเมือง โดยการพัฒนาพื้นที่พหุระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่ง และพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความความคิดเห็นรวมเท่ากับ 4.25 และประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาลังค์คมและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ที่ค่าเฉลี่ยความความคิดเห็นรวมเท่ากับ 4.15

3.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องของเป้าประสงค์และกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตาราง 96 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องของเป้าประสงค์และกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์

เป้าประสงค์และกลยุทธ์	นักท่องเที่ยว			ประชาชน			เจ้าหน้าที่รัฐ			ความคิดเห็นรวม					
	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น			
เป้าประสงค์ที่ 1 เพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว															
1.สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่	3.81	0.87	มาก	3.84	0.95	มาก	3.7	0.93	มาก	3.75	0.84	มาก	3.77	0.90	มาก
2.พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมให้มีความยั่งยืน	4.46	0.67	มากที่สุด	4.36	0.71	มากที่สุด	4.44	0.74	มากที่สุด	4.64	0.58	มากที่สุด	4.47	0.69	มากที่สุด
3 พัฒนามาตรฐานการให้บริการและการรักษาความปลอดภัย	4.37	0.71	มากที่สุด	4.31	0.76	มาก	4.35	0.80	มากที่สุด	4.40	0.62	มากที่สุด	4.35	0.72	มากที่สุด
4.ประชาชนสัมผัสด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ (การจัดทำฐานข้อมูลการท่องเที่ยวWebsite)	4.27	0.71	มากที่สุด	4.28	0.75	มาก	4.27	0.83	มากที่สุด	4.38	0.74	มากที่สุด	4.30	0.76	มากที่สุด
	4.34	0.63	มากที่สุด	4.29	0.67	มาก	4.40	0.73	มากที่สุด	4.50	0.58	มากที่สุด	4.38	0.66	มากที่สุด
เป้าประสงค์ที่ 2 พัฒนาระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่งและพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง															
1.ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ	4.34	0.69	มากที่สุด	4.29	0.73	มากที่สุด	4.38	0.76	มากที่สุด	4.50	0.70	มากที่สุด	4.38	0.73	มากที่สุด
2.พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่	4.33	0.66	มากที่สุด	4.28	0.88	มากที่สุด	4.41	0.79	มากที่สุด	4.51	0.63	มากที่สุด	4.38	0.75	มากที่สุด
	4.34	0.63	มากที่สุด	4.29	0.67	มากที่สุด	4.40	0.73	มากที่สุด	4.50	0.58	มากที่สุด	4.38	0.66	มากที่สุด

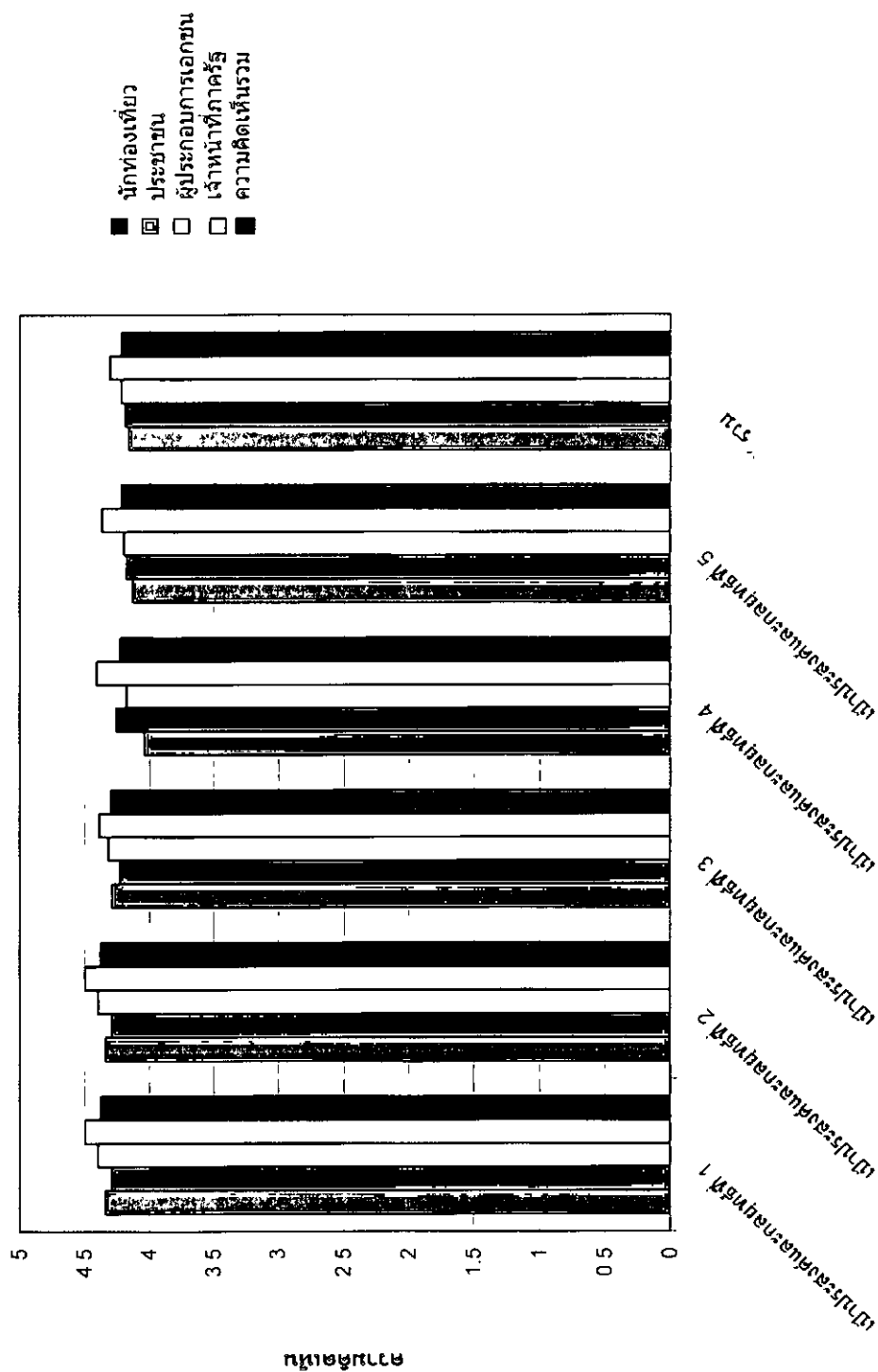
ตาราง 96 (ต่อ)

เป้าประสงค์และกลยุทธ์	นักท่องเที่ยว			ประชาชน			เจ้าหน้าที่รัฐ			ความคิดเห็นรวม					
	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น			
เป้าประสงค์ที่ 3 ประชาชนในจังหวัดได้รับการยกระดับให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น															
1.ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาของชุมชน	4.19	0.75	มาก	4.26	0.7	มากที่สุด	4.29	0.84	มากที่สุด	4.49	0.63	มากที่สุด	4.31	0.74	มากที่สุด
2.ส่งเสริมและพัฒนา OTOP ที่มีศักยภาพให้เป็น SMEs	4.23	0.78	มากที่สุด	4.22	0.76	มากที่สุด	4.27	0.78	มากที่สุด	4.28	0.69	มากที่สุด	4.25	0.75	มากที่สุด
3.สร้างหลักประกันคุณภาพให้กับประชาชน	4.21	0.79	มากที่สุด	4.16	0.84	มาก	4.23	0.78	มากที่สุด	4.29	0.84	มากที่สุด	4.22	0.81	มากที่สุด
4.สร้างโอกาสทางการศึกษา	4.44	0.69	มากที่สุด	4.26	0.78	มากที่สุด	4.38	0.74	มากที่สุด	4.48	0.67	มากที่สุด	4.39	0.73	มากที่สุด
	4.29	0.63	มากที่สุด	4.23	0.63	มากที่สุด	4.32	0.68	มากที่สุด	4.39	0.57	มากที่สุด	4.30	0.63	มากที่สุด
เป้าประสงค์ที่ 4 เพิ่มรายได้จากการผลิตสัตว์ประดัดแปรรูปเป็นสินค้าของฝาก															
1.พัฒนาผลิตภัณฑ์สัตว์ประดัดแปรรูปในรูปแบบใหม่ๆ	4.05	0.75	มาก	4.34	0.63	มากที่สุด	4.14	0.74	มาก	4.44	0.66	มากที่สุด	4.25	0.71	มากที่สุด
2.ส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์ของฝากสัตว์ประดัดแปรรูป	4.02	0.77	มาก	4.22	0.71	มากที่สุด	4.19	0.72	มาก	4.41	0.64	มากที่สุด	4.22	0.72	มากที่สุด
	4.04	0.67	มาก	4.26	0.60	มากที่สุด	4.18	0.65	มาก	4.41	0.58	มากที่สุด	4.23	0.64	มากที่สุด

ตาราง 96 (ต่อ)

เป้าประสงค์และกลยุทธ์	นักท่องเที่ยว			ประชาชน			เจ้าหน้าที่รัฐ			ความคิดเห็นรวม					
	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น			
เป้าประสงค์ที่ 5 เพิ่มรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนาระบบการขนถ่ายสินค้า (Logistic)															
1. สร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมเหล็กและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง	3.78	0.97	มาก	4.01	0.82	มาก	3.93	0.90	มาก	4.07	0.88	มาก	3.95	0.89	มาก
2. ส่งเสริมการขยายกำลังการผลิตอุตสาหกรรมเหล็ก	3.69	0.99	มาก	3.90	0.86	มาก	3.76	0.89	มาก	3.92	0.89	มาก	3.82	0.91	มาก
3. ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทำเรือและภาชนะส่งทางน้ำ	3.91	0.94	มาก	4.14	0.82	มาก	3.92	0.82	มาก	4.19	0.84	มาก	4.05	0.86	มาก
4. สร้างความเข้าใจในการพัฒนาฯ กับชุมชนที่เกี่ยวข้อง	3.90	0.90	มาก	4.15	0.80	มาก	4.07	0.86	มาก	4.24	0.82	มากที่สุด	4.10	0.85	มาก
	3.82	0.85	มาก	4.05	0.65	มาก	3.93	0.72	มาก	4.11	0.69	มาก	3.98	0.73	มาก
	4.16	0.5	มาก	4.19	0.5	มาก	4.22	0.53	มากที่สุด	4.31	0.45	มากที่สุด	4.22	0.5	มากที่สุด

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

ภาพประกอบ 46 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องของเป้าประสงค์และกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากตาราง 96 และภาพประกอบ 46 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความความคิดเห็นรวมเท่ากับ 4.22 และเมื่อแยกวิเคราะห์เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์แต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางถึงมากที่สุด โดยมีความเฉลี่ยความคิดเห็นรวมตั้งแต่ 3.98 ถึง 4.38 เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่มีความคิดเห็นสูงสุดมี 2 เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่มีความคิดเห็นรวมเท่ากัน คือ

- เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่ 1 เพิ่มรายได้จากบริการและการท่องเที่ยว จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยกลยุทธ์ที่มีระดับความคิดเห็นด้วย สูงที่สุดคือ กลยุทธ์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมให้มีความยั่งยืน ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.47 รองลงมาคือกลยุทธ์พัฒนามาตรฐานการให้บริการและการรักษาความปลอดภัย ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.47

- เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่ 2 ฟื้นฟูระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่งและพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเช่นเดียวกัน โดยกลยุทธ์ที่มีระดับความคิดเห็นด้วยสูงที่สุดคือ กลยุทธ์การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ และกลยุทธ์การพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่ ทั้งสองกลยุทธ์จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.38 เท่ากัน

- นอกจากนี้ เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยอันดับรองลงมาคือ เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่ 3 ประชาชนในจังหวัดได้รับการยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยกลยุทธ์ที่มีระดับความคิดเห็นสูงที่สุดคือ การให้โอกาสทางการศึกษา ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 รองลงมาคือ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาของชุมชน

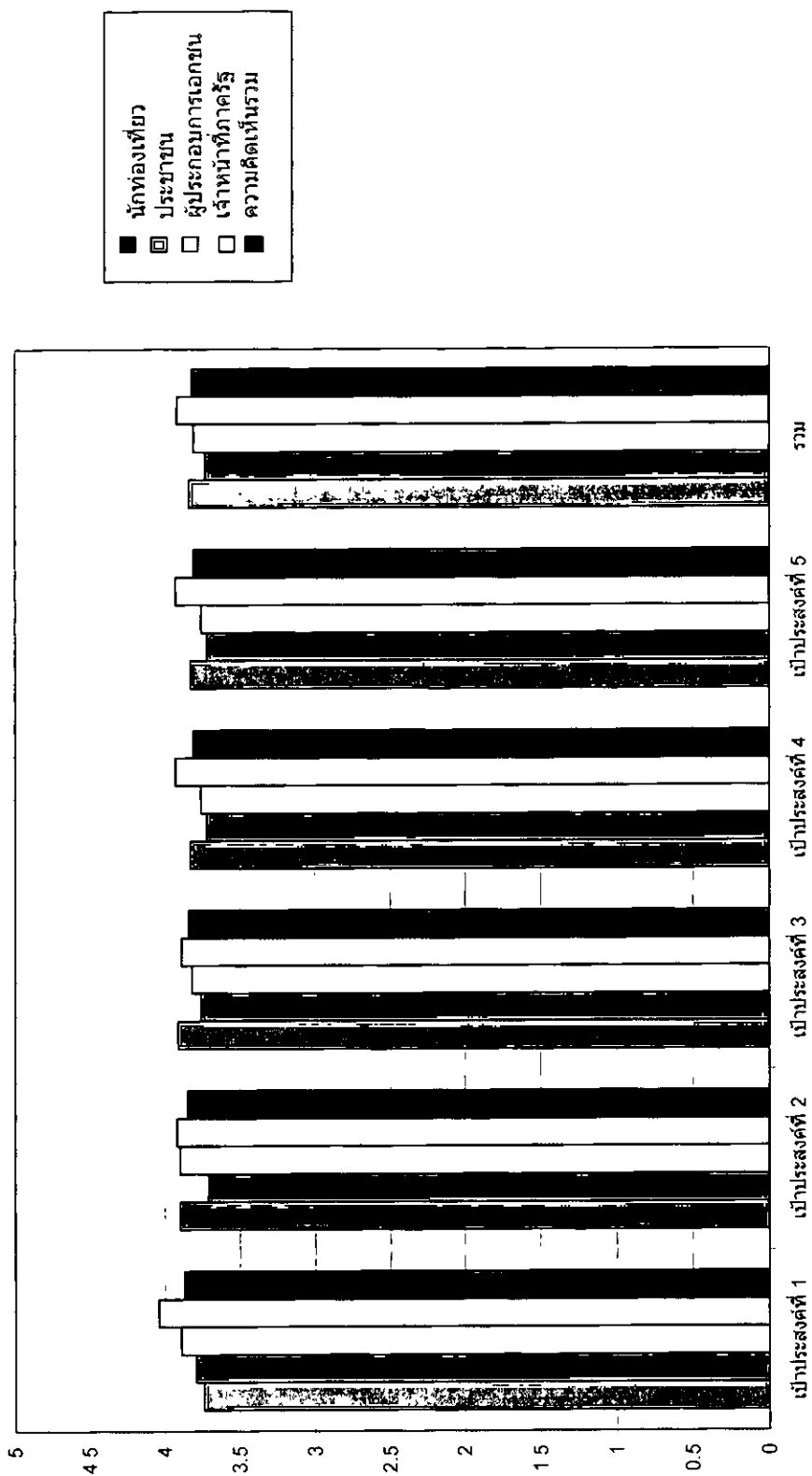
3.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าหมายปี 2549 ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 ตาราง 97 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าหมายปี 2549 ในการพัฒนาจังหวัด
 ประจวบคีรีขันธ์

	นักท่องเที่ยว		ประชาชน		เอกชน		เจ้าหน้าที่รัฐ		ความคิดเห็นรวม	
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD
เป้าหมายสังคม ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย ปี 2549										
เป้าหมายสังคมที่ 1 เพิ่มรายได้จากบริการและการท่องเที่ยว										
ตัวชี้วัด										
ค่าเป้าหมาย										
ปี 2549										
1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้	3.71	0.94	3.75	0.93	3.88	0.89	4.00	0.92	3.84	0.93
จากการท่องเที่ยว										
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวน	3.77	0.89	3.83	0.88	3.90	0.89	4.08	0.89	3.90	0.89
นักท่องเที่ยว										
	3.74	0.87	3.79	0.84	3.89	0.85	4.04	0.87	3.87	0.86
เป้าหมายสังคมที่ 2 เพิ่มระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่งและพัฒนาลังแวดล้อมเมือง										
ตัวชี้วัด										
ค่าเป้าหมาย										
ปี 2549										
1. จำนวนพื้นที่ป่าชายเลนที่ได้รับ	3.96	0.84	3.84	0.91	3.96	0.96	3.95	0.88	3.92	0.90
การฟื้นฟูและอนุรักษ์รักษา										
2. จำนวนท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนา	3.85	0.82	3.58	0.89	3.83	0.96	3.89	0.87	3.78	0.89
สิ่งแวดล้อมเมือง										
	3.90	0.78	3.71	0.82	3.90	0.92	3.92	0.82	3.85	0.84

ตาราง 97 (ต่อ)

	นักท่องเที่ยว			ประชาชน			เอกชน			เจ้าหน้าที่รัฐ			ความคิดเห็นรวม		
	Mean	SD	ความ คิดเห็น	Mean	SD	ความ คิดเห็น	Mean	SD	ความ คิดเห็น	Mean	SD	ความ คิดเห็น	Mean	SD	ความ คิดเห็น
เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย ปี 2549															
เป้าประสงค์ที่ 3 ประชาชนในจังหวัดได้รับการยกระดับให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น															
ตัวชี้วัด															
ค่าเป้าหมายปี 2549															
1.ร้อยละที่ลดลงของครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 300 บาท															
	3.86	0.84	มาก	3.77	0.95	มาก	3.82	0.93	มาก	3.86	0.88	มาก	3.83	0.90	มาก
2.จำนวนผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ได้รับมาตรฐาน (มชช./อย./ Q และ HALAL) เพิ่มขึ้น															
	3.92	0.84	มาก	3.86	0.93	มาก	3.83	0.82	มาก	3.87	0.84	มาก	3.87	0.86	มาก
3.ร้อยละของประชากรวัยเรียนที่ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงเท่าเทียมและต่อเนื่อง															
	3.96	0.85	มาก	3.66	0.99	มาก	3.80	0.91	มาก	3.94	0.91	มาก	3.83	0.92	มาก
	3.91	0.73	มาก	3.76	0.85	มาก	3.82	0.75	มาก	3.89	0.79	มาก	3.84	0.78	มาก
เป้าประสงค์ที่ 4 เพิ่มรายได้จากการผลิตสับปรอดแปรรูปเป็นสินค้าของฝาก															
ตัวชี้วัด															
ค่าเป้าหมายปี 2549															
1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สับปรอดแปรรูป															
	3.87	0.84	มาก	3.79	0.90	มาก	3.84	0.79	มาก	4.00	0.83	มาก	3.87	0.85	มาก
เป้าประสงค์ที่ 5 เพิ่มรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนาระบบการขนถ่ายสินค้า (Logistic)															
ตัวชี้วัด															
ค่าเป้าหมายปี 2549															
1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็ก															
	3.59	0.92	มาก	3.59	0.87	มาก	3.58	0.77	มาก	3.72	0.89	มาก	3.62	0.86	มาก
	3.84	0.67	มาก	3.73	0.68	มาก	3.81	0.61	มาก	3.92	0.68	มาก	3.82	0.66	มาก

เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย ปี 2549

ภาพประกอบ 47 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย ปี 2549 ในการพัฒนาจังหวัด
 ประชาบศิริพันธ์

จากตาราง 97 และภาพประกอบ 47 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์เชิงตัวชี้วัดของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.82 และเมื่อแยกวิเคราะห์เป้าประสงค์เชิงตัวชี้วัดแต่ละด้านพบว่ามีความคิดเห็นรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเพียงระดับเดียวเท่านั้น โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมตั้งแต่ 3.81 ถึง 3.87 เป้าประสงค์เชิงตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ

- เป้าประสงค์เชิงตัวชี้วัดที่ 1 เพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.87 โดยแบ่งเป็นตัวชี้วัดคือ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.90 รองลงมาคือร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.84
- เป้าประสงค์เชิงตัวชี้วัดที่ 2 พัฒนาระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่งและพัฒนาสิ่งแวดล้อม จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.85 โดยตัวชี้วัดที่มีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยสูงที่สุดคือ จำนวนพื้นที่ป่าชายเลนที่ได้รับการฟื้นฟูและบำรุงรักษา ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.92 และจำนวนท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาสิ่งแวดล้อม ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.78
- เป้าประสงค์เชิงตัวชี้วัดที่ 3 ประชาชนในจังหวัดได้รับการยกระดับให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น จัดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.84 โดยตัวชี้วัดที่มีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยมากที่สุดคือ จำนวนผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ได้รับมาตรฐาน (มผช./อย./Q และ HALAL) เพิ่มขึ้น ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 รองลงมาเป็นร้อยละที่ลดลงของครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า จปฐ.และร้อยละของประชากรวัยเรียนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงเท่าเทียมและต่อเนื่อง ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 เท่ากัน

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

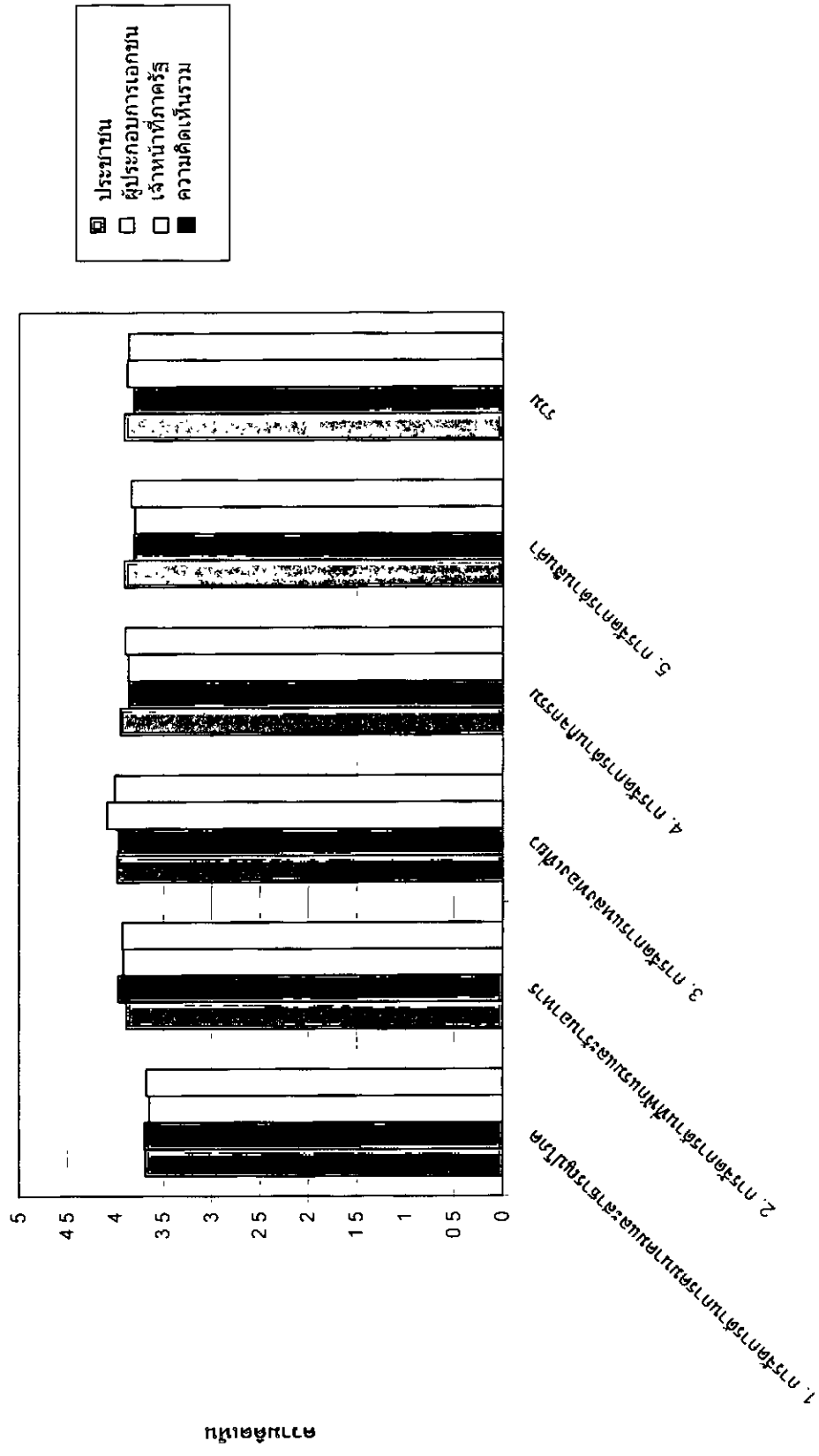
4.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ตาราง 98 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

	ประชาชน			เจ้าหน้าที่รัฐ			รวม		
	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น
การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์									
1. การจัดการด้านคมนาคมและสาธารณูปโภค									
1.1 การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงถนนและพัฒนาเส้นทางเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในจังหวัดให้เชื่อมโยงถึงกัน	3.72	0.95	มาก	3.75	0.99	มาก	3.68	1.12	มาก
1.2 การมีส่วนร่วมในการเร่งพัฒนาปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ไฟฟ้า ประปา ในแหล่งท่องเที่ยว	3.66	0.96	มาก	3.66	0.93	มาก	3.62	1.08	มาก
2. การจัดการด้านที่พักแรมและร้านอาหาร									
2.1 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาจัดการด้านบริการที่มีคุณภาพแก่นักท่องเที่ยว	3.90	0.85	มาก	3.98	0.89	มาก	3.99	0.92	มาก
2.2 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานที่พักแรมและร้านอาหารในจังหวัดให้มีความสะอาดและความปลอดภัยเพิ่มขึ้น	3.88	0.90	มาก	3.98	0.91	มาก	3.85	1.01	มาก
	3.89	0.82	มาก	3.97	0.82	มาก	3.92	0.91	มาก

ตาราง 98 (ต่อ)

การมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	ประชาชน			เจ้าหน้าที่รัฐ			ความคิดเห็นรวม		
	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น	Mean	SD	ความคิดเห็น
3. การจัดการแหล่งท่องเที่ยว									
3.1 การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	3.95	0.83	มาก	3.91	0.96	มาก	4.09	0.94	มาก
3.2 การมีส่วนร่วมในการให้ความรู้ในแหล่งท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยว	3.96	0.88	มาก	4.03	0.80	มาก	4.06	0.88	มาก
	3.98	0.80	มาก	3.97	0.83	มาก	4.09	0.86	มาก
4. การจัดการด้านกิจกรรม									
4.1 การมีส่วนร่วมในด้านการจัดกิจกรรมทางธรรมชาติและजूภัย เช่น ล่องเรือ ปูกล้วยตาก กล้วยสุก ดูนก	4.00	0.84	มาก	3.93	0.92	มาก	4.03	0.98	มาก
4.2 การมีส่วนร่วมด้านการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม เช่น นำชมแหล่งประวัติศาสตร์ภายในจังหวัด นำชมเมืองโบราณ	3.90	0.95	มาก	3.79	0.92	มาก	3.72	1.15	มาก
	3.95	0.82	มาก	3.86	0.85	มาก	3.87	0.99	มาก
5. การจัดการด้านสินค้า									
5.1 การมีส่วนร่วมในการผลิตสินค้าพื้นบ้านและของที่ระลึกให้แก่นักท่องเที่ยว	3.9	0.88	มาก	3.71	0.94	มาก	3.71	1.11	มาก
5.2 การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมการตลาด/การประชาสัมพันธ์สินค้าให้กับนักท่องเที่ยว	3.95	0.75	มาก	3.91	0.77	มาก	3.91	0.93	มาก
	3.91	0.68	มาก	3.81	0.74	มาก	3.8	0.92	มาก
	3.91	0.71	มาก	3.81	0.71	มาก	3.88	0.85	มาก

การมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ภาพประกอบ 48 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์

จากตาราง 98 และภาพประกอบ 48 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมเท่ากับ 3.87 และเมื่อแยกวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แต่ละด้าน พบว่ามีส่วนร่วมมากเท่านั้น โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมตั้งแต่ 3.68 ถึง 4.01 การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ

- ด้านการจัดการแหล่งท่องเที่ยว จัดอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก โดยด้านที่ต้องการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ การมีส่วนร่วมในการให้ความรู้แหล่งท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยว ในระดับการมีส่วนร่วมมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.02 รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.99
- ด้านการจัดการด้านที่พักแรมและร้านอาหาร จัดอยู่ในระดับต้องการมีส่วนร่วมมาก โดยด้านที่ต้องการมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาจัดการด้านการให้บริการที่มีคุณภาพแก่นักท่องเที่ยว ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.95 รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานที่พักแรมและร้านอาหารในจังหวัดให้มีความสะอาดและความสะดวกสบายเพิ่มขึ้น ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.90
- ด้านการจัดการด้านกิจกรรม จัดอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก โดยด้านที่มีส่วนร่วมสูงที่สุดคือ การมีส่วนร่วมในด้านการจัดกิจกรรมทางธรรมชาติ และผจญภัย ในระดับการมีส่วนร่วมมาก ที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.99 รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมด้านการจัดกิจกรรมที่ค่าเฉลี่ย

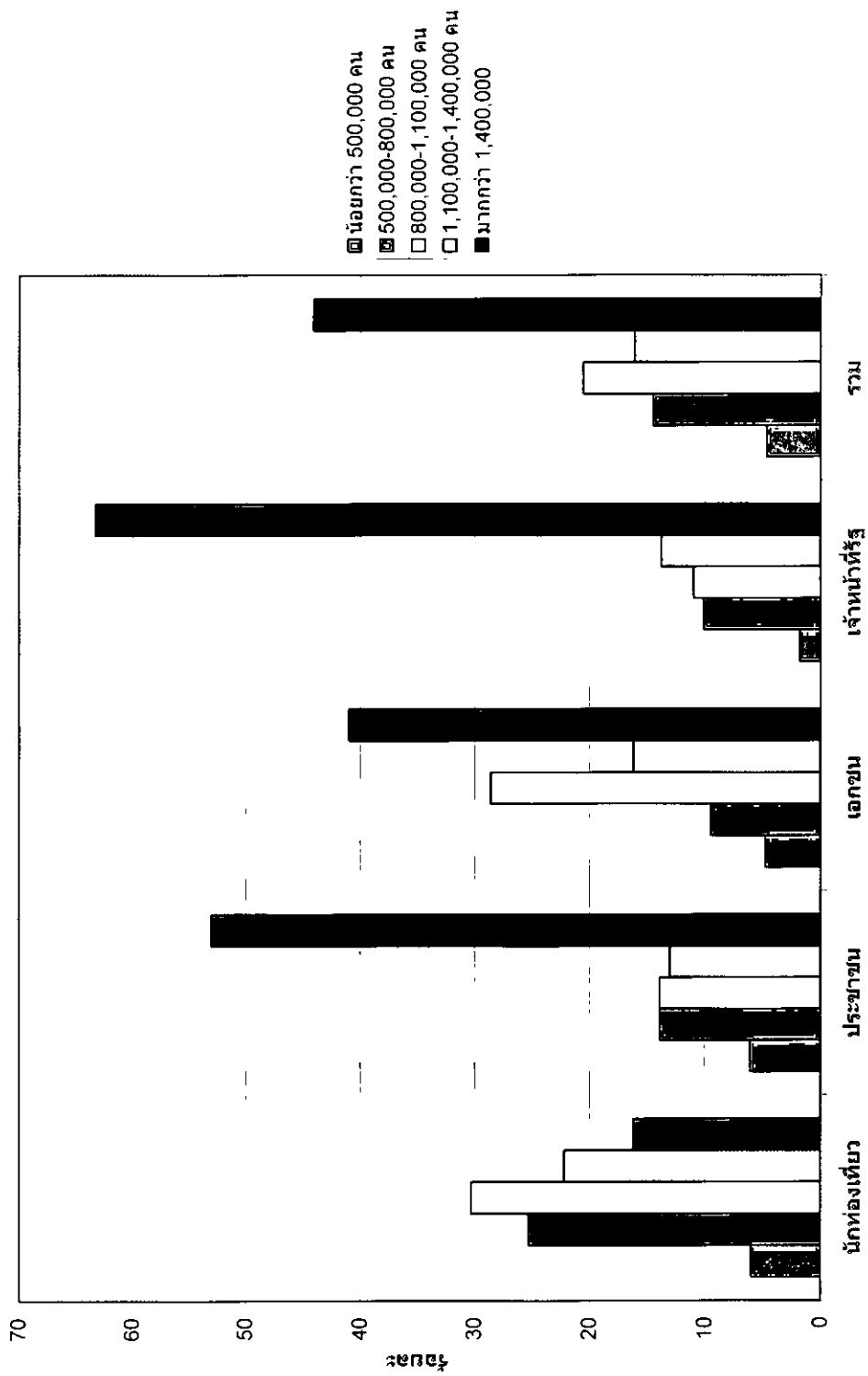
เท่ากับ 3.81

4.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เหมาะสม (ต่อปี) ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง 99 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เหมาะสม (ต่อปี) ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ปริมาณนักท่องเที่ยวเหมาะสมต่อปี	นักท่องเที่ยว		ประชาชน		เอกชน		เจ้าหน้าที่รัฐ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 500,000 คน	6	6	7	6.1	5	4.8	2	1.8	20	4.7
500,000-800,000 คน	25	25.3	16	13.9	10	9.5	11	10.1	62	14.5
800,000-1,100,000 คน	30	30.3	16	13.9	30	28.6	12	11	88	20.6
1,100,000-1,400,000 คน	22	22.2	15	13	17	16.2	15	13.8	69	16.1
มากกว่า 1,400,000	16	16.2	61	53	43	41	69	63.3	189	44.1

ปริมาณนักท่องเที่ยวเหมาะสมต่อปี

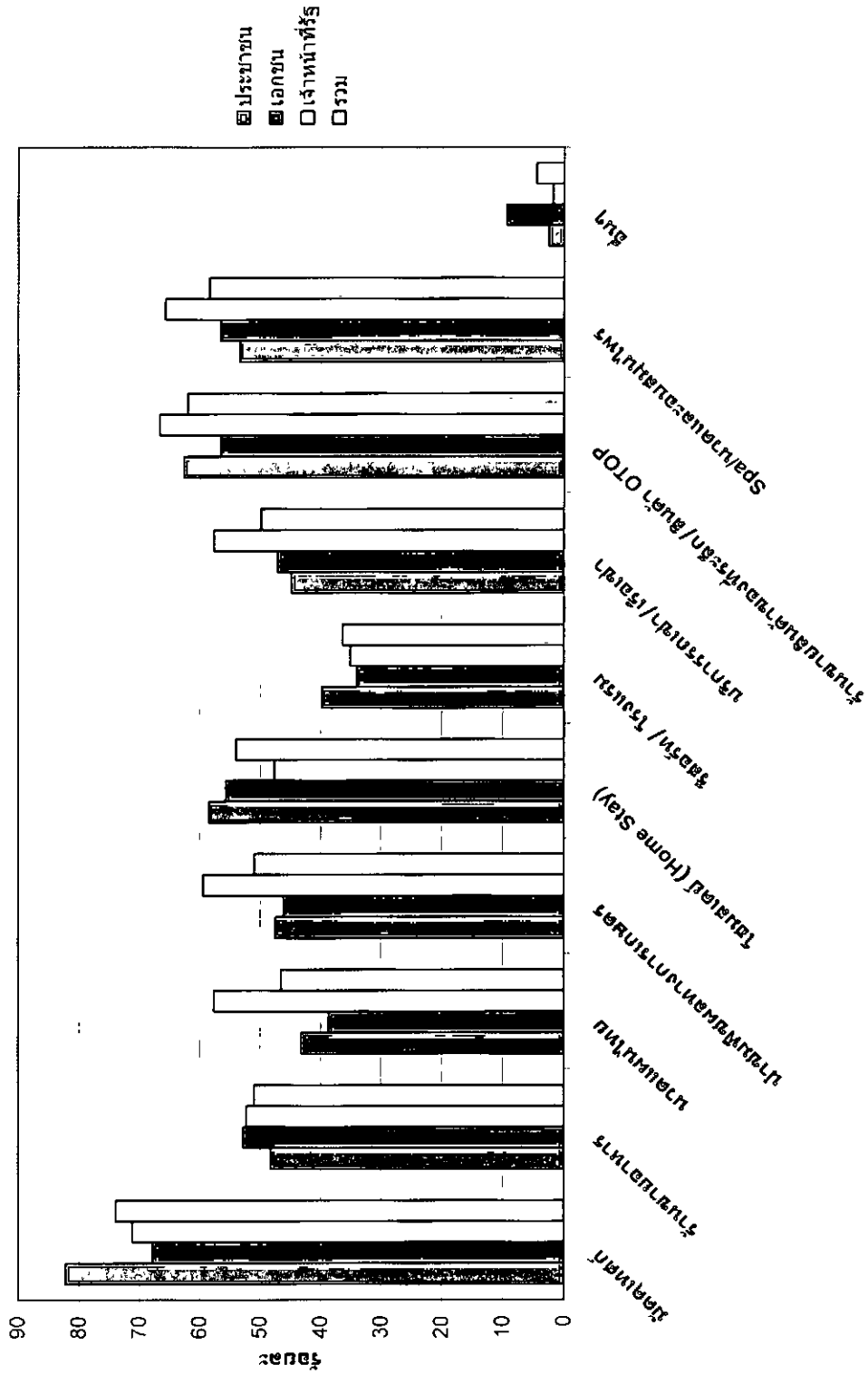
ภาพประกอบ 49 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เหมาะสม (ต่อปี) ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดปทุมธานี

จากตาราง 99 และภาพประกอบ 49 วิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่าร้อยละ 44.1 เห็นว่าปริมาณนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ควรมีจำนวน มากกว่า 1,400,000 คนต่อปี รองลงมาร้อยละ 20.6 คิดว่าควรจะมีนักท่องเที่ยว 800,000-1,100,000 คนต่อปี และร้อยละ 16.1 คิดว่าควรจะมีนักท่องเที่ยว 1,100,000-1,400,000 คนต่อปี

4.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยวภายในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ตาราง 100 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยวภายในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประเภทธุรกิจด้านการท่องเที่ยว	ประชาชน		เอกชน		เจ้าหน้าที่รัฐ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มัคคุเทศก์	97	82.2	72	67.9	79	71.2	248	74.0
ร้านอาหาร	57	48.3	56	52.8	58	52.3	171	51.0
นวดแผนไทย	51	43.2	41	38.7	64	57.7	156	46.6
นำชมพืชผลทางการเกษตร	56	47.5	49	46.2	66	59.5	171	51.0
โฮมสเตย์ (Homestay)	69	58.5	59	55.7	53	47.7	181	54.0
รีสอร์ท/ โรงแรม	47	39.8	36	34	39	35.1	122	36.4
บริการรถเช่า/เรือเช่า	53	44.9	50	47.2	64	57.7	167	49.9
ร้านขายสินค้าของที่ระลึก/สินค้า OTOP	74	62.7	60	56.6	74	66.7	208	62.1
Spa/นวดและอบสมุนไพร	63	53.4	60	56.6	73	65.8	196	58.5
อื่นๆ	3	2.5	10	9.4	2	1.8	15	4.5

ประเภทธุรกิจด้านการท่องเที่ยว

ภาพประกอบ 50 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยวภายในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากตาราง 100 และภาพประกอบ 50 พบว่าร้อยละ 74.0 เห็นว่าควรมีการสนับสนุนธุรกิจท่องเที่ยวด้านมรดกเทศก์ รองลงมาร้อยละ 62.1 คิดว่าควรมี การสนับสนุนทางด้านขายสินค้าของที่ระลึกและสินค้า OTOP และร้อยละ 58.5 คิดว่าควรมีการสนับสนุนด้าน สปา นวด และอบสมุนไพร

3. เสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ประชาชน ผู้ประกอบการเอกชน และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ที่มีต่อทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัด และวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก รวมถึงแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัด ผู้วิจัยจะนำผลการศึกษามาจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยจะจัดทำในรูปแบบของแผนยุทธศาสตร์เชิงพัฒนาการท่องเที่ยว ตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นผลการวิเคราะห์จากแบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว ประชาชน ผู้ประกอบการเอกชน และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค โดยสรุปผลจากค่าเฉลี่ยในตาราง 90-93 จากนั้น ผู้วิจัยได้นำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สามารถแสดงผลในรูปแบบตารางเพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจ ดังตาราง 101 ต่อไปนี้

ตาราง 101 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT analysis) ของจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
<ol style="list-style-type: none"> ทรัพยากรท่องเที่ยวมีความหลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ทำเลที่ตั้งอยู่ใกล้กรุงเทพฯ เป็นจุดแวะพักของนักท่องเที่ยวก่อนเดินทางสู่ภาคใต้ มีพื้นที่ปลูกสับปะรดมากที่สุดและเป็นแหล่งแปรรูปสับปะรดเพื่อการส่งออก ความสะอาดในการคมนาคม มีบริการ สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวครบครัน 	<ol style="list-style-type: none"> มีการรื้อล้างพื้นที่ป่า ป่าชายเลน สำหรับโรงแรม สนามกอล์ฟ และนาุ้ง ขาดการจัดการด้านผังเมือง การควบคุมอาคาร ในชุมชน แหล่งท่องเที่ยว มีถนนสายหลักเพียงสายเดียว สภาพชำรุด ไม่สะดวกและไม่ปลอดภัยในการคมนาคม ทรัพยากรชายฝั่งและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเสื่อมโทรม
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
<ol style="list-style-type: none"> พัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ความตื่นตัวด้านสุขภาพและความสนใจการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ ๆ ของนักท่องเที่ยว โครงการสร้างเส้นทางลัดสู่ภาคใต้ เพิ่มโอกาสด้านการท่องเที่ยวและการขนส่งสินค้าสู่ท่าเรือ น้ำลึก พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตและแปรรูปสับปะรดในภูมิภาคเอเชีย พัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับโลก 	<ol style="list-style-type: none"> ธุรกิจของชาวต่างชาติ เช่น ธุรกิจสนามกอล์ฟที่พัก และบริการท่องเที่ยว การรั่วไหลของเงินตราต่างประเทศ ในการซื้อ การบริหารจัดการโรงแรมในเครือ (Chain) โรงแรมระดับ 5 ดาว การจ้างแรงงานต่างชาติ เช่น General Manager/Chef การแข่งขันทางการตลาดเพื่อแย่งชิงนักท่องเที่ยวของประเทศเพื่อนบ้าน ระบบการค้าเสรี การแข่งขันด้านการค้าพืชผลทางการเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรมในตลาดโลก สถานการณ์การก่อการร้ายภายในประเทศและทั่วโลก รวมถึงวิกฤตโรคระบาด

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดวิสัยทัศน์ ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และผลการวิเคราะห์จากแบบสอบถามของนักท่องเที่ยว ประชาชน ผู้ประกอบการเอกชน และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากตาราง 94 นำมาบูรณาการ และสามารถกำหนดวิสัยทัศน์ได้ ดังนี้

วิสัยทัศน์

**“เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับโลก เป็นเมืองน่าอยู่ พื้นที่
ทรัพยากรธรรมชาติ และเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าของฝากสับปะรดแปรรูป”**

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ภายในจังหวัด รวมถึงพัฒนาการบริการและบุคลากร ให้มีมาตรฐานการบริการในระดับโลก พัฒนาลิ่งแวดล้อมเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่ โดยมีการจัดการด้านผังเมือง การควบคุมการใช้พื้นที่ สาธารณะ การป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่าและป่าชายเลน รณรงค์ด้านการลดมลพิษ การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ รวมถึงพัฒนาการผลิตสับปะรดแปรรูปเพื่อเป็นสินค้าของฝากสำหรับนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์และโครงการ เพื่อให้แผนยุทธศาสตร์สามารถดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมายและสัมฤทธิ์ผล ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์จากแบบสอบถามของนักท่องเที่ยว ประชาชน ผู้ประกอบการเอกชนและเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ จากตาราง 95 และตาราง 96 มากำหนดประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ และเพื่อให้กลยุทธ์มีความสมบูรณ์และสามารถนำไปปฏิบัติได้ ผู้วิจัยได้เสนอโครงการที่สอดคล้องกับกลยุทธ์ ตามรายละเอียด ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับโลก
เพื่อเพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมให้มีความยั่งยืน เพื่อเป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนในแหล่งท่องเที่ยวเดิมโดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยว อีกทั้งการรณรงค์การลดมลพิษทางน้ำ ชยะ อากาศ

โครงการ

1.1.1 โครงการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การแพทย์แผนไทยให้เป็นที่ยอมรับทั่วโลก โดยการจัดทำสารคดีและสื่อโฆษณาบนสายการบิน หนังสือสารคดีท่องเที่ยวต่างประเทศ

1.1.2 โครงการตรวจสอบมาตรฐานโรงแรม สถานประกอบการสปา นวดแผนไทย การล้างพิษ โดยการให้ใบรับรองมาตรฐานการให้บริการในระดับนานาชาติ

1.1.3 โครงการส่งเสริมชุมชนฝึกอาชีพปลูกพืชสมุนไพรและท่องเที่ยวเชิงเกษตรสวนพืชสมุนไพร เพื่อเป็นการส่งเสริมชุมชนให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

1.1.4 โครงการจัดประกวดแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้มีความยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 1.2 ประชาสัมพันธ์ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ ด้วยการจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด รวมถึงการประชาสัมพันธ์ทางเว็บไซต์ (Website) ควรจะมีการจัดตั้งเว็บไซต์ www.healthtourismcity.com อีกทั้งเว็บไซต์ควรมีการปรับปรุงข้อมูลตลอดเวลา ข้อมูลในเว็บไซต์ควรจัดทำหลายภาษา รวมถึงการส่งเสริมการขายทางเว็บไซต์ โดยการวางแผนการตลาดแบบเจาะตลาดเฉพาะกลุ่ม เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเยี่ยมชม มีการจองและการซื้อขายผ่านทางเว็บไซต์มากยิ่งขึ้น

โครงการ

1.2.1 โครงการผลิตสารคดี "เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ" โดยจัดทำหลายภาษา

1.2.2 โครงการจัดทำแผนที่ดิจิทัล เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของจังหวัด เพื่อความสะดวกในการหาข้อมูลของนักท่องเที่ยว

1.2.3 โครงการจัดทำเว็บไซต์ www.healthtourismcity.com โดยจัดทำหลายภาษา เพื่อให้นักท่องเที่ยวนานาชาติ สามารถชมเว็บไซต์เพื่อหาข้อมูลได้

1.2.4 โครงการจัดงานสัมมนานานาชาติส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ "Health Tourism Thailand 2007" เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และยังเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการบริการ

กลยุทธ์ที่ 1.3 พัฒนามาตรฐานการบริการและการรักษาความปลอดภัย การพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยการจัดอบรมให้ความรู้ด้านภาษา มาตรฐานการให้บริการสปา การล้างพิษ (Detox) การนวดแผนไทย รวมถึงการให้การสนับสนุนผู้ประกอบการท่องเที่ยวในการพัฒนามาตรฐานการให้บริการของโรงแรม ที่พักระยะยาว (Long stay) โรงพยาบาล ร้านอาหาร ธุรกิจบริการท่องเที่ยว

โครงการ

1.3.1 โครงการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวและศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวประจำอำเภอ (ทุกอำเภอ)

1.3.2 โครงการติดตั้งธงสัญญาณเล่นน้ำปลอดภัย บริเวณชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทั่วจังหวัด เพื่อสร้างความมั่นใจด้านความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว

1.3.3 โครงการจัดตั้งจุดแวะพักนักเดินทาง/บริการตรวจสภาพรถ

กลยุทธ์ที่ 1.4 สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ โดยการสนับสนุนและพัฒนาสถานประกอบการโรงพยาบาลภายในจังหวัด ในการให้บริการตรวจสุขภาพ (Check-up Program) การบำบัดฟื้นฟูสุขภาพผู้ป่วย รวมถึงการรักษาผู้ป่วยและนักท่องเที่ยว

โครงการ

1.4.1 โครงการพัฒนาโปรแกรมตรวจสุขภาพ การฟื้นฟู การบำบัดรักษานักท่องเที่ยวและผู้ป่วยให้กับโรงพยาบาลในจังหวัด

1.4.2 โครงการจัดตั้งศูนย์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพประจำอำเภอ

1.4.3 โครงการจัดตั้งที่พักและแหล่งท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่ม Long stay

1.4.4 โครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลอ่าวไทย "ริเวียร่าไทยแลนด์"

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาสภาพแวดล้อมชายฝั่งและสิ่งแวดล้อมเมือง เพื่อฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรม อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ มีการจัดการการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่ มีระเบียบ สวยงาม

กลยุทธ์ที่ 2.1 ฟื้นฟูระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่ง โดยการรณรงค์การจัดการน้ำเสีย การกำจัดขยะ โดยเฉพาะกลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการโรงแรมและร้านอาหาร การเพิ่มทรัพยากรป่า ป่าชายเลน รวมถึงการควบคุมการจับสัตว์น้ำในฤดูวางไข่ ส่งเสริมการขยายพันธุ์สัตว์น้ำชายฝั่ง

โครงการ

2.1.1 โครงการรณรงค์การจัดการน้ำเสียและลดขยะ

2.1.2 โครงการจัดตั้งกลุ่มผู้พิทักษ์สิ่งแวดล้อม เฝ้าระวังการบุกรุกป่า ป่าชายเลนและชายหาด

2.1.3 โครงการประชาร่วมใจปลูกป่า เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าและป่าชายเลน

2.1.4 โครงการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำทุ่งสามร้อยยอด

กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง ให้เป็นเมืองน่าอยู่ โดยการควบคุมการใช้พื้นที่สาธารณะ มีการจัดการด้านผังเมืองอย่างเหมาะสม การปรับภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวให้สะอาดและสวยงาม

โครงการ

2.2.1 โครงการปรับภูมิทัศน์บริเวณเขาตะเกียบและตลาดใต้รุ่งหัวหิน

2.2.2 กำหนดเขตพื้นที่ชายฝั่งด้านบนทางเท้า ชายหาด และแหล่งท่องเที่ยว

2.2.3 โครงการเฝ้าระวังน้ำเสีย สารปนเปื้อนจากโรงงานอุตสาหกรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้มีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น ซึ่งเป็นรากฐานที่ดีของสังคม

กลยุทธ์ที่ 3.1 สร้างโอกาสทางการศึกษา เพื่อให้เยาวชนได้มีโอกาสในการศึกษา โดยการสนับสนุนให้เยาวชนได้ฝึกงานอาชีพด้านงานบริการท่องเที่ยว

โครงการ

3.1.1 โครงการอบรมภาษาอังกฤษภาคฤดูร้อนเยาว์ เพื่อเป็นการเสริมสร้างอาชีพ และความรู้ให้กับเยาวชน

3.1.2 โครงการอบรมยุวชนนักอนุรักษ์ เพื่อปลูกจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากร ทรัพยากรธรรมชาติ

กลยุทธ์ที่ 3.2 ส่งเสริมและพัฒนา OTOP ที่มีศักยภาพให้เป็น SMEs (ผู้ประกอบการขนาดย่อมและขนาดกลาง) เพื่อพัฒนาสินค้า OTOP ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน รวมถึงสนับสนุนด้านการประชาสัมพันธ์ การวางแผนการตลาดและการจัดจำหน่ายสินค้าให้กับกลุ่มผู้ประกอบการ

โครงการ

3.2.1 โครงการอบรมการออกแบบ/พัฒนาสินค้าและบรรจุภัณฑ์

3.2.2 โครงการอบรมด้านการตลาดและการดำเนินธุรกิจ SMEs ให้กับผู้ผลิตสินค้า

OTOP

3.2.3 โครงการตรวจสอบและควบคุมมาตรฐานสินค้า OTOP

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าของฝากสับปะรดแปรรูป เพื่อส่งเสริมการผลิตสินค้าของฝากสับปะรดแปรรูปให้มีมาตรฐานและคุณภาพด้านความสะอาดและรสชาติ พัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปในรูปแบบใหม่ ๆ ส่งเสริมด้านการตลาด การจัดจำหน่าย การประชาสัมพันธ์ การทำบรรจุภัณฑ์ หีบห่อ ให้เป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาผลิตภัณฑ์สับปะรดแปรรูปในรูปแบบใหม่ ๆ เพิ่มความหลากหลายให้กับสินค้า ด้วยการสนับสนุนให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการสับปะรดแปรรูป ในด้านเทคโนโลยีการผลิต มาตรฐานการผลิต ความสะอาด

โครงการ

4.1.1 โครงการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์สับปะรดแปรรูป ให้มีความหลากหลาย

4.1.2 โครงการอบรม/สัมมนาทางวิชาการด้านเทคโนโลยีการผลิตสับปะรดแปรรูป

4.1.3 โครงการควบคุมมาตรฐานและคุณภาพของผลิตภัณฑ์สับปะรดแปรรูป

กลยุทธ์ที่ 4.2 ส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์ของฝากสับปะรดแปรรูป ด้วยการประชาสัมพันธ์ การออกงานแสดงสินค้า OTOP จังหวัด การจัดการช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้า การพัฒนาผลิตภัณฑ์และหีบห่อของสินค้าให้ดึงดูด น่าสนใจ มีหลายขนาด เหมาะแก่การเป็นของฝากและการเดินทาง

โครงการ

4.2.1 โครงการพัฒนาหีบห่อผลิตภัณฑ์สับปะรดแปรรูป

4.2.2 โครงการประชาสัมพันธ์สินค้าสับปะรดแปรรูป ทางเว็บไซต์ จัดทำแผ่นพับ รายละเอียดสินค้า ขนาด ราคา จัดทำป้ายโฆษณาในแหล่งท่องเที่ยวและทางสัญจร

4.2.3 โครงการออกแบบและจัดทำชั้นวางสินค้าสับปะรดแปรรูป ในแหล่งจำหน่ายสินค้าของฝาก

นอกจากนี้ การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ ควรมีการกำหนดเป้าหมายหรือตัวชี้วัดเพื่อเป็นกรอบในประเมินผลว่าได้ดำเนินงานบรรลุตามเป้าประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ ซึ่งผู้วิจัยจะขอนำเสนอในรูปแบบของตารางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากองท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ดังตาราง 102 ต่อไปนี้

วิสัยทัศน์ : "เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับโลก เป็นเมืองน่าอยู่ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าของฝากสับประรดแปรรูป"

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับโลก	เพิ่มรายได้จากการบริการ และการท่องเที่ยว	1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว 2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว	ร้อยละ 3	1.1 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมให้มีความยั่งยืน	1.1.1 โครงการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การแพทย์แผนไทยให้เป็นที่ยอมรับทั่วโลก 1.1.2 โครงการตรวจสอบมาตรฐานโรงแรม สถานที่ประกอบการสปา นวดแผนไทย การล้างพิษ โดยการให้ใบรับรองมาตรฐานการให้บริการในระดับนานาชาติ
ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับโลก			ร้อยละ 4.5		1.1.3 โครงการส่งเสริมชุมชนฝึกอาชีพปลูกพืชสมุนไพร และท่องเที่ยวเชิงเกษตรสวนพืชสมุนไพร 1.1.4 โครงการจัดประกวดแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
				1 2 การประชาสัมพันธ์ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่	1.2.1 โครงการผลิตสารคดี "เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ" 1.2.2 โครงการจัดทำแผนที่ดิจิทัล เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของจังหวัด 1.2.3 โครงการจัดทำเว็บไซต์ www.healthtourismcity.com 1.2.4 โครงการจัดงานสัมมนานานาชาติส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ "Health Tourism Thailand 2007"

ตาราง 102 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	คำเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ							
	1.3 พัฒนามาตรฐานการบริการและการรักษาความปลอดภัย	1.3.1	โครงการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวและศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวประจำอำเภอ	โครงการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวและศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวประจำอำเภอ	โครงการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวและศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวประจำอำเภอ							
						1.3.2	บริเวณชายหาดหัวจิ้งหรีด	โครงการจัดตั้งจุดแวะพักนักท่องเที่ยวบริการตรวจสภาพรถ				
									1.3.3	โครงการพัฒนาโปรแกรมตรวจสอบสุขภาพ การฟื้นฟู การบำบัดรักษานักท่องเที่ยวและผู้ป่วยให้กับโรงพยาบาลในจังหวัด		
	1.4 การสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่	1.4.1	โครงการจัดตั้งศูนย์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	โครงการพัฒนาโปรแกรมตรวจสอบสุขภาพ การฟื้นฟู การบำบัดรักษานักท่องเที่ยวและผู้ป่วยให้กับโรงพยาบาลในจังหวัด	โครงการพัฒนาโปรแกรมตรวจสอบสุขภาพ การฟื้นฟู การบำบัดรักษานักท่องเที่ยวและผู้ป่วยให้กับโรงพยาบาลในจังหวัด	โครงการพัฒนาโปรแกรมตรวจสอบสุขภาพ การฟื้นฟู การบำบัดรักษานักท่องเที่ยวและผู้ป่วยให้กับโรงพยาบาลในจังหวัด						
							1.4.2	โครงการจัดตั้งศูนย์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	โครงการจัดตั้งศูนย์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ			
										1.4.3	โครงการจัดตั้งที่พักและแหล่งท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่ม Long stay	โครงการจัดตั้งที่พักและแหล่งท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่ม Long stay

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	คำเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาสภาพแวดล้อม ชายฝั่งและสิ่งแวดล้อม เมือง	ฟื้นฟูระบบนิเวศ เพิ่ม ปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่งและ พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง	จำนวนพื้นที่ป่า ชายเลนที่ได้รับ การฟื้นฟูและ บำรุงรักษา	50 ไร่	2.1 ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมแบบ บูรณาการ	2.1.1 โครงการรณรงค์การจัดการน้ำเสียและลดขยะ 2.1.2 โครงการจัดตั้งกลุ่มผู้พักพิงสิ่งแวดล้อม ฝ่ายวังการ นุกฤกษา ป่าชายเลนและชายหาด 2.1.3 โครงการประชาร่วมใจปลูกป่า เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าและ ป่าชายเลน 2.1.4 โครงการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำทุ่งสามร้อยยอด 2.2.1 โครงการปรับภูมิทัศน์บริเวณเขาตะเกียบและ ตลาดได้รูงหัวหิน 2.2.2 กำหนดเขตพื้นที่ชายฝั่งด้านบึงทางเก่า ชายหาด และ แหล่งท่องเที่ยว 2.2.3 โครงการเฝ้าระวังน้ำเสีย สาธารณเป็นป็นอนจากโรงงาน อุตสาหกรรม 3.1.1 โครงการอบรมภาษาอังกฤษมีคุณเทศก์รุ่นเยาว์ เพื่อ เป็นการเสริมสร้างอาชีพและรายได้ให้กับเยาวชน 3.1.2 โครงการอบรมยุวชนนักอนุรักษ์ เพื่อปลูกจิตสำนึก ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาสังคมและ ยกระดับคุณภาพชีวิต ของประชาชน	ประชาชนในจังหวัดได้รับ การยกระดับให้มีคุณภาพ ชีวิตที่ดีขึ้น	ร้อยละของ ประชากรวัยเรียน ได้รับการศึกษา อย่างทั่วถึง เท่า เทียมและต่อเนื่อง	เพิ่มขึ้น 8%	3.1 สร้างโอกาสทางการศึกษา	

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	คำเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4: พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าของฝาก	เพิ่มรายได้จากการผลิต	จำนวนผลิตภัณฑ์	36 ผลิตภัณฑ์	ส่งเสริมและพัฒนา OTOP	3.2.1 โครงการอบรมการออกแบบพัฒนาสินค้าและบรรจุภัณฑ์
		ร้อยละของผลิตภัณฑ์	10%	ที่มีศักยภาพให้เป็น SMEs	3.2.2 โครงการอบรมด้านการตลาดและการดำเนินธุรกิจ SMEs ให้กับผู้ผลิตสินค้า OTOP
พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าของฝาก	เพิ่มรายได้จากการผลิต	มาตรฐาน (มชช / ฮย/Q และ HALAL เพิ่มขึ้น			3.3.3 โครงการตรวจสอบและควบคุมมาตรฐานสินค้า OTOP
		ร้อยละของผลิตภัณฑ์	10%		4.1.1 โครงการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ลับประจำแบรนด์
พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าของฝาก	เพิ่มรายได้จากการผลิต	ร้อยละของผลิตภัณฑ์	10%		4.1.2 โครงการอบรม/สัมมนาทางวิชาการด้านเทคโนโลยีการผลิตลับประจำแบรนด์
		ร้อยละของผลิตภัณฑ์	10%		4.1.3 โครงการควบคุมมาตรฐานและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ลับประจำแบรนด์
พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าของฝาก	เพิ่มรายได้จากการผลิต	ร้อยละของผลิตภัณฑ์	10%		4.2.1 โครงการพัฒนาหีบห่อผลิตภัณฑ์ลับประจำแบรนด์
		ร้อยละของผลิตภัณฑ์	10%		4.2.2 โครงการประชาสัมพันธ์สินค้าลับประจำแบรนด์
พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าของฝาก	เพิ่มรายได้จากการผลิต	ร้อยละของผลิตภัณฑ์	10%		4.2.3 โครงการออกแบบและจัดทำชิ้นงานสินค้าลับประจำแบรนด์
		ร้อยละของผลิตภัณฑ์	10%		4.2.3 โครงการออกแบบและจัดทำชิ้นงานสินค้าลับประจำแบรนด์

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในเรื่อง การวิเคราะห์แผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน ในบทนี้จะเป็นการสรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่นในอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ประชาชน ผู้ประกอบการเอกชน และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เกี่ยวกับทรัพยากรการท่องเที่ยว และวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก รวมถึงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทราบถึงข้อมูลพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญภายในอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. ทราบความคิดเห็นจากแบบสอบถามของนักท่องเที่ยว ประชาชน ผู้ประกอบการเอกชน และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เกี่ยวกับทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว และวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก รวมถึงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. เสนอแนวทางการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่เกิดประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการและการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้วิจัยมีความคาดหวังว่า การวิจัยครั้งนี้จะสามารถกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่เหมาะสม สอดคล้องกับศักยภาพ เป้าหมายของจังหวัดและกลุ่มประชากรที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งทราบถึงปัญหา อุปสรรค และข้อจำกัดในการพัฒนา

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวภายในจังหวัด และจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านพื้นที่ ผู้วิจัยจะทำการศึกษาและเก็บข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ 3 อำเภอ ดังนี้

1. อำเภอหัวหิน ได้แก่ หาดหัวหิน สถานีรถไฟหัวหิน สวนสนประดิพัทธ์ และน้ำตกป่าละอู
2. อำเภอปราณบุรี ได้แก่ วนอุทยานปราณบุรี หมู่บ้านอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าบ้านฝั่งท่า และ

ค่ายธนะรัชต์

3. กิ่งอำเภอสามร้อยยอด ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด

ขอบเขตด้านประชากร

1. นักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. ประชาชนท้องถิ่นที่มีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3. ผู้ประกอบการเอกชนที่ประกอบธุรกิจด้านท่องเที่ยวภายในจังหวัด

4. เจ้าหน้าที่ภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับงานบริหารราชการของจังหวัด งานวางแผนยุทธศาสตร์ และการท่องเที่ยว

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. นักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยว ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน (Taro Yamane) คำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สามารถเป็นตัวแทนประชากรทั้งหมด จำนวน 100 คน

2. ประชาชน ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน (Taro Yamane) คำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สามารถเป็นตัวแทนประชากรทั้งหมด จำนวน 100 คน แต่ผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ 118 คน

3. ผู้ประกอบการเอกชน ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 106 คน

4. เจ้าหน้าที่ภาครัฐ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 111 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตลอดจนแผนยุทธศาสตร์ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสอบถามความคิดเห็นแนวทางการวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน รวมถึงความต้องการและความคาดหวังในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในอนาคต ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด คือ

1. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว
2. แบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชน ผู้ประกอบการเอกชนและเจ้าหน้าที่ภาครัฐ

แบบสอบถามทั้ง 2 ชุด มีคำถามใกล้เคียงกัน เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถนำมาประกอบแนวคิดในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวม

ในส่วนของวิธีการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 4 กลุ่ม ในช่วงวันที่ 16 กรกฎาคม ถึง 14 สิงหาคม 2548 จากนั้น ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ นำมาลงรหัสเพื่อบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์และประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Sciences)

สรุปผลการวิจัย

1. สรุปผลการสำรวจและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่น ในอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากผลการสำรวจทรัพยากรท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่นในอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด มีทั้งสิ้น 8 แห่ง โดยผู้วิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้

แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจแหล่งท่องเที่ยว 4 แห่ง ได้แก่ หาดหัวหิน สวนสนประดิพัทธ์ น้ำตกป่าละอู และสถานีรถไฟหัวหิน

หาดหัวหิน มีจุดดึงดูดนักท่องเที่ยว คือ มีน้ำทะเลที่ใสสะอาด มีชายหาดที่ทอดยาวประมาณ 5 กิโลเมตร มีหาดทรายที่ขาวละเอียด บรรยากาศสงบร่มรื่น เหมาะแก่การพักผ่อน อาบแดด และเล่นน้ำทะเล สามารถท่องเที่ยวได้ตลอดปี นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงได้โดยรถยนต์ส่วนตัว รถประจำทางและรถไฟ มีบริการที่พักตั้งแต่ระดับ 3-6 ดาว มีร้านอาหาร ร้านขายสินค้า ร้านขายของที่ระลึก บริษัททัวร์ บริการนำเที่ยว มัคคุเทศก์ท้องถิ่น บริการขี่ม้า รถเช่า จักรยานยนต์เช่า เรือเช่า ศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว นวดแผนไทย นวดฝ่าเท้า ฯลฯ มีงานเทศกาลที่สำคัญในรอบปี ได้แก่

งานมหกรรมดนตรีแจ๊สหัวหิน งานแข่งขันโปโลช้าง งานแข่งขันเรือใบหัวหิน ริกัตต้า งานหัวหินเมาเทน ไบค์คลาสสิก งานเทศกาลอาหารนานาชาติหัวหิน และงานขบวนพาเหรดรถโบราณ

สวนสนประดิพัทธ์ เป็นชายทะเลที่มีบรรยากาศเงียบสงบและร่มรื่น เหมาะแก่การ ปิกนิกของนักท่องเที่ยวลักษณะครอบครัว อีกทั้งเหมาะแก่การเล่นน้ำทะเล เนื่องจากน้ำทะเลค่อนข้าง ตื้น สามารถเล่นน้ำได้อย่างปลอดภัย สวนสนประดิพัทธ์อยู่ห่างจากอำเภอเมืองหัวหินประมาณ 9 กิโลเมตร นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงได้ทั้งทางรถยนต์และรถไฟ มีบริการอาหาร บริการที่พักแบบ โรงแรม บังกะโล หรือเรือนแถวให้เช่า

น้ำตกป่าละอู ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน เป็นน้ำตกขนาด 16 ชั้น ที่มี น้ำไหลตลอดปี สามารถเล่นน้ำได้ ความโดดเด่นของน้ำตกป่าละอู คือ เป็นแหล่งที่มีผีเสื้อชุกชุม ช่วงเวลาที่เหมาะแก่การท่องเที่ยว คือ ช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนเมษายน นักท่องเที่ยวสามารถ เดินทางเข้าถึงได้โดยทางรถยนต์ ทางอุทยานฯ มีบริการเดินทิวให้เช่า มีร้านอาหาร ลานจอดรถ นอกจากนี้ ยังมีบริการชมฝูงช้างป่าและเดินป่าศึกษาธรรมชาติโดยกลุ่มชาวบ้าน

สถานีรถไฟหัวหิน เป็นสถานีรถไฟเก่าแก่ สร้างขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 มีพลับพลาพระมงกุฎเกล้าฯ ที่มีความโดดเด่น สวยงามทางด้าน สถาปัตยกรรม โดยพลับพลานี้ได้ถูกย้ายมาจากพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม เพื่อใช้สำหรับ เป็นที่ประทับเสด็จของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เวลาที่พระองค์เสด็จแปรพระราชฐานมายัง พระราชวังไกลกังวลทางรถไฟ

แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอปราณบุรี ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจแหล่งท่องเที่ยว 3 แหล่ง ได้แก่ วนอุทยานปราณบุรี หมู่บ้านอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าบ้านฝั่งท่า และศูนย์การทหารราบ ค่ายธนะรัชต์

วนอุทยานปราณบุรี มีขนาดความยาวประมาณ 1,000 เมตร และหาดทรายที่ขาวสะอาด สิ่งที่น่าสนใจของวนอุทยานปราณบุรี คือ ป่าชายเลนขนาด 400 ไร่ อีกทั้ง เส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติบริเวณป่าชายเลน ความยาว 1,000 เมตร นอกจากนี้ ยังมีบริการล่องเรือชมป่าชายเลน ชมวิถีชีวิตชาวประมง และล่องเรือจนถึงปากน้ำปราณ ภายในวนอุทยานปราณบุรีมีร้านค้าสวัสดิการ บริการอาหารและเครื่องดื่ม พื้นที่สำหรับกางเต็นท์ ห้องน้ำ นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงได้ โดยรถยนต์ส่วนตัว

หมู่บ้านอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าบ้านฝั่งท่า เป็นหมู่บ้านที่อยู่ติดแม่น้ำปราณบุรี มีความเงียบสงบ ร่มรื่น เย็นสบาย เหมาะแก่การพักผ่อน มีที่พักในลักษณะโฮมสเตย์ให้บริการ มีกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตร ชมสวนผลไม้ เช่น มะพร้าว น้ำหอม สับปะรด ส้มโอ ละมุด มะม่วง กล้วย รวมถึงบริการล่องเรือชมแม่น้ำปราณบุรี นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางเข้าถึงได้โดยรถยนต์ส่วนตัว

ศูนย์การทหารราบค่ายธนระริชต์ เป็นค่ายทหารมีพื้นที่ขนาดใหญ่กว่า 50,000 ไร่ ภายในศูนย์ ฯ มีสำนักงานท่องเที่ยวให้บริการข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว มีบริการที่พัก บริการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบ เช่น กิจกรรมศึกษาประวัติศาสตร์ ชมพิพิธภัณฑ์ทหารราบ ซึ่งเป็นที่รวมยุทธโปกรณ์และเครื่องแต่งกายของทหารตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน กิจกรรมทำทนายความสามารถ ได้แก่ การกระโดดหอสูง การไต่หน้าผาจำลอง สนามยิงปืนเพนท์บอล ฯฯ กิจกรรมศึกษาธรรมชาติ ได้แก่ การเดินป่าผจญภัย การล่องเรือยางชมธรรมชาติ การขี่จักรยานชมธรรมชาติ เป็นต้น และกิจกรรมกีฬา ได้แก่ กอล์ฟ สนามยิงปืนจริง สระว่ายน้ำ สนามเทนนิส สนามฟุตบอล นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางเข้าถึงได้ทางรถยนต์หรือรถโดยสาร

แหล่งท่องเที่ยวในกิ่งอำเภอสามร้อยยอด ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจแหล่งท่องเที่ยว 1 แหล่ง คือ อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด

อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด เป็นอุทยานแห่งชาติที่มีความหลากหลายของระบบนิเวศ ตั้งแต่ทุ่งหญ้า ชายหาดที่มีลักษณะเป็นหาดเลน ป่าชายเลน หนองน้ำจืดหรือพื้นที่ชุ่มน้ำ ซึ่งจัดได้ว่าเป็นระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสมบูรณ์ เพราะเป็นแหล่งอาศัยของนกประจำถิ่นและนกอพยพมากกว่า 300 ชนิด นอกจากนี้ ภายในอุทยาน ฯ มีบริการที่พัก เต็นท์ให้เช่า สถานที่สำหรับกางเต็นท์ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว มีร้านค้าสวัสดิการให้บริการอาหารและเครื่องดื่ม จากการทำอุทยาน ฯ มีพื้นที่ถึง 61,300 ไร่ และมีระบบนิเวศที่หลากหลาย ทำให้มีสถานที่ท่องเที่ยวภายในเขตอุทยาน ฯ หลายแห่ง เช่น

จุดชมวิวเขาแดง เป็นจุดที่นักท่องเที่ยวนิยมขึ้นไปชมพระอาทิตย์ขึ้นและชมทัศนียภาพโดยรอบ

คลองเขาแดง เป็นจุดที่ชาวบ้านในหมู่บ้านเขาแดงและหมู่บ้านบางปูให้บริการล่องเรือชมป่าชายเลนและชมวิถีชีวิตชาวประมง

หาดสามพระยา มีหาดทรายที่ขาวสะอาดความยาวประมาณ 300 เมตร สงบ ร่มรื่น เหมาะแก่การพักผ่อน กางเต็นท์ น้ำทะเลบริเวณหาดสามพระยาค่อนข้างตื้น เหมาะแก่การเล่นน้ำ

ถ้ำไทร เป็นถ้ำที่มีหินงอก หินย้อย สวยงามหลายจุด โดยจุดที่น่าสนใจภายในถ้ำไทร คือ สระโบกขรณี ห้องหินงอก ห้องหินย้อย ม่านเจ็ดสี น้ำตาแห่ง

ถ้ำแก้ว ภายในถ้ำมีหินงอก หินย้อย ที่สวยงาม

หาดแหลมศาลา หาดมีลักษณะคล้ายแหลมยื่นออกไปในทะเล มีภูเขาปิดล้อมทั้ง 2 ด้าน เหมาะแก่การเล่นน้ำทะเล บริเวณหาดแหลมศาลามีบริการบ้านพัก บริเวณสำหรับกางเต็นท์ และร้านอาหารบริการแก่นักท่องเที่ยว

ถ้าพระยานคร เป็นถ้ำขนาดใหญ่ที่มีพระที่นั่งคูหาคฤหาสน์ ตั้งอยู่ภายในถ้ำ เป็นพลับพลาจตุรมุข ซึ่งเป็นที่ประทับของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 เมื่อคราวเสด็จประพาส เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2433

ทุ่งสามร้อยยอด เป็นบึงขนาดใหญ่ปกคลุมด้วยพืชจำพวก อ้อ กก จึงเป็นแหล่งอาศัยของนกอพยพนานาชนิด เช่น นกยาง นกกาน้ำ นกอีล้ำ ฯลฯ บริเวณทุ่งสามร้อยยอด มีเส้นทางศึกษาธรรมชาติ และมีบริการล่องเรือให้กับนักท่องเที่ยวเพื่อชมธรรมชาติ ดูนก ถ่ายภาพ หรือเพื่อการศึกษาค้นคว้า

2. สรุปผลการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ประชาชน ผู้ประกอบการเอกชนและเจ้าหน้าที่ภาครัฐเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวที่สำคัญ การจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และผลวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก รวมถึงแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัด

2.1 ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นผลการศึกษาจากแบบสอบถาม โดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้

ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญ 3 อันดับแรก ได้แก่

หาดหัวหิน

อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด

อ่าวมะนาว เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในอำเภอเมือง มีหาดทรายและน้ำทะเลที่ปลอดภัยสำหรับการเล่นน้ำ บริเวณชายหาดมีร้านอาหารและเก้าอี้ผ้าใบให้เช่า นอกจากนี้ ยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ เพราะเป็นสถานที่ที่กองทัพญี่ปุ่นได้ยกพลขึ้นบกบริเวณนี้ ในสมัยสงครามโลก ครั้งที่ 2

ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่สำคัญ 3 อันดับแรก ได้แก่

พระราชวังไกลกังวล

สถานีรถไฟหัวหิน

วัดกุยบุรี เป็นวัดเก่าแก่ที่มีอายุเกือบ 200 ปี มีมณฑปที่ประดิษฐานรูปหล่อโลหะปิดทองขนาดเท่าองค์จริงของหลวงพ่อบุญมาก เจ้าอาวาสองค์แรกของวัดกุยบุรี

ทรัพยากรท่องเที่ยวด้านงานประเพณี เทศกาล มหกรรมหรือปรากฏการณ์ที่สำคัญ 3 อันดับแรก ได้แก่

งานมหกรรมดนตรีแจ๊สหัวหิน (Hua Hin Jazz Festival) เป็นงานเทศกาลที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติในแต่ละปีได้เป็นจำนวนมาก งานนี้จะจัดขึ้นในเดือนมิถุนายนของทุกปี และจัดเป็นระยะเวลา 3 วัน ความโดดเด่นของงานเทศกาลนี้ คือ การแสดง

ดนตรีของคิลปินแจ๊สที่มีชื่อเสียงทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ บริเวณชายหาดหัวหินในช่วงเย็นจนค่านักท่องเที่ยวได้ฟังเสียงเพลงพร้อมกับเสียงคลื่น นอกจากนี้ บริเวณงานจะมีร้านอาหารและเครื่องดื่มให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งก่อให้เกิดรายได้แก่ประชาชนในจังหวัดเป็นจำนวนมาก

งานนมัสการพระบรมสารีริกธาตุเขาช่องกระเจก เป็นงานประเพณีที่สำคัญของชาวประจวบคีรีขันธ์ เนื่องจากวัดเขาช่องกระเจกเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปจำลองและพระบรมสารีริกธาตุ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญคู่บ้านคู่เมืองของชาวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นอกจากนี้ บนเขายังเป็นจุดชมวิวที่สามารถชมทัศนียภาพของอ่าวน้อย อ่าวประจวบ และอ่าวมะนาวได้

งานแข่งขันเรือใบนานาชาติ เป็นงานระดับนานาชาติ ภายในงานจะมีนักกีฬาจากต่างประเทศทั่วโลกเดินทางมาแข่งขันที่หัวหินทุกปี ทำให้หัวหินเป็นที่รู้จักของชาวต่างชาติมากยิ่งขึ้น

ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทกิจกรรมที่สำคัญ 3 อันดับแรก ได้แก่

การดำน้ำดูปะการังที่บ้านหินกรูดหรือเกาะทะลุ สามารถสรุปได้ว่า ประชากรในจังหวัดและนักท่องเที่ยวมีความสนใจและให้ความสำคัญกับกิจกรรมดำน้ำตื้น โดยเฉพาะในแหล่งท่องเที่ยวบ้านหินกรูดและเกาะทะลุ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีปะการังน้ำตื้นที่ค่อนข้างอุดมสมบูรณ์และได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ บริเวณเกาะทะลุ นักท่องเที่ยวสามารถดำน้ำชมปะการังบริเวณเกาะสิงห์ เกาะสังข์ ซึ่งอยู่ใกล้เคียงกัน และบนเกาะทะลุ ยังมีสถานที่ที่น่าสนใจให้นักท่องเที่ยวชม คือ ช่องทะลุ สุสานปะการัง หุบหนาว หน้าผาจุดชมวิวและต้นไทรใหญ่

การเดินป่าในเส้นทางศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด ภายในเขตอุทยานฯ มีเส้นทางศึกษาธรรมชาติบริเวณหาดแหลมศาลา จุดชมวิวยอดเขาชะโลงฟาง จุดชมวิวเขากระโจม ที่นักท่องเที่ยวสามารถศึกษาสภาพป่าและพืชพันธุ์ไม้

การนวดแผนไทย การนวดสมุนไพรและสปา เป็นกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวสนใจและจังหวัดก็มีศักยภาพ เนื่องจากโรงแรมภายในจังหวัดส่วนใหญ่มีบริการนวดแผนไทยและสปา ดังนั้นควรมีการส่งเสริมและพัฒนาบริการด้านการนวดแผนไทยและสปาให้ได้มาตรฐานในระดับนานาชาติ

ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทบริการที่สำคัญ 3 อันดับแรก ได้แก่

การคมนาคมที่สะดวก การเดินทางมายังจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางได้ทั้งทางรถยนต์ รถไฟ รถโดยสารและเครื่องบิน นอกจากนี้ การให้บริการด้านการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยวก็ยังคงมีความสะดวกอีกด้วย เพราะมีบริการรถเช่า เรือโดยสาร เรือหางยาว ให้บริการนักท่องเที่ยว

การบริการที่พัก จังหวัดมีที่พักตั้งแต่ประเภท โฮมสเตย์ เกสต์เฮ้าส์ โรงแรมระดับ 3-6 ดาว สามารถรองรับนักท่องเที่ยวประเภท Backpacker จนถึงนักท่องเที่ยวระดับบน อีกทั้ง ในปัจจุบันจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีที่พักประเภท สปา รีสอร์ท (Spa Resort) อยู่เป็นจำนวนมาก และเน้นการ

บริการด้านสปา บริการด้านสุขภาพ การล้างพิษ โดยเฉพาะโรงแรมชีวาครม ซึ่งเป็นโรงแรมที่มีชื่อเสียงระดับโลกในด้านบริการด้านสุขภาพ นอกจากนี้ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ยังมีที่พักประเภทบูติก รีสอร์ท (Boutique Resort) เป็นจำนวนมากเช่นกัน โรงแรมประเภทนี้เป็นโรงแรมที่เน้นด้านการตกแต่งภายใน ซึ่งสามารถเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เช่นกัน

บริการร้านอาหาร ร้านจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก เนื่องจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีแหล่งท่องเที่ยวอยู่ทุกอำเภอ ทำให้มีร้านค้าสำหรับบริการนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ซึ่งสร้างอาชีพและรายได้ให้กับประชากรในจังหวัดเป็นอย่างมาก

2.2 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

การจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ดี ทั้งด้านความสมบูรณ์ของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คุณภาพและความสะอาดของอาหารและเครื่องดื่ม ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในเว็บไซต์ของจังหวัด ป้ายบอกเส้นทางแหล่งท่องเที่ยว ความสะอาดของห้องน้ำ/สุขา รวมถึงสภาพแวดล้อม ยกเว้นการจัดการด้านสถานที่จำหน่ายสินค้า/ของฝาก/ของที่ระลึก ด้านความสะอาดและความเป็นระเบียบของที่จอดรถ และด้านการจราจรและพื้นผิวถนนบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเท่านั้นที่นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าการจัดการอยู่ในเกณฑ์พอใช้

การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประชาชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ดังนี้

การจัดการด้านการคมนาคมและสาธารณูปโภค ประชาชนให้ความสำคัญกับการปรับปรุงถนนและพัฒนาเส้นทางเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดให้เชื่อมโยงถึงกันอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ประชาชนยังต้องการพัฒนาปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ไฟฟ้า ประปา ในแหล่งท่องเที่ยวอีกด้วย

การจัดการด้านที่พักแรมและร้านอาหาร ประชาชนต้องการพัฒนาด้านการให้บริการที่มีคุณภาพแก่นักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก รวมถึงการพัฒนาสถานที่พักแรมและร้านอาหารในจังหวัดให้มีความสะอาดและความปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น

การจัดการแหล่งท่องเที่ยว ประชาชนต้องการให้ความรู้ในแหล่งท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยว และมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อยู่ในระดับมาก

การจัดการด้านกิจกรรม ประชาชนต้องการจัดกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ กิจกรรมผจญภัย เช่น ล่องเรือ ปลูกป่าชายเลน ถ่ายรูป ดูนก และกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก

การจัดการด้านสินค้า ประชาชนต้องการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการตลาด การประชาสัมพันธ์สินค้าให้กับนักท่องเที่ยว รวมถึงการผลิตสินค้าพื้นบ้านและของที่ระลึกให้แก่นักท่องเที่ยว

ความต้องการการสนับสนุนด้านธุรกิจท่องเที่ยว ประชาชนต้องการให้มีการสนับสนุนธุรกิจท่องเที่ยวด้านมัคคุเทศก์ ร้านขายสินค้าของที่ระลึก สินค้า OTOP และสปา

ปริมาณนักท่องเที่ยว ประชาชนเห็นว่าปริมาณที่เหมาะสมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นักท่องเที่ยวและประชาชนเห็นว่าปริมาณนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ควรมีจำนวนมากกว่า 1,400,000 คนต่อปี

2.3 สรุปผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคในการพัฒนาจังหวัด ซึ่งผู้วิจัยขอสรุปผลการศึกษาจากแบบสอบถาม โดยเรียงลำดับมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้

จุดแข็งของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 3 อันดับแรก คือ

1) ความหลากหลายของทรัพยากรท่องเที่ยว ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล เนื่องจากจังหวัดมีพื้นที่ติดทะเลตลอดแนวความยาวของจังหวัด 212 กิโลเมตร ทำให้มีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวหลายแหล่ง เช่น หาดหัวหิน อ่าวประจวบ อ่าวมะนาว สวนสนประดิพัทธ์ หาดบ้านกรูด หาดสามพระยา เป็นต้น อีกทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ก็มีหลายแห่ง ได้แก่ พระราชวังไกลกังวล พระที่นั่งคูหาคฤหาสน์ สถานีรถไฟหัวหิน เขาช่องกระเจก อุทยานวิทยาศาสตร์พระจอมเกล้า ณ หว้ากอ เป็นต้น

2) ด้านทำเลที่ตั้ง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพมหานครและสามารถเป็นจุดแวะพักของนักท่องเที่ยวก่อนเดินทางลงสู่ภาคใต้ นักท่องเที่ยวสามารถท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ภายในจังหวัด แวะรับประทานอาหาร หรือพักผ่อนก่อนเดินทางลงสู่ภาคใต้

3) เป็นแหล่งปลูกสับปะรดและส่งออกสับปะรดมากที่สุดของประเทศ ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจที่ทำรายได้ให้กับจังหวัดเป็นอันดับหนึ่ง ผลผลิตร้อยละ 80 จะถูกนำมาแปรรูปเพื่อการส่งออก และมูลค่าการส่งออกคิดเป็นร้อยละ 68 ของมูลค่าการส่งออกทั้งประเทศ

จุดอ่อนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 3 อันดับแรก คือ

1) การรุกรานพื้นที่ป่าและป่าชายเลนของโรงแรม สนามกอล์ฟและนาุ้ง เนื่องจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของจังหวัดเติบโตอย่างรวดเร็ว มีการสร้างโรงแรมและสนามกอล์ฟเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มากขึ้น ขาดการจัดการด้านผังเมืองและการควบคุมอาคารในชุมชนและแหล่งท่องเที่ยว

รวมถึง การประเมินการรองรับปริมาณนักท่องเที่ยว (Carrying capacity) ซึ่งก่อให้เกิดมลพิษด้านสิ่งแวดล้อม เช่น ปัญหาน้ำเสีย ปัญหาสภาพภูมิทัศน์เสื่อมโทรม เป็นต้น

2) การมีถนนสายหลักเพียงสายเดียวและอยู่ในสภาพชำรุด ไม่สะดวกต่อการคมนาคมขนส่ง รวมถึงความปลอดภัยในการเดินทาง ในปัจจุบัน หากเป็นช่วงเทศกาลหรือวันหยุดนักขัตฤกษ์ ที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเป็นจำนวนมาก จะเกิดปัญหาการจราจรคับคั่งและในบางครั้งจะเกิดน้ำท่วมบนถนนอีกด้วย

3) ขาดการจัดการด้านผังเมือง การควบคุมอาคารในชุมชนและแหล่งท่องเที่ยว ก่อให้เกิดผลเสียต่อสภาพภูมิทัศน์

โอกาสในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 3 อันดับแรก คือ

1) การพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง เนื่องจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีความพร้อมและมีศักยภาพสูงในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการคมนาคมขนส่ง

2) ความตื่นตัวด้านสุขภาพและความสนใจในการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ ๆ ของนักท่องเที่ยว แนวโน้มของนักท่องเที่ยวที่หันมาสนใจด้านสุขภาพ การนวดแผนไทย สปา การล้างพิษ การรับประทานอาหารและเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของสมุนไพร การใช้ผลิตภัณฑ์สมุนไพร

3) โครงการเส้นทางลัดสู่ภาคใต้ เพื่อเพิ่มโอกาสให้กับการท่องเที่ยว และเป็นการแก้ปัญหาของจุดอ่อนที่จังหวัดมีอยู่ คือ มีถนนสายหลักเพียงเส้นเดียว นอกจากนี้ ยังเป็นการเพิ่มโอกาสในการขนส่งสินค้าสู่ท่าเรือน้ำลึก ทำให้สามารถรองรับสินค้าที่ส่งมาจากจังหวัดอื่น ๆ ได้อย่างสะดวกขึ้น

อุปสรรคต่อการพัฒนาจังหวัด 3 อันดับแรก ได้แก่

1) ธุรกิจของชาวต่างชาติ เช่น สนามกอล์ฟ ที่พักและบริการท่องเที่ยว เกิดการรั่วไหลของเงินตราและการเข้ายึดครองธุรกิจ ปัญหานี้เกิดขึ้นกับเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงเกือบทั้งหมดในประเทศไทย สืบเนื่องจากความเสียเปรียบทางการเงินที่ประเทศไทยมีต่อประเทศอื่นบางประเทศ ผลกระทบที่เกิดขึ้นคือการรั่วไหลของเงินตราและการเข้ายึดครองธุรกิจ แม้ว่าจะส่งผลดีบ้างในบางส่วน เช่น การจ้างงาน แต่คาดว่าจะส่งผลเสียมากกว่า

2) การรั่วไหลของเงินตราต่างประเทศ ในการซื้อการบริหารจัดการโรงแรมในเครือ (Chain) โรงแรมระดับ 5 ดาวและการจ้างแรงงานชาวต่างชาติมาเป็นผู้บริหารหรือ Chef ซึ่งส่งผลเสียต่อระบบเศรษฐกิจ

3) การแข่งขันทางการตลาดเพื่อแย่งชิงนักท่องเที่ยวของประเทศเพื่อนบ้าน เช่น

ประเทศฮ่องกง มีการเปิดตัวดิสนีย์แลนด์ ประเทศลาว ที่มีแหล่งท่องเที่ยวมรดกโลก เมืองเวียงจันทน์ ประเทศกัมพูชา มีแหล่งท่องเที่ยวมรดกโลก นครวัด นครธม เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยว

2.4 สรุปผลการวิเคราะห์แผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การวิเคราะห์แผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยได้นำแผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปี 2548-2551 มาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดทำแบบสอบถามและได้เพิ่มเติมประเด็นการพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในแบบสอบถาม เพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มประชากรทั้ง 4 กลุ่ม เกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า แผนยุทธศาสตร์เดิมของจังหวัดเป็นแผนเชิงเศรษฐกิจที่เน้นด้านอุตสาหกรรม ส่วนแผนยุทธศาสตร์ที่ได้จากผลการวิเคราะห์นั้น เป็นแผนยุทธศาสตร์พัฒนากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน ซึ่งทำให้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์นั้นมีลำดับความสำคัญและประเด็นที่แตกต่าง โดยผู้วิจัยจะเสนอประเด็นที่แตกต่างในหัวข้ออภิปรายผลต่อไป

3. เสนอแนวทางพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อทรัพยากรท่องเที่ยว สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT analysis) ซึ่งได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคในการพัฒนา รวมถึงแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยได้นำผลดังกล่าวไปประกอบเป็นฐานข้อมูลในการกำหนดแนวทางพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยเกิดจากความคิดเห็นและความต้องการของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว ประชาชน ผู้ประกอบการเอกชน และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เพื่อให้เกิดแผนพัฒนาด้านกการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม โดยผู้วิจัยสามารถกำหนดวิสัยทัศน์ตามผลการวิจัยได้ ดังนี้

วิสัยทัศน์

“เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับโลก เป็นเมืองน่าอยู่ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าของฝากสับปะรดแปรรูป”

ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์

ในการจัดทำแผนพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้มีแนวทางในการปฏิบัติงานและสามารถบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ตามผลการศึกษาจากแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยขอสรุปประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ในรูปแบบของตาราง ดังตาราง 103 ต่อไปนี้

ตาราง 103 ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของ
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
1.พัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ในระดับโลก	1.1 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมให้มีความยั่งยืน 1.2 ประชาสัมพันธ์ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ 1.3 พัฒนามาตรฐานการบริการและการรักษาความ ปลอดภัย 1.4 สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่
2.พัฒนาสภาพแวดล้อมชายฝั่งและ สิ่งแวดล้อมเมือง	2.1 ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบ บูรณาการ 2.2 พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง ให้เป็นเมืองน่าอยู่
3.พัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิต ของประชาชน	3.1 สร้างโอกาสทางการศึกษา 3.2 ส่งเสริมและพัฒนา OTOP ที่มีศักยภาพให้เป็น SMEs
4.พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้า ของฝากสับปะรดแปรรูป	4.1 พัฒนาผลิตภัณฑ์สับปะรดแปรรูปในรูปแบบใหม่ ๆ 4.2 ส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์ของฝากสับปะรด แปรรูป

อภิปรายผล

1. อภิปรายผลการสำรวจและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่นในอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ในการอภิปรายผลการสำรวจแหล่งท่องเที่ยว ผู้วิจัยจะขออภิปรายในประเด็นจุดดึงดูดของแหล่งท่องเที่ยว ปัญหาที่พบและโอกาสในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน

หาดหัวหิน จัดได้ว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมาตั้งแต่อดีต โดยจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวของหาดหัวหิน คือ หาดทรายที่ทอดยาว เม็ดทรายขาวละเอียด น้ำทะเลที่ใสสะอาดและปลอดภัยแก่การเล่นน้ำ รวมถึงความเงียบสงบของธรรมชาติ ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ บุปผา วงศ์พันธุ์ทา (2544: 49) ซึ่งกล่าวไว้ว่า หัวหิน มีศักยภาพการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเด็นคุณค่าหาดทรายและน้ำทะเล คือ นักท่องเที่ยวพึงพอใจในความละเอียดของเม็ดทราย ความสะอาดของน้ำทะเลและระดับความตื่น-ลึกของน้ำทะเล จากการสำรวจ ผู้วิจัยพบว่า หาดหัวหินมีการพัฒนาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว มีร้านขายอาหาร เครื่องดื่ม และเก้าอี้ผ้าใบจำนวนมากบริเวณแนวชายหาด ทำให้เกิดสภาพภูมิทัศน์ที่ไม่สวยงาม จึงควรมีการจัดพื้นที่สำหรับร้านขายอาหารและเครื่องดื่มบริเวณทางเดินก่อนลงชายหาดเพื่อเป็นการสร้างทัศนียภาพที่สวยงามบริเวณชายหาดหัวหิน

สวนสนประดิพัทธ์ เป็นสถานที่ตากอากาศที่มีความเงียบสงบและร่มรื่น มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยว โอกาสในการพัฒนาสวนสนประดิพัทธ์ คือ สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long stay) ให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุได้ เนื่องจากพื้นที่มีความเหมาะสม สามารถจัดกิจกรรมด้านกีฬาและสันทนาการ ให้กับนักท่องเที่ยว เช่น การฝึกทำอาหารไทย เย็บปักถักร้อย ร้อยดอกไม้ หรือ กิจกรรมด้านกีฬา เช่น การฝึกซ้อมกอล์ฟ การวิ่ง การเดินออกกำลังกาย การออกกำลังกายบริหารบริเวณหาดทราย เป็นต้น

น้ำตกป่าละอู ความโดดเด่นของน้ำตกป่าละอู คือ เป็นน้ำตกขนาด 16 ชั้น และเป็นแหล่งมีเชื้อชูกลม เหมาะแก่การเดินป่าศึกษาธรรมชาติ หรือกิจกรรมดูผีเสื้อและดูนกของนักท่องเที่ยว ซึ่งตรงกับสาระสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของศูนย์วิจัยป่าไม้ (2538: 38) ว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มุ่งเน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัส หรือมีประสบการณ์กับสภาพแวดล้อมธรรมชาติโดยตรง และเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษาเรียนรู้สภาพแวดล้อมธรรมชาติ นอกจากนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า โอกาสในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของน้ำตกป่าละอู คือ การจัดตั้งพิพิธภัณฑน์ผีเสื้อ เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ศึกษาธรรมชาติสำหรับเยาวชนและนักท่องเที่ยวที่สนใจศึกษาธรรมชาติของผีเสื้อ

สถานีรถไฟหัวหิน จัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่สำคัญของอำเภอหัวหิน เนื่องจากเป็นสถานีรถไฟเก่าแก่ สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 6 และมีพลับพลาพระมงกุฎเกล้าฯ ที่มีความโดดเด่น สวยงามทางด้านสถาปัตยกรรม ผู้วิจัยเห็นว่า โอกาสในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในแหล่งท่องเที่ยวสถานีรถไฟหัวหิน คือ สามารถจัดงานแสดงแสง สี เสียง เพื่อสะท้อนเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ ประวัติความเป็นมาของเมืองหัวหิน ประวัติของสถานีรถไฟและพลับพลา อีกทั้งสามารถจัดเป็นจุดแสดงนิทรรศการกลางแจ้ง เกี่ยวกับวัฒนธรรม ศิลปะ ประเพณี ของชาวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิม ให้มีความน่าสนใจ สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากยิ่งขึ้น

แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอปราณบุรี

วนอุทยานปราณบุรี มีป่าชายเลนขนาด 400 ไร่ เป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยว อีกทั้ง มีเส้นทางเดินศึกษาระบบนิเวศป่าชายเลน ความยาว 1,000 เมตรเป็นแหล่งให้ความรู้เกี่ยวกับระบบนิเวศป่าชายเลนแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2546: 2-4) ที่ได้กำหนดองค์ประกอบด้านกิจกรรมและกระบวนการของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไว้ว่า เป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการเรียนรู้ (Learning process) โดยมีการให้การศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยว เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ ความประทับใจ เพื่อสร้างความตระหนักและปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องต่อนักท่องเที่ยว ประชาชนท้องถิ่น และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นการท่องเที่ยวสิ่งแวดล้อมศึกษา (Environmental education-based tourism) สำหรับแหล่งท่องเที่ยววนอุทยานปราณบุรี ผู้วิจัยเห็นว่าการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่เหมาะสมแล้ว

หมู่บ้านอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าบ้านฝั่งท่า เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ให้บริการบ้านพักโฮมสเตย์ ตั้งอยู่ริมแม่น้ำปราณบุรี จากการสำรวจ ผู้วิจัยพบว่า มีปริมาณนักท่องเที่ยวน้อย ป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวมีจำนวนน้อย ไม่โดดเด่น จึงควรมีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้มากยิ่งขึ้น รวมถึงการจัดการด้านการตลาด การศึกษาความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เคยมาใช้บริการ เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาการบริการ

ศูนย์การทหารราบค่ายธนระวีชัย เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีการจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่เหมาะสม ภายในศูนย์ ฯ มีสำนักงานท่องเที่ยวให้บริการข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว มีบริการที่พัก บริการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบ รวมถึงทรัพยากรท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสม ซึ่งตรงกับแนวคิดของคณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2547: 4) ที่ได้กำหนดแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบในการจัดการการท่องเที่ยว ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวว่า จะต้องคำนึงถึงความสามารถของพื้นที่และระบบนิเวศในการรองรับการ

ท่องเที่ยว เพื่อให้ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวอยู่ได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่

แหล่งท่องเที่ยวในกิ่งอำเภอสามร้อยยอด

อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายของระบบนิเวศ ทำให้มีแหล่งท่องเที่ยวภายในเขตอุทยานฯ หลายแห่ง การจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีหน่วยพิทักษ์อุทยานฯ เป็นผู้ดูแลและจัดการ รวมถึงกลุ่มชาวบ้านบริเวณคลองเขาแดง ที่ให้บริการล่องเรือชมป่าชายเลน ชมวิถีชีวิตชุมชนชาวประมง กลุ่มชาวบ้านบริเวณทุ่งสามร้อยยอด มีชาวบ้านบริการล่องเรือชมธรรมชาติและดูนก บริเวณถ้ำไทร ถ้ำแก้ว มีชาวบ้านให้บริการเช่าไฟฉาย ตะเกียง จัดได้ว่า เป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่เกิดขึ้นโดยมีส่วนร่วมของชุมชน ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ซึ่งตรงกับข้อสรุปของศูนย์วิจัยป่าไม้ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2538: 3-4) ว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการส่งเสริมและจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพราะการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนท้องถิ่น ในระยะยาว การเปิดโอกาสให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในรูปแบบต่าง ๆ จะช่วยให้ชุมชนได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม นอกจากนี้ ยังช่วยให้ชุมชนท้องถิ่นตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นธรรมชาติ ปัญหาที่พบของอุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด คือ การบุกรุกพื้นที่ของชาวบ้านในการทำนาถุ้ง ซึ่งก่อให้เกิดผลเสียของระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม จึงควรมีการใช้ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมาตรการทางกฎหมาย ที่จะควบคุมการรุกล้ำพื้นที่ของชาวบ้าน โอกาสในการพัฒนา คือ การจัดตั้งศูนย์ศึกษาระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของอุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด อีกทั้ง สามารถจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ธรรมชาติให้กับเยาวชนและนักท่องเที่ยวที่สนใจ

2.อภิปรายผลการศึกษาคำคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT analysis) และ

การอภิปรายผลการศึกษาคำคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจะขออภิปรายผลในประเด็นดังต่อไปนี้

2.1 ความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

การจัดการด้านการคมนาคมและสาธารณูปโภค ประชาชนต้องการให้ปรับปรุงถนนและพัฒนาเส้นทางเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดให้เชื่อมโยงถึงกัน ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด โดยมีโครงการสร้างถนนสายท่องเที่ยว (Local road)

เลี้ยงชายทะเลหัวหิน-บางสะพานน้อย เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว และเป็นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลตลอดแนวจังหวัด รวมถึงโครงการจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวทางทะเล (หัวหิน-ปากน้ำปราณบุรี-อ่าวประจวบ-อ่าวแม่รำพึง-เกาะทะลุ)

การจัดการด้านที่พักแรมและร้านอาหาร ประชาชนต้องการพัฒนาด้านการให้บริการที่มีคุณภาพแก่นักท่องเที่ยว และการพัฒนาสถานที่พักแรมและร้านอาหารให้มีความสะอาดและความปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดที่ต้องการยกระดับมาตรฐานสินค้าและบริการด้านที่พัก โรงแรม ภัตตาคาร ร้านค้าของที่ระลึก

การจัดการแหล่งท่องเที่ยว ประชาชนต้องการให้ความรู้ในแหล่งท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยว และมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ซึ่งการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ดังที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2546: 2-4) ได้สรุปถึงองค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมไว้ว่า เป็นการท่องเที่ยวที่มีการคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชนท้องถิ่น ที่มีส่วนร่วมในการคิด วางแผน ปฏิบัติตามแผน ได้รับประโยชน์ ติดตาม ตรวจสอบ ตลอดจนร่วมบำรุงรักษาทรัพยากรท่องเที่ยว อันจะก่อให้เกิดผลโยชน์ในท้องถิ่น ทั้งการกระจายรายได้ การยกระดับคุณภาพชีวิต และการได้รับผลตอบแทนเพื่อกลับมาบำรุงรักษาและจัดการแหล่งท่องเที่ยวด้วย

การจัดการด้านกิจกรรม ประชาชนต้องการจัดกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ กิจกรรมผจญภัย และกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมให้กับนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดในด้านการพัฒนาบุคลากรและการบริการเพื่อการท่องเที่ยว ดังนั้น ควรมีการส่งเสริม การให้ความรู้แก่ประชาชนและผู้ประกอบการ ในด้านการให้บริการ และการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แก่นักท่องเที่ยว รวมถึงการปลูกจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ เพื่อให้การจัดการด้านจัดกิจกรรมท่องเที่ยวนั้นเป็นการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างแท้จริง

การจัดการด้านสินค้า ประชาชนต้องการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการตลาด การประชาสัมพันธ์สินค้าให้กับนักท่องเที่ยว รวมถึงการผลิตสินค้าพื้นบ้านและของที่ระลึกให้แก่ นักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดที่จะพัฒนาการผลิตและส่งเสริมการตลาดสินค้า OTOP รวมถึงการส่งเสริมและอนุรักษ์อาหารขึ้นชื่อประจำท้องถิ่น

2.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT analysis) ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT analysis) ในงานวิจัยฉบับนี้ เป็นการวิเคราะห์เชิงการท่องเที่ยว ซึ่งแตกต่างจากแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็น

การวิเคราะห์เชิงเศรษฐกิจ โดยผู้วิจัยจะขออภิปรายผล จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ดังนี้

จุดแข็ง ของประจวบคีรีขันธ์ คือ ความหลากหลายของทรัพยากรท่องเที่ยว ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ซึ่งทรัพยากรท่องเที่ยวเหล่านี้เป็นสินค้าของการท่องเที่ยว จำเป็นต้องมีการอนุรักษ์รวมถึงการจัดการด้านการใช้ทรัพยากร ด้านทำเลที่ตั้ง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ห่างไม่ไกลจากกรุงเทพมหานครและสามารถเป็นจุดแวะพักของนักท่องเที่ยวก่อนเดินทางลงสู่ภาคใต้ นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งปลูกสับปะรดและส่งออกสับปะรดมากที่สุดของประเทศ จากการสำรวจ ผู้วิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวนิยมซื้อผลิตภัณฑ์สับปะรดแปรรูปเป็นของฝาก เนื่องจากราคาไม่แพง มีรสชาติอร่อย สามารถเก็บไว้ได้นาน และมีผลิตภัณฑ์หลากหลายรูปแบบ เช่น ขนมบิงชีสเค้กได้สับปะรด สับปะรดกวน สับปะรดอบแห้ง ฯลฯ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการส่งเสริมสินค้าสับปะรดแปรรูปให้เป็นสินค้าของฝากระดับจังหวัด ซึ่งนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สามารถซื้อเป็นของฝากครอบครัวหรือเพื่อนได้ เป็นการเพิ่มรายได้จากการผลิตสับปะรดแปรรูป

จุดอ่อน ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คือ การรุกกล้าพื้นที่ป่า ป่าชายเลน ของโรงแรมสนามกอล์ฟ และนาทุ่ง การบังคับใช้กฎหมายหรือพระราชบัญญัติในการควบคุมการใช้ที่ดิน การจัดการด้านผังเมืองอย่างจริงจัง จะช่วยลดปัญหาการรุกกล้าพื้นที่ป่าได้ นอกจากนี้ การมีถนนสายหลักเพียงสายเดียวและอยู่ในสภาพชำรุดก็เป็นจุดอ่อนของจังหวัด ดังนั้น ควรเร่งพิจารณาการสร้างถนนสายท่องเที่ยวเลียบริมชายทะเลหัวหิน-บางสะพานน้อย)

โอกาสในการพัฒนา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีโอกาสในการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดสมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ เมื่อพิจารณาแล้ว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการคมนาคมขนส่ง รวมถึงความตื่นตัวด้านสุขภาพและความสนใจในการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ ๆ ของนักท่องเที่ยว ซึ่งจังหวัดมีโรงแรมชีวาศรม ที่เป็นโรงแรมเพื่อสุขภาพและมีชื่อเสียงระดับโลก นอกจากนี้ยังมีสปา รีสอร์ทอีกเป็นจำนวนมากที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวที่สนใจด้านสุขภาพ โอกาสเหล่านี้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดที่จะพัฒนาเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ นอกจากนี้โครงการเส้นทางลัดสู่ภาคใต้ เป็นการเพิ่มโอกาสด้านการท่องเที่ยว เพราะจะช่วยให้จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีความพร้อมที่จะรองรับนักท่องเที่ยวมากขึ้น เนื่องจากเป็นการแก้ปัญหาถนนสายหลักของจังหวัดที่เป็นจุดอ่อนอยู่ในปัจจุบัน และที่สำคัญการเดินทางสู่ภาคใต้นั้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

อยู่ในทำเลที่เหมาะสมสำหรับเป็นจุดแวะพักของการเดินทาง ดังนั้นโอกาสที่เกิดขึ้นนี้คาดว่าจะส่งผลดีให้กับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในทุก ๆ ด้าน

อุปสรรคต่อการพัฒนาจังหวัด อุปสรรคที่สำคัญของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คือ ธุรกิจของชาวต่างชาติ เช่นสนามกอล์ฟ ที่พักและบริการท่องเที่ยว ปัญหานี้เกิดขึ้นกับเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงเกือบทั้งหมดในประเทศไทย สืบเนื่องจากความเสียเปรียบทางด้านการเงินที่ประเทศไทยมีต่อประเทศอื่นบางประเทศ ผลกระทบที่เกิดขึ้นคือการรั่วไหลของเงินตราและการเข้ายึดครองธุรกิจ แม้ว่า จะส่งผลดีบ้างในบางส่วน เช่น การจ้างงาน แต่คาดว่าจะส่งผลเสียมากกว่า อีกทั้ง การรั่วไหลของเงินตราต่างประเทศ ในการซื้อการบริหารจัดการโรงแรมในเครือ (Chain) โรงแรมระดับ 5 ดาวและการจ้างแรงงานชาวต่างชาติมาเป็นผู้บริหาร หรือเชฟ (Chef) ซึ่งส่งผลเสียต่อระบบเศรษฐกิจ แต่ในกรณีนี้ เป็นการลงทุนเพื่อดึงนักท่องเที่ยวในระดับฐานะดีเข้ามาใช้บริการของโรงแรม ดังนั้น การลงทุนซื้อการบริหารจัดการโรงแรม อาจจะส่งผลที่ดีได้ในอนาคตเช่นเดียวกัน เนื่องจากจะทำให้มีเงินตราต่างประเทศไหลกลับเข้ามา นอกจากนี้ จากผลการวิจัย พบว่านักท่องเที่ยวมักนิยมพักตามรีสอร์ท และโรงแรม 2 ดาวขึ้นไป แสดงให้เห็นว่าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีศักยภาพสูงทางด้านนี้เช่นเดียวกัน จึงควรให้การสนับสนุนและพัฒนาแหล่งที่พักดังกล่าวมากขึ้น ทั้งด้านแหล่งเงินทุน ความรู้ทางด้านธุรกิจท่องเที่ยวให้กับผู้ประกอบการและบุคลากร ทิศทางการพัฒนาจังหวัด เพื่อให้ลดช่องว่างของความเสียเปรียบและสามารถแข่งขันกับ Chain ของโรงแรมต่าง ๆ ได้ อีกทั้ง การแข่งขันทางการตลาดเพื่อแย่งชิงนักท่องเที่ยวของประเทศเพื่อนบ้าน ดังนั้น การสร้างพันธมิตร ความร่วมมือด้านการตลาด การประชาสัมพันธ์กับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน จึงเป็นสิ่งสำคัญในการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวของแต่ละประเทศ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวมายังภูมิภาคนี้ ซึ่งจะเป็นหนทางที่ทุก ๆ ประเทศ จะสามารถบรรลุถึงเป้าหมายเดียวกัน คือ รายได้จากการท่องเที่ยว

3.อภิปรายผลแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์แผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน ผู้วิจัยได้นำแผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปี พ.ศ. 2548-2551 เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดทำเครื่องมือแบบสอบถามสำหรับการทำวิจัย เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์เชิงพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยแผนทั้ง 2 มีความคล้ายคลึงกันแต่มีประเด็นที่แตกต่างกัน คือ การลำดับความสำคัญของประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ในด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ซึ่งผู้วิจัยขออภิปรายในรูปแบบของตาราง ดังตาราง 104 ต่อไปนี้

ตาราง 104 ความแตกต่างของแผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ.2548-2551 และแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน	วิสัยทัศน์	แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน
<p>"เป็นเมืองหลวงการผลิตและแปรรูปสัตว์ป่าประเภทส่งออก เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเหล็กที่ได้มาตรฐานเพื่อตอบสนองตลาดภายในประเทศและเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญสำหรับครอบครัวและสุขภาพ"</p> <p>ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์</p> <p>1. ทำประจวบคีรีขันธ์ให้เหมาะแก่การเป็นเมืองท่องเที่ยวสำหรับครอบครัวและสุขภาพ</p> <p>1.1 การสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่</p> <p>1.2 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมให้มีความยั่งยืน</p> <p>1.3 การรักษาสภาพแวดล้อมและมาตรฐานการให้บริการให้บริการ</p> <p>1.4 การประชาสัมพันธ์เชิงรุกด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่</p> <p>2. พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตและแปรรูปสัตว์ป่าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>2.1 พัฒนาเกษตรกรให้มีศักยภาพด้านการผลิตสัตว์ป่า</p> <p>2.2 พัฒนาผู้ประกอบการให้มีศักยภาพด้านการแปรรูปสัตว์ป่า</p> <p>2.3 แสวงหาตลาดใหม่โดยการนำผู้ประกอบการเดินทางไปประกอบการในต่างประเทศ</p>	<p>วิสัยทัศน์</p> <p>ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์</p> <p>1. พัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับโลก</p>	<p>"เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับโลก เป็นเมืองน่าอยู่ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าของฝากสับประรดแปรรูป"</p> <p>ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์</p> <p>1. พัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับโลก</p> <p>1.1 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมให้มีความยั่งยืน</p> <p>1.2 ประชาสัมพันธ์ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่</p> <p>1.3 พัฒนามาตรฐานการบริการและการรักษาความปลอดภัย</p> <p>1.4 สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่</p> <p>2. พัฒนาสภาพแวดล้อมชายฝั่งและสิ่งแวดล้อมเมือง</p> <p>2.1 ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ</p> <p>2.2 พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่</p>

แผนยุทธศาสตร์พัฒนามาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปี พ.ศ.2548	แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน
ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์	ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์
3. พัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน	3. พัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
3.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ปัญหาของชุมชน	3.1 สร้างโอกาสทางการศึกษา
3.2 ส่งเสริมและพัฒนา OTOP ที่มีศักยภาพให้เป็น SMEs	3.2 ส่งเสริมและพัฒนา OTOP ที่มีศักยภาพให้เป็น SMEs
3.3 สร้างความครอบคลุมหลัก ประกันสุขภาพ	
3.4 การสร้างโอกาสทางการศึกษา	
4. พัฒนาสภาพแวดล้อมชายฝั่งและสิ่งแวดล้อมเมือง	4. พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าของฝากสับปรดแปรรูป
4.1 พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ	4.1 พัฒนาคัดค้านที่ลึบแปรปรูปในรูปแบบใหม่ ๆ
4.2 การพัฒนามาเมืองน่าอยู่	4.2 ส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์ลึบแปรปรูป
5. การเพิ่มขีดความสามารถของการพัฒนา อุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนา	
ระบบการขนถ่ายสินค้า (Logistic)	
5.1 สร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมเหล็กและอุตสาหกรรม	
ต่อเนื่อง	
5.2 ส่งเสริมการขายกำลังการผลิตอุตสาหกรรมเหล็ก	
5.3 ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ท่าเรือและการขนส่งทางน้ำ	

ข้อเสนอแนะ

1. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรท่องเที่ยว

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีศักยภาพสูงในด้านการท่องเที่ยว เนื่องจากมีทรัพยากรท่องเที่ยวที่หลากหลาย ซึ่งถือเป็นจุดแข็งที่สำคัญและโดดเด่นของจังหวัด แต่ยังมีแหล่งท่องเที่ยวอีกมากมายที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาหรือการประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว เช่น

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติหาดวนกร อุทยานแห่งชาติกุยบุรี อ่าวบางเปิด น้ำตกซาอ่อน อ่าวป้อทองหลาง

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ได้แก่ ด่านสิงขร วัดเขาน้อย อำเภอปราณบุรี ถ้ำเขาม้าร้อง อำเภอบางสะพาน

ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทงานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญ ได้แก่ งานวีรกรรม 8 ธันวาคม 2484 งานแข่งขันโปโลช้าง งานแข่งขันจักรยานนานาชาติ งานชบวนพาเหรดรถโบราณ นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอเสนอให้มีการพัฒนากิจกรรมด้านการตลาดสำหรับงานมหกรรมดนตรีแจ๊สหัวหิน เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ยังไม่เคยมาให้มาเที่ยวมากยิ่งขึ้น ควรมีการพัฒนา รูปแบบของงาน เช่น เพิ่มระยะเวลาในการจัดงานจากเดิม 3 วัน เป็น 1 เดือน เพื่อให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้มากขึ้น และควรมีการประชาสัมพันธ์วันและเวลาในการจัดงานล่วงหน้าเป็นเวลาหลายเดือนหรือ 1 ปี เพื่อให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติสามารถวางแผนในการเดินทางและจองที่พักล่วงหน้าได้

ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมดูช้างป่าในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี กิจกรรมล่องเรือดูวิถีชีวิตชาวประมงคลองเขาแดง ปากน้ำปราณบุรี กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมู่บ้านอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าบ้านฝั่งท่า กิจกรรมนั่งเกวียนชมวิถีชีวิตชาวบ้าน ชมรมการท่องเที่ยวทบสะแก

ดังนั้น ควรมีการวางแผนด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การพัฒนาด้านการตลาด และการประชาสัมพันธ์ควบคู่กันไปในแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าว

2. การวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

การวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จำเป็นต้องมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ภาคเอกชนและภาครัฐ ตั้งแต่ระดับล่างจนถึงระดับบน เพื่อให้เกิดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่แท้จริง ซึ่งเป็นแผนที่สอดคล้องกัน สามารถบรรลุเป้าหมายของทุกฝ่ายและก่อให้เกิดความยั่งยืนในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ต่อไป

3. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของกลุ่มตัวอย่างในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

- 1) ปรับปรุงด้านถนนและการคมนาคมในจังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ เช่น การปรับปรุงถนนเลียบเมืองหัวหิน และการมีรถโดยสารประจำทางตามแหล่งท่องเที่ยว
- 2) ให้คนในชุมชนและนักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว การอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว
- 3) ควรเพิ่มกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้นเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว
- 4) พัฒนาด้านสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะด้านความสะอาด
- 5) เพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ร้านจำหน่ายอาหาร สินค้าที่ระลึกให้มากขึ้น
- 6) เพิ่มการประชาสัมพันธ์ และศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยว ทั้งด้านแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรม ฯลฯ อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ
- 7) ดูแลและควบคุมการเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาล
- 8) ควรมีช่วงพักฟื้นให้กับแหล่งท่องเที่ยว
- 9) ควรมีการประชาสัมพันธ์สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ให้เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น เช่น ปลาหมึกแดดเดียว ตาบลปากน้ำ อ่าเภอปราณบุรี
- 10) ควรเร่งดำเนินการ "โครงการริเวียร่าไทยแลนด์" เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมายังจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องด้วยงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจและประเมินทรัพยากรท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว 3 อำเภอ คือ หัวหิน ปราณบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด เท่านั้น ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาสำรวจทรัพยากรท่องเที่ยวและศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มประชากรในอำเภออื่น ๆ ที่ผู้วิจัยไม่ได้ทำการสำรวจเพิ่มเติม เพื่อให้สามารถทราบศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในทุกอำเภอ และสามารถนำมาใช้กำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนในภาพรวมของจังหวัดอย่างแท้จริง

2. แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ควรมีการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงกลยุทธ์ (Strategic Environmental Assessment) เพื่อเป็นการตรวจสอบแผนยุทธศาสตร์ในทุกระดับและทำให้แผนมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

3.ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมในด้านการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง (สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์)

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2546). รายงานประจำปี 2546. กรุงเทพฯ:
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- _____. (2546). แผนปฏิบัติการการพัฒนาบริการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ:
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- _____. (2547). สถิติการท่องเที่ยวภายในประเทศ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ปี 2547. กรุงเทพฯ: กองวิชาการ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด. (2547). ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์. ประจวบคีรีขันธ์: สำนักงานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- _____. (2548). แผนปฏิบัตินโยบาย 4 ปี พ.ศ.2548-2551 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.
ประจวบคีรีขันธ์: สำนักงานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.
- _____. (2548). ยุทธศาสตร์เร่งด่วนการส่งเสริมการท่องเที่ยว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.
ประจวบคีรีขันธ์: สำนักงานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.
- คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ. (2546). วัฒนธรรมพัฒนาการทางประวัติศาสตร์
เอกลักษณ์และภูมิปัญญา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. กรุงเทพฯ: สำนักงานวัฒนธรรม
- คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2545). รายงานขั้นสุดท้าย แผนปฏิบัติการพัฒนาการ
ท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยว
แห่งประเทศไทย
- ทวีเดช ทองอ่อน. (2538). การศึกษาคุณค่าสภาพแวดล้อมเมืองและชุมชนกรุงธนบุรีเพื่อการ
อนุรักษ์. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2540). กลยุทธ์และนโยบายธุรกิจ. การศึกษานโยบายและกลยุทธ์การบริหาร
องค์การ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
- ธงชัย อินทรพันธุ์. (2545). การจัดการหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทย: กรณีศึกษา
ตำบลปลายโพงพาง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. ปัญหาพิเศษ ร.ป.ม.
(นโยบายสาธารณะ). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2542 มกราคม - มีนาคม). มารู้จักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกันเถิด. จุลสาร
การท่องเที่ยว. 18(1).

- บุปผา วงษ์พันธุ์ทา. (2544). *การประเมินศักยภาพการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์. (2540). *สิ่งแวดล้อมและการพัฒนา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พจนา สนวนศรี. (2546). *คู่มือการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน*. กรุงเทพฯ: โครงการท่องเที่ยวเพื่อชีวิตและธรรมชาติ.
- พจนารถ กริ่งไกร. (2545). *การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม: กรณีศึกษา ตำบลโป่งงาน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย*. การค้นคว้าแบบอิสระ ศศ.ม. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- พยอม ธรรมบุตร. (2547). *เอกสารประกอบการสอนวิชา หลักการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์*. สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สำเนา
- พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต). 2543. *การพัฒนาที่ยั่งยืน*. โรงพิมพ์ธรรมา
- พวงรัตน์ เกษรแพทย์. (2544). *การวางแผนกลยุทธ์สำหรับนักศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิมพ์กมล ลัทธินมย์. (2544). *ผลกระทบของแหล่งท่องเที่ยวอ่าวมะนาวที่มีต่อชุมชนกองบิน 53 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- ยุวดี นรินทร์ตระกูล. (2539 กรกฎาคม-กันยายน). *การดำเนินงานเรื่อง Eco – Tourism ในประเทศไทย*. *จุลสารการท่องเที่ยว*. 14(3): 15-17.
- วิไลภรณ์ ชันติสิทธิ์. (2541). *ทรรคนะของเกษตรกรต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต: กรณีศึกษา บ้านแม่สาใหม่ ตำบลโป่งแยง อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ (วท.ม). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สุกิจ รัตนวิบูลย์. (2546). *การทดสอบความสัมฤทธิ์ผลของการใช้คู่มือสื่อความหมายธรรมชาติเพื่อตอบสนองการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในอุทยานแห่งชาติหาดวนกร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุพานี สฤษฏ์วานิช. (2544). *การบริหารกลยุทธ์ แนวคิดและทฤษฎี*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2546). *รายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ โครงการพัฒนาดัชนีชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย*. กรุงเทพฯ:
- สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. สถาบันดำรงราชานุภาพ. *เอกสารวิชาการ การมีส่วนร่วมของ*

- ชุมชนท้องถิ่น ในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. กรุงเทพฯ.
- สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม. (2545). เอกสารประกอบการสัมมนา
โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในชุมชนแก่ง ออบต.ศาลายาและ ออบต.มหาสวัสดิ์.
หน้า 68-72.
- ศมา ณ ระนอง. (2545). การจัดการด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนท้องถิ่น: กรณีศึกษา ชุมชนคีรีวง
ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ (ผ.ม). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคนอื่นๆ. (2542). การบริหารเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: ธีระฟิล์ม และไซเท็กซ์.
- ศูนย์วิจัยป่าไม้ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2538). โครงการศึกษาการท่องเที่ยว
เพื่อรักษาระบบนิเวศ : กรณีภาคใต้. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- อร สีแพร. (2543). ลักษณะเฉพาะของเกษตรกรรมที่สนับสนุนโครงการท่องเที่ยวจังหวัด
นครราชสีมาและพื้นที่ต่อเนื่อง. วิทยานิพนธ์ พ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อุไรพรรณ ปรางอุดมทรัพย์. (2544). ศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิง
อนุรักษ์: กรณีศึกษา ชุมชนบ้านทุ่งสูง จังหวัดกระบี่. วิทยานิพนธ์ (วท.ม). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา จันทร์ฉาย. (2547). *สู่ความเป็นเลิศทางธุรกิจคู่มือการวางแผนกลยุทธ์และการจัดทบท BSC*
(Balanced Scorecard). พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Boo, Elizabeth. (1990). Ecotourism: The Potentials and Pitfalls. Vol. 1 and 2. World Wildlife
Fund. Washington, D.C. p. 72 and p. 165
- The Ecotourism Society. (1991). Ecotourism: A Guide for Planners & Managers, edited
by Lindberg Kreg and Donald E. Hawkins. North Bennington, Vermont.
- WCED. (1987). Our Common Future. Oxford, UK: Oxford University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศธ 0519.12/4947 วันที่ 30 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักคอมพิวเตอร์

 เนื่องด้วย นางสาวพัทธธีรา ลภัสเศรษฐศิริ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง "การวิเคราะห์แผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน" โดยมีอาจารย์ สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญอาจารย์อรรณพ โพธิสุข เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

 จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้กับ นางสาวพัทธธีรา ลภัสเศรษฐศิริ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จิระเชษฐกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 0-1329-2211

ที่ ศธ 0519.12/ 4947

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

30 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวพัทธธีรา ลภัสเศรษฐศิริ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง "การวิเคราะห์แผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน" โดยมีอาจารย์ สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อ.ปัญญา วีระวิทยเลิศ ผู้ช่วยคณะบดีฝ่ายวิจัย เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้กับ นางสาวพัทธธีรา ลภัสเศรษฐศิริ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 0-1329-2211

ที่ ศธ 0519.12/ 4947

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

30 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รองศาสตราจารย์พยอม ธรรมบุตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวพัทธธีรา ลภัสเศรษฐศิริ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง "การวิเคราะห์แผนยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน" โดยมีอาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้กับ นางสาวพัทธธีรา ลภัสเศรษฐศิริ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จิระเชษฐกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 0-1329-2211

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

รายชื่อ	ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
1. รศ. ดร. พยอม ธรรมบุตร	ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ด้านการท่องเที่ยว
2. ดร. อรรณพ โพธิสุข	อาจารย์ประจำสำนักคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ดร. ปัญญา วีระวิทย์เลิศ	อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ภาคผนวก ค
เครื่องมือในการวิจัย

ตารางที่ 3 การกำหนดขนาดตัวอย่างตามสูตรของ YAMANE

Sample Size (n) ที่ระดับความผิดพลาดแตกต่างกันต่าง ๆ						
Size of Population (N)	± 1%	± 2%	± 3%	± 4%	± 5%	± 10%
500	B	B	B	B	222	83
1,000	B	B	B	385	206	91
1,500	B	B	638	441	316	94
2,000	B	B	714	476	333	95
2,500	B	1,250	769	500	345	96
3,000	B	1,364	811	517	353	97
3,500	B	1,458	843	530	359	97
4,000	B	1,538	870	541	364	98
4,500	B	1,607	891	549	367	98
5,000	B	1,667	909	556	370	98
6,000	B	1,765	938	566	375	98
7,000	B	1,842	959	574	378	99
8,000	B	1,905	976	580	381	99
9,000	B	1,957	989	584	383	99
10,000	5,000	2,000	1,000	588	385	99
15,000	6,000	2,143	1,034	600	390	99
20,000	6,667	2,222	1,053	606	392	100
25,000	7,143	2,273	1,064	610	394	100
50,000	8,333	2,381	1,087	617	397	100
100,000	9,001	2,439	1,099	621	398	100
∞	10,000	2,500	1,111	625	400	100

B ไม่สามารถประมาณค่าได้

ภาคผนวก ง
แบบสอบถาม

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว
เกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง แบบสอบถามมีทั้งหมด 6 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1** ข้อมูลพื้นฐาน ลักษณะการเดินทาง วัตถุประสงค์และแรงจูงใจในการเดินทางของนักท่องเที่ยว
- ตอนที่ 2** ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- ตอนที่ 3** ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- ตอนที่ 4** ทักษะคติที่เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัดในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- ตอนที่ 5** ทักษะคติเกี่ยวกับการจัดการด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- ตอนที่ 6** ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป ลักษณะและวัตถุประสงค์ในการเดินทางของนักท่องเที่ยว

คำชี้แจง โปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่าน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 18-24 ปี 25-34 ปี 35-44 ปี 45-54 ปี 55 ปีขึ้นไป
3. สถานภาพ โสด สมรส ม่าย หย่าร้าง อื่น ๆ
4. การศึกษา ประถมศึกษา ม.ต้น ม.ปลาย ป.ว.ช. อนุปริญญา
ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก อื่น ๆ
5. อาชีพ ค้าขาย เกษตรกร ประมง รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 พนักงานบริษัทเอกชน รับจ้างทั่วไป ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 นักเรียนนักศึกษา อื่น ๆ
6. รายได้ ไม่มีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 5,001-10,000 10,001-15,000
 15,001-20,000 20,001-25,000 มากกว่า 25,000
7. ลักษณะการเดินทาง คนเดียว ครอบครัว กลุ่มเพื่อน อื่น ๆ
8. ท่านเดินทางมายังจังหวัดประจวบคีรีขันธ์โดย รถยนต์ส่วนตัว รถโดยสาร (รถทัวร์)
 รถไฟ รถเช่า รถนำเที่ยว เครื่องบิน อื่น ๆ
9. ระยะเวลาในการพักค้างคืนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 ไม่ได้พักค้างคืน 1 คืน 2 คืน มากกว่า 2 คืนขึ้นไป
10. ประเภทของที่พักรที่ท่านใช้บริการ
 รีสอร์ท/โรงแรม 2-3 ดาว รีสอร์ท/โรงแรม 4-5 ดาว บังกะโล เกสต์เฮ้าส์
 Home stay บ้านญาติ/เพื่อน แค้มป์/เต็นท์ อื่น ๆ
11. วัตถุประสงค์ของการเดินทางมายังจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 ท่องเที่ยว/พักผ่อนหย่อนใจ เดินทางผจญภัย ฟิ้นฟูสุขภาพร่างกาย
 สัมผัสธรรมชาติอย่างใกล้ชิด การศึกษา/ทัศนศึกษา ปฏิบัติงานราชการ
 สัมมนา/ประชุม ประกอบธุรกิจ เยี่ยมญาติ
 แข่งขันกีฬา Honeymoon ร่วมงานนิทรรศการ/Festival ต่าง ๆ
 ไหว้พระ/ปฏิบัติธรรม อื่น ๆ โปรดระบุ.....

12. สิ่งใดเป็นแรงจูงใจของท่านในการเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แรงจูงใจ	ความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านต้องการหาความตื่นเต้นและเร้าใจในการท่องเที่ยวเพื่อหลีกเลี่ยงความจำเจ					
2. ท่านต้องการมาหาการพักผ่อนหย่อนใจเพื่อหาเพลิดเพลิน					
3. ท่านต้องการหาประสบการณ์แปลกใหม่ในชีวิต					
4. ท่านต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					
5. ท่านต้องการหาเพื่อนใหม่ๆ					
6. ท่านต้องการให้เป็นที่ยอมรับนับถือจากผู้อื่น					
7. ท่านต้องการพัฒนาตนเอง					
8. ท่านต้องการประสบการณ์ใหม่อย่างต่อเนื่อง					
9. ท่านต้องการได้แสดงออกในสิ่งที่ท่านต้องการ					

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

2.1 ท่านคิดว่าแหล่งท่องเที่ยวใดเป็น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ที่เป็น จุดเด่น ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.หาดหัวหิน					
2.วนอุทยานปราณบุรี					
3.อ่าวประจวบ					
4.อ่าวมะนาว					
5.อุทยานแห่งชาติหาดวนกร					
6.หาดบ้านกรูด					
7.สวนสนประดิพัทธ์					
8.หาดแหลมศาลา					
9.หาดสามพระยา					
10.อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด					
11.เขาช่องกระจก					
12.น้ำตกห้วยยาง					
13.น้ำตกป่าละอู					
14.อุทยานแห่งชาติกุยบุรี					
15.อ่าวแม่รำพึง					

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
16. อ่าวบางเบิด					
17. น้ำตกเขาอ่อน					
18. อ่าวบ่อทองหลาง					
19. เกาะทะลุ					

2.2 ท่านคิดว่าสถานที่ใดเป็น แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ที่เป็น จุดเด่น ของ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. พระราชวังไกลกังวล					
2. สถานีรถไฟหัวหิน					
3. อุทยานวิทยาศาสตร์พระจอมเกล้า ณ หว้ากอ					
4. อุทยานประวัติศาสตร์ 8 ธันวาคม 2484					
5. ด่านสิงขร					
6. วัดกุยบุรี (วัดโบราณอายุกว่า 200 ปี)					
7. พระที่นั่งคูหาคฤหาสน์ถ้าพระยานคร					
8. วัดเขาน้อย อ. ปราณบุรี					
9. ถ้าเขาม้าร้อง อ. บางสะพาน					
10. พระพุทธบาทเขาล้อมหมวก					

2.3 ท่านคิดว่า งานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญ ไດ ที่เป็น จุดเด่น ของจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์

ประเพณี/เทศกาล/มหกรรม	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. งานนมัสการพระบรมสารีริกธาตุ เขาช่องกระจก					
2. มหกรรมดนตรีแจ๊สหัวหิน (Hua Hin Jazz Festival)					
3. งานวีรกรรม 8 ธันวาคม 2484					
4. การแข่งขันโปโลช้าง					
5. งานมหกรรมว่าวไทยและว่าวนานาชาติ					
6. งานแข่งขันเรือใบนานาชาติ					
7. งานแข่งขันจักรยานนานาชาติ					
8. งานขบวนพาเหรดรถโบราณ					

2.4 ท่านคิดว่า กิจกรรมด้านการท่องเที่ยว ชนิดใด ที่เป็น จุดเด่น ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กิจกรรม	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ดำน้ำ ดูปะการัง ที่หาดบ้านกรูด หรือ เกาะทะลุ					
2.นั่งเรือชมปลาวาฬที่บ่อนอก					
3.เดินป่าในเส้นทางศึกษาธรรมชาติ อ เขาสามร้อยยอด					
4.ล่องเรือและเดินในเส้นทางศึกษาธรรมชาติป่าชายเลน วนอุทยานปราณบุรี					
5.ดูนกในพื้นที่ชุ่มน้ำ ในทุ่งสามร้อยยอด					
6.ดูช้างป่าในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี					
7.ล่องเรือชมวิถีชีวิตชาวประมงคลองเขาแดง ปากน้ำปราณบุรี					
8.ท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมู่บ้านอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าบ้านฝั่งท่า					
9.นั่งเกวียนชมวิถีชาวบ้าน ชมรมการท่องเที่ยวทาบสะแก					
10.การล้างพิษในร่างกายหรือดีท็อกซ์ (Detox)/ รับประทานอาหารชีวจิต					
11.การทำสมาธิ/โยคะ					
12.การนวดแผนไทย/การนวดสมุนไพร/นวดน้ำมันหอม (Aroma)/สปา (Spa)					
13.การไหว้พระ ทำบุญ ที่เขาช่องกระจก เขาคันกระดี่ ฯลฯ					
14.การตกอิลฟ์/การเล่นเรือใบ/ขี่จักรยาน/ตกปลา					

2.5 ท่านคิดว่า บริการด้านการท่องเที่ยว ชนิดใด ที่เป็น จุดเด่น ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

บริการ	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว/แผนที่ท่องเที่ยว/ป้ายบอกทาง					
2.การคมนาคมที่สะดวก (รถส่วนตัว/รถโดยสาร/รถไฟ/ เครื่องบิน)					
3.ร้านอาหาร/ร้านจำหน่ายของที่ระลึก/ร้านค้าต่าง ๆ					
4.ที่พักแบบ Home stay/โรงแรม ระดับ 2-5 ดาว					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT) ของจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

3.1 ท่านคิดว่าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มี จุดแข็ง หรือ ข้อดี ในด้านใด

จุดแข็ง (ข้อดี)	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ทรัพยากรท่องเที่ยวมีความหลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ					
2.มีบริการ/สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวครบครัน					
3.ความสะดวกในการคมนาคม (รถ/รถโดยสาร/รถไฟ/เครื่องบิน)					
4.ทำเลที่ตั้งอยู่ใกล้กรุงเทพมหานคร/เป็นจุดแวะพักของนักท่องเที่ยวก่อนเดินทางสู่ภาคใต้					
5.มีพื้นที่ปลูกสับปะรดมากที่สุดและเป็นแหล่งแปรรูปสับปะรดเพื่อการส่งออก					
6.มีโรงงานอุตสาหกรรมเหล็กที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ และเป็นแหล่งผลิตเหล็กป้อนตลาดโลกติดอันดับ 1 ใน 5					
7.มีท่าเรือน้ำลึกที่สามารถรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรม					

3.2 ท่านคิดว่าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มี จุดอ่อน หรือ ข้อด้อย ในด้านใด

จุดอ่อน (ข้อด้อย)	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ทรัพยากรชายฝั่งและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเสื่อมโทรม					
2.มีการรุกรานพื้นที่ป่า ป่าชายเลน สำหรับโรงแรม สนามกอล์ฟ นาุ้ง					
3.ขาดการจัดการด้านผังเมือง การควบคุมอาคารในชุมชน แหล่งท่องเที่ยว					
4.มีถนนสายหลักเพียงสายเดียว สภาพชำรุด ไม่สะดวกและไม่ปลอดภัยในการคมนาคมและการขนส่ง					

3.3 ท่านคิดว่าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มี โอกาสในการพัฒนา จังหวัดในด้านใด

โอกาสในการพัฒนา	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.พัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับโลก					
2 พัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง					
3.ความตื่นตัวด้านสุขภาพและความสนใจการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ ๆ ของนักท่องเที่ยว					
4.การจัดตั้งเขตการค้าเสรี (FTA) ช่วยขยายโอกาสในการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร					
5.การพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตและแปรรูปสับปะรดในภูมิภาคเอเชีย					
6.โครงการสร้างเส้นทางลัดสู่ภาคใต้ เพิ่มโอกาสด้านการท่องเที่ยวและการขนส่งสินค้าสู่ท่าเรือน้ำลึก					
7.โครงการก่อสร้างถนนจากมะริด-มุดอง เชื่อมกับด่านสิงขร เพื่อเปิดจุดผ่านแดนถาวร					

3.4 ท่านคิดว่าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มี อุปสรรคต่อการพัฒนา จังหวัดในด้านใด

อุปสรรคต่อการพัฒนา	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.การแข่งขันทางการตลาดเพื่อแย่งชิงนักท่องเที่ยวของประเทศเพื่อนบ้าน					
2.สถานการณ์การก่อการร้ายภายในประเทศและทั่วโลก รวมถึงวิกฤตการณ์โรคระบาด					
3.ระบบการค้าเสรี/การแข่งขันด้านการค้าพืชผลทางการเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรมในตลาดโลกเพิ่มมากขึ้น					
4.การรั่วไหลของเงินตราต่างประเทศ ในการซื้อการบริหารจัดการโรงแรมในเครือ (Chain) โรงแรมระดับ 5 ดาว /การจ้างแรงงานต่างชาติ (General Manager/Chef)					
5.ธุรกิจของชาวต่างชาติ เช่น ธุรกิจสนามกอล์ฟ ที่พักและบริการท่องเที่ยว					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัดในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

4.1 ท่านเห็นด้วยกับ วิสัยทัศน์ ในด้านใด ที่จะทำให้จังหวัดประจวบคีรีขันธ์สามารถพัฒนาอย่างยั่งยืน

วิสัยทัศน์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1 เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับโลก					
2 เป็นศูนย์กลางการจัดงานมหกรรมดนตรีแจ๊สนานาชาติ					
3 เมืองน่าอยู่ ปราศจากปัญหาสิ่งแวดล้อม					
4 พื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
5 เป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าของฝากสับปะรดแปรรูป					
6 เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเหล็กที่ได้มาตรฐาน และตอบสนองตลาดภายในประเทศ					

4.2 ท่านเห็นด้วยกับประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในระดับใด

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับโลก						
1. เพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว						
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาสภาพแวดล้อมชายฝั่งและสิ่งแวดล้อมเมือง						
2. พื้นฟูระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่ง และพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง						
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน						
3. ประชาชนในจังหวัดได้รับการยกระดับให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น						
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าของฝากสับปะรดแปรรูป						
4. เพิ่มรายได้จากการผลิตสับปะรดแปรรูปเป็นสินค้าของฝาก						
5. สินค้าสับปะรดแปรรูปมีคุณภาพและมาตรฐานการผลิตสูงขึ้น						
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 เพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพของอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนาระบบการขนถ่ายสินค้า (Logistic)						
6. เพิ่มรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนาระบบการขนถ่ายสินค้า						

4.3 ท่านคิดว่ากลยุทธ์ใดมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับเป้าประสงค์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
เป้าประสงค์ที่ 1 เพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว ท่านเห็นด้วยกับกลยุทธ์ใด						
1. สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่						
2. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมให้มีความยั่งยืน						
3. พัฒนามาตรฐานการให้บริการและการรักษาความปลอดภัย						
4. ประชาสัมพันธ์ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ (การจัดทำฐานข้อมูลการท่องเที่ยว/Website)						
เป้าประสงค์ที่ 2 พัฒนาระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่งและพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง ท่านเห็นด้วยกับกลยุทธ์ใด						
1. ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ						
2. พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่						
เป้าประสงค์ที่ 3 ประชาชนในจังหวัดได้รับการยกระดับให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ท่านเห็นด้วยกับกลยุทธ์ใด						
1. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาของชุมชน						
2. ส่งเสริมและพัฒนา OTOP ที่มีศักยภาพให้เป็น SMEs						
3. สร้างหลักประกันสุขภาพให้กับประชาชน						
4. สร้างโอกาสทางการศึกษา						
เป้าประสงค์ที่ 4 เพิ่มรายได้จากการผลิตสัตว์ประดัดแปรรูปเป็นสินค้าของฝาก ท่านเห็นด้วยกับกลยุทธ์ใด						
1. พัฒนาผลิตภัณฑ์สัตว์ประดัดแปรรูปในรูปแบบใหม่ ๆ						
2. ส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์ของฝากสัตว์ประดัดแปรรูป						
เป้าประสงค์ที่ 5 เพิ่มรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนาระบบการขนถ่ายสินค้า (Logistic) ท่านเห็นด้วยกับกลยุทธ์ใด						
1. สร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมเหล็กและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง						
2. ส่งเสริมการขายกำลังการผลิตอุตสาหกรรมเหล็ก						
3. ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ท่าเรือและการขนส่งทางน้ำ						
4. สร้างความเข้าใจในการพัฒนาฯ กับชุมชนที่เกี่ยวข้อง						

4.4 ท่านเห็นด้วยกับเป้าประสงค์ในการพัฒนาจังหวัดและตัวชี้วัด (KPIs) และค่าเป้าหมายในปี 2549 ในระดับใด

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายปี 2549	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
เป้าประสงค์ที่ 1 เพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว						
	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายปี 2549				
	1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว	3%				
	2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว	4.5%				
เป้าประสงค์ที่ 2 พื้นฟูระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่งและพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง						
	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายปี 2549				
	1. จำนวนพื้นที่ป่าชายเลนที่ได้รับการฟื้นฟูและบำรุงรักษา	50 ไร่				
	2. จำนวนท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง	3 เทศบาล				
เป้าประสงค์ที่ 3 ประชาชนในจังหวัดได้รับการยกระดับให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น						
	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายปี 2549				
	1. ร้อยละที่ลดลงของครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า จปฐ.	25% (3,405 ครัวเรือน)				
	2. จำนวนผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ได้รับมาตรฐาน (มผช./ อย./ Q และ HALAL) เพิ่มขึ้น	36 ผลิตภัณฑ์				
	3. ร้อยละของประชากรวัยเรียนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงเท่าเทียมและต่อเนื่อง	เพิ่มขึ้น 8%				
เป้าประสงค์ที่ 4 เพิ่มรายได้จากการผลิตสับปะรดแปรรูปเป็นสินค้าของฝาก						
	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายปี 2549				
	1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากผลิตภัณฑ์สับปะรดแปรรูป	10%				
เป้าประสงค์ที่ 5 เพิ่มรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนาระบบการขนถ่ายสินค้า (Logistic)						
	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายปี 2549				
	1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็ก	5%				

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5.1 ท่านคิดว่าปริมาณนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ควรจะมีจำนวนเท่าใดต่อปี

☐ น้อยกว่า 500,000 คนปี	☐ 500,000-800,000 คนปี
☐ 800,000-1,100,000 คนปี	☐ 1,100,000-1,400,000 คนปี
☐ มากกว่า 1,400,000 คนปี	

5.2 ความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

หัวข้อที่พิจารณา	ระดับความคิดเห็น			
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
ความสมบูรณ์ของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม				
ความสะอาด/ความเป็นระเบียบในแหล่งท่องเที่ยว				
คุณภาพและความสะอาดของอาหาร/เครื่องดื่ม				
ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน				
ศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว				
ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวใน website ของจังหวัด				
ป้ายบอกเส้นทางแหล่งท่องเที่ยว				
สถานที่จำหน่ายสินค้า/ของฝาก/ของที่ระลึก				
ความสะอาดและความเป็นระเบียบของที่จอดรถ				
การจราจรและพื้นที่บริเวณนบริเวณแหล่งท่องเที่ยว				
ความสะอาดของห้องน้ำ/สุขา				
สภาพแวดล้อม (อากาศ/เสียง/การจัดการขยะ)				

ตอนที่ 6 ท่านมีข้อเสนอแนะใดบ้าง ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณสำหรับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชน ผู้ประกอบการเอกชน และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ
เกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง แบบสอบถามมีทั้งหมด 6 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
 ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 ตอนที่ 4 ทักษะที่เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัดในการพัฒนา
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 ตอนที่ 5 ทักษะที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมด้านการจัดการท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

คำชี้แจง โปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่าน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง

1. เพศ ชาย หญิง
 2. อายุ 18-24 ปี 25-34 ปี 35-44 ปี 45-54 ปี 55 ปีขึ้นไป
 3. สถานภาพ โสด สมรส ม่าย หย่าร้าง อื่น ๆ
 4. การศึกษา ประถมศึกษา ม.ต้น ม.ปลาย ป.ว.ช อนุปริญญา
 ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก อื่น ๆ
 5. สถานภาพทางสังคม เจ้าหน้าที่ภาครัฐ ผู้ประกอบการเอกชน ประชาชน
 6. อาชีพ ค้าขาย เกษตรกร ประมง รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 พนักงานบริษัทเอกชน รับจ้างทั่วไป ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 นักเรียน/นักศึกษา อื่น ๆ
 7. รายได้ ไม่มีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 5,001-10,000 10,001-15,000
 15,001-20,000 20,001-25,000 มากกว่า 25,000

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

2.1 ท่านคิดว่าแหล่งท่องเที่ยวใดเป็น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ที่เป็น จุดเด่น ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.หาดหัวหิน					
2.วนอุทยานปราณบุรี					
3.อ่าวประจวบ					
4.อ่าวมะนาว					
5.อุทยานแห่งชาติหาดวนกร					

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6.หาดบ้านกรูด					
7.สวนสนประดิพัทธ์					
8.หาดแหลมศาลา					
9.หาดสามพระยา					
10.อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด					
11.เขาช่องกระจก					
12.น้ำตกห้วยยาง					
13.น้ำตกป่าละอู					
14.อุทยานแห่งชาติกุยบุรี					
15.อ่าวแม่รำพึง					
16.อ่าวบางเบิด					
17.น้ำตกเขาอ่อน					
18.อ่าวบ่อทองหลาง					
19.เกาะทะลุ					

2.2 ท่านคิดว่าสถานที่ใดเป็น แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ที่เป็น จุดเด่น ของ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.สถานีรถไฟหัวหิน					
2.อุทยานวิทยาศาสตร์พระจอมเกล้า ณ หว้ากอ					
3.อุทยานประวัติศาสตร์ 8 ธันวาคม 2484					
4.ด่านสิงขร					
5.วัดกุยบุรี (วัดโบราณอายุกว่า 200 ปี)					
6.พระที่นั่งคูหาคฤหาสน์/ถ้ำพระยานคร					
7.วัดเขาน้อย อ.ปราณบุรี					
8.ถ้ำเขาม้าร้อง อ.บางสะพาน					
9.พระพุทธบาทเขาล้อมหมวก					

2.3 ท่านคิดว่า งานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญใด ที่เป็น จุดเด่น ของ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประเพณี/เทศกาล/มหกรรม	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.งานนมัสการพระบรมสารีริกธาตุ เขาช่องกระจก					
2.มหกรรมดนตรีแจ๊สหัวหิน (Hua Hin Jazz Festival)					
3.งานวีรกรรม 8 ธันวาคม 2484					
4.การแข่งขันโปโลช้าง					
5.งานมหกรรมว่าวไทยและว่าวนานาชาติ					
6.งานแข่งขันเรือใบนานาชาติ					
7.งานแข่งขันจักรยานนานาชาติ					
8.งานชบวนพาเหรดรถโบราณ					

2.4 ท่านคิดว่า กิจกรรมด้านการท่องเที่ยว ชนิดใด ที่เป็น จุดเด่น ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กิจกรรม	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ดำน้ำ ดูปะการัง ที่หาดบ้านกรูด หรือ เกาะทะลุ					
2.นั่งเรือชมปลาวาฬที่บ่อนอก					
3.เดินป่าในเส้นทางศึกษาธรรมชาติ อ.เขาสามร้อยยอด					
4.ล่องเรือและเดินในเส้นทางศึกษาธรรมชาติป่าชายเลน วนอุทยานปราณบุรี					
5.ดูนกในพื้นที่ชุ่มน้ำ ในทุ่งสามร้อยยอด					
6.ดูช้างป่าในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี					
7.ล่องเรือชมวิถีชีวิตชาวประมงคลองเขาแดง ปากน้ำปราณบุรี					
8.ท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมู่บ้านอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าบ้านฝั่งท่า					
9.นั่งเกวียนชมวิถีชาวบ้าน ชมรมการท่องเที่ยวทับสะแก					
10. การล้างพิษในร่างกายหรือดีท็อกซ์ (Detox)/ รับประทานอาหารชีวจิต					
11.การทำสมาธิ/โยคะ					
12.การนวดแผนไทย/การนวดสมุนไพร/นวดน้ำมันหอม (Aroma)/สปา (Spa)					
13.การไหว้พระ ทำบุญ ที่เขาช่องกระจก เขาคันกระดี่ ฯลฯ					
14.การตีกอล์ฟ/การเล่นเรือใบ/จักรยาน/ตกปลา					

2.5 ท่านคิดว่า บริการด้านการท่องเที่ยว ชนิดใด ที่เป็น จุดเด่น ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

บริการ	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว/แผนที่ท่องเที่ยว/ป้ายบอกทาง					
2. การคมนาคมที่สะดวก (รถส่วนตัว/รถโดยสาร/รถไฟ/เครื่องบิน)					
3. ร้านอาหาร/ร้านจำหน่ายของที่ระลึก/ร้านค้าต่าง ๆ					
4. ที่พักแบบ Homestay/โรงแรม ระดับ 2-5 ดาว					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT) ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

3.1 ท่านคิดว่าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มี จุดแข็ง หรือ ข้อดี ในด้านใด

จุดแข็ง (ข้อดี)	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ทรัพยากรท่องเที่ยวมีความหลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ					
2. มีบริการ/สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวครบครัน					
3. ความสะดวกในการคมนาคม (รถ/รถโดยสาร/รถไฟ/เครื่องบิน)					
4. ท่าเล/ที่ตั้งอยู่ใกล้กรุงเทพมหานคร/เป็นจุดแวะพักของนักท่องเที่ยวก่อนเดินทางสู่ภาคใต้					
5. มีพื้นที่ปลูกสับปะรดมากที่สุดและเป็นแหล่งแปรรูปสับปะรดเพื่อการส่งออก					
6. มีโรงงานอุตสาหกรรมเหล็กที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ และเป็นแหล่งผลิตเหล็กป้อนตลาดโลกติดอันดับ 1 ใน 5					
7. มีท่าเรือน้ำลึกที่สามารถรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรม					

3.2 ท่านคิดว่าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มี จุดอ่อน หรือ ข้อด้อย ในด้านใด

จุดอ่อน (ข้อด้อย)	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ทรัพยากรชายฝั่งและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเสื่อมโทรม					
2. มีการรุกรานพื้นที่ป่า ป่าชายเลน สำหรับโรงแรม สนามกอล์ฟ นาุ้ง					

จุดอ่อน (ข้อด้อย)	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3 ขาดการจัดการด้านผังเมือง การควบคุมอาคารในชุมชน/แหล่งท่องเที่ยว					
4. มีถนนสายหลักเพียงสายเดียว สภาพชำรุด ไม่สะดวกและไม่ปลอดภัยในการคมนาคมและการขนส่ง					

3.3 ท่านคิดว่าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มี โอกาสในการพัฒนา จังหวัดในด้านใด

โอกาสในการพัฒนา	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. พัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับโลก					
2. พัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง					
3. ความตื่นตัวด้านสุขภาพและความสนใจการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ ๆ ของนักท่องเที่ยว					
4. การจัดตั้งเขตการค้าเสรี (FTA) ช่วยขยายโอกาสในการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร					
5. การพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตและแปรรูปสับปะรดในภูมิภาคเอเชีย					
6. โครงการสร้างเส้นทางลัดสู่ภาคใต้ เพิ่มโอกาสด้านการท่องเที่ยวและการขนส่งสินค้าสู่ท่าเรือน้ำลึก					
7. โครงการก่อสร้างถนนจากมะริด-มุดอง เชื่อมกับด่านสิงขร เพื่อเปิดจุดผ่านแดนถาวร					

3.4 ท่านคิดว่าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มี อุปสรรคต่อการพัฒนา จังหวัดในด้านใด

อุปสรรคต่อการพัฒนา	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การแข่งขันทางการตลาดเพื่อแย่งชิงนักท่องเที่ยวของประเทศเพื่อนบ้าน					
2. สถานการณ์การก่อการร้ายภายในประเทศและทั่วโลก รวมถึงวิกฤตการณ์โรคระบาด					
3. ระบบการค้าเสรี/การแข่งขันด้านการค้าพืชผลทางการเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรมในตลาดโลกเพิ่มมากขึ้น					
4. การรั่วไหลของเงินตราต่างประเทศ ในการซื้อการบริหารจัดการโรงแรมในเครือ (Chain) โรงแรมระดับ 5 ดาว / การจ้างแรงงานต่างชาติ (General Manager/Chef)					
5. ธุรกิจของชาวต่างชาติ เช่น ธุรกิจสนามกอล์ฟ ที่พักและบริการท่องเที่ยว					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัดในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

4.1 ท่านเห็นด้วยกับ วิสัยทัศน์ ในด้านใด ที่จะทำให้จังหวัดประจวบคีรีขันธ์สามารถพัฒนาอย่างยั่งยืน

วิสัยทัศน์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในระดับโลก					
2.เป็นศูนย์กลางการจัดงานมหกรรมดนตรีแจ๊สนานาชาติ					
3.เมืองน่าอยู่ ปราศจากปัญหาสิ่งแวดล้อม					
4.ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
5.เป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าของฝากสับปะรดแปรรูป					
6.เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเหล็กที่ได้มาตรฐาน และตอบสนองตลาดภายในประเทศ					

4.2 ท่านเห็นด้วยกับประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในระดับใด

ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับโลก					
1. เพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว					
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาสภาพแวดล้อมชายฝั่งและสิ่งแวดล้อมเมือง					
2. ฟื้นฟูระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่ง และพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง					
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน					
3. ประชาชนในจังหวัดได้รับการยกระดับให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น					
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าของฝากสับปะรดแปรรูป					
4. เพิ่มรายได้จากการผลิตสับปะรดแปรรูปเป็นสินค้าของฝาก					
5. สินค้าสับปะรดแปรรูปมีคุณภาพและมาตรฐานการผลิตสูงขึ้น					
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 เพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพของอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนาระบบการขนถ่ายสินค้า (Logistic)					
6. เพิ่มรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนาระบบการขนถ่ายสินค้า					

4.3 ท่านคิดว่ากลยุทธ์ใดมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับเป้าประสงค์ในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
เป้าประสงค์ที่ 1 เพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว ท่านเห็นด้วยกับกลยุทธ์ใด						
1. สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่						
2. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมให้มีความยั่งยืน						
3. พัฒนามาตรฐานการให้บริการและการรักษาความปลอดภัย						
4. ประชาสัมพันธ์ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ (การจัดทำฐานข้อมูลการท่องเที่ยว/Website)						
เป้าประสงค์ที่ 2 พื้นฟูระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่งและพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง ท่านเห็นด้วยกับกลยุทธ์ใด						
1. พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ						
2. พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่						
เป้าประสงค์ที่ 3 ประชาชนในจังหวัดได้รับการยกระดับให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ท่านเห็นด้วยกับกลยุทธ์ใด						
1. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาของชุมชน						
2. ส่งเสริมและพัฒนา OTOP ที่มีศักยภาพให้เป็น SMEs						
3. สร้างหลักประกันสุขภาพให้กับประชาชน						
4. สร้างโอกาสทางการศึกษา						
เป้าประสงค์ที่ 4 เพิ่มรายได้จากการผลิตสับปะรดแปรรูปเป็นสินค้าของฝาก ท่านเห็นด้วยกับกลยุทธ์ใด						
1. พัฒนาลิตรภัณฑ์สับปะรดแปรรูปในรูปแบบใหม่ ๆ						
2. ส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์ของฝากสับปะรดแปรรูป						
เป้าประสงค์ที่ 5 เพิ่มรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนาระบบการขนถ่ายสินค้า (Logistic) ท่านเห็นด้วยกับกลยุทธ์ใด						
1. สร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมเหล็กและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง						
2. ส่งเสริมการขายกำลังการผลิตอุตสาหกรรมเหล็ก						
3. ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ท่าเรือและการขนส่งทางน้ำ						
4. สร้างความเข้าใจในการพัฒนาฯ กับชุมชนที่เกี่ยวข้อง						

4.4 ท่านเห็นด้วยกับเป้าประสงค์ในการพัฒนาจังหวัดและตัวชี้วัด (KPIs) และค่าเป้าหมายในปี 2549 ในระดับใด

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายปี 2549	ระดับความคิดเห็น (เห็นด้วย)				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
เป้าประสงค์ที่ 1 เพิ่มรายได้จากการบริการและการท่องเที่ยว						
	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายปี 2549				
	1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว	3%				
	2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว	4.5%				
เป้าประสงค์ที่ 2 พื้นฟูระบบนิเวศ เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่งและพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง						
	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายปี 2549				
	1. จำนวนพื้นที่ป่าชายเลนที่ได้รับการฟื้นฟูและบำรุงรักษา	50 ไร่				
	2. จำนวนท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง	3 เทศบาล				
เป้าประสงค์ที่ 3 ประชาชนในจังหวัดได้รับการยกระดับให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น						
	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายปี 2549				
	1. ร้อยละที่ลดลงของครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า จปฐ.	25% (3,405 ครัวเรือน)				
	2. จำนวนผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ได้รับมาตรฐาน (มผช / อย. / Q และ HALAL) เพิ่มขึ้น	36 ผลิตภัณฑ์				
	3. ร้อยละของประชากรวัยเรียนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงเท่าเทียมและต่อเนื่อง	เพิ่มขึ้น 8%				
เป้าประสงค์ที่ 4 เพิ่มรายได้จากการผลิตสับปะรดแปรรูปเป็นสินค้าของฝาก						
	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายปี 2549				
	1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากผลิตภัณฑ์สับปะรดแปรรูป	10%				
เป้าประสงค์ที่ 5 เพิ่มรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็กและพัฒนากระบวนการขนถ่ายสินค้า (Logistic)						
	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายปี 2549				
	1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากอุตสาหกรรมเหล็ก	5%				

ตอนที่ 5 การมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5.1 ท่านคิดว่าท่านจะมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในด้านใด

การจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	ความต้องการมีส่วนร่วม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การจัดการด้านการคมนาคมและสาธารณูปโภค					
1.1 การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงถนนและพัฒนาเส้นทาง การเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในจังหวัดให้ เชื่อมโยงถึงกัน					
1.2 การมีส่วนร่วมในการเร่งพัฒนาปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกต่าง ๆ เช่น ไฟฟ้า ประปา ในแหล่งท่องเที่ยว					
2. การจัดการด้านที่พักแรมและร้านอาหาร					
2.1 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาจัดการด้านการให้บริการที่มี คุณภาพแก่นักท่องเที่ยว					
2.2 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานที่พักแรมและ ร้านอาหารในจังหวัดให้มีความสะอาดและความปลอดภัย เพิ่มมากขึ้น					
3. การจัดการแหล่งท่องเที่ยว					
3.1 การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์					
3.2 การมีส่วนร่วมในการให้ความรู้ในแหล่งท่องเที่ยวให้กับ นักท่องเที่ยว					
4. การจัดการด้านกิจกรรม					
4.1 การมีส่วนร่วมในด้านการจัดกิจกรรมทางธรรมชาติ และ ผจญภัย เช่น ล่องเรือ ปลูกป่าชายเลน ถ่ายรูป ดูนก					
4.2 การมีส่วนร่วมด้านการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม เช่น นำชมแหล่งประวัติศาสตร์ภายในจังหวัด นำชมเมืองโบราณ					
5. การจัดการด้านสินค้า					
5.1 การมีส่วนร่วมในการผลิตสินค้าพื้นบ้านและของที่ระลึก ให้นักท่องเที่ยว					
5.2 การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริม การตลาด/การประชาสัมพันธ์สินค้าให้กับนักท่องเที่ยว					

5.2 ท่านต้องการให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวนกี่คนต่อปี

☐ น้อยกว่า 500,000 คน/ปี	☐ 500,000-800,000 คน/ปี
☐ 800,000-1,100,000 คน/ปี	☐ 1,100,000-1,400,000 คน/ปี
☐ มากกว่า 1,400,000 คน/ปี	

5.3 ท่านคิดว่าควรมีการสนับสนุนการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยวภายในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในด้านใด

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ มัคคุเทศก์	☐ บริการรถเช่า/เรือเช่า
☐ ร้านอาหาร	☐ ร้านขายสินค้า OTOP/ของที่ระลึก
☐ นวดแผนไทย	☐ สปา (Spa) หรืออบสมุนไพร
☐ นำชมพืชผลทางการเกษตร/ผลไม้/ดอกไม้	
☐ เปิดบ้านให้นักท่องเที่ยวเข้าพักแบบ Home stay	
☐ ประกอบธุรกิจรีสอร์ท/โรงแรม	
☐ อื่นๆ.....	

ตอนที่ 6 ท่านมีข้อเสนอแนะใดบ้าง ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณสำหรับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
พัทธ์ธีรา ลภัสเศรษฐศิริ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	พัทธธีรา ลภัสเศรษฐศิริ
วันเดือนปีเกิด	30 ธันวาคม 2514
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	55/24 ซอยวิภาวดี 27 ถนนกำแพงเพชร 6 แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้ควบคุมการประสานงานโครงการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท ลอว์ เอ็นฟอर्सเม้นท์ เทคโนโลยี โซลูชันส์ จำกัด ฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์และสนับสนุนธุรกิจ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2530	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม
พ.ศ. 2533	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ
พ.ศ.2535	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ
พ.ศ.2538	ปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2545	ประกาศนียบัตรบัณฑิต การจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2549	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต การวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ